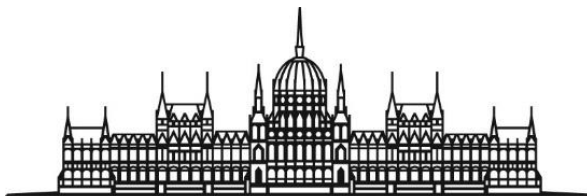

Országgyűlési Napló

*Dúró Dóra, Jakab István, dr. Latorcai János,
Lezsák Sándor és dr. Oláh Lajos*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Dócs Dávid, Gelencsér Attila,
dr. Tiba István, Z. Kárpát Dániel*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	9881
Napirend előtti felszólalások:	
<i>Csárdi Antal</i> (LMP).....	9881
<i>Rétvári Bence</i> belügyminisztériumi államtitkár	9882
<i>Dr. Mellár Tamás</i> (Párbeszéd).....	9884
<i>Rétvári Bence</i> belügyminisztériumi államtitkár	9886
<i>Novák Előd</i> (Mi Hazánk).....	9888
<i>Rétvári Bence</i> belügyminisztériumi államtitkár	9890
<i>Z. Kárpát Dániel</i> (Jobbik)	9892
<i>Tállai András</i> pénzügyminisztériumi államtitkár	9894
<i>Kunhalmi Ágnes</i> (MSZP).....	9895
<i>Rétvári Bence</i> belügyminisztériumi államtitkár	9897
<i>Tóth Endre</i> (Momentum).....	9899
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	9900
<i>Dr. Komáromi Zoltán</i> (DK).....	9902
<i>Rétvári Bence</i> belügyminisztériumi államtitkár	9904
<i>Dr. Aradszki András</i> (KDNP).....	9906
<i>Dr. Fónagy János</i> gazdaságfejlesztési minisztériumi államtitkár.....	9907
<i>Csöbör Katalin</i> (Fidesz)	9909
<i>Menczer Tamás</i> külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	9910
Magyarország Kormánya és a Horvát Köztársaság Kormánya között a Magyar Köztársaság Kormánya és a Horvát Köztársaság Kormánya között a határokat átlépő bűnözés elleni harcban történő együttműködésről szóló megállapodás módosításáról szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	9913
A délkelet-európai rendőri együttműködési egyezmény felei között létrejött, a DNS-adatok, a daktiloszkópiái adatok és a gépjármű-nyilvántartási adatok automatizált cseréjéről szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	9913
A délkelet-európai rendőri együttműködési egyezmény felei között létrejött, a DNS-adatok, a daktiloszkópiái adatok és a gépjármű-nyilvántartási adatok automatizált cseréjéről szóló megállapodás végrehajtási megállapodásának kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	9913
A délkelet-európai rendőri együttműködési egyezmény felei között létrejött, a DNS-adatok, a daktiloszkópiái adatok és a gépjármű-nyilvántartási adatok automatizált cseréjéről szóló megállapodás módosításáról szóló jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	9914
A Magyarország területén élő nemzetiségek helyzetéről (2019. január - 2020. december) címmel benyújtott beszámoló elfogadásáról szóló határozati javaslat zárószavazása.....	9914
A környezetben tartósan megmaradó szerves szennyezőanyagokról szóló, a nagy távolságra jutó, országhatárokon átterjedő levegőszennyezésről szóló 1979. évi egyezményhez csatolt jegyzőkönyv és módosításai kihirdetéséről szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	9914
A 2007. évi XXI. törvénnyel kihirdetett, a nagy távolságra jutó, országhatárokon átterjedő levegőszennyezésről szóló 1979. évi genfi egyezményhez csatolt, a nehézfémekről szóló, Aarhusban 1998. június 24-én elfogadott jegyzőkönyvnek az egyezmény végrehajtó szerve 31. ülésén, 2012. december 13-án elfogadott 2012/5. számú és 2012/6. számú határozatban foglalt módosításának kihirdetéséről szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	9915
Az állami építési beruházások rendjéről szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	9915

Egyes törvényeknek az agrárminiszter feladatkörét érintő módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	9916
A hivatásos szolgálati jogviszonnyal összefüggő, valamint a nyilvántartásokkal kapcsolatos egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	9917
Az innovációs és tudományos eredmények gazdasági hasznosításának elősegítése érdekében szükséges egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	9918
A gazdaság versenyképességének növelése érdekében történő törvénymódosításokról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	9919
A Magyar Corvin-láncról és a Magyar Corvin-lánc Testületéről szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	9920
A körforgásos gazdasággal összefüggő törvénymódosításokról szóló törvényjavaslathoz benyújtott túlterjeszkedő módosító javaslat szabályszerűségéről, a 72. § (1) bekezdése szerinti eljárás kezdeményezéséről, illetve ezek elfogadása esetén a túlterjeszkedő módosító javaslatról, valamint az összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	9921
Az egyes gazdasági, vagyongazdálkodási és postaügyet érintő törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott zárószavazás előtti módosító javaslatról történő döntés és az elhalasztott zárószavazás.....	9923
A vendégmunkások magyarországi foglalkoztatásáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	9924
Az egyének védelméről a személyes adatok gépi feldolgozása során, Strasbourgban, 1981. január 28. napján kelt egyezményt módosító jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	9925
Egyes közlekedési tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	9925
A vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	9926
Interpellációkra adott válaszok elfogadása:	
„Miért?” címmel benyújtott interpelláció (I/4033.) határozathozatala	9926
„Mikor várható előrelépés a Budakeszi úti forgalmi káoszban?” címmel benyújtott interpelláció (I/4242.) határozathozatala	9927
„Megint a nyugdíjasok hiteleznek a kormánynak! Meddig kell várni a nyugdíjasoknak arra, hogy ne eméssze fel a nyugdíjukat az infláció?” címmel benyújtott interpelláció (I/4260.) határozathozatala	9927
„Hogyan emelkedhet végre nemzetközi összevetésben is a magyarok bére?” címmel benyújtott interpelláció (I/4253.) határozathozatala	9927
„Mit akarnak a traumatológiával Zala vármegyében?” címmel benyújtott interpelláció (I/4006.) határozathozatala	9927
„Mikor lesz nálunk is vegyszer permetezése helyett biológiai szúnyoggyérítés?” címmel benyújtott interpelláció (I/4258.) határozathozatala	9927
„Mit kíván tenni a Kormány?” címmel benyújtott interpelláció (I/4257.) határozathozatala	9927

„Mit fognak legközelebb megadóztatni a magyarok félretett pénze után?” címmel benyújtott interpelláció I/4240.) határozathozatala 9927

Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tagjainak és tisztségviselőinek megválasztásáról szóló 11/2022. (V. 2.) OGY határozat módosításáról történő határozathozatal..... 9928
Dr. Tiba István jegyző 9928

Magyarország 2024. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat általános vitájának megkezdése 9928

Időkeret ismertetése:

Dr. Tiba István jegyző..... 9929
Varga Mihály pénzügyminiszter, a napirendi pont előadója 9930
Dr. Windisch László, az Állami Számvevőszék elnöke, a napirendi pont előadója 9940
Dr. Kovács Árpád, a Költségvetési Tanács elnöke..... 9947

Felszólalók:

Bánki Erik, a Fidesz képviselőcsoportja részéről..... 9955
Dr. Szűcs Lajos, a Fidesz képviselőcsoportja részéről..... 9959
Gyurcsány Ferenc, a DK képviselőcsoportja részéről 9963
Dr. Hargitai János, a KDNP képviselőcsoportja részéről..... 9970
Lócsei Lajos, a Momentum képviselőcsoportja részéről..... 9979
Dr. Tóth Bertalan, az MSZP képviselőcsoportja részéről 9984
Vajda Zoltán, az MSZP képviselőcsoportja részéről 9988
Z. Kárpát Dániel, a Jobbik képviselőcsoportja részéről 9992
Dúró Dóra, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről 10001
Szabó Timea, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről 10008
Dr. Mellár Tamás, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről..... 10014
Csárdi Antal, az LMP képviselőcsoportja részéről 10017
Ritter Imre, a Magyarországi Nemzetiségek Bizottsága által felkért nemzetiségi képviselő 10025
Banai Péter Benő pénzügyminisztériumi államtitkár 10030
Kósa Lajos (Fidesz) 10039
Varju László (DK) 10039
Banai Péter Benő pénzügyminisztériumi államtitkár 10040
Kósa Lajos (Fidesz) 10041
Varju László (DK) 10046
Hollik István (KDNP) 10049
Ander Balázs (Jobbik) 10056
Gy. Németh Erzsébet (DK) 10059
Hollik István (KDNP) 10060
Banai Péter Benő pénzügyminisztériumi államtitkár 10061
Dr. Vinnai Győző (Fidesz) 10061
Gy. Németh Erzsébet (DK) 10064
Varju László (DK) 10067
Bánki Erik (Fidesz) 10068
Witzmann Mihály (Fidesz) 10069
Varju László (DK) 10073
Witzmann Mihály (Fidesz) 10073
Dr. Tilki Attila (Fidesz) 10073
Dr. Dukai Miklós belügyminisztériumi államtitkár 10075
Simon Róbert Balázs (Fidesz)..... 10076
Nagy Csaba (Fidesz) 10079
Riz Gábor (Fidesz) 10082
Dr. Molnár Ágnes (Fidesz)..... 10085
Dr. Dukai Miklós belügyminisztériumi államtitkár 10087
Sztojka Attila (Fidesz) 10088
F. Kovács Sándor (Fidesz)..... 10090
Pócs János (Fidesz) 10093
Herczeg Tamás (Fidesz)..... 10094
Herczeg Zsolt (Fidesz) 10098

Napirend utáni felszólalás:

Dócs Dávid (Mi Hazánk) 10100

Az ülésnap bezárása.....10102

Az ülésen jelen voltak:

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, GULYÁS GERGELY, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, DR. LATORCAI CSABA JÁNOS államtitkár, DR. PANYI MIKLÓS államtitkár, SOLTÉSZ MIKLÓS államtitkár, ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter, DÖMÖTÖR CSABA államtitkár, DR. NAGY ISTVÁN agrárminiszter, FARKAS SÁNDOR államtitkár, DR. DUKAI MIKLÓS belügyminisztériumi államtitkár, FÜLÖP ATTILA államtitkár, RÉTVÁRI BENCE államtitkár, DR. KONCZ ZSÓFIA energiaügyi minisztériumi államtitkár, STEINER ATTILA államtitkár, LÁZÁR JÁNOS építési és közlekedési miniszter, CSEPREGHY NÁNDOR államtitkár, NAGY BÁLINT államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS gazdaságfejlesztési minisztériumi államtitkár, VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. VARGA JUDIT igazságügyi miniszter, DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár, DR. HANKÓ BALÁZS ZOLTÁN kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár, VITÁLYOS ESZTER államtitkár, AZBEJ TRISTAN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, MENCZER TAMÁS államtitkár, VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter, BANAI PÉTER BENŐ államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, TÓTH TIBOR államtitkár, DR. NAVRACSICS TIBOR területfejlesztési miniszter, DR. SEMJÉN ZSOLT nemzetpolitikáért, nemzetiségpolitikáért, egyházpolitikáért és egyház-diplomáciáért felelős miniszter, DR. ORBÁN BALÁZS, a miniszterelnök politikai igazgatója.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
25. ülésnapja
2023. június 13-án, kedden
(9.03 óra - Elnök: Lezsák Sándor
Jegyzők: dr. Tiba István és Z. Kárpát Dániel)

ELNÖK: (A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.) Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat és mindazokat, akik figyelemmel kísérik munkánkat. Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 25. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Tiba István és Z. Kárpát Dániel jegyző urak lesznek a segítségemre.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Csárdi Antal képviselő úr, az LMP képviselője: „Aktuális ügyeinkről” címmel. Ön a szó, képviselő úr.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Urak! A gondoskodó állam képe egy csodálatos vízió. Mindannyian olyan országban szeretnénk élni, ahol az állam biztosítja a nyugodt életet, a kiszámítható mindennapokat. De hát a reggeli órára való tekintettel javaslom, hogy ébredjünk föl és nézzük meg a valóságot, nézzük meg, a Fidesz kormányzásának 13. évében hol tart Magyarország.

Nálunk jelenleg úgy működnek a dolgok, hogy a földesúr elmegy a faluba, és odaböki a falubelinek, hogy ha úgy alakulnak a számok, akkor majd adok. Pedig az állam az alapellátást nem ajándékba adja, az jár, ennek a költségét megfizettük az adókon, a járulékokon keresztül, és ebből fakadóan az államnak kötelezettségei vannak, kötelező feladatai, és ilyen kötelezettsége és kötelező feladata a közétkeztetés és a kórházi étkeztetés biztosítása is, sőt egy fél gondolatlan továbbmegyek, a minőségi közétkeztetés és a minőségi kórházi étkezés biztosítása.

De mi történik akkor, ha a hatalom bűnös módon elhanyagolja mindezeket? Az például, hogy penészes kenyeret és romlott felvágottat kapnak a kórházban, pedig ezt a gondos gazda még a malacok elé sem veti, mert egy idő után az a malac felfordul. Magyarországon meg ezt kapják a betegek, az ellátásra szorulók a kórházban. Ez történt a minap a Szent János Kórház gasztroenterológiai osztályán. Az csak külön fénytörést ad a történetnek, hogy pont a gasztroenterológiai osztályon történt ez meg.

Évek óta hallani, látni, hogy a betegek milyen méltatlan ételeket kapnak a kórházakban; Facebook-csoportok alakulnak, ahonnan kiderül, hogy emberi fogyasztásra alig-alig alkalmas fogásokat tesznek eléjük, és egyáltalán nem látszik a most benyújtott 2024. évi költségvetési tervezetben, hogy a kormány tervezne bármilyen típusú változtatást ezekben a kérdésekben. Mit gondolnak, képviselőtársaim, vajon nőni vagy csökkenni fognak az olyan problémák egy ilyen alulf finanszírozottság esetén, ami a penészes kenyérhez és a

romlott felvágotthoz vezet? Meggyőződésem, hogy joggal vagyunk pesszimisták.

De nem jobb a helyzet a közétkeztetés terén sem. Az amúgy is kivézetett települési önkormányzatok gyermekétkeztetési feladatainak támogatására alig 4 százalékkal ad többet az állam, mint a tavalyi évben, illetve ebben az évben, pedig pontosan tudjuk, hogy a 2022-es élelmiszer-infláció hivatalosan 26 százalék volt, 2023 februárjában elérte az 50 százalékot, ami azt jelenti, hogy két év alatt 70 százalék feletti a két év összesített inflációja. Ehhez képest idén ismételt legalább 25-30 százalék körül várható az élelmiszer-infláció, még azt is figyelembe véve, hogy a kormány csökkenő trendet tervez az infláció alakulásában.

Óhatatlanul az iskolai menzákön le fog csapódni ez a pénzihiány, ami azt hozza magával, hogy rosszabb minőségű ételeket kapnak a gyerekek, akikért a kormány kommunikációs szinten rendkívül aggódik - szigorúan csak kommunikációs szinten -, pedig abban egyetérthetünk, hogy egy éhes gyerek nem fog jóllakni semmilyen nemzeti konzultációval, sem egyéb kormánypropagandával.

Tisztelt Ház! Ezért az áldatlan állapotért a kormány a felelős. 13 évük volt arra, hogy változtassanak az egészségügy helyzetén, a közétkeztetés helyzetén. És mi van most? Penészes kenyér és romlott felvágott. A kérdésem: van-e esély, hogy szembenézzenek ezzel a helyzettel, amit önök idéztek elő? Terveznek-e bármit is, hogy a kórházakban tisztességes ételeket kapjanak a betegek, hogy ne szakadjon rá a betegekre a vakolat, hogy legyen például vécépapír, vagy hogy ne hagyják ott az egészségügyet az orvosok és az ápolók a méltatlan állapotok miatt? Miért nem segítik tisztességes mértékben a gyermekétkeztetést, hogy az iskolai menza egészségesebb, megfelelő minőségű ételt kaphassanak a gyerekek?

Pontosan tudom, hogy az, amit a kormány válaszolni fog (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.), igazándiból majdnem mindegy, mert megtanulták a hazug propagandát terjeszteni.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

CSÁRDI ANTAL (LMP): A helyzet mégiscsak az, hogy engem egy dolog érdekel, hogy fog-e javulni az étkeztetés színvonala a kórházakban és a közétkeztetésben. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Csárdi Antal képviselő úr. A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni az elhangzottakra.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő! Tisztelt Ház! A kormány számára nagyon fontos, hogy akik kórházban vannak, iskolákban vannak, minél jobb körülmények között legyenek, ezért is volt fontos számunkra a kórházak felújítása is az elmúlt években. 91 kórházat újítottunk föl országszerte részben vagy egészben, és mindemellett 54 rendelőintézetet is,

ahova a betegek szintén bejárnak. Szinte minden évben voltak olyan pályázatok a Pénzügyminisztérium és egykor az EMMI meghirdetésében, amelyek a települési önkormányzatoknak a konyhafelújítást célozták. A „Magyar falu” programból szintén lehetett forrásokat szerezni arra, hogy valaki települési konyhát újítson föl, pontosan azért, hogy minél egészségesebb ételeket tudjanak elkészíteni, minél olcsóbban, minél korszerűbben, minél kevesebb energia felhasználásával, minél kevesebb rezsiszámla mellett.

Nagyon fontos volt a kormány számára az egészséges iskolai étkeztetés is. Egyrésztől azért, mert az nem volt számunkra elfogadható, hogy valaki esetleg az iskolában azért teljesít rosszul, mert otthon nem kap megfelelő reggelit vagy nem adnak neki tízórait, nem adnak neki uzsonnát. Ezért indítottuk el azt, hogy a legkisebb korban, tehát bölcsődés, óvodás korban most már tíz gyerekből körülbelül nyolc ingyenesen kapja az étkeztetését, pontosan azért, mert egy általános, könnyebben teljesíthető feltételt szabtunk ahhoz, hogy kinek ingyenes az étkeztetés, hogy mennyi pontosan az egy főre eső jövedelem a családon belül, és ezt nyilatkozat alapján lehet megtenni, tehát nem kell különféle igazolásokat kérni, pontosan azért, hogy minden gyerek ehhez hozzájusson, hogy megkapja azt a bölcsődében, óvodában, iskolában, ami ahhoz kell, hogy figyelni, koncentrálni tudjon.

(9.10)

Ehhez persze szükség volt a források növelésére is: a kormányzásunk elején 31 milliárd forint volt a közétkeztetésre - 31 milliárd forint -, ehhez képest most közel 102 milliárd forint áll rendelkezésre közétkeztetési célokra, és a következő évben ez természetesen tovább fog nőni. Tehát nagyobb a növekmény, mint amekkora korábban maga az érték volt, sőt a növekmény kétszer is nagyobb, mint amennyi korábban az erre szánt összeg volt, hiszen 31 milliárdhoz több mint 70 milliárdot tettünk hozzá az elmúlt években, hogy több gyerekhez egészségesebb étel juthasson el.

Arra is törekedtünk, hogy a helyi beszállítókat hozzuk előnybe, hogy ne távolról hozzák a zöldséget, ne távolról hozzák a gyümölcsöt, hanem helyből, a helyi gazdáknak legyen ez egy biztos értékesítési hely, és kevesebb szállítási költség, kevesebb probléma legyen a szállítás mentén, hogy helyi gazdák alapanyagából főzzenek helyi konyhákban a helyi gyerekeknek. Ez is célunk volt, és természetesen az étkezés egészségesebbé tétele is, ami egyrésztől nyilván egészségesebb recepteket, kevesebb e-adalékanyagot és minél több friss zöldséget és gyümölcsöt jelent.

Azért, hogy minden gyerek az egészséges ételeket minél jobban megszokja, sokat tehetünk az iskolában. Ebben segít az iskolatejprogram és az iskolagyümölcs-program is. Az iskolatejprogram 1800 oktatási intézményben van jelen, az iskolagyümölcs- és iskolazöldség-program pedig 2300-nál is több oktatási intézményben van jelen. A kormányzásunk elején az iskolatej- és az iskolagyümölcs-program teljes összes

költségvetése 600 millió forint volt. Ez most több mint 5 milliárd forint, tisztelt képviselő úr.

Azért, hogy minél több gyerekhez jusson el egészségesen a gyümölcs is és a zöldség is, majdnem kilencszeresére emeltük az erre fordítható forrásokat. Ez, ugye, azt jelenti, hogy ennek keretében több mint 7 millió liter tejnek megfelelő tejtermék jut el a gyerekekhez, 55 millió adag gyümölcs, zöldség vagy gyümölcsle jut el a gyerekekhez, hogy az iskolában a természetes fejlődéshez szükséges tápanyagot is megkapják, és hozzá is szokjanak ahhoz a mindennapos testnevelés révén, hogy majd felnőttkorukban is legyen egy sport, egy testmozgás, amit szeretnek, amit örömmel csinálnak, amit kedvtelésként is úznek; másrésztől legyenek olyan zöldségek, gyümölcsök, amiket szintén az iskolában is megkedvelnek, amiket nem kedveltek meg, és egy egészséges életmód, egy egészséges életforma tudjon kialakulni az iskolában változatos étkezéssel, egészséges ételekkel, sok zöldséggel, sok gyümölccsel, sok tejjel és mellette pedig valamilyen testmozgás megszületésével is.

Ami a kórházakat, az egészségügyet illeti, ott is rendkívül fontos nyilván, hogy mindenki megkapja a gyógyulásához szükséges, sokszor speciális ételleket, tehát nem csupán az az elvárás, hogy azok jó minőségűek legyenek, hanem speciálisan a gyógyulást is szolgálják, és semmiképpen ne legyenek kockázatosak valamilyen érzékenység miatt.

2010-ben, amikor elkezdtük a kormányzásunkat, akkor 1198 milliárd forint volt az egészségügyre fordítható összeg a költségvetésben, most 2800; 1198-ról 2800-ra emeltük. Ennek az emelkedésnek a legnagyobb része nyilván a nagyon nagy mértékű orvoscéremelés és a nagymértékű ápolóbéremelés fedezete (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.*), de azért adunk többletforrást, hogy minden kórház tisztességes összegből a tisztességes étkezést helyben meg tudja oldani. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Rétvári Bence államtitkár úr. Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Mellár Tamás, a Párbeszéd képviselője: „Aktuális ügyekről” címmel. Öné a szó.

DR. MELLÁR TAMÁS (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Eötvös József, Trefort Ágoston, Eötvös Loránd, Klebelsberg Kuno, Apponyi Albert, Hóman Bálint, és még lehetne sorolni a híres emberek sorát, akik vallási és közoktatási miniszterei voltak hajdanában Magyarországnak (*Rétvári Bence közbeszól.*), akik kiemelkedő szellemi teljesítményeikkel járultak hozzá a magyar nemzet kultúrájához és tudományos fejlődéséhez.

Ehhez képest 2022 után a közoktatás minisztere Magyarországon egy rendőrtábornok, akinek tudományos és/vagy kulturális teljesítményeiről én nem tudok beszámolni; lehet, hogy van, de nem tudok ilyenről beszámolni. Pintér Sándor miniszter úr minden bizonynyal azzal vívta ki miniszterelnök urunk bizalmát, hogy

ő a nagy rendrakó, ő a nagy megoldóember; ahol valami komoly probléma van, oda Pintér Sándort hívják, és ő majd megoldja.

Belügyminiszterünk pedig olyan, mint az egyszerű ember, az egyszerű kalapácsos ember, aki mindenhol és mindenben szöveget lát, a kalapácsát állandóan használja és ide-oda csapkod vele. Nos, szeretném felhívni a figyelmet, hogy az oktatásügy nem ilyen egyszerű ügy, az ennél sokkal bonyolultabb, azt néhány kalapácsütéssel, erőből nem lehet megoldani.

Az oktatási tárca a múlt héten nyújtotta be a státusz törvényt, a pedagóguséletpálya-program törvényét, amellyel megoldani véli az oktatásban felgyülemlett problémákat. Nincsenek kétségeim afelől, hogy a kétharmados fideszes parlamenti többség habozás nélkül el fogja fogadni ezt a törvényt, ezzel azonban semmi sem oldódik meg.

A Civil Közoktatási Platform, amely 54, oktatáshoz kapcsolódó szervezetet fog össze, 20 oldalas véleményét fogalmazott meg a státusz törvényről. Ebben többek között azt állapította meg, hogy a státusz törvényről nem volt érdemi társadalmi vita és egyeztetés, csak látszategyeztetés volt, főként a Fidesz által kreált álszervezetekkel.

Csak lábjegyzetként szeretném megemlíteni, hogy ott, ahol sikeres oktatási reformot hajtottak végre, például a skandináv országokban, ott igen hosszú egyeztetése volt az oktatási reformnak, az oktatási programnak. Ez akár egy-két esztendő is fel tudott ölelni annak érdekében, hogy az összes érdekelt, érdekképviseleti szervezet adja ehhez a beleegyezését és az áldását, és az ellenzéki pártok is, annak érdekében, hogy ha esetleg kormányváltás lesz, az oktatási törvény továbbra is maradjon fenn, ne kelljen minden újra- és újrakezdeni, ahogy például Magyarországon. Már csak ezért is érdemes lett volna hosszabbra venni ezt.

A Civil Közoktatási Platform véleménye szerint a státusz törvény jelentős mértékben csökkenti az intézmények, a tanárok és a szülők szakmai és jogi autonómiáját, és tovább rontja az oktatási és nevelési munka minőségét és hatékonyságát. Miniszterelnök urunk első generációs értelmiségiként tehát pontosan tudja, hiszen saját maga is megtapasztalta, hogy mennyire fontos a jó oktatási rendszer az esélyteremtés szempontjából, a tehetséges szegény gyerekek felemelkedése szempontjából. És azt is bizonyára tudja, hogy mennyire fontos az ország felzárkózása szempontjából a kiművelt emberfők számának gyarapítása. Tehát nem tudatlanságból, nem amiatt veri szét az oktatási rendszert, hanem sokkal inkább azért, mert egy olyan rendszert hozott létre, a nemzeti együttműködés rendszerét, amiben tanulatlan segéd- és betanított munkásokra van szükség, akik alacsony bérért dolgoznak hazai vagy külföldi tőkéseknek az alacsony hozzáadott értéket előállító szektorokban, például az akkumulátorgyárakban. És nem melleleg persze, ezeket az embereket könnyen tudják manipulálni, politikailag félrevezetni a Rogán-féle propagandagyárak.

A válaszban az államtitkár úr majd bizonyára arról fog beszélni, hogy mennyire fontosak az akkumulátorgyárak, hiszen az elektromosautó-biznisz a jövő. Ezzel kapcsolatban azt szeretném megkérdezni tőle: tessék mondani, akkor miért nem a fedélzeti számítógépre és miért nem a szoftverfejlesztésre koncentráltunk az elektromos autók tekintetében?

(9.20)

Talán csak nem azért, mert ahhoz kiművelt emberfőkre lenne szükség, és a kiművelt emberfők az önök számára veszélyesek? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Mellár Tamás képviselő úr. A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni az elhangzottakra.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Lehet, hogy oktatásügyi kérdésekkel nem önhöz fordulnánk, de kioktatásból jeles volt ön, tisztelt képviselő úr. Elmondta, hogy lenézi a rendőröket, lenézi a gyári dolgozókat, lenéz mindenkit, ön művelt, ön okos, ön tájékozott, mindenki más pedig figyeljen az ön szavára és tegyen úgy, ahogy ön gondolja, mert az ön műveltsége mindenkit lesöpör. A műveltségéhez egy icipici részt hadd tegyek hozzá, tisztelt képviselő úr: emlékszik rá, hogy az ön által idézett Klebelsberg Kunó 1921-22-ben melyik minisztériumot vezette Magyarországon? A Belügyminisztériumot. Hűha! Képviselő úr, újdonságot mondtam ezek szerint önnek. Klebelsberg Kunó belügyminiszter volt és utána lett kultuszminiszter Magyarországon. Tehát amit ön mondott az előbb, hogy aki a Belügyminisztériumot vezeti, az kalapácsos ember, kalapáccsal jár mindenhol és mindenre rácsap, akkor ez Klebelsberg Kunóra is igaz? Vagy rá a másik rész igaz, tisztelt képviselő úr?

Az a baj ezzel a gőgös, fennhéjázó, a saját tudását mindenki fölé emelő hozzáállással, hogy rengeteg embert sért meg, tisztelt képviselő úr, és önnön csapdjába esik. Mert azért nem nézheti le úgy a rendőröket, hogy a rendőrök mind kalapácsos emberek, akik ide-oda csapkodnak. Arról a 40 ezer emberről, aki az ön biztonságát őrzi, hogy ki tudjon menni éjszaka az utcára, aki őrzi a déli határt, aki a közutakon megpróbál rendet tartani, aki elkapja a bűnözőket, ezekről az emberekről ön úgy beszél, hogy kalapácsos emberek? Azokról az emberekről, akik az ön mobiltelefonjába az akkumulátort gyártották, úgy beszél, hogy műveletlen, irányítható emberek? Hát, önnek hogy lenne okostelefonja, ha azok az emberek nem csinálják meg azt az akkumulátort, ami benne van? Használ akkumulátoros telefont? Használ. Használ akkumulátoros laptopot? Használ. Van akkumulátor az autójában? Van. És azt mondja, hogy ezek műveletlen, irányítható emberek? Úgy lenézi őket, olyan alsóbbrendűnek tartja őket, hogy fáj ezt hallgatni, tisztelt képviselő úr.

Persze, az oktatás ügye fontos nekünk, mi is azt szeretnénk, ha minél többen minél több tudáshoz jutnának. De a tudásra való törekvés nem azt jelenti, hogy lenézi azokat, akik rendőrként vagy fizikai munkásként dolgoznak egy gyárban. Hát, köszönje meg nekik, hogy ön biztonságban él! Köszönje meg nekik, hogy a világ 13. legbiztonságosabb országa a mi hazánk, Magyarország, és ne így beszéljen róluk! Az ő nevükben is kikérem magamnak, hogy ön kalapácsos, ide-oda csapkodó embereknek nevezi őket.

Nem volt társadalmi egyeztetés az új pedagóguséletpálya-törvényről - idézi ön, tisztelt képviselő úr, az egyik petíciót. Hát, azt még Brüsszelben sem tudták eltagadni az Európai Bizottság emberei, hogy ne lett volna széles körű egyeztetés, tisztelt képviselő úr. Ön még a brüsszelitáknál is brüsszelitább ebben a kérdésben. Mondjon egy esetet Magyarországon, amelyet, amikor az elmúlt fél év oktatási egyeztetésénél szélesebb körű egyeztetés volt valaha Magyarországon! Egy törvényt mondjon! Egy évszámot mondjon, amikor ennél szélesebb körű egyeztetés volt! Három körben kérdeztünk meg digitálisan minden magyar tanárt, és először válaszoltak 25 ezren, aztán 33 ezren, aztán 18 ezren; aztán az összes magyar szülőt, és válaszoltak több mint 130 ezren. Tíz körben egyeztetünk a szakszervezetekkel, és összesen 21 környi egyeztetés volt.

Elhívtuk az ellenzéki pártokat, elhívtuk a köznevelési kerekasztalt, elhívtuk az Országos Köznevelési Tanácsot, egyeztetünk az Országos Diákszövetséggel, szülői szervezetekkel, tanári szervezetekkel. Aztán az önök kérésére még az önök szakértőit is elhívtuk egy külön egyeztetésre. Elhívtunk hetet és eljött három, majd idő előtt elment egy, ott maradt kettő, egy mi hazánk és egy baloldali. Nagy az igény az egyeztetésre előtte, de amikor elhívjuk önöket, akkor meg nem jön el senki. Hát, hogy van ez?! Ön azt mondja itt, hogy nincs elég egyeztetés. Amikor meg volt, és a Párbeszéd szakértője is eljöhett - nem tudom konkrétan, melyik kettő maradt, azt hiszem, az MSZP-é és a Mi Hazánké maradt ott végig -, akkor meg nem maradt ott. S akkor ön itt feláll a parlamentben és azt mondja, hogy nincs egyeztetés? S amikor az önök szakértője el van hívva, akkor nem jön el? Vagy amikor az önök pártját elhívjuk, akkor fogják magukat, egy idő után felállnak és elmennek?

Csökkenti az autonómiát az új törvény. Azzal, hogy az iskolaigazgató érdemben tud dönteni a pedagógusok bérééről, akik a tantestületben ott vannak, soha nem látott autonómiája lesz egy-egy iskolának és egy-egy iskola vezetésének.

Önök azt mondják, hogy szabályzatok és pedagógiai programok tekintetében nem helyes ez a helyzet. Tisztelt Képviselő Úr! 1997-ben vezette be a baloldal azt a helyzetet, ami egészen 2012-ig fennmaradt, amelyet a mostani törvény is rögzít, hogy a különböző szabályzatok és pedagógiai programok közül mi az, amit a tantestület hagy jóvá, és mi az, amit a fenntartó hagy jóvá. Ezt a rendszert a baloldal hozta létre 1997-ben. Aztán két cikluson keresztül

ugyanabban a rendszerben működött a magyar közoktatás, és önök most azt mondják, hogy ez az autonómia megcsúfolása és sérül az autonómia. S most is bólint arra a rendszerre, amit két cikluson keresztül a baloldal gyakorolt Magyarországon. Álszentség, képviselő úr, álszentség! Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Rétvári Bence államtitkár úr. „Aktuális közügyek” címmel szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Novák Előd képviselő úr, a Mi Hazánk képviselője. Öné a szó.

NOVÁK ELŐD (Mi Hazánk): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Miközben az embercsempészeket a börtönökből kiengedik, a hazájukat védő mezőőröket elítéli Magyarországon. 2600 fogva tartott embercsempészből jelenleg már 700 szabadon engedése van folyamatban. Ezt amnesztiának illene nevezzék, de a kormány inkább azt hazudja, hogy úgynevezett reintegrációs őrizetbe kerülnek. Őrizetbe kerülnek az embercsempészek, miközben külföldre távozhatnak? Miféle őrizet volna ez?! Többségük román és szerb állampolgár, akik nyilván ott fogják folytatni, ahol abbahagyták, a magyar határon.

Nemrég az osztrák külügyminiszter is úgy fogalmazott, hogy az elítelt embercsempészek szélnek eresztése a szervezett bűnözés érintett tagjainak kedvez. Igazat kell adjak neki. A múlt hónapban pedig Ausztria nagykövetségén hallgattam az illetékes parlamenti képviselőket, a védelmi bizottságuk tagjainak jogos kritikáit is. A szlovák házelnök pedig néhány hónapja mondta, hogy régen le kellett volna zárni a magyar-szlovák határt, mert ott a migránsok úgy kóborolnak, mint az egerek. Magyarország déli határára tehát nem működik.

Persze van, amiben nem értünk egyet velük. Például az Európai Unió által hazánkra erőszakolni szándékozott migránsokat Afrikába küldené a Mi Hazánk Mozgalom. A Nagy-Britannia és Ruanda közötti megállapodást tekintjük követendő példának, mert Magyarország a magyaroké.

A kormány azonban sajnos az embercsempészek szabadon engedése mellett támogatja a legális bevándorlást is, tehát a különböző kontinensekről hozzánk érkező vendégmunkások letelepedését. Sőt, épp ma terveznek megszavazni itt egy migránsimporttörvényt is.

Az illegális migránsokkal szemben is csak félmegoldás van. A Toroczkai László által még Ásotthalom polgármestereként 2015 elején javasolt határkerítés megépült, de az áttörő migránsokat csak visszakísérgetik, hetente több ezret, hogy újra próbálkozhassanak. Eddig 650 milliárd forintot költött a magyar állam az illegális migránsok elleni déli határvédelemre, és a kormány hiú ábrándja, hogy ezt majd egyszer az Európai Unió kifizeti.

Fájó, de ki kell mondjam, az illegális migránsoktól nem a határkerítés védi meg a magyar embereket,

nem is a honvédek vagy a rendőrök, hanem az alacsony bérek. Ez azonban, tisztelt kormányzat, szerintem nem maradhat így. Szerintünk nem maradhat így, önök viszont a migránsimporttörvénnyel éppen azt célozzák, hogy a vendégmunkások tovább csökkenjenek a magyar béreknek legalábbis a reálértékét ilyen infláció mellett.

A Mi Hazánk Mozgalomnak három javaslata és így most három kérdése van. Támogatná-e a kormány a határt védő rendőrökre vagy honvédekre támadókkal szemben az elrettentő hatású tűzparancsot? Tehát nemcsak önvédelmi célból, hanem a haza védelme érdekében is fegyverhasználati jogot adnánk, hogy kellően elrettentő erővel lépünk fel az erőszakos határsértőkkel szemben. Az első persze a figyelmeztető lövés kell legyen, de eljárt már az idő a betolakodók kikísérgetése, taxiztatása és startvonalra való visszakísérgetése vagy épp a börtönben etetése felett.

Támogatna-e a kormány több millió forintos helyszíni bírságot a kerítésen átjutókra? Hiszen a migránsok zsebében sokszor több ezer euró lapul, mely az embercsempészeknél kötne ki, elkobzásukkal viszont hamar elmenne a migránsok kedve a Magyarországon való próbálkozástól. Milliárdokat spórolhatnánk meg a határvédelem terén az elrettentő hatású szankciókkal, és eredményesebb is volna a kontinenshódítók visszaszorítása. Tehát nem szabadon engedni kell az embercsempészeket, hanem lehetőség szerint távol tartani, hogy a költségektől természetesen megkíméljük a magyar államháztartást, de az első a magyar határ megvédése.

(9.30)

Persze a liberális nemzetközi jogvédő vagy hát szerintem sok esetben inkább bűnpártoló szervezetek egy ilyen bírság esetén majd bizonyára sipítoznak, hogy Magyarország kirabolja a migránsokat, de legalább majd messze elkerülnek minket.

És végül: támogatná-e a kormány, hogy a határkerítésen áttörők mobiltelefonjait foglalják le bűnjelként, hiszen az embercsempészek felderítését is megkönnyítené, ráadásul az szintén elvehetné a migránsok kedvét, hogy nálunk próbálkozzanak.

Tisztelt Kormányzat! Többször szorgalmaztam az előbbieket a kormányznál, de eddig csak elhatárolódat tapasztaltam. Támogatja-e a kormány a Mi Hazánk Mozgalom megoldási javaslatait, amelyekkel százmilliárdokat spórolhatnánk meg? Kérem, a megszokott mellébeszélések helyett vagy legalább mellett (*Rétvári Bence: Mellébeszélés mellett!*) legalább az illegális migránsok elrettentő hatású (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*) helyszíni pénzbírságolására válaszoljanak most konkrétan, támogatják-e. Köszönöm. (*Taps a Mi Hazánk soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Novák Előd képviselő úr. Az elhangzottakra a kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Hadd hívjam fel a figyelmet az ön felszólalásának első és negyedik perce közötti 180 fokos fordulatra és teljes ellentétre! Ugyanis azt mondta a negyedik perc környékén, hogy eljárt az idő az embercsempészek börtönben való etetése felett, majd utána, pontosabban előtte három perccel még arról beszélt, hogy miért kerül ki az országból sok száz embercsempész. Hát, ön mondta: eljárt az idő az embercsempészek börtönben való etetése fölött. (*Novák Előd: Azért vannak javaslataink! - Dúró Dóra: Afrikába! Afrikába!*)

Pontosan, tisztelt képviselő úr, abban a helyzetben vagyunk... (*Dr. Apáti István: Ki mondta, hogy börtönben kell őket etetni?!*), abban a helyzetben vagyunk, hogy mi azon kevés európai uniós országok közé tartozunk, amelyek betartják az európai jogot. Ellenünk folyik a legtöbb eljárás az európai jog megsértése miatt, de mégis mi vagyunk, akik a leginkább betartjuk az európai jogrendszert többek között azzal (*Dr. Apáti István közbeszól.*), hogy védjük az Európai Unió külső határát, és ott lefolytatjuk mindazokat az eljárásokat, amelyeket szükséges lefolytatni a külsőhatár-védelemhez. És ennek következtében a magyar börtönök váltak, ugye, Magyarország, de lehet, hogy Európa legmultikulturálisabb közegévé; ha ön kisétál ide, a Soros-egyetemnek az épületébe pár sarokkal kijebb - amelyik, ugye, elmenekült Bécsbe, de azért még megtalálható itt a Belvárosban -, ott nem talál annyiféle országból állampolgárt, mint ahányféle országból embercsempészek ültek és ülnek a magyar börtönökben. 73 ország polgárai voltak embercsempészes miatt a magyar börtönökbe bezárva; ennyi ország állampolgára tényleg valószínűleg a Soros-egyetemen sincsen, de hát lehet, hogy a Soros-trónörökös majd ebben is igyekszik még előrébb vinni az egyetem tevékenységét.

Komolyra fordítva a szót: körülbelül minden kilencedik rab embercsempészes miatt volt a magyar börtönökben. A magyar börtönök kezdtek túltelítetté válni azért, mert 2-3 ezer embercsempészt kellett ott fogva tartani. És emlékszünk arra, hogy 2020 környékén - ugye, 19 ezer rab van körülbelül magyar börtönökben - 13 ezer eljárást indítottak egy év alatt, és 2,6 milliárd forintnyi kártérítést követeltek, sőt nem követeltek, kaptak meg Strasbourgban a magyar rabok a börtönökben azért, mert azt mondták, hogy embertelen a bánásmód, mert annyira zsúfoltan vannak benn a börtönökben. Azzal, hogy betartottuk az európai jogot, ahhoz közelítettünk, hogy majd nekünk kell fizetnünk az embercsempészeknek azért, mert ott ülnek a magyar börtönökben, és az Unióból természetesen sem a határvédelemre, sem a fogva tartás költségeire - azért egy ilyen rab mégiscsak 5 millió forintba kerül -, sem pedig új börtön építésére nem kaptunk forrást. Elvárják tehát tőlünk, hogy lépünk fel, de ugyanakkor ehhez a fellépéshez költséget nem adnak.

Ezért döntött úgy a magyar kormány, és ezért kérem, hogy még véletlenül se azt mondja, hogy amnesia meg szabadon engedés, mert az ő büntetésük

nincsen elengedve, senkinek a büntetése nincs elengedve (Dr. Apáti István: *Ááá! - Novák Előd közbeszól.*); 72 órán belül el kell hogy hagyják Magyarország területét, hogyha ez a büntetésükben is így szerepel, hogy Magyarország területéről is ki vannak utasítva, és ha nem teszik ezt meg, vagy ha bármikor visszatérnek Magyarországra, akkor szigorított körülmények között folytatódik a büntetésüknek a leülése. (Novák Előd: *Na persze!*) Ez a börtönbüntetés tehát továbbra is ott lebeg a fejük fölött, csak - hogy Novák Elődöt idézzem Novák Elődnek - eljárt az idő az embercsempészek börtönben etetése fölött.

Miért a magyar adófizetők állják ezt a költséget nyolc éve csak és kizárólag? (Dr. Apáti István közbeszól.) Nem járul hozzá az Unió, nem járul hozzá senki más, tisztelt képviselő úr. (Novák Előd: *Ezért kell a bírság! - Az elnök megkopogtatja az asztalt.*) Ezért azt mondtuk ezeknek az embereknek, hogy hagyják el Magyarország területét. (Dr. Apáti István: *Menjenek Isten hírével!*)

Nem sétálhatnak szabadon Magyarország utcáin; ha bármikor újra előfordulnak Magyarországon, ha még egyszer beteszik a lábukat Magyarországra, abban a pillanatban mennek vissza a börtönbe (Novák Előd: *Ki hiszi ezt el?!*), és súlyos körülmények között kell hogy letöltsék a büntetésüket. Úgyhogy kérem, még véletlenül se a „szabadon engedés” vagy az „amnesztia” szót mondja azoknak, akiknek a büntetése továbbra is fennáll. (Novák Előd: *És akkor halljuk a választ! - Az elnök megkopogtatja az asztalt.*)

Ami a három kérdését illeti, amelyekre már többször megkapta a választ a tisztelt képviselő úr, de természetesen elismétlem önnek, bárhányszor ezt felteszi: fegyverhasználat a határon. Ugye, a túldalról sajnos sokszor hallunk fegyverdörgést, ezek elsősorban az alvilági leszámolásoknak vagy piacfelosztásoknak a jelei a szerb oldalon, sokszor sajnos sortűzet is lehet hallani. A magyar rendőrök is használhatják és a határvadászok is használhatják a fegyverüket önvédelmi célból. Ez így volt, ez így lesz, adtak is már le figyelmeztető lövést akkor, amikor a saját életüket, a saját testi épségüket érezték veszélyben; ez így volt, és a későbbiekben is így lesz, tisztelt képviselő úr.

A pénzelkobzás rendszere - erre viszont már lehet, hogy nem elég 31 másodperc. Ugye, egy hawala-rendszerben érkeznek ide az illegális migránsok, ez azt jelenti, hogy gyakorlatilag a teljes távot kifizetik, Törökország-Németország, 5,5 millió forintnak megfelelő összeget letétbe helyeznek a kiindulási időpont előtt az embercsempészbándák számára egyfajta ilyen bizalmi letétként - talán így fogalmazhatnánk a mi szóhasználatunkkal -, és ahogy haladnak előre, az embercsempész úgy kapja meg fokozatosan a kvázi sikerdíjakat egy-egy szakasz után ebben a hawala-rendszerben. Ezért nincs az illegális migránsoknál sok pénz, mert a család ezen a hawala-rendszeren keresztül fizeti az embercsempészeket, nekik viszont igen csak nagy összeget.

A mobilfoglalásokról pedig: természetesen (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.) a felderítések egy jó része abból származik, hogy az embercsempészek mobiljait lefoglalják, és így derítik fel az alvilági hálózatokat. Köszönöm szépen. (Taps a kormánypártok soraiban. - Novák Előd: *A migránsokét is kéne!*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Rétvári Bence államtitkár úr. „Meddig még?” címmel napirend előtti felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel, a Jobbik képviselője, jegyző úr. Öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Szokás szerint az év közepén kerül elénk egy költségvetés, és hát bár lehet, hogy ez tőlem furcsa, de hajmeresztő dolgokat láthatunk benne, a tekintetben egészen biztos, hogy olyan szerény inflációs adattal számol ez a költségvetés, ugye, egy 10 százalékalattal, ami a valóság próbáját szinte egészen biztosan nem állja ki. Én vagyok a legnagyobb szurkolója annak, hogy év végére egy számjegyű legyen az infláció, de egyébként ha decemberre az lesz, akkor is látjuk, hogy éves átlagban egy 17-18 százalékos pénzromlással kell számolnunk; az, hogy jövőre ennek a negyede, harmada vagy akár csak a fele legyen, nyilvánvaló módon inkább a sci-fi kategóriájába tartozik, mint hogy a valósággal találkozzon. Azt is látjuk, hogy a forint árfolyamával is befürdött már a tervezés az elmúlt években, hiszen volt, amikor 370-nel vagy 385-tel tervezték a forintárfolyamot, 430 vagy még több lett a vége, tehát egészen nagy szakadék jelentkezik, és mindennek a magyar családok fizetik meg az árát.

És hogyha ezt a költségvetést közelebbről megvizsgáljuk, azt is látjuk, hogy ennek a kormánynak évente van egy olyan meglepetése vagy cselekedete, ami pontosan a középosztály ellen szól, és pontosan azoknak az érvényesülése ellen szól, akiktől azt várnánk, hogy magabíró polgári réteget alakítsanak ki majd valamikor egyszer Magyarországon. Ugye, tavaly ez a kata beszántása képében testesült meg, ahol éppen azok voltak ennek az áldozatai, akik vállalkoznak, próbálnak a talpukon maradni. Volt egy ki nem mondott társadalmi szerződés, hogy ha már nem kapnak segítséget ezek az emberek, hagyják őket valahogy túlélni, érvényesülni még a magyar piactársadalmi körülmények között is; köszönik szépen, ők vállalkoznak, be is fizetik a szükséges adót, de ne vegzálják őket pluszban. Ehhez képest a kata rendszerét az ismert körülmények között megszüntették.

Idén szintén a hasonló magabíró és a tehetségéből, szorgalmából előrejutni kívánó polgárok elleni merényletként kezelhető a megtakarítások megadóztatásának a kérdése. Önmagában az, hogy ha ilyen módszerrel próbálná a kormány az állampapírok felé terelni a lakosságot, a polgárokat, az is elképzelhetően bárdolatlan módszer lenne, de minden évben van egy ilyen csomag - nem mondhatjuk szeretetsomagnak -, amely kimondottan a megerősödni vágyó középosztály érdekeivel szemben helyezkedik

el, és azt látjuk, hogy ebben a költségvetésben sincs ez másképp.

És látjuk viszont azt is, hogy miközben a béruniós koncepció kapcsán, bérfejlesztések tekintetében nagyon szerények a költségvetés ilyen irányú, akár közvetett ráfordításai, a vendégmunkásimport tekintetében már egyáltalán nem ilyen visszafogottak. És azt látjuk, hogy amikor a vendégmunkásimportot kell szervezni, kedvezményezni kell az ezekkel foglalkozó cégeket, társaságokat, és ezt az egész folyamatot áramvonalasítani kell, akkor nagyon figyel a kormányzat, és nagyon ügyel arra, hogy könnyen lehessen az érintetteket a harmadik világból szervezeten meghívni.

Ezzel szemben, amikor olyan javaslatokat teszünk, amelyek a magyar munkavállalókat helyeznék az első helyre Magyarországon - ugye, ez nem lenne túl nagy elvárás -, akkor a kormányzat már nem ennyire aktív. Például követeltem azt, hogy a munkáltatónak, aki vendégmunkás behívásán töri a fejét, kötelező legyen igazolni nemcsak azt, hogy nem talál magyar munkaerőt, de azt is, hogy a meglévő munkaerői közül nem tud átképezni senkit az adott feladatra; ha mégis tudna vagy kapna ehhez a költségvetésből támogatást, már eggyel kevesebb vendégmunkás behívásán kellene hogy törje a fejét.

(9.40)

Ami viszont még durvább, hogy a vendégmunkásimport egy részét egyértelműen az pörgeti fel, hogy kényszerből kivándoroltak százezrek ebből az országból, és ezt a költségvetést átvizsgálva nem nagyon találunk olyan dolgot, olyan tényezőt, ami az ő hazacsábításukat vagy számukra egy kedvezőbb klímának a kialakítását tenné lehetővé. Azt látnánk, hogy akár lakhatási fronton segítenék az ő érvényesülésüket, és mégsem látjuk ennek nyomát a költségvetésben. Kereshetnénk egy állami háttérű bérlakásprogramot, amely pontosan a kivándorlás lassításának engedne teret, hiszen aki nem tud egy önrészre vagy egy nagyon drága bankhitelre összeszedni elegendő forrást, az képes lenne valahol érvényesülni, családot vállalni, később adott esetben bekerülni költségen megvásárolni ezt az ingatlant.

Ezzel szemben azt látjuk, hogy még a lakástámogatások sora is a tervek szerint kevesebb mint a felére csökken, tehát a lakhatás frontján is feladta a kormány azt, hogy itthon tartsa vagy akár hazacsábítsa a magyar fiatalokat, az aktív munkavállalókat. A helyzet ezzel szemben az, hogy a bérfejlesztések tekintetében is hiányolunk egy olyan állami alapot, amelyhez közvetlenül fordulhatna a magyar vállalkozó, kisvállalkozó, ha béreket akarna fejleszteni. Több országban működik hasonló, meg is lenne a költségvetési forrása az extra inflációval realizált extra kormányzati bevétel képében, ez ugyanakkor mégis hiányzik a költségvetésből.

A kérdésünk tehát csak az lehet, hogy a vendégmunkással szemben mikor lesz a magyar munkavállaló az első Magyarországon, és mikor lesz végre

költségvetési nyoma is annak, hogy haza akarják csábítani vagy hovatovább itthon akarják tartani azokat a magyar fiatalokat, magyar aktívakat, akik nélkül nincsen magyar jövő. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Z. Kárpát Dániel képviselő úr. A kormány nevében Tállai András válaszol az elhangzottakra.

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Lesz lehetőség ma, holnap és holnapután 30 órában vitázni a benyújtott 2024. évi költségvetésről. Az ön felszólalása is jól jelzi, hogy mennyire másként látjuk a 2024. évi költségvetés tervezetét.

A kormány célja egyértelmű a költségvetéssel: védelmet biztosítani; védelmet biztosítani a magyar családoknak, a magyar munkavállalóknak, a nyugdíjasoknak és természetesen a magyar vállalkozásoknak, magyarul, a magyar társadalomnak. Védelmet kell nyújtani a háborús időkben, a szankciós időkben, amikor gazdasági nehézségek vannak Európában, az egész világon; védelmet nyújtani, megvédeni az elért eredményeket, megvédeni a munkahelyeket, megvédeni azt a plusz egymillió munkahelyet, amelyet az elmúlt több mint tíz évben létrehoztunk. Ez a legfontosabb és ez a legnagyobb eredmény, mert ha munka van, akkor minden van.

Meg kell védeni a családokat egyrészt a rezsicsökkentett *(sic!)*, megemelkedett árakkal szemben, az ez évi és a jövő évi költségvetés is tartalmazza ezt a támogatást: az átlagfogyasztásig 2013-as rezsión kell a családoknak fizetni.

Meg kell védeni a családtámogatási rendszer eredményeit. Ennek több eleme is van, ez némileg módosulni fog: megújítjuk a családtámogatási rendszert, de az adótörvényben, a személyijövedelemadó-törvényben lévő lehetőségeket megtartjuk, a családi adókedvezményt, a 25 év alattiak személyijövedelemadó-kedvezményét, a négygyermekes anyáknak nem kell személyi jövedelemadót fizetnie.

Megvédjük az otthonteremtési támogatás rendszerét. A költségvetés fontos célja, hogy védelmet nyújtson azoknak, akik már nem dolgoznak, nyugdíjasok. A nyugdíjasoknak 2010-ben ígértük meg, hogy megvédjük a nyugdíjakat, megvédjük a nyugdíjak reálértékét, megvédjük a vásárlóértékét. Azt gondolom, ezt a kormány az elmúlt 13 évben minden évben teljesítette, és így lesz ez 2023-ban és 2024-ben, a jövő évi költségvetésben is; nemcsak hogy az inflációval azonos mértékű nyugdíjemelést biztosít a költségvetés és a kormány, hanem biztosítja a megemelt 13. havi nyugdíjat is.

Megvédjük a vállalkozásokat. A vállalkozások tekintetében adóemelés nem lehetséges. A társasági adó mértéke Európában az egyik legalacsonyabb, 9 százalék, a személyi jövedelemadó mértéke úgyszintén, de megmaradnak azok a támogatások, amelyek a

munkahelyeket megvédik, amelyek új munkahelyeket hoznak létre, és amelyek a termelékenységet tudják növelni.

De a 2024. évi költségvetésnek ahhoz, hogy ezeket az elért eredményeket meg tudjuk védeni, bizony szembe kell néznie finanszírozási kihívásokkal és finanszírozási nehézségekkel; ennek a legfontosabb tétele az európai uniós források igénybevétele. Itt egy sajnálatos politikai csatározás történik: Magyarország megbüntetését kívánja elérni az Európai Unió azzal, hogy beleavatkozik pénzügyi folyamatokba, és azt az európai uniós forrást, ami jár az országnak, ami jár a magyar embereknek, a magyar vállalkozásoknak, megakadályozzák, és bár minden feltételt teljesített a kormány, az ország, azt mégsem biztosítják az ország számára.

Azt gondolom, ha ezek teljesülnek, akkor újabb eredményeket is el tudunk érni, de azt majd a következő felszólalásomban mondom el, hogy melyek lesznek ezek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. „Aktuális kérdésekről” címmel szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Kunhalmi Ágnes képviselő asszony, az MSZP képviselője.

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Rétvári Bencétől szeretnék kérdezni pár dolgot, valóban aktuális kérdések: költségvetés, státusztörvény, önhöz tartozik a terület.

Igazából ennek egy picit szeretném megkérdezni, mert valahogy nem fér a fejembe, hátha választ tud erre adni. Nem lesz újdonság önnek, amit elmondok, azt hiszem, de mégiscsak érdekelne az, hogy mi köze van Brüsszelnak egy nemzeti hatáskörbe tartozó terület finanszírozásához. Én magam azt gondolom baloldali politikusként, hogy nagyon-nagyon kellene a brüsszeli pénz, ahogy az előttem szóló államtitkár is elmondta, nagyon-nagyon fontos lenne, de azt már eleve szégyennek tartom, hogy egyáltalán Brüsszel oda fanyalodik, hogy egy nemzeti hatáskörbe tartozó területet elkezd valamilyen módon finanszírozni. Ha még csak részletterületként is, de ez egy nemzeti hatáskörbe tartozó terület.

Ugye, ön szokta azt mondani, hogy ez a pénz jár nekünk, az előttem szóló is elmondta, én meg azt gondolom, hogy azokkal a pedagógusokkal értek egyet, akik azt mondják, hogy a nemzeti költségvetésből járna nekik ez a pénz. Ha a kormány bármilyen módon közösségi forrásokat kíván felhasználni egy nemzeti hatáskörbe tartozó terület finanszírozására, akkor ott bizony, ahogy szokta ön is mondani, nincs feltétel nélküli élet. Ha önök ezt a nemzeti költségvetésből tudnák finanszírozni, és onnan kellene finanszírozni, akkor bizony ez az érvrendszerük nem állná meg a helyét.

Én azt szeretném öntől kérdezni, hogy nem zárja-e önt és a kormányát, a Fidesz-szavazókat, illetve a Fidesz támogatóit és képviselőit, a szuverenitás kérdésére oly kényes miniszterelnököt, hogyha

egy nemzeti hatáskörbe tartozó területet finanszírozunk brüsszeli forrásból. Akkor legközelebb önök a Nemzeti alaptantervet is ott fogják megírni? Ez az óriási kérdésem.

A másik pedig az, arra is ki szeretnék térni, hogy nemcsak ezt szokták érvként hozni, hogy nem tudják a pedagógusok bérét felemelni, hanem a háború kérdését is ide szokták hozni párhuzamosan a propagandagépezetben érvként. Akkor kérdezem én: a csehek, akik most döntöttek arról, mind a két ház, hogy nagyarányú pedagógusbér-emelést fognak végrehajtani, nem érinti a háború? De mondok mást: egyre több, sajtóban megjelenő hír van például arról, hogy a magyar pedagógusok a román határ mentén átjárnak Romániába dolgozni, már ha elfogadják a végzettségüket, mert még ott is az átlagbér magasabb a pedagógusok fizetését tekintve. Tehát ott nem hat, és Csehországban sem hat a háború?

Végezetül, de nem utolsósorban szeretnék öntől érdeklődni az EFOP Plusz megállapodással kapcsolatban.

(9.50)

Ugye, az EFOP Plusz az Emberi Erőforrások Fejlesztési Operatív Program Plusz megállapodás, amely a magyar állam és az EU közötti megállapodás alapelveit tartalmazza, és amelyre a költségvetés benyújtásánál egyébként hivatkozott pénzügyminiszter úr is.

Ez tételesen azt tartalmazza: „A kormány és a parlament nem fog egyoldalúan bevezetni a pedagógusok munkaterheit növelő...” - ugye, tudjuk, hogy a státusztörvényben átvezényelhetőség, vagy például a munkaórákról, a többletmunkaóráról való döntése az igazgatónak, sorolhatnám, vagy a meglévő szakmai autonómiát korlátozó, már a pedagógiai programjáról sem dönthet egy pedagógus úgy, mint régebben, vagy a szakma vonzerejét csökkentő szabályok, itt az eszközeik megfigyelhetőségét, de számtalan dolgot említhetnék. Ugye, ilyen intézkedések állnak ebben az EFOP Plusz programban, kizárólag a legnagyobb pedagógus-szakszervezetekkel folytatott érdemi társadalmi párbeszéd alapján. Tudom, mit fog mondani rá, de már előre mondom: a mennyiség nem egyenlő a minőséggel. Úgy is mondhatnám, a mennyiség nem mindig egyenlő egyébként a minőséggel.

Tehát párbeszéd alapján, különösen a szerzett jogok tekintetében, hát, a közalkalmazotti jogviszony megszüntetése nagyon sok tekintetben a korábban szerzett jogoktól való visszalépést jelenti, konszenzusra kerülhet sor... *(Rétvári Bence: Konszenzusra törekedve!)* Tessék? *(Rétvári Bence: A „törekedve” szó benne van! Fontos szó! Elharapta véletlenül! - Zaj. - Az elnök csenget.)* Benne van a „törekvés” szó, így van, a párbeszédre törekvés, azt láttuk. Ezért mondtam, hogy a mennyiség nem egyenlő egyébként a minőséggel. Érdeklődni szeretnék öntől, hogy ezt hogyan értelmezik. Ha ebben nem teljesülnek azok a

feltételek, amelyekben önök állapotok meg, akkor valóban várják-e az Európai Uniótól ezeket a pénzeket.

Összességében, én azt gondolom, hogy óriási elmentmondás van a propagandagépezetben: Brüsszeltől várni egy szuverenitásra oly büszke kormánynak a pénzeket, ha ez a pénz jár egy nemzeti hatáskörben. Azt gondolom, hogy a pedagógusoknak a nemzeti költségvetésből jár a forrás, és ott tessenek megemlíteni a pedagógusok bérét! Várom megtisztelő válaszákat. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Kunhalmi Ágnes képviselő asszony. A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr válaszol az elhangzottakra.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Még egyszer elnézést kérek, hogy beleszóltam, de valóban véletlenül elharrapta azt a kicsike szót képviselő asszony, hogy konszenzussal vagy konszenzusra törekedve. *(Kunhalmi Ágnes: Benne volt, igen!)* Önök szerint a kettő között, úgy látszik, nincs különbség. Szerintünk van, és nem azt tartalmazza az EFOP Plusz program, hogy csak konszenzussal lehet mindent elfogadni, hanem a kormány konszenzusra törekszik, és utána nyilvánvalóan a felelősséget a kormányzat viseli mindig. Tehát a kormányzat utána tud bármilyen módosítást elfogadni. Csak jól jelzi a baloldal retorikáját az egész kérdéskörben, hogy önök azt mondják, hogy konszenzussal lehet csak valamit elfogadni, mert ez van leírva, miközben az van, hogy konszenzusra törekvéssel lehet elfogadni.

De kezdjük az elejéről! Az EU-s pénz, tisztelt képviselő asszony, nem könyöradomány, nem ajándék, nem valami jótétemény. Az EU-s pénz nekünk jár. Azért jár, mert megnyitottuk a saját piacunkat - ahol kisebb és kevésbé erős cégek és vállalatok voltak - az Európai Unió közös piaca előtt. Bizonyos derogációkat elértünk, hogy bizonyos ideig bizonyos szegmenseket nem nyitottunk meg, de összességében egy közös piaccá váltunk mégis, és ez nyilván nagyon sok külföldi, európai nagy cégnek kedvez, és ezt ők is tudják. Ők rengeteg profitot visznek ki a mi országunkból, éppen ezért nekünk ezen piac megnyitásáért, hogy részei lettünk a közös Európai Uniónak, ez a pénz nekünk jár. Ez nem adomány, tisztelt képviselő asszony. Ezt nem úgy kell elképzelni, hogy Brüsszelből jön, hanem ez a mi pénzünk.

Ha technikailag megnézi - ugye, kezdődik a mai napon a költségvetés vitája -, ott van az egyik költségvetési fejezetben, az EU-s pénzek. Ez a magyar költségvetésnek része, csak éppen egy ilyen eléggé bonyolult módon kerül bele a magyar költségvetésbe. Ehhez a magyar költségvetésben is szereplő tételhez szab Brüsszel újabb és újabb feltételeket.

Már réges-rég itt lehetne ez a forrás, már akár a tavalyi évben is utalhatták volna, de politikai okokból, amelyeket önök fűtenek Brüsszelben, az önök 6 millió forintért ott tevékenykedő képviselői mondanak

újabb és újabb mondvaszínált indokokat arra, hogy miért ne tudjuk kifizetni azt a béremelést a pedagógusoknak, ami 2024-re 800 ezer forintos átlagfizetést tudna eredményezni, most ezt önök teszik.

Hogy miért lehet bért kifizetni EFOP-ból vagy EU-s forrásból, ez korábban valóban nem volt szokás, de a járvány ebben is változást hozott, hiszen a járványban az Unió szemlélete is átalakult, és lehetett már például egészségügyi béreket kifizetni a járványban. Mivel az Unió mindig az országjelentéseiben elmondja, hogy vonzóbbá kell tenni a pedagóguspályát, ezért ők ezt az igényt megfogalmazták, ezzel mi is egyetértünk természetesen, hogy minél vonzóbbá kell tenni a legnagyobb fejlesztési célt, akkor a legnagyobb fejlesztési forrásból, az uniós forrásból egy 800 milliárd forintos konstrukcióból szeretnénk megvalósítani. Ez a tárgyalások során kijött, és az Unió egyetértett ezzel, hogy erre is fordíthatjuk. De ez nem könyöradomány, tisztelt képviselő asszony, ez a magyar nemzeti költségvetés része technikailag is.

Csak az a szégyenletes, hogy önök azért járnak Brüsszelbe, hogy ezt megakadályozzák, és nem titokban most már, hanem nyíltan. Hiszen talán Donáth Anna volt az a momentumos képviselő, aki pár héttel ezelőtt itt, a Várban tartott egy sajtótájékoztatót, hogy most azonnal felszáll egy repülőre, és egy újabb indokot belesűg az európai biztos fülébe, hogy mivel lehet még késleltetni a kifizetését a magyar forrásoknak, milyen feltételeket lehet még szabni ahhoz, hogy a saját forrásunkhoz hozzájussunk. Ahogy Ara-Kovács képviselő urat is hallották, hogy ők azért dolgoznak valóban, hogy ne érkezzenek Magyarországra azok a források, amelyekből pedagógusbér-emelést tudna a kormányzat végrehajtani.

A csehek is elfogadtak béremelési programot. Tisztelt Képviselő Asszony! Mi is erre törekszünk. Itt szerepel már az Országgyűlés napirendjén hamarosan az a törvényjavaslat, az új pedagóguséletpálya-törvény, amely segíti a pedagógusbér-emelést minél nagyobb mértékben beindítani. Sőt, úgy beindítani, hogy aki többet tesz a diákokért - ahogy ön mondta, mennyiség és minőség -, egy olyan törvényjavaslatot terjesztünk be, amely a mennyiséget is értékeli, hiszen ha valaki órán kívüli foglalkozást tart, kirándulásra megy, versenyre viszi a gyerekeket, felzárkózási különfoglalkozásokat tart, azt is értékeli, meg a minőséget is, hogy az órára többet, minél alaposabban készül, innovatívabb módszereket alkalmaz, jobban leköti a diákok figyelmét, nagyobb segítséget tud adni nekik a tanulásban, ezt is tudja segíteni. Ez az, amit mi elfogadunk. Ez egy olyan dolog, hogy ön azt mondja, hogy szerzett jogok elvesztése, nem így van, tisztelt képviselő asszony, hanem egy teljesítményalapú bérezés, amelyet egyébként a konzultációban maguk a tanárok is támogattak nagy többséggel, hogy a jobb teljesítményt magasabb bérrel fizessük meg.

Szeretnék pár álhírt cáfolni, amit megint elmondott, hogy többletmunka lenne. Ugyanúgy 22-26 óra a pedagógusok óraszám, mint eddig, és ugyanúgy 32

óra az iskolában való benttartózkodási idő, mint eddig. Az pedig az egyik legaljasabb húzásuk volt, hogy azt mondták, hogy majd lehallgatjuk meg megfigyeljük a pedagógusokat, miközben a törvényjavaslat, a márciusban beterjesztett, illetve nyilvánosságra hozott és most beterjesztett is azt tartalmazza, hogy nem megfigyelhető a pedagógusok magánélete. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Rétvári Bence államtitkár úr. „Aktuális ügyeinkről” címmel szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Tóth Endre, a Momentum képviselője. Öné a szó, képviselő úr.

TÓTH ENDRE (Momentum): Köszönöm szépen a szót. Képviselőtársak, hidegvérű bosszúállás zajlik e Ház falai között *(Rétvári Bence: Gyurcsányról beszélés?)*, sok kormánypárti ispán, Döbrögi urasággal az élen, éppen deresre készülnek húzni a tiltakozó pedagógusokat. Mi volt a bűnük? Meg akarták védeni a hivatásuk becsületét, és méltó munkakörülményeket követeltek maguknak. Most aztán jön ezért a 40 botütés a bosszútörvény formájában, mert Döbrögi uraság meg a zsoldosainak bajszos főkapitánya már csak ilyenek. *(Rétvári Bence: Te is bajszos vagy!)* „Nem a fizetések kicsi, hanem a pofátok nagy!” - ordítják oda a tanároknak. Van, akit kirúgnak, van, akit felmondásra kényszerítenek, másokat pedig megtörnek, mert nekik a statuálás a lényeg, nem az oktatás. Az oktatás szerintük veszélyes dolog, még a végén túl sok lesz a kritikus gondolkodó, még a végén felnyílik a nép szeme - jobb ez így. A deres fényesen csillog, suhog a gumibot, száll a könnygáz, aprítják azokat, akiknek fontos a nemzet jövője. De ahogy telik-múlik az idő, egyre több marcona legényt kell odarendelni, és egyre erősebb kardont kell építeni Döbrögi uraság várához, ahogy ez ma reggel is látszott, elszemtelenedett ugyanis az a sok Lúdas Matyi.

A szakértelemnek már rég hátat fordítottak, így kénytelenek az izomra és a vasra támaszkodni, pedig valaha nekik is volt oktatáshoz értő mesteremberük, de mára számúzték kerteszkedni a Hegyvidékre egy nagy turulmadár árnyékába. Jobb ez így, gondolták, az oktatás egy veszélyes dolog, pedig ígérték korábban értékálló béremelést is a pedagógusoknak. Ebből csak az ígéret maradt meg, az értékálló béremelést az első kanyarban elhajtították. Tudhatták volna ezek a tanárok, hogy Hoffmann meséit nem szabad túl komolyan venni.

Azóta legatyásodott mindenki az oktatásban, hiszen az árak nálunk az úrben járnak, a fizetések meg a bányászbeca ülepe alatt, így aztán nehéz szintbe hozni a dolgokat. De nem is nagyon próbálják Döbrögiék, hiszen a kastély meg a sok stadion építése rengeteg pénzt felemész, meg hát mindig van kire fogni a dolgot. Van, amikor a háború miatt üres a Kincstár, máskor pedig Brüsszel nem adja meg a jussát.

(10.00)

Az uraságra kevesen gyanakodnak, pedig már a Holdról is látszik, hogy a vejével meg a kelekótya cimborájával pakoltatta ki éjjelente a sok aranyat. De oly sok balszerencse közt, oly sok viszály után, megfogyva már és megtörve is tanít majd tovább néhány, pályán maradó tanár. Azt remélik, hogy talán ők megússzák. Talán hozzájuk nem ér majd el a bajszos kapitány fegyelmező keze.

De rossz hírem van: el fog érni. Suhog majd rájuk is a botütés, elcsattan majd egy másik iskolába áthelyezés, egy fegyelmi eljárás, egy hathavi pénzbüntetés, vagy a teljesítménybér lesz hűbéri rendszerben elosztva. Akik kimaradnak a földesúri kegyekből, azoknak valamiért hirtelen elkezd majd hanyatlani a teljesítménye. Furcsa egybeesés.

Hát, igen, Balatonalmádiban is hiányzott az a 2 százalék a sztrájkot szervező pedagógus minősítéséhez. Nem lehet mit tenni, mert, ugye, a tények makacs dolgok. Az, hogy ennek a tanárnak, amikor távozott az iskolából, vastaps szólt a diákjaitól, az nem volt mérvadó, de a portfólió bírálata, az bizony gránitszilárd-ságú, akár csak az Alaptörvény.

Dolgozik majd a deres továbbra is megállás nélkül, de ki tanítja a gyerekeket, amíg a tanáraikat botozzák? És ki tanítja őket, ha az az 5 ezer tanár, aki bejelentette a felmondását a deres miatt, az ispánok miatt, Döbrögi miatt, szeptembertől már nem tanár? Mert mondjuk ki az igazságot! A fiatalok nem tódulnak a tanári pályára, akármit is rikácsol a kormánypárti papagájkommandó. 22 érettségiző akar időn kémiantanár lenni és 23 fizikatanár. Ezzel szemben jogásznak 4383-an jelentkeztek, gazdálkodási és menedzsment szakra pedig 6900-an. Valószínűleg a deresre húzás nem a legjobb pályorientáció. Mert hányszor hallani azt a szülőktől, hogy csak tanárnak ne menj, fiam!? És hány pedagógus-házaspár tiltja el a gyermekét a hivatásuk továbbvitelétől?

De nyilván ezek az érvek nem hatják meg sem az ispánokat, sem magát Döbrögét, az együttérzést ugyanis tiltja a Bólogató János szakmai kamara. Kár, hogy oda kötelező a tagság a kormánypártoknál. De tudják, Döbrögi nem nevetett a történet végén, és az ispánok és a martalóc legények sem nevettek. Egyszerűen Lúdas Matyi nevetett, és most is ő fog, mert amíg világ a világ, a hatalmával visszaélő uraságot móresre tanítja majd a nép, akit ő előtte deresre húzott. *(Taps a Momentum és az MSZP padsoraiban. - Dr. Répássy Róbert: Ez a vége volt?)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Tóth Endre képviselő úr. A kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr fog válaszolni.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Arra nem szeretnék reagálni, hogy külső karakterjegyek alapján sérteget embereket, csak annyit tennék hozzá,

hogy ezért kár volt Oxfordban tanulniuk, hogyha ez a stílus. *(Tóth Endre közbeszól.)*

Ami - hogy úgy fogalmazzak - a felszólalás érdemi részét illeti. Először is kezdjük a törvénytervezettel! Szeretném felhívni a figyelmét, hogy lehet, hogy a momentumos politikusok összevissza akcióztak különböző köztereken, de a kormány az érdekképviseleti szervekkel több mint húsz alkalommal folytatott egyeztetést. *(Rétvári Bence: Így van! - Tóth Endre közbeszól.)*

És ami a javaslat fő pontjait illeti. Nézzük már meg, hogy mi van benne, mert az általános lózungokon kívül gyakorlatilag nem hallok egy érdemi javaslatot öntől meg a párttársaitól azzal kapcsolatban, hogy min lenne érdemes módosítani vagy van-e új javaslat. Például azzal, hogy 50 nap szabadsága legyen egy pedagógusnak egy évben - ami 10 hétnek megfelelő -, mi a problémájuk? Mi a javaslatuk? Kevesebbnek kellene lennie? Ez lenne a büntetés? Vagy például az, hogy ha egy pedagógus többet foglalkozik egy diákkal - vagy azért, mert versenyre készíti fel, vagy azért, mert valamilyen tantárgyból elmaradása van -, és ezért több pénzt kaphat, akkor ezzel mi a probléma? Önök ezzel nem értenek egyet, máshogy csinálnák, vagy eltörölnék az egészet? Egyetlenegy érdemi javaslatot nem hallok önöktől ezzel kapcsolatban.

Vagy például nézzük a tanév hosszabbítást! Világosan benne van a javaslatban, hogy csak és kizárólag akkor lehetne hosszabb a tanév, hogyha valamilyen el nem hárítható ok merül fel, például egy járvány. Hát, emlékszünk arra, hogy mindez előfordult, és ebben az esetben a tanítás országosan ellehetetlenült. Tehát a rendkívüli helyzetekre is gondolt ez a törvényjavaslat.

És ami a legfontosabb vagy épp ennyire fontos: ez a törvényjavaslat megteremti a lehetőségét a béremeléseknek. *(Szabó Szabolcs: Semmi nem gátolta eddig sem!)* Azoknak a béremeléseknek, amelyeknek sokkal magasabbnak kellene lenniük, pontosan ezért várjuk az uniós pénzek megérkezését. Arra, hogy egyébként miért van erre is szükség, kettő dolgot szeretnék mondani. Az uniós pénzek járnak nekünk! Azok a mi pénzeink! Azok a mi pénzeink, szerződésben lefektetett módon.

A másik dolog meg az, hogy szerte Európában jelentősen csökkent a gazdaságok mozgástere, ezért minden lehetséges módot figyelembe kell venni annak érdekében, hogy a pedagógusok bérét is emelhesük, csakúgy, mint más ágazati béremelések esetében.

Azt azért szeretném hozzátenni, hogy akikhez önök csatlakoztak, amikor ők kormányoztak, akkor nem ilyen törvényjavaslatokról ment a vita, ha egyáltalán volt vita. Akkor nem növelték a béreket, meg nem a béremelés növelésén ment a vita, hanem egyetlen szavazással elvették bért. *(Kunhalmi Ágnes: 2002-2003!)* Akkor nem bővítették a pedagógus-életpályát, hanem tízezreket utcára tettek. Utcára tettek! Nem felújítottak iskolákat, hanem megszüntettek oktatási tevékenységet; tudja, hány helyen? Közel négyszáz helyen, 381 helyen. *(Szabó Szabolcs és Kunhalmi Ágnes közbeszólnak.)*

És hogyha az egészet költségvetési oldalról közelítem meg, amit önök büntetésnek neveznek, tudja, hogy mennyivel költünk majd többet oktatási kérdésekre, oktatási területre a jövő évben, ha elfogadjuk a költségvetést? 1989 milliárd forinttal, közel 2000 milliárd forinttal. Ennyi a különbség. Tehát 2000 milliárd forintos többletköltés önök szerint büntetés.

Képviselő Úr! Néha az az érzésem, hogy arra nem vették a fáradságot, hogy a számokat, a költségvetési számokat, illetve a törvényjavaslat legfontosabb pontjait megnézzék, miközben az utcákon ezekben a percekben is akcióznak. Látom, hogy próbálnak ezekre a párbeszédre vagy tüntetésekre rátelepedni. Látom, hogy külföldön is bevetett módszereket akarnak meghonosítani Magyarországon. Azt azért szeretném önmegmondani, hogy amikor törvényi kereteket át-lépő akciókat javasolnak, akkor nem szolgálják a tanárok ügyét. Amikor az önök elnöke az egyik tüntetésen a tömeget megpróbálja rátolni a rendőrökre, mondja már meg, hogy az hogyan szolgálja a tanárok ügyét! Hogyan szolgálja?

És hogy még egyet mondjak: az önök egyik európai parlamenti képviselője, aki esküt tett arra, hogy Magyarországot képviseli, hogy majd a mi érdekeinkben jár el - mármint a magyarok érdekében -, kiáll, és egy sajtótájékoztatót követeli, hogy újabb feltételeket támasszanak Magyarországgal szemben, hogy csak akkor kaphassuk meg az uniós pénzeket. Erre nem találunk szavakat.

Erre nem találunk szavakat, vagy igazából találunk: amit önök művelnek, az elképesztő képmutatás, cinizmus, és nem utolsósorban pedagógusok elleni cselekedet. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormány-párti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Dömötör Csaba államtitkár úr. „Aktuális ügyek” címmel szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Komáromi Zoltán képviselő úr, a DK képviselője. Öné a szó.

DR. KOMÁROMI ZOLTÁN (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ma egy olyan foglalkozásról, egy olyan hivatásról beszélek, melynek legalább egy képviselőjével a teremben ülő valamenyny képviselőtársam találkozott már. Viszont én vagyok az, aki nemcsak találkoztam, hanem éveken át falusi körzeti orvosként együtt is dolgozhattam két ilyen zseniális szakemberrel.

Június 13-a van, ma van a védőnők napja. Magyarországon Stefánia belga hercegnő védőnőiségével 1915. június 13-án alakult meg az Országos Stefánia Szövetség, a kezdeményezés része volt a védőnői szolgálat megalakítása. 1916-tól pedig - ismerős e név? - Heim Pál jóvoltából elindult a magyar védőnőképzés is.

Csecsemőkorunktól nem emlékszünk saját védőnő órangyalunkra, ám ha magunk is szülővé válunk, rácsodálkozunk, mennyi segítséget nyújthatnak számunkra ezek a csodálatos szakemberek. Önök közül bizonyára sokan átélhették az élet egyik legszebb

pillanatát, amikor egy szülő először kezébe fogja újszülött gyermekét. Ez a semmihez nem hasonlítható érzés bizonyára az önök emlékezetébe is örökre beleégett. Ettől kezdve új kaland nyílik a pár életében, egy gyönyörű, felemelő kaland, amely számtalan nehézséget is tartogat az úton. Ennek az útnak az egyengetésére esküdtek fel a védőnők, akik a családok mellett állnak, és sok-sok olyan dologra tanítják meg a fiatal szülőket, amelyeket könyvből nem lehet megtanulni.

Őket ünnepeljük ma, teljesen jogosan. Ők azok, akik megtanítják az anyukákat a szoptatás és a gyermektáplálás praktikus titkaira, vagy arra, hogy hogyan kell egy begyulladt babapopsit meggyógyítani, hogyan kell hatékonyan lázat csillapítani, vagy mit tegyünk, ha a kisgyerekek elrontotta a gyomrát.

Magyarországon az 1920-as évek óta működik a Zöldkereszt védőnői hálózat. Ez a rendszer méltó arra, hogy a matyóhízmés vagy a csabai kolbász mellé felkerüljön a hungarikumok polcára, hiszen nincs még egy ország, ahol hasonló módon foglalkoznának a családokkal.

(10.10)

A hálózatnak köszönhetően minden gyerekre már az édesanyja méhében figyel a védőnő, majd a születésétől egészen serdülőkoráig támogatja a kisgyerekeket egészséges fejlődésében. A védőnő jelenléte minden gyermek életében fontos. Ez egy veszélyeztetett terhesség esetén vagy egy fogyatékkal született gyereknél hatványozottan igaz. Ezzel nemcsak a családoknak, hanem az orvosoknak is nélkülözhetetlen segítséget nyújtanak. Egy védőnő egyszerre családsegítő, szociális munkás, szakápoló, edukátor, fontos információforrás az önkormányzatok számára arról, hogy melyik családnak mire van szüksége, milyen támogatásra. Egy személyben több szakember tudását birtokolják, nélkülözhetetlen részei a magyar egészségügyi rendszernek.

Hatványozottan igaz ez akkor is, amikor a falusi vegyes körzetekben jobbra felnőttekkel foglalkozó házi orvosok látják el a gyerekeket is. Számukra aranyat ér egy védőnő, különösen most, amikor egyre több orvos hagyja ott a pályát, megöregszik, megbetegszik vagy nyugdíjba megy. Egyre több, jelenleg 340 falusi körzetben nincs házi orvos. Ezekben a településeken közel 70 ezer gyermek él. Ha ehhez hozzávesszük a 170 betöltetlen házi gyermekorvosi körzetben lakó további 114 ezer kisgyermeket, könnyen beláthatjuk, hogy Magyarországon, talán leszámítva az ötvenes évek Heine-Medin-járványát, még sohasem volt ekkora szükség a védőnők tudására, tapasztalatára, hivatásukatára.

Kimondhatjuk: a védőnők nélkülözhetetlen részei a magyar egészségügyi rendszernek, legalábbis eddig azok voltak. A magyar kormány ugyanis úgy döntött, hogy 17 nap múlva a védőnőket inkább a megyei kórházakba tereli, kiszakítja őket megszokott közegükből, és egy speciális rendőri logika alapján onnan fogják irányítani, vezényelni őket oda, ahol éppen

hiány van az ilyen szakemberekből. Ezzel a dilettáns, rosszul kigondolt és előkészítetlen intézkedéssel éppen a lényegét veszi el a védőnői hálózat. Elveszíti azt, ami miatt egyedülálló volt egész Európában. Megszűnik az emberi kapcsolat. A kivezényelhető védőnők mostantól akár ismeretlen családokat gondolhatnak, olyanokat, akiknek nem ismerik a bajait, történetüket, előéletüket. Ezek után ki lesz, aki 18 évesen ezt a gyönyörű hivatást fogja választani? Ugyanis a védőnői állások 10 százaléka jelenleg is üres.

Őnök lassan mindent elvesznek a magyaroktól, a pénzüket, a megélhetésüket, és egy ideje már az egészségüket is. A Dobrev Klára-vezette árnyékkormány ezt sosem hagyná. Azért dolgozik, hogy letörje az orbáni inflációt, ne az árak, hanem a bérek emelkedjenek. Amíg azonban Orbán Viktor van hatalmon, addig nem lesz változás. Önöknek távoznuk kell, hogy a magyarok jólétben, és egészségüket is biztonságban tudva élhessenek. *(Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Önöknek kettő hetük van arra, hogy belássák *(Az elnök ismét csenget.)*, végzetes hibát követtek el, és ha meg lehet szervezni, akkor sűrű bocsánatkérés mellett vonják vissza ezt a rendelkezésüket. Köszönöm a türelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Komáromi Zoltán képviselő úr. A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni az elhangzottakra.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A védőnők napján nagyon helyénvaló, hogy különösen is odafigyelünk a védőnőkre, megköszönjük az ő munkájukat, megköszönjük azt, hogy valóban a gyermek megfogánása után, vagy sokszor a megfogánása előtt is, amikor már valakik gyermeket terveznek, ott vannak a családok mellett, és segítséget nyújtanak abban, amiben a családnak szüksége van rá. Aztán pedig a gyermek megszületésétől kezdve egészen az iskoláskorig az iskolai védőnők segítenek abban, hogy megelőzzük a betegségeket, jobban tudjuk kezelni azokat a helyzeteket, amelyeket az élet hoz, hiszen nagyon sokak számára a védőnők által nyújtott tanács, a védőnők által adott segítség semmivel nem pótolható, mert máshonnan ezt nem tudnák meg. Van, akinek a családjában esetleg ez megadatott, vagy a családjából megismerte ezt, de sokak számára, főleg, akik a szüleiktől távol élnek és úgy vállalnak gyermeket, azok számára pedig különösen fontos, hogy ezeket a tanácsokat vagy magát a tevékenységet megmutassa nekik a védőnő, és segítséget nyújtson.

Sok mindenk számára nyilván ez sokféle segítséget jelent, akár a jövő tervezése kapcsán, akár a gyermekkel kapcsolatos gondoskodás kapcsán. Köszönjük az ő munkájukat, köszönjük, hogy az elmúlt évtizedekben minden megszületett magyar gyermek környékén ott voltak, és arra áldozták az életüket és az idejüket, hogy más családokat segítsenek, más gyermekek egészséges felnövekedését elősegítsék.

Ha egy évvel ezelőtt nem a Fidesz-KDNP-kormány alakult volna újra, hanem Márki-Zay Péter lett volna Magyarország miniszterelnöke, akkor valószínűleg ezt a kérdéskört ma már itt nem nagyon tudnánk fölvetni, hiszen ő egyértelművé tette, hogy a védőnői hálózatot nem fejleszteni, hanem leépíteni kell, mert ez egy haszontalan hungarikum.

Önök úgy indultak neki az országgyűlési választásnak, hogy a saját miniszterelnök-jelöltjüket megszüntette volna lényegében ezt a védőnői hálózatot; itt még csak azt mondta, hogy leépíteni, de nyilvánvalóan, ha haszontalannak tartja, akkor meg is szüntette volna. Nem lenne ma mit ünnepelni, ma arról beszél-nénk, hogy hány évtizeden keresztül volt Magyarországon védőnői hálózat, és nem arról, hogy a következő évtizedekre hogyan tervezzük a fejlesztését, megújítását a védőnői hálózatnak. Úgyhogy önöknek igazából történelmi felelőssége lett volna a védőnői magyar sikertörténet csúnya befejezése. De nem így történt.

Ha már ön árnyékkormányt emlegetett, amikor az árnyékkormány fejének a férje volt Magyarországon kormányon, akkor bizony nem azt segítette elő, hogy az emberek orvoshoz tudjanak fordulni - hiszen ön is mondta, hogy orvosokra van szükség, orvoshoz kell hogy forduljanak, mert amiben a védőnő nem tud segíteni, abban az orvos tud segíteni -, hanem bizony pénzt szedtek az emberektől minden egyes alkalommal, amikor az orvosokhoz fordultak. Ezt úgy hívták önök, hogy vizitdíj. Másfél évvel ezelőtt itt a parlamentben is megerősítette Gyurcsány Ferenc, hogy ha hatalomra kerülne, tehát ha az árnyékkormány - amely Gyurcsány Ferenc utolsó reménye, hogy visszakerüljön a hatalomba - kerül hatalomra, akkor biztosan visszajön a fizetés egészségügy, és az embereknek újra fizetni kellene az orvosnál - ha még lenne kórház, hiszen önök egymásra licitáltak László Imre szintén DK-s kollégájával, hogy a kórházak 45 százalékát kellene bezárni vagy nagyobb részét. Ennyit az önök egészségüghöz való hozzáállásáról.

Azt pedig szeretném cáfolni, hogy Magyarországon kevesebb orvos lenne, mint az előző években. 2010-hez képest körülbelül 4 ezerrel több orvosnak van Magyarországon működési engedélye, tehát ennyivel többen tudnak gyógyítani Magyarországon, mint a kormányzásunk kezdetén. *(Dr. Komáromi Zoltán: Nincsenek házi-orvosok!)* Egyértelmű, hogy kormányzásunk kezdete óta nem csökkent, hanem nőtt a Magyarországon dolgozó orvosok száma. Ez köszönhető annak is, hogy kevesebben mentek külföldre, körülbelül kétharmadával csökkent a külföldi munkavállaláshoz engedélyt kérők száma, és köszönhető annak is, hogy másfélszer annyian végeznek az egyetemen: most már nem ezer, hanem 1500 diplomát adnak ki az orvosi egyetemek Magyarországon.

Ami a védőnői hálózat jövőjét illeti, ön is utalt rá, hogy július 1-jétől, ahogy az egész egészségügyi rendszer átalakult 2013-tól napjainkig, úgy a védőnői szolgálat is ehhez fog igazodni. 2013-ban jött létre az, hogy állami fenntartásba és működtetésbe kerültek a

kórházak, és az elmúlt években abba az irányba mentünk, hogy a vármegyei központi irányító kórháznak egyre hangsúlyosabb a szerepe, most már nemcsak a fekvőbeteg-ellátásban, de a járóbeteg-ellátásban és az alapellátásban is. Az alapellátásnak részei a védőnők is, éppen ezért ők ugyanott, ugyanabban az önkormányzati ingatlanban tudnak tevékenykedni, és ugyanúgy megmarad a kapcsolatuk természetesen a helyi közösséggel.

Tehát ami miatt ön aggódott, meg tudom nyugtatni, tisztelt képviselő úr, hogy ezt semmi nem veszélyezteti, ugyanúgy tudják ezeket a közösségeket szolgálni. De a szakmai irányítás, ahogy az egészségügy minden más területén is, most is a vármegyei irányító kórházhoz kerül, és ő segít abban, hogy minél több segítséget, minél nagyobb szakmai színvonalon megkapjanak a védőnők. A korábbiakban kiépült az Országos Mentorhálózat *(Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, az Országos Kórházi Főigazgatóságban is külön főigazgató-helyettes viseli szíven védőnőként *(Az elnök ismét csenget.)* a védőnők ügyeit. Úgyhogy én azt hiszem, bízom benne, hogy megerősödik ez által a változás által a védőnői szolgálat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Rétvári Bence államtitkár úr. „Kormányzati intézkedések - csökkenő szankciós infláció” címmel napirend előtti felszólalásra jelentkezett a Kereszténydemokrata Néppárt képviselője, Aradszki András képviselő úr. Öné a szó.

DR. ARADSZKI ANDRÁS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Több mint egy éve tombol a háború, amelynek gazdasági repeszei messze átrepülnek az ország határai fölött is.

Az, aki arról beszél, hogy mi már háborúban állunk, szálljunk be ebbe a háborúba, és küldjünk fegyvereket, katonákat, annak fogalma sincs arról, amiről az idősebbeknek van: arról, hogy a háborúban mindent elveszíthetünk; arról, hogy a háború emberéleteket, veszteségeket, válságokat okoz, és mérhetetlen szegénységgel jár.

Ez a háború nem nálunk, hanem a szomszédban zajlik, azonban hatását mi is érezzük.

(10.20)

A háború és a szankciók bevezetése óta egekbe emelkedett az energia ára, az infláció és az élelmiszerek ára. A kormány már több mint egy éve védi az ország biztonságát, a családokat, a nyugdíjasokat és védi a munkahelyeket is. Brüsszel és a guruló dollárért cserébe a magyar baloldal a rezsicsökkentés eltörlését követeli, a rezsicsökkentés eltörlése azonban a magyar családoknak azt jelentené, hogy havonta átlagosan 181 ezer forinttal emelkedne a rezsijük. A dollárbaloldal mindemellett az elhibázott brüsszeli szankciókat is erőlteti, miközben a magyar családokat

védő intézkedéseket támadja, és súlyos megszorításokat követel. A megszorítás Gyurcsány és a baloldal mániája. Gyurcsány és a baloldal az, akik kormányzásuk alatt még a válságos időszakban is csak elvettek a családoktól, sorozatosan emelték az adókat, eltörölték a családtámogatásokat és elvettek egyhavi nyugdíjat. Nem foglalkoztak azzal sem, hogy megemelték a gáz és az áram árát, hogy háromszoros árat kellett fizetni a gázért, kétszereset pedig az áramért.

Tisztelt Képviselőtársaim! Most pedig a baloldal el akarja törölni a rezsicsökkentést, megvágna a családtámogatásokat. A kormány a háború és az elhibázott szankciók okozta nehéz helyzetben is mindent megtesz azért, hogy megvédje a családokat, a nyugdíjakat és a munkahelyeket. A kormány mindent megtesz azért, hogy az év végére egy számjegyre csökkenjen a szankciós infláció. A háború és a szankciós áremelkedés miatt megnövekedett élelmiszerárak visszaszorítására ezért június 1-jétől elkezdődött a kötelező akciózás, amit egyébként a baloldal szintén nem támogat; az élelmiszerüzletekben 20 termék kategóriában számíthatnak a vásárlók árleszállításokra. Bár csak rövid ideje van hatályban, azonban már most látszanak a nagyon pozitív eredményei a kötelező bolti akcióknak. Az online árfigyelő rendszer bevezetésével pedig július 1-jétől kezdődően 60 termék köré vonatkozóan válnak napi szinten megismerhetővé a legkedvezőbb fogyasztói árak.

Az intézkedéseknek köszönhetően a verseny fokozódik, amely egyre inkább visszaszorítja az inflációt. A kormányzati intézkedések működnek, hiszen a fogyasztói árak mérséklődése egyre dinamikusabb; a Központi Statisztikai Hivatal adatai alapján ugyanis 2020 novembere óta először csökkent havi alapon az infláció. Az adatok visszaigazolták, hogy a kormányzati intézkedéseknek köszönhetően az infláció mérséklődése egyre nagyobb ütemű, az év második felében pedig tovább gyorsul.

Tisztelt Képviselőtársaim! Gyurcsány és a baloldal azonban megint álságos. Ha nem lenne háború és nem lennének a brüsszeli szankciók, az infláció gyorsabban csökkenne. Ezt ők is pontosan tudják. Mint ahogy pontosan tudják azt is, hogy egészen addig, amíg nem lesz béke és Brüsszel nem vonja vissza a szankciókat, az infláció sem törölhető ki az életünkben. A Kereszténydemokrata Néppárt támogatja a kormány minden inflációt letörő intézkedését, hiszen a legfontosabb, hogy megvédjük a családokat, a nyugdíjasokat és a munkahelyeket. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Aradszki András képviselő úr. Az elhangzottakra a kormány nevében Fónagy János államtitkár úr fog válaszolni.

DR. FÓNAGY JÁNOS gazdaságfejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A határaink mellett dúló háború, valamint a brüsszeli elhibázott szankciós politika valóban nagyon komoly terheket ró

Magyarországra és a magyar népre. A kormány, mint eddig is, továbbra is elkötelezett a rezsicsökkentés, a családok, a nyugdíjasok és a teljes foglalkoztatottság védelme mellett. Célkitűzésünk, hogy kivédjük a recessziót és az év végére egy számjegyre törjük le az inflációt, jövőre pedig annak mértékét 6 százalékkal csökkentsük.

Tisztelt Ház! Az infláció nem magától csökken, azt csökkenteni kell. Az infláció letörése és a családok védelme érdekében a magyar kormány eddig mintegy 20 intézkedést hozott, amely a családokat, a vállalkozásokat, a munkahelyeket védi. Csak példaképpen néhányat. Élelmiszerárstop van életben, olcsó forrást biztosítunk a vállalkozásoknak a Széchenyi-kártya programon keresztül, de biztosítjuk az energiaintenzív vállalkozások támogatását, a gyármentő programot és döntöttünk a munkába járás támogatásának emeléséről is. Az infláció elleni intézkedések részeként a kormány bevezette a kamatstopot, amelynek meghosszabbításáról most újabb döntés született. Az intézkedésnek köszönhetően a lakossági kamatstop eddig mintegy 350 ezer családot védett meg a magas kamatokkal szemben.

Az eddigi kormányzati intézkedések működnek, már látszanak az eredmények. Az infláció csökkenni kezdett. Januárban 25,7 százalékos tetőzés után májusban 21,5 százalék volt az infláció, ami több mint 4 százalékpontos csökkentést, a legutóbbi, áprilisi adathoz képest pedig 2,5 százalékpontos mérséklődést jelent. Mindez azt jelzi, hogy a fogyasztói árak mérséklődése egyre dinamikusabb, láthatóbb, a kormányzati intézkedések tehát működnek. Az élelmiszer-infláció mértéke az éves alapon mért átlaghoz képest jelentősen, közel 4,5 százalékkal csökkent az áprilisi adatokhoz képest. Az infláció további csökkentésének érdekében vezettük be júniustól a kötelező árletörő akciózást azon kiskereskedelmi üzletekben, amelyek egymilliárd forintot meghaladó árbevétellel rendelkeznek. Az egyebek mellett francia és görög példákra alapuló intézkedések elsődleges célja, hogy az emberek megfizethető áron férjenek hozzá a heti szinten mintegy 20 termékből álló élelmiszerkosárhoz. Az élelmiszerkosárba többek között a baromfi, tej, tejföl és helyettesítői, sajt, kenyér, péksütemények, száraztészta, rizs, egyes friss gyümölcsök és zöldség került bele.

Az árletörési akció vonatkozásában az első napok tapasztalata alapján elmondhatjuk, hogy a kiskereskedők túlteljesítik az előírt legalább 10 százalékos ár-csökkentést. A 20 termékből álló élelmiszerkosárra vonatkozó kötelező akció mértéke egyes esetekben elérte a 30 százalékat is. Az árfigyelő rendszerben elsődleges célunk, az árverseny fokozásán túl, hogy javítsuk a vásárlók tájékozódását. A kormány a háború és a szankciók sújtotta gazdasági helyzetben is mindent megtesz, hogy megvédje a családokat, a nyugdíjasokat, a teljes foglalkoztatottságot és az átlagfogyasztás erejéig nyújtott, családonként mintegy havi 181 ezer forintos megtakarítást eredményező rezsitámogatást. Ezeknek az infláció elleni intézkedéseknek fontos eleme a meghosszabbított kamatstop, az

árfigyelő rendszer és az árletörési akció. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: *(Folyamatos zaj az ülésteremben. - Az elnök megkocogtatja a poharát.)* Köszönöm szépen, Fónagy János államtitkár úr. Napirend előtti felszólásra jelentkezett „Aktuális ügyeink” címmel Csöbör Katalin képviselő asszony, a Fidesz képviselője.

CSÖBÖR KATALIN (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ma az egyik legfontosabb kérdés, hogy a szomszédunkban zajló konfliktus, amely energiaválságot, drágulást és inflációt hoz, rombolja a gazdasági teljesítményünket, veszályba sodorja a kárpátaljai magyarokat, és amely nem utolsósorban százezrek halálát okozza, mikor fejeződik be, és addig is számíthatunk-e a konfliktus kiterjedésére. Az első kérdésre a mérvadó elemzők többsége az őszinte, de nem megnyugvást hozó „nem tudjuk” választ adja. És valóban: ma felelősséggel nem lehet jóslatokba bocsátkozni, mert rajtunk kívül álló erők összecsapásának, mások szerint játékának vagyunk tanúi.

A magyar kormány, helyesen, többször is deklarálta, hogy Magyarország ebben a konfliktusban semmilyen formában sem kíván részt venni; nemcsak a kárpátaljai magyarság védelmében kell a béke oldalán állnunk, hanem az egyetemes emberi értékek védelmében kell elutasítanunk minden, a háború kiterjedéséhez vezető lépést.

(10.30)

De hazánk alapvető védelmi, gazdasági és pénzügyi érdekeit is az szolgálja, ha a XXI. század eddig legnagyobb fegyveres konfliktusában semmilyen formában sem veszünk részt.

A Külügyi Bizottság tagjaként rendszeresen kell szembesülnöm azon felelőtlen kijelentésekkel, melyek nem a konfliktus csillapítását, hanem éppen eszkalálódását segítik. Magyarország azért lett a NATO tagja, mert történelmileg *(Zaj. - Az elnök csenget.)*, kulturálisan és habituálisan a magyarok többsége a Nyugathoz tartozónak érzi magát, és persze azért, mert a világ legerősebb védelmi szövetségi rendszerétől a magyar emberek azt várták, hogy garantálja a tartós békét, a biztonságot hazánkban.

Amikor a NATO főtitkára, Jens Stoltenberg úr a megkérdésünk nélkül azt nyilatkozta az egyik vezető hírügynökségnek, hogy minden NATO-tag egyetért Ukrajna NATO-tagságával, akkor nem a béke felé mozdítja a világot, és nem segíti hazánk biztonsági szintjének növekedését. Akkor tulajdonképpen mélyíti az Ukrajna és Oroszország közötti konfliktust, és muníciót ad a háborúpárti orosz erőknél, hogy az orosz közvéleményt továbbra is a háború oldalán tartsa.

Egy alapvetően védelmi szövetségi rendszernek igen, joga van geopolitikai, stratégiai, hadászati és

harcászati terveket készíteni, joga van bővíteni szövetségi rendszerét, de a szervezet tisztségviselőinek nincsen joga felelőtlen és pillanatnyilag tartalmatlan kijelentéseket tennie, ami mélyít egy fenyegető konfliktust.

Ma Magyarország elsődleges érdeke az, hogy Ukrajnában béke legyen, Oroszországban stabil, kiszámítható politikai rendszer működjön. A NATO vegye figyelembe a szövetségi rendszer minden tagországának elemi érdekeit, és ne nagyhatalmi, geopolitikai célok mentén kommunikáljon. Ukrajna keleti részéről, például Bahmut térségéből az első világháború borzalmaival idéző képeket látunk. Százerek vesznek oda, városok tűnnek el a Föld színéről, erdők és Európa legjobb szántóföldjei válnak úrbéli tájjá.

Akarhatja-e bármilyen felelős európai politikus, hogy a háború borzalmaival bármely uniós országban megjelenjenek? Akarhatja-e bármilyen magyar politikus, ideértve a hazai ellenzéket, hogy magyarok keveredjenek ebbe az értelmetlen konfliktusba? Hazánkban 1990 óta nem voltak jelentős védelmi fejlesztések. Magyarország az elmúlt évtizedekben képtelen lett volna arra, hogy megvédje önmagát. 2016 óta a kormány jelentős erőfeszítéseket tett, hogy Magyarország alkalmassá váljon arra, hogy a szövetségi rendszeren belül olyan védelmi erővel rendelkezzen, mely képes biztosítani hazánk szuverenitását.

Az orosz-ukrán konfliktus eszkalálódása ma valós veszély. Ha ez megtörténik, akkor a harmadik világháború rémképe sejlik fel előttünk, mely akár az emberiség pusztulását is jelentheti. Nem képzelhető el olyan érték, olyan jog, olyan erkölcsi mérce, olyan geopolitikai cél vagy olyan nemzeti érdek, mellyel szemben az emberi civilizáció pusztulása mérlegre rakható. Ma minden felelős gondolkodó, minden jelentős politikai erő a béke pártján kell álljon.

Ezért kérem a magyar kormányt, hogy folytassa azon felelős külpolitikai tevékenységét, mely hazánkat távol tartja a konfliktustól, és garantálja a magyar emberek biztonságát. Köszönöm a figyelmet. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Bravó! - Zaj. - Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Csöbör Katalin képviselő asszony. A kormány nevében Menczer Tamás államtitkár úr fog válaszolni.

MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! *(Zaj. - Az elnök csenget.)* Mindenekelőtt, ha megengedi, rögzítsük azt, hogy itt ma reggel, délelőtt, a napirend előtti vita során volt hét darab ellenzéki felszólalás, hat baloldali és egy a Mi Hazánk részéről; feltételezzük, hogy ők nem baloldaliak még. *(Felzúdulás a Mi Hazánk soraiban. - Derűlttség.)* Tehát volt hét darab ellenzéki felszólalás, és senki nem beszélt a békéről a magyar baloldal sorai közül, a magyar ellenzékben, senki nem mondta azt, hogy ezt a háborút be

kell fejezni, hogy a béke mennyire fontos, senki nem beszélt erről.

Ennek két oka lehet: az egyik az, hogy ez - már-mint a béke és a háború befejezésének fontossága - a magyar baloldalnak nem fontos; ez lehet az egyik ok. Ennél van egy rosszabb ok is, az, hogy ők háborúpártiak, nem akarják azt, hogy a háború befejeződjön (*Arató Gergely: Ez nem igaz!*), hanem a háború folytatását támogatják. És de - hiába kiabál közbe Arató képviselő úr -, ez igaz, tudjuk, hogy igaz, hiszen el is mondták jó néhányszor - erre még kitérek -, hogy háborúpártiak, és a háború folytatását támogatják.

Tisztelt Képviselő Asszony! Mi a béke pártján állunk, a kormány és a kormánypártok, és hadd mondjam azt, hogy az elmúlt napokban olvastam egy rövid mondatot, amely kiválóan és jeges őszinteséggel összefoglalja azt, amit a háborúpártiak gondolnak, és ez így hangzik: nincs itt a béke ideje. Ez az, amit a háborúpártiak gondolnak. Emberek halnak meg a szomszédságunkban, magyarok is, ezt - már hogy magyarok is meghalnak - elfelejtik a mi nyugati barátaink. Legalább itt, a magyar parlamentben mondjuk el azt sokszor és rendszeresen, hogy ebben a háborúban az ukránok és az oroszok mellett magyarok halnak meg.

Tehát mi pontosan tudjuk, hogy miről van szó, mégis azt mondják a háborúpártiak, hogy nincs itt a béke ideje. Emberek halnak meg, vagy ha nem halnak meg, akkor megsérülnek, megrokkannak, családok mennek tönkre, és a háborúpártiak azt mondják mégis, hogy nincs itt a béke ideje. Egész Európa energiaválságtól szenved, ostoba szankciókat látunk, a háború és az ostoba szankciós politika inflációt jelent, mindannyian ettől szenvedünk, és a háborúpártiak mégis azt mondják, hogy nincs itt a béke ideje.

Tisztelt képviselő asszony, a háborúpártiak azt mondják tehát, hogy a háborúnak folytatódnia kell addig, ameddig Ukrajna nem győz. Ez azt jelenti, hogy a háborúpártiak egy katonai eredményhez kötik a háború végét, egy olyan katonai eredményhez, amely nem tudjuk, hogy mikor jön el, ha eljön egyáltalán. Tehát a háborúpártiak a háború folytatását és a szenvedés elnyújtását szorgalmazzák, akarják és támogatják.

És még valami: amikor a magyar baloldali képviselők azt mondják - és itt visszatérek a korábbi beküldésekre -, hogy miért mondjuk, hogy ők háborúpártiak, vagy hogy önök háborúpártiak, miért mondjuk ezt. (*Közbeszólások az ellenzéki oldalról. - Szabó Tímea: Na, miért? Mondd meg!*) Azért mondom ezt, mert önök azt állítják... (*Az elnök csenget.*) Önök azért támogatják a háborút, mert Ukrajna érdeke a háború folytatása. Én ezt ugyan kétlem, de egy ukrán politikustól még el tudnám fogadni, csakhogy én magyar politikus vagyok, és Magyarországot képviselem, és Magyarország érdeke a béke.

Tehát felteszem azt a kérdés, hogy amikor azt mondják, hogy a háború folytatását akarják, mert Ukrajna érdeke ez (*Arató Gergely: Nem mondjuk! - Dr. Harangozó Tamás: Hazudsz! Ül le!*), akkor miért mennek szembe a magyar érdekekkel. (*Közbeszólások az ellenzéki padosorokból. - Az elnök csenget.*)

Miért mennek szembe a magyar érdekekkel, és miért nem Magyarországot teszik az első helyre? Számunkra, a kormány és a kormánypártok számára mindig Magyarország az első, Magyarország érdeke a béke, és soha nem fogjuk a háborút és a háborúpártiakat támogatni.

És van itt még valami, tisztelt hölgyeim és uraim (*Zaj. - Az elnök csenget.*), nevezetesen az, hogy a baloldallal nem az a baj, hogy a kormányt támadják, hiszen ma reggel sem hallhattunk semmilyen olyan politikai bravúrt, ami elháríthatatlan lenne, nem találkoztunk visszaverhetetlen intellektuális támadásokkal és teljesítményekkel. Az a baj, hogy önök a magyar érdeket támadják. A magyar érdeket támadták a migráció vonatkozásában is, amikor a biztonságról beszéltünk - és ez megint az asztalon van -, a koronavírus kapcsán is, amikor oltásellenesek voltak (*Arató Gergely: Ez sem igaz!*), és amikor háborúpártiak és szankciópártiak, akkor is a magyar érdek ellen lépnek fel. (*Zaj. - Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) Önök azt állítják, hogy minden tisztességes ország küldene fegyvert és küld is - ezt Tordai Bence mondta -, Gyurcsány Ferenc pedig azt mondta, hogy aki nem akar meghalni Ukrajnáért, az pocsek ember.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Önök háborúpártiak, mi pedig békepártiak vagyunk (*Közbeszólások az ellenzéki padosorokból: Idő!*), és soha nem fogjuk Magyarországot elé helyezni más ország érdekeit. Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

(10.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Menczer Tamás államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt határozathozatalokkal folytatnánk munkánkat, egy nagyon rövid technikai szünetet tartunk.

(Szünet: 10.40-10.42)

Elnök: dr. Latorcai János

Jegyzők: dr. Tiba István és Z. Kárpát Dániel)

ELNÖK: Képviselőtársaim! Szeretettel köszöntöm valamennyiüket. Most a napirend szerinti határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat. Kérem, foglalják el helyüket, és ellenőrizték, hogy a kártyájukat megfelelően elhelyezték-e a szavazógépekben.

Tisztelt Képviselőtársaim! A mai határozathozatalok során minősített többséget igénylő előterjesztések elfogadásáról is döntünk. Ezzel kapcsolatban felhívom szíves figyelmüket, hogy a határozati házbély 50. § (3) bekezdése alapján, amennyiben a törvényjavaslat zárószavazása során az Országgyűlés nem fogad el minősített többséget igénylő rendelkezést, ez további külön döntés nélkül is kiterjed az el nem fogadott szabályozás sarkalatosságára utaló rendelkezés elhagyására is. Ebben az esetben az egyszerű többséggel történő zárószavazás az előterjesztés eképpen módosult szövegéről történik.

Most soron következnek a **Magyarország Kormánya és a Horvát Köztársaság Kormánya között a Magyar Köztársaság Kormánya és a Horvát Köztársaság Kormánya között a határokat átlépő bűnözés elleni harcban történő együttműködésről szóló megállapodás módosításáról szóló megállapodás kihirdetéséről** szóló T/4020. számú törvényjavaslat zárószavazása. Az előterjesztő T/4020/1. számon a törvényjavaslatnak a nemzetközi szerződés véglegesen megállapított hiteles szövegét tartalmazó részéhez a hiteles szöveg helyreállítását célzó kiigazítást nyújtott be, amely a Ház hálózatán valamennyiünk számára elérhető.

Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a benyújtott törvényjavaslat kiigazított szövegéről határozunk. Kérdezem ezért a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4020. számú törvényjavaslatot a kiigazítással együtt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a kiigazított törvényjavaslatot 189 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **délkelet-európai rendőri együttműködési egyezmény felei között létrejött, a DNS-adatok, a daktiloszkópiái adatok és a gépjármű-nyilvántartási adatok automatizált cseréjéről szóló megállapodás kihirdetéséről** szóló T/2996. számú törvényjavaslat zárószavazása. Az előterjesztő T/2996/1. számon a törvényjavaslatnak a nemzetközi szerződés véglegesen megállapított hiteles szövege magyar nyelvű fordítását tartalmazó részéhez helyesírási és fordítási hiba javítását célzó kiigazítást nyújtott be, amely a hálózaton valamennyiünk számára elérhető. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a benyújtott törvényjavaslat kiigazított szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/2996. számú törvényjavaslatot a kiigazítással együtt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a kiigazított törvényjavaslatot 190 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **délkelet-európai rendőri együttműködési egyezmény felei között létrejött, a DNS-adatok, a daktiloszkópiái adatok és a gépjármű-nyilvántartási adatok automatizált cseréjéről szóló megállapodás végrehajtási megállapodásának kihirdetéséről** szóló T/2997. számú törvényjavaslat zárószavazása. Az előterjesztő T/2997/1. számon a törvényjavaslatnak a nemzetközi szerződés véglegesen megállapított hiteles szövege magyar nyelvű fordítását tartalmazó részéhez helyesírási és fordítási hiba javítását célzó kiigazítást nyújtott be, amely a hálózaton valamennyiünk számára elérhető. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a benyújtott törvényjavaslat kiigazított szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/2997. számú törvényjavaslatot a kiigazítással együtt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a kiigazított törvényjavaslatot 191 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Most soron következnek a **délkelet-európai rendőri együttműködési egyezmény felei között létrejött, a DNS-adatok, a daktiloszkópiái adatok és a gépjármű-nyilvántartási adatok automatizált cseréjéről szóló megállapodás módosításáról szóló jegyzőkönyv kihirdetéséről** szóló T/2998. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/2998. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 191 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik „**A Magyarország területén élő nemzetiségek helyzetéről (2019. január - 2020. december)**” címmel benyújtott **beszámoló elfogadásáról** szóló H/3666. számú határozati javaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a határozati javaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/3666. számú határozati javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a határozati javaslatot 163 igen szavazattal, 6 nem szavazat ellenében, 22 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **környezetben tartósan megmaradó szerves szennyezőanyagokról szóló, a nagy távolságra jutó, országhatáronkon átterjedő levegőszennyezésről szóló 1979. évi egyezményhez csatolt jegyzőkönyv és módosításai kihirdetéséről** szóló T/4021. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/4021/4. számon, összegző jelentését pedig T/4021/5. számon terjesztette elő.

(10.50)

Az előterjesztő T/4021/7. számon a törvényjavaslatnak a nemzetközi szerződés véglegesen megállapított hiteles szövegét és annak magyar nyelvű fordítását tartalmazó részéhez helyesírási és fordítási hiba javítását, valamint a hiteles szöveg helyreállítását célzó kiigazítást nyújtott be, amely a hálózaton valamennyiünk számára elérhető.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási Bizottság T/4021/4. számú összegző

módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 183 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 8 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4021/6. számú egységes javaslatot a kiigazítással együtt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a kiigazított egységes javaslatot 185 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 7 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **2007. évi XXI. törvénnyel kihirdetett, a nagy távolságra jutó, országhatárokon áterjedő levegőszennyezésről szóló 1979. évi genfi egyezményhez csatolt, a nehézfémekről szóló, Aarhusban 1998. június 24-én elfogadott jegyzőkönyvnek az egyezmény végrehajtó szerve 31. ülésén, 2012. december 13-án elfogadott 2012/5. számú és 2012/6. számú határozatban foglalt módosításának kihirdetéséről** szóló T/4022. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/4022/4., összegző jelentését pedig T/4022/5. számon terjesztette elő.

Az előterjesztő T/4022/7. számon a törvényjavaslatnak a nemzetközi szerződés véglegesen megállapított hiteles szövegét és annak magyar nyelvű fordítását tartalmazó részéhez helyesírási és fordítási hiba javítását, valamint a hiteles szöveg helyreállítását célzó kiigazítást nyújtott be, amely a hálózaton valamennyiünk elérhető.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási Bizottság T/4022/4. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 185 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 6 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4022/6. számú egységes javaslatot a kiigazítással együtt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a kiigazított egységes javaslatot 182 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 7 tartózkodás mellett elfogadta.

Most soron következik az **állami építési beruházások rendjéről** szóló T/3677. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/3677/8., összegző jelentését pedig T/3677/9. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Arra figyelemmel, hogy ennek 2-7., 11., 12., 13., és 31. pontjai elfogadásához minősített többség szükséges, a határozathozatalra két részletben kerül sor.

Először a minősített többséget igénylő részéről határozunk, amelyek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3677/8. számú összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontjait 135 igen szavazattal, 48 nem szavazat ellenében és 8 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjairól határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3677/8. számú összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait 135 igen szavazattal, 49 nem szavazat ellenében és 8 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a határozati házszabály 51. §-a alapján az előterjesztő kezdeményezte a zárószavazás elhalasztását. Erről az Országgyűlés vita nélkül határoz.

A döntéshozatal előtt nem kell megkérdeznem Lázár János miniszter urat, mert tegnap az expozéjában már jelezte, hogy kéri a zárószavazás elhalasztását.

Most a határozathozatal következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elhalasztja-e a T/3677. számú előterjesztés zárószavazását. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az előterjesztés zárószavazását 142 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 45 tartózkodás mellett elhalasztotta.

Soron következik az **egyes törvényeknek az agrárminiszter feladatkörét érintő módosításáról** szóló T/3768. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/3768/7., összegző jelentését pedig T/3768/8. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Arra figyelemmel, hogy ennek 55., 56., 57., 76-80., 96., 100. és 102. pontjai elfogadásához minősített többség szükséges, a határozathozatalra két részletben kerül sor.

Először a minősített többséget igénylő részéről határozunk, melyek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3768/7. számú összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontjait 141 igen szavazattal, 23 nem szavazat ellenében és 28 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjairól határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3768/7. számú összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait 140 igen szavazattal, 23 nem szavazat ellenében és 28 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Felhívom szíves figyelmüket, hogy az Alaptörvény meghatározza az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseinek körét. Ezek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3768/9. számú egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 139 igen szavazattal, 23 nem szavazat ellenében és 28 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseiről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3768/9. számú egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit 141 igen szavazattal, 24 nem szavazat ellenében és 27 tartózkodás mellett elfogadta.

Most soron következik **a hivatásos szolgálati jogviszonnyal összefüggő, valamint a nyilván tartásokkal kapcsolatos egyes törvények módosításáról** szóló T/3757. számú törvényjavaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/3757/4., összegző jelentését pedig T/3757/5. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a házszabály 48. § (2) bekezdése alapján a Párbeszéd képviselőcsoportja a T/3757/4. számú összegző módosító javaslat 17. pontjáról külön szavazást kezdeményezett. Először erről határozunk.

(11.00)

Kérdezem ezért a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3757/4. számú összegző módosító javaslat külön szavazásra kért 17. pontját. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat külön szavazásra kért pontját 141 igen szavazattal, 43 nem szavazat ellenében, 8 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat további pontjairól határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést,

elfogadja-e a T/3757/4. számú összegző módosító javaslat további pontjait. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat további pontjait 140 igen szavazattal, 39 nem szavazat ellenében, 11 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Felhívom szíves figyelmüket, hogy az Alaptörvény meghatározza az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseinek körét, melyek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3757/7. számú egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 141 igen szavazattal, 38 nem szavazat ellenében, 13 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseiről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3757/7. számú egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit 139 igen szavazattal, 37 nem szavazat ellenében, 13 tartózkodás mellett elfogadta.

Most soron következik **az innovációs és tudományos eredmények gazdasági hasznosításának elősegítése érdekében szükséges egyes törvények módosításáról** szóló T/4031. számú törvényjavaslatról benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/4031/7., összegző jelentését pedig T/4031/8. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Arra figyelemmel, hogy ennek 49., 50., 54., 57., 60., 62., 64. pontja, a 65. pontjában a 88. § új c) pontját megállapító rendelkezés, valamint a 66. és 71-75. pontjai elfogadásához minősített többség szükséges, a határozathozatalra két részletben kerül sor.

Először a minősített többséget igénylő részéről határozunk, amelyek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Kérdezem ezért a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4031/7. számú összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 135 igen szavazattal, 34 nem szavazat ellenében, 23 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további részeiről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4031/7.

számú összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további részeit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait 135 igen szavazattal, 34 nem szavazat ellenében, 23 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Felhívom szíves figyelmüket, hogy az Alaptörvény meghatározza az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseinek körét, melyek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e a T/4031/9. számú egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 135 igen szavazattal, 34 nem szavazat ellenében, 23 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseiről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4031/9. számú egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit 134 igen szavazattal, 34 nem szavazat ellenében, 23 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **gazdaság versenyképességének növelése érdekében történő törvény-módosításokról** szóló T/4025. számú törvényjavaslatról benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/4025/4., összegző jelentését pedig T/4025/5. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Arra figyelemmel, hogy ennek 54., 55. és 56. pontja elfogadásához minősített többség szükséges, a határozathozatalra két részletben kerül sor.

Először a minősített többséget igénylő részokről határozunk, amelyek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Kérdezem ezért a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4025/4. számú összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontjait 135 igen szavazattal, 28 nem szavazat ellenében, 28 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjairól határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4025/4. számú összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait 134 igen szavazattal, 29 nem szavazat ellenében, 28 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Felhívom szíves figyelmüket, hogy az Alaptörvény meghatározza az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseinek körét, melyek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4025/6. számú egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 134 igen szavazattal, 29 nem szavazat ellenében, 28 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseiről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4025/6. számú egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseinek körét 135 igen szavazattal, 28 nem szavazat ellenében, 28 tartózkodás mellett elfogadta.

Most soron következik a **Magyar Corvin-lánctól és a Magyar Corvin-lánc Testületéről** szóló T/4024. számú törvényjavaslatról benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/4024/4., összegző jelentését pedig T/4024/5. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Arra figyelemmel, hogy ennek 1., 2., 3., 19., 21. és 23. pontja elfogadásához minősített többség szükséges, a határozathozatalra két részletben kerül sor.

Először a minősített többséget igénylő pontokról határozunk, melyek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4024/4. számú összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontjait 143 igen szavazattal, 32 nem szavazat ellenében, 17 tartózkodás mellett elfogadta.

(11.10)

Most az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjairól határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4024/4. számú összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait 143 igen szavazattal, 32 nem szavazat ellenében, 17 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Felhívom szíves figyelmüket, hogy az Alaptörvény meghatározza az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseinek körét. Ezek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4024/6. számú egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 142 igen szavazattal, 31 nem szavazat ellenében, 18 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseiről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4024/4. számú egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit 143 igen szavazattal, 32 nem szavazat ellenében, 17 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Soron következik **a körforgásos gazdasággal összefüggő törvénymódosításokról** szóló T/4030. számú törvényjavaslatához benyújtott túlterjeszkedő módosító javaslat szabályszerűségéről, a 72. § (1) bekezdése szerinti eljárás kezdeményezéséről, illetve ezek elfogadása esetén a túlterjeszkedő módosító javaslatról, valamint az összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/4030/5., összegző jelentését pedig T/4030/8. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási Bizottság az összegző módosító javaslattól elkülönítve T/4030/6. számon túlterjeszkedő módosító javaslatot is benyújtott, illetve a benyújtással egyidejűleg T/4030/7. számon a határozati házsabály 72. § (1) bekezdése szerinti javaslatot tett, amelyben a túlterjeszkedő módosító javaslat vonatkozásában azt javasolja az Országgyűlésnek, hogy a határozati házsabály 71. § (3)-(8) bekezdésének alkalmazására ne kerüljön sor.

Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy először a túlterjeszkedő módosító javaslat szabályszerűségéről határozunk, majd a 72. § (1) bekezdése szerinti javaslatról. Ezek elfogadása esetén határozunk a túlterjeszkedő módosító javaslatról. Ezt követi majd az összegző módosító javaslatról történő döntés és végül a zárószavazás.

Tisztelt Országgyűlés! A határozati házsabály 71. § (2) bekezdése alapján az Országgyűlés vita nélkül dönt arról, hogy a túlterjeszkedő módosító javaslat valamely szabályszerű módosító javaslat tartalmával való

összefüggése vagy a határozati házsabály 44. § (1) bekezdésében meghatározott szempontok érvényesítése miatt nyilvánvalóan szükséges-e. A döntéseket megelőzően a Törvényalkotási Bizottság által kijelölt előadó, majd - ha a Törvényalkotási Bizottságban van kisebbségi vélemény - a kisebbségi vélemény előadója szólalhat fel összesen négyperces időkeretben. Ezt követően a törvényjavaslat előterjesztője ismertetheti álláspontját képerces időkeretben. Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási Bizottság előzetesen jelezte, nem állít előadót. Megkérdezem, hogy az előterjesztők részéről kíván-e élni valaki a felszólalás lehetőségével a túlterjeszkedő módosító javaslatok szabályszerűségével kapcsolatban. (Senki nem jelentkezik.) Jelentkezőt nem látok.

Most a T/4030/6. számon benyújtott túlterjeszkedő módosító javaslat szabályszerűségéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, szabályszerűnek minősíti-e a T/4030/6. számú túlterjeszkedő módosító javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a túlterjeszkedő módosító javaslatot 11 igen szavazattal, 172 nem ellenében, 9 tartózkodás mellett nem minősítette túlterjeszkedőnek. (Sic!)

Tisztelt Országgyűlés! Mivel a tisztelt Ház nem minősítette szabályszerűnek a javaslatot, a határozati házsabály 70. § (10) bekezdése alapján az lezártnak minősül. Ennek megfelelően a határozati házsabály 72. § (1) bekezdése szerinti javaslatról, valamint a túlterjeszkedő módosító javaslatról történő döntésre nem kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a határozati házsabály 48. § (4) bekezdése alapján a Párbeszéd képviselőcsoportja a 2. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Most erről határozunk.

A 2. számú módosító javaslat Szabó Rebeka képviselő asszony indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 40 igen szavazattal, 146 nem szavazat ellenében, 4 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés, tisztelt képviselőtársaim, módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási Bizottság T/4030/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 135 igen szavazattal, 34 nem szavazat ellenében, 22 tartózkodás mellett elfogadta.

Tekintettel arra, hogy az Országgyűlés nem minősítette szabályszerűnek a túlterjeszkedő módosító javaslatot, most a zárószavazás következik, és a zárószavazás során a törvényjavaslatnak az összegző módosító javaslattal módosított szövegéről döntünk.

Felhívom szíves figyelmüket, hogy az Alaptörvény meghatározza a módosított törvényjavaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseinek körét. Ezeknek az elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4030. számú módosító javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosított törvényjavaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 135 igen szavazattal, 35 nem ellenében, 22 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a módosított törvényjavaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseiről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4030. számú módosított törvényjavaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosított törvényjavaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit 135 igen szavazattal, 35 nem szavazat ellenében, 21 tartózkodó szavazat mellett elfogadta.

Soron következik **az egyes gazdasági, vagyongazdálkodási és postaügyet érintő törvények módosításáról** szóló T/3778. számú törvényjavaslatához benyújtott, zárószavazás előtti módosító javaslatról történő döntés és az elhalasztott zárószavazás. Arra figyelemmel, hogy az Országgyűlés a május 23-ai ülésnapján a zárószavazás elhalasztásáról döntött, az előterjesztő T/3778/12. számon zárószavazást előkészítő módosító javaslatot nyújtott be. A Törvényalkotási Bizottság zárószavazás előtti módosító javaslatát T/3778/13., zárószavazás előtti jelentését pedig T/3778/14. számon terjesztette elő.

A határozati házsabály 55. § (1) bekezdése alapján a zárószavazás előtti módosító javaslatról az Országgyűlés egyetlen szavazással dönt. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási Bizottság T/3778/13. számú zárószavazás előtti módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a zárószavazás előtti módosító javaslatot 134 igen szavazattal, 43 nem szavazat ellenében, 13 tartózkodás mellett elfogadta.

(11.20)

Most a zárószavazás következik. Tekintettel arra, hogy az Országgyűlés május 23-ai ülésén a szabályszerű túlterjeszkedő módosító javaslatot és az összegző módosító javaslatot, valamint imént a zárószavazás előtti módosító javaslatot is elfogadta, a zárószavazás során a túlterjeszkedő módosító javaslatot tartalmazó egységes javaslat módosított szövegéről döntünk.

Felhívom szíves figyelmüket, hogy az Alaptörvény meghatározza a módosított egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseinek körét, melyek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges, melyre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3778/10. számú módosított egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosított egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 135 igen szavazattal, 49 nem szavazat ellenében, 8 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a módosított egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseiről döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3778/10. számú, módosított egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosított egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit 135 igen szavazattal, 49 nem szavazat ellenében, 8 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **a vendégmunkások magyarországi foglalkoztatásáról** szóló T/4026. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/4026/4., összegző jelentését pedig T/4026/5. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási Bizottság T/4026/4. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 134 igen szavazattal, 47 nem szavazat ellenében, 10 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Felhívom szíves figyelmüket, hogy az Alaptörvény meghatározza az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseinek körét, melyek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4026/6. számú egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 135 igen szavazattal, 47 nem szavazat ellenében, 10 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseiről döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4026/4. számú egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit 135 igen szavazattal, 47 nem szavazat ellenében, 10 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **az egyének védelméről a személyes adatok gépi feldolgozása során, Strasbourgban, 1981. január 28. napján kelt egyezményt módosító jegyzőkönyv kihirdetéséről** szóló T/4023. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/4023/5., összegző jelentését pedig T/4023/6. számon terjesztette elő.

Az előterjesztő T/4023/8. számon a törvényjavaslatnak a nemzetközi szerződés véglegesen megállapított hiteles szövegét és annak magyar nyelvű fordítását tartalmazó részéhez fordítási hiba javítását célzó kiigazítást nyújtott be, amely a hálózaton valamennyiünk számára elérhető.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási Bizottság T/4023/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 189 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4023/7. számú egységes javaslatot a kiigazítással együtt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a kiigazított egységes javaslatot 188 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik az **egyek közlekedési tárgyú törvények módosításáról** szóló T/4028. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/4028/5., összegző jelentését pedig T/4028/6. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján a LMP képviselőcsoportja a 2. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről határozunk.

A 2. számú módosító javaslat Bakos Bernadett képviselő asszony indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 46 igen szavazattal, 128 nem szavazat ellenében, 15 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási Bizottság T/4028/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 134 igen szavazattal, 38 nem szavazat ellenében, 14 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4028/8. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 136 igen szavazattal, 36 nem szavazat ellenében, 14 tartózkodás mellett elfogadta.

Most soron következik **a vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény módosításáról** szóló T/4029. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/4029/7., összegző jelentését pedig T/4029/8. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján a DK képviselőcsoportja a 2. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről határozunk.

A 2. számú módosító javaslat Arató Gergely és képviselőtársai indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 45 igen szavazattal, 128 nem szavazat ellenében, 9 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási Bizottság T/4029/7. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 151 igen szavazattal, 1 nem szavazat ellenében, 30 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4029/9. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 169 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 12 tartózkodás mellett elfogadta.

(11.30)

Tisztelt Országgyűlés! Az elfogadott napirendünknek megfelelően most a tegnapi ülésnapon elhangzott **interpellációkra adott válaszok elfogadásáról határozunk.**

Hegedüs Andrea képviselő asszony, a DK képviselője, az **I/4033.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 127 igen szavazattal, 56

nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Hajnal Miklós, a Momentum képviselője, az **I/4242.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 128 igen szavazattal, 55 nem szavazat ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Gurmai Zita képviselő asszony, az MSZP képviselője, az **I/4260.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 128 igen szavazattal, 56 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Z. Kárpát Dániel képviselő úr, a Jobbik képviselője, az **I/4253.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem az Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 128 igen szavazattal, 55 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Szabadi István képviselő úr, a Mi Hazánk képviselője, az **I/4006.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 127 igen szavazattal, 37 nem szavazat ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Szabó Rebeka képviselő asszony, a Párbeszéd képviselője, az **I/4258.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 124 igen szavazattal, 56 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Csárdi Antal képviselő úr, az LMP képviselője, az **I/4257.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 126 igen szavazattal, 56 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Sebián-Petrovszki László, a DK képviselője, az **I/4240.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 125 igen szavazattal, 56

nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Képviselőtársaim! Most soron következik **az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tagjainak és tisztségviselőinek megválasztásáról szóló 11/2022. (V. 2.) országgyűlési határozat** módosításáról történő határozathozatal. Az elnöki jogkörben előterjesztett S/4313. számú javaslatot a honlapon valamennyien megismerhették.

Felkérem Tiba István jegyző urat, hogy ismeresse az elnöki jogkörben előterjesztett személyi javaslat tartalmát. Parancsoljon, jegyző úr, öné a szó.

DR. TIBA ISTVÁN jegyző: „1. Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tagjainak és tisztségviselőinek megválasztásáról szóló 11/2022. (V. 2.) OGY határozat első pontja a következők szerint módosul: Az Országgyűlés a Honvédelmi és Rendészeti Bizottságba dr. Fazekas Sándor (Fidesz) helyett dr. Ferencz Orsolyát (Fidesz) a bizottság tagjává megválasztja.

2. Ez a határozat az elfogadásakor lép hatályba.”

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a határozathozatal következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e az S/4313. számú javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a javaslatot 180 igen szavazattal, 1 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta. Képviselő asszonynak jó munkát kívánok az Országgyűlés nevében az Országgyűlés Honvédelmi Bizottságában!

Tisztelt Képviselőtársaim! A határozathozatalok végére értünk. Most kétperces technikai szünetet tartunk.

(Szünet: 11.35-11.40)

Elnök: dr. Latorcai János

Jegyzők: dr. Tiba István és Z. Kárpát Dániel

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Foglalják el helyüket, hogy folytatni tudjuk munkánkat. Vitákkal fogjuk folytatni a munkánkat.

Soron következik a **Magyarország 2024. évi központi költségvetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitájának megkezdése. A törvényjavaslat T/4181. számon, az Állami Számvevőszék véleménye pedig T/4181/1. számon a honlapunkon megismerhető. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztést uniós és nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Engedjék meg, hogy tisztelettel és szeretettel köszöntsem az előterjesztés tárgyalására érkezett dr. Windisch László urat, az Állami Számvevőszék elnökét és Kovács Árpád urat, a Költségvetési Tanács elnökét. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

Tájékoztatom önöket, hogy a törvényjavaslat tárgyalása során a Költségvetési Bizottság jár el törvényalkotási bizottsági jogkörben.

Tisztelt Ház! Emlékeztetem önöket, hogy az Országgyűlés az előterjesztés 30 órás időkeretben történő tárgyalásáról döntött. A napirendi ajánlás függeléke tartalmazza az időkeretek felosztását.

Most felkérem Tiba István jegyző urat, hogy ismertesse a frakciók mai napon rendelkezésre álló **időkeretének felosztását**, valamint a vita fontosabb szabályait. Parancsoljon, jegyző úr, öné a szó.

DR. TIBA ISTVÁN jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napi 9 órás időkeret megoszlása a következő: a Fidesz képviselőcsoportjának 183 perc, a KDNP képviselőcsoportjának 87 perc, a DK képviselőcsoportjának 52 perc, a Momentum képviselőcsoportjának 41 perc, az MSZP képviselőcsoportjának 41 perc, a Jobbik képviselőcsoportjának 36 perc, a Mi Hazánk képviselőcsoportjának 32 perc, a Párbeszéd képviselőcsoportjának 32 perc, az LMP képviselőcsoportjának 30 perc, a független képviselőknek pedig 6 perc áll rendelkezésre. A frakciók részére biztosított időkeretek magukban foglalják a 30-30 perces vezérszónoki felszólalások idejét is. Tájékoztatom önöket, hogy az egyes ülésnapokon rendelkezésre álló, fel nem használt tárgyalási időkeret más napra nem vihető át.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy amennyiben az európai parlamenti képviselő a képviselőcsoport vezetője útján jelentkezett, úgy felszólalása annak a képviselőcsoportnak a felszólalási idejébe számít bele, amely felszólalóként bejelentette. Amennyiben közvetlenül jelentkezett, úgy felszólalása nem számít bele az időkeretbe, és részére az egy független képviselőre jutó felszólalási idővel megegyező felszólalási időt kell biztosítani, egyenként 7 perces időkeretben.

A Magyarországi Nemzetiségek Bizottsága által felkért nemzetiségi képviselő vagy szószóló felszólalására, valamint a további nemzetiségi képviselői és szószólói felszólalásokra kedden, szerdán és csütörtökön 20-20 percben, összesen 60 percben kerülhet sor, amely az időkeretbe nem számít bele.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitában a mai napon az előterjesztői nyitóbeszédre 40 perces időkeretben, az Állami Számvevőszék elnökének felszólalására 30 perces időkeretben, a Költségvetési Tanács elnökének felszólalására 30 perces időkeretben, a képviselőcsoportok vezérszónokainak felszólalására 30-30 perces időkeretben, a Magyarországi Nemzetiségek Bizottsága által felkért nemzetiségi képviselő vagy szószóló felszólalására 20 perces időkeretben, majd a további képviselői felszólalásokra az egyes frakciók időkeretének mértékéig lesz lehetőség. A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most megadom a szót Varga Mihály pénzügyminiszter úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének 40 perces időkeretben, aki az expozét innen az emelvényről, az emelvény szószékéről mondja el. Parancsoljon, miniszter úr! Köszönöm szépen, miniszter úr felérkezett. Öné a szó.

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter, a napirendi pont előadója: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Amint naponta sajnos ezer szálon is érzékeljük, a szomszédunkban, Ukrajnában egyre elhúzódó és egyre brutálisabb háború zajlik. Ilyen időkben kiemelt jelentősége van a stabilitásnak és a tervezhetőségnek. Fontosnak tartjuk, hogy mind a családok, mind pedig a vállalkozások, érintett intézmények mielőbb megismerjék a kormány jövő évre vonatkozó kilátásait, tervezett lépéseit, főbb célkitűzéseit, ezért az idei évben is követjük azt a kilenc éve kialakított gyakorlatot, miszerint a kormány az év első felében nyújtja be a jövő évi költségvetést az Országgyűlésnek.

Felmerültek olyan vélemények, amelyek szerint a tervezet őszi benyújtása esetén pontosabb számokkal dolgozhatnánk. Sajnos azonban háborús időszakban folyamatosan bekövetkezhetnek váratlan események, ahogy arról az elmúlt napokban is megbizonyosodhattunk. Ahelyett tehát, hogy a vihar elvonulására várnánk, alkalmazkodni kell a viharos körülményekhez.

Olyan költségvetést terveztünk, amely számol a ma ismert veszélyekkel, mindenekelőtt a háború elhúzódásával. Ahogy a tervezet benyújtásakor már jeleztem, a 2024-es költségvetés egy védelmi költségvetés. Háborús időkben olyan költségvetésre van szüksége Magyarországnak, amely garantálja hazánk biztonságát, megvédi a családokat, a nyugdíjakat, a munkahelyeket és a rezsicsökkentést. Ezért a jövő évi költségvetés fókuszában a rezsivédelem és a honvédelem megerősítése áll.

Tisztelt Ház! Magyarországnak ma több fronton kell kihívásokkal szembenéznie. A közvetlen szomszédunkban elhúzódó háborút tetézi, hogy az elhibázott brüsszeli szankciók súlyos energiaválságot idéztek elő Európában. Felidéznék néhány számot, amely azt mutatja, hogy hogyan változott meg Magyarország energiaszámlája az elmúlt években. 2020-ban ez az energiaszámla mínusz 3,2 milliárd eurót mutatott, 2021-ben mínusz 6,8 milliárd eurót, majd 2022-ben mínusz 16,6 milliárd eurót. Ebből is láthatják képviselőtársaim, hogy Magyarország energiaszámlája brutálisan megnőtt, a rezsivédelem több mint 1000 milliárd forintos többletterhet jelent az országnak.

Ebben a válságos, reményeink szerint átmeneti időszakban a legfőbb feladat a korábban elért eredmények megvédése és fenntartása. A kormány ezt szolgáló, értékalapú politikájának alappillérei továbbra is változatlanok. A biztonsághoz elengedhetetlen a pénzügyi stabilitás, ahhoz pedig egyrészt jól teljesítő gazdaságra, másrészt költségvetési fegyelemre van szükség. Ezek az alapok tehát a tervezéshez.

A kormány e célokkal összhangban dolgozza ki a jövő évi költségvetési tervezetet, így az alkalmas arra, hogy a javuló makrogazdasági mutatók mellett garantálja az ország gazdasági és fizikai biztonságát, megvédje a 2010 óta elért eredményeket.

A 2024-es költségvetési tervezet az elmondottak értelmében hét komoly pontban foglalható össze.

Egyrészt továbbra is fenntartja a rezsvédelmi rendszert a gazdaság és a családok védelmében. Másrészt biztosítja az ország fizikai biztonságához szükséges forrásokat.

(11.50)

(Az elnöki széket Lezsák Sándor,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Harmadrészt fenntartja a családtámogatási rendszert, anyagilag is támogatja a gyermeknevelést. Nygyedrészen megvédi a már elért teljes foglalkoztatottságot, és támogatja a további munkahelyteremtést. Ötödészt a jövőbeli gazdasági teljesítmény megalapozása érdekében támogatja a beruházásokat, az innovációt és a területi kiegyenlítődet. Hatodsorban megőrzi a nyugdíjak vásárlóerejét, garantálja a teljes egészében visszaépített és megemelt 13. havi nyugdíj folyósítását. S végül, de nem utolsósorban biztosítja a közzférában dolgozók anyagi megbecsülését.

A magyar gazdaság tavaly az elmúlt évek komoly kihívásai ellenére is bővült, ebben a kormány védelmi intézkedései mellett a gazdasági szereplők 2010 óta megnőtt mozgástere és alkalmazkodóképessége is közrejátszott. A gazdaság lassulását okozó tényezők negatív hatásai az utóbbi hónapokban szintén enyhültek, valamint 2024-re a nemzetközi pénzügyi és gazdasági folyamatok is kedvezőbb irányba mozdulhatnak.

Ezek közül szeretném kiemelni elsősorban az energiaárak mérséklődését, az infláció egyre gyorsabb csökkenését, amely kedvezően fog hatni a gazdasági kilátásokra, és így a kormány az idei évi átmeneti lassulást követően jövőre már ismét dinamikus növekedéssel számol. A válságos időkben is megvédett eredményekre támaszkodva folytatódhat tehát a magyar gazdaság felzárkózása.

Tisztelt Ház! A költségvetés számainak áttekintése előtt érdemes a mára kialakult helyzetet egy tágabb időhorizonton vizsgálni. Ebből lehet ugyanis pontosabban megérteni a költségvetés tervezése mögötti szempontokat.

Az elmúlt években a magyar gazdaság számos kihívással nézett szembe. A koronavírus-járvány okozta válság után a szomszédunkban zajló háború, a szankciók és ezek messze ható következményei okoznak rendkívüli bizonytalanságot és gazdasági lassulást. Ma azonban óriási hasznát vesszük annak, hogy a gazdaságpolitika terén nem vesztegettük el a 2010-es éveket. Magyarország nemzeti kormánya 2010 után munkaalapúvátette a gazdaságpolitikát. Sikerült hatékonyan összehangolni a magyar gazdaság belső erőforrásait, ezáltal pedig sikerült megerősíteni mind az államháztartást, mind pedig a vállalatokat és a családokat. Erre nagy szükség is volt, hiszen 2010-ben az akkori, baloldali-liberális kormányok államcsödhöz közeli állapotokat hagytak maguk után. A költségvetési hiány ugyanis 2002-2010 között még átlagosan is 6 százalék fölötti volt, és egyetlen évben sem ment 3

százalék alá. Amikor például 2006-ban az egész világon pénzbőség volt, akkor nálunk 9,3 százalékos lyuk tátongott a költségvetésben. A nemzeti kormány 2010-től a pandémiáig átlagosan 2,9 százalékra csökkentette a hiányt, azaz egyensúlyba hozta a költségvetést.

Ugyanezt látjuk az államadósság esetében is. Az adósság 2002-től 2010-ig minden évben növekedett: 55,6 százalékról egészen 80 százalékra, ellenben 2010 és 2019 között pedig minden évben csökkent az adósságszint, és a pandémia kitörésekor már csak 65 százalékon állt. A 2010-es évek kimagasló teljesítményét mutatja a bruttó hazai termék jellemzően magas növekedése is. 2014-19 között a magyar gazdasági növekedés átlagosan évi 4,1 százalékos volt, szemben a 2,1 százalékos uniós átlagos növekedéssel.

E folyamatok legfőbb olvasata, hogy a magyar gazdaság 2010-től maga mögött hagyta a korábbi belső problémákat, az ellenálló képessége az évtized végére rendkívüli mértékben megnőtt. Ennek az évtizedes fejlődésnek köszönhető, hogy a pandémia okozta kedvezőtlen gazdasági fejlemények csak átmenetileg mérsékelték a magyar gazdaság teljesítményét, és ezért van ma erős bázisunk az orosz-ukrán háború és a szankciók miatti negatív folyamatok elensúlyozásához.

Magyarország a koronavírus-járvány gazdasági kihívásaira sikeres választ adott: 2020-ban az uniós átlagnál kisebb mértékben csökkent a magyar gazdaság volumene, míg 2021-ben pedig hazánk rekordmértékű, 7,2 százalékos növekedést ért el. Ezt a lendületet törte meg a háborús konfliktus és az ennek nyomán tavaly nyáron kicsúcsosodó szankciós energiaválság. Mindezen nehézségek ellenére is Magyarország 2022-ben 4,6 százalékos bővülést könyvelhetett el, így az uniós átlaghoz történő felzárkózásunk tavaly is folytatódott.

Megjegyzem, hogy Magyarország ezt a növekedést úgy érte el, hogy a nekünk járó uniós források egy részét máig nem kaptuk meg. Tehát az elmúlt két év során az említett növekedést a többi tagországgal szembeni versenyhátrányból értük el. Nem megalapozatlan azt a feltételezést megtenni, hogy ha ezeket a forrásokat megkaptuk volna, akkor jóval 5 százalék fölötti növekedést tudott volna teljesíteni a magyar gazdaság a tavalyi esztendőben.

A szankciós infláció és az átmeneti gazdasági lassulás mellett ma továbbra is sikeresen védjük a korábban elért eredményeket. Sőt, a kedvezőtlen körülmények ellenére több területen - például a foglalkoztatásban és a beruházásokban - rekordteljesítmények születtek az elmúlt időszakban. A munkaerőpiaci helyzet mind történelmi, mind nemzetközi összehasonlításban kedvezően alakul. A legfrissebb, május végén közzétett adatok szerint a foglalkoztatási ráta 74,6 százalékos volt - jóval az uniós átlag fölött -, a munkanélküliségi ráta pedig 4 százalék alatt maradt. A munkaerőpiaci tartalékokat tehát az elmúlt években sikerült kihasználnunk, aktivizálnunk, jellemzően a kevésbé aktív társadalmi csoportok - tehát a nők, a fiatalok és az idősek - foglalkoztatása a célzott

programoknak és adócsökkentési intézkedéseknek is köszönhetően jelentősen megnőtt.

A beruházásokról talán egy mondat. A beruházási ráta 28 százalék fölé emelkedett, ezzel a legmagasabb szintet értük el az Európai Unióban. A beruházások magas szintje pedig megalapozza azt a reményünket, hogy azt a gazdasági teljesítményt, amit az elmúlt években elértünk, tovább tudjuk vinni, hiszen a kulcsfontosságú szektorokban történő kapacitásbővítések és fejlesztések a magyar versenyképességet fogják tovább erősíteni.

Tisztelt Ház! Mit várunk ettől az évtől? Az idei év első felében még a gazdaság visszafogott teljesítményére számítunk. Azonban az év második felétől az infláció már érzékelhető enyhülésével és a reáljüvelmek növekedésével a fogyasztás is élénkülésnek indulhat.

A külső tényezők is javulhatnak, erre utaltam az előbb. A világgazdasági nyersanyag- és energiaárak a korábban tapasztalt rendkívül magas szinthez képest mérsékeltebbek maradhatnak, és így a világkereskedelemben is élénkülés várható.

A kormány ezekből kiindulva elkötelezett amellett, hogy az inflációt az év végére egy számjegyre csökkentse. Ebből kifolyólag tehát úgy terveztük a jövő évi költségvetést, hogy az áremelkedés üteme 6 százalék lehet éves átlagos szinten, így a reálbérek ismét erőteljesebben növekedhetnek, és a háztartások fogyasztása is tovább dinamizálódhat. A gazdasági feltételek kedvezőbb alakulása és az alacsonyabb kamatszint a beruházások emelkedését is előrevetíti a jövő évben.

Miből lesz a növekedés? Az elmúlt időszak kapacitásbővítő fejlesztései garantálják, hogy a feldolgozóipari export élénkülni fog, emellett pedig a szolgáltatáskivitel is tovább nőhet, tehát a nettó export fogja jelentősen támogatni a következő évi növekedést. Mindezekre alapozva mondja azt a kormány, hogy 2024-ben 4 százalékos gazdasági bővüléssel lehet számolni.

Tisztelt Ház! Összegezve tehát: a gazdaságban 6 százalékos infláció és 4 százalékos gazdasági növekedés a cél. Az államháztartásban, tehát a költségvetésben pedig az ország stabilitásának megőrzése, az egyensúlyi mutatók javítása a legfőbb célkitűzésünk. Ezért folytatjuk a fegyelmezett költségvetési politikát, csökkentjük az államadósság és a költségvetési hiány mértékét.

A bruttóhazaitermék-arányos államadósságot a tavalyi 73,3 százalék után idén 70 százalék alá, 69,7 százalékra csökkentjük, jövőre pedig mindez tovább csökkenhet, egészen 66,7 százalékra. Ez utóbbi egyébként, megjegyzem, mintegy 10 százalékponttal kisebb az Európai Unió átlagánál.

(12.00)

A költségvetési hiány tekintetében pedig - ahogy ezt a tervezetben már láthatták - egy 3 százalék alatti hiányszintet, 2,9-et tervezünk, ezzel számolunk

2024-ben. Ez a csökkenő hiánycél biztosítja a költségvetés finanszírozhatóságát. Ugyanakkor pedig ez a hiánycél garantálja azt is, hogy Magyarország biztonságának a megőrzéséhez, az elért eredmények fenntartásához, tehát a gazdasági ösztönzéshez, a családok, a vállalkozások támogatásához szükséges források pedig rendelkezésre álljanak.

Míg a rezsicsökkentés fenntartása a Rezsivédelmi Alapon keresztül fog megtörténni, ami védi a családok és a gazdasági szereplők anyagi biztonságát, addig a Honvédelmi Alap pedig az ország fizikai biztonságáról fog gondoskodni.

Mi a célja a Rezsivédelmi Alapnak és a Honvédelmi Alapnak? 2024-ben is a Rezsivédelmi Alap biztosítja a magyar családok és a vállalkozások védelmét a háború és a szankciók miatt elszállt energiaárakkal szemben. Az alpból biztosított továbbá a központi költségvetési szervek és önkormányzatok kompenzációja is, az egyházi és civil intézményfenntartók, valamint az állami tulajdonú társaságok rezsitámogatása.

Itt nincs változás az alap bevételeit tekintve, döntően azoknak a szektoroknak kell hozzájárulnia a befizetéseikkel, amelyeknél a piaci folyamatok hatására jelentős extraprofit keletkezett, és ezt egészíti ki egyébként a központi költségvetés támogatása, hiszen majd az adótörvényekben láthatják képviselő kollégáim, hogy az extraprofitadó kivezetése jövőre elkezdődik. A Rezsivédelmi Alap tehát, még egyszer, segíti a családok, az állami és önkormányzati szervek, intézményfenntartók és vállalatok számláinak a kifizetését.

Mi a célja a Honvédelmi Alapnak? A Honvédelmi Alap a haderőfejlesztés folytatásáról, illetve felgyorsításáról fog gondoskodni. Magyarország békéjének és biztonságának megőrzése elsődleges, ezért a mai kor kihívásainak megfelelő, modern, erős hadsereg van szükségünk. Az alap finanszírozását szolgálja itt is az extraprofitra kivetett átmeneti különadó intézménye, tekintettel arra, hogy továbbra is elvárjuk az elmúlt, nehéz időszakban extraprofitot elért ágazatoktól a társadalmi szerepvállalást.

A 2024-es költségvetés egyik kiemelt területe tehát a biztonság, ami jól látszik a honvédelemre fordított összegekből is. A területre egy év alatt 29 százalékkal több forrás fog majd jutni. Ez azt jelenti, hogy a honvédelmi kiadások 2010-hez viszonyítva több mint nyolcszorosára fognak nőni a következő évi költségvetésben. A biztonság megőrzéséhez erő kell, ezért a 2010 előtt leépített magyar haderőt megerősítjük. A rendvédelmi kiadások jövőre meghaladják az 1300 milliárd forintot, ez is 2010-hez képest egy jelentős, mintegy háromszoros növekedést fog jelenteni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Időkorlátokra is tekintettel engedjék meg, hogy négy területet kiemeljek abból a költségvetési tervezetből, amit megkaptak. Ez a négy terület az egészségügy, az oktatás, a nyugdíjasok és a családok támogatása. Hadd kezdjem ezzel, hiszen ez kiemelt kormányzati program és cél.

A kormány a mostani háborús időkben is kiemelten kezeli a magyar családok, a gyermekvállalás és a

gyermeknevelés támogatását, így 2010-hez képest három és félszer többet juttat a családok támogatására. A családpolitikai kiadások és adókedvezmények együttes összege így meghaladja a 3300 milliárd forintot. Tehát megtartjuk azokat az adó- és járulékkedvezményeket, amelyeket az elmúlt években bevezettünk. Ez vonatkozik a 25 év alatti fiatalok szja-mentességének a biztosítására, vonatkozik a 30 év alatt gyermeket vállaló nők szja-mentességére, és ugyancsak vonatkozik a négy vagy annál több gyermeket nevelő édesanyák élethosszig járó adómentességére. Tehát ezeket a kedvezményeket tartalmazza a benyújtott tervezet.

Két elemet hadd emeljek még itt ki: tovább nő a gyermekétkeztetésre fordítható támogatás mértéke is, ezt a keretet növelni fogjuk jövőre, és ugyancsak megnöveljük a tankönyvellátás ingyenességét is. Emlékeztetnék rá, hogy a 2020/2021-es tanévtől teljes körűvé vált a tankönyvellátás ingyenessége. Az erre a célra fordított összegeket tehát növelni fogjuk 2024-ben.

A második terület a nyugdíjasok védelme. Nyugdíjas honfitársaink kiemelt támogatást érdemelnek, hiszen évtizedeken át dolgoztak az ország építésén, miközben a jövő generációját is felnevelték. Mi a kormány nyugdíjpolitikai célja? A kormány célja, hogy a nyugellátások értékállóságának és a nyugdíjrendszer hosszú távú fenntarthatóságának biztosítása megtörténjen, valamint a nők megbecsült szerepének elismerése is megjelenjen a nyugdíjrendszerben.

A kormány 2010-ben vállalta, hogy megőrzi a nyugdíjak reálértékét, ezért - a gazdasági nehézségek ellenére is - a jövő évben is biztosított az inflációkövető nyugdíjemelések fedezete. A nyugdíjakra és a nyugdíjszerű ellátásokra fordítható költségvetési források összege 2024-ben meghaladja a 6540 milliárd forintot, és ezzel ez a költségvetés legnagyobb tételét adja.

A nyugellátások jövő évre tervezett mértéke 6 százalékkal fog emelkedni, így nyugodtan mondhatom, ha ezt összevetjük a 2010-es szinttel, már több mint a duplájáról beszélhetünk a nyugdíjak esetében, és a nyugdíjak vásárlóereje is jóval magasabb, mint 2010-ben, több mint 20 százalékkal.

A nyugdíjemeléssel túl azonban további intézkedésekkel is segítjük a nyugdíjasokat. Hadd szóljak ezekről is! A 13. havi nyugdíjra és ellátására a jövő évi költségvetésben mintegy 490 milliárd forintot fogunk fordítani. A baloldal által 2009-ben elvett juttatást a pandémia alatt, 2021-től fokozatosan visszaépítettük, a gazdaság eredményeire tekintettel pedig már 2022-től a teljes havi összegű 13. havi nyugdíjat kapták a nyugdíjasok és a nyugdíjszerű ellátásban részesülők, mindezek teljes száma mintegy 2,5 millió fő.

Ha a gazdasági növekedés várható mértéke a 3,5 százalékot meghaladja akkor az államháztartás egyenlegcélja akkor is teljesül, ha a nyugdíjasokat novemberben nyugdíjprémium illeti meg. Tehát azzal számolunk, hogy ezt a jövő évben fizetni fogjuk a nyugdíjasok számára. Talán emlékeztethetnék arra is, hogy az elmúlt években, amikor a gazdasági növekedés lehetővé

tette, öt alkalommal fizettünk már nyugdíjprémiumot és egyszeri juttatást. 2024-ben az erre a nyugdíjprémiumra szánt összeget céltartalékba helyeztük, tehát ha és amennyiben 4 százalékot eléri majd a gazdasági növekedés, akkor ezt fizetni fogjuk. A baloldali kormányok soha nem fizettek nyugdíjprémiumot a nyugdíjasoknak. *(Arató Gergely: Viszont mi vezettük be!)*

Újabb elem, hogy a nők családban betöltött szerepének elismerésére 2024-ben is biztosítjuk a 40 év jogosultsági idővel rendelkező nők számára a korhatár előtti öregségi nyugdíj igénybevételének lehetőségét.

Végezetül azokat az idős embereket is támogatjuk, akik nyugdíjasként továbbra is aktív szereplői kívánnak maradni a munkaerőpiacnak, tehát akik dolgozni kívánnak. Részükre 2024-ben is fenntartjuk a nyugdíjas munkavállalók jövedelmének szociális-hozzájárulásiadó- és járulékkimengését.

A harmadik kiemelhető terület az egészségügy. Egészségügyi célokra jövőre is több mint 3200 milliárd forint fog rendelkezésre állni. Itt is hadd adjak egy összevetést: a baloldali kormány által benyújtott utolsó, 2010-es költségvetésben 1200 milliárd forint volt erre a célra, ezt tehát több mint 2000 milliárd forinttal meghaladja már az az összeg, amit az egészségügyi célokra költünk a költségvetésben. Az egészségügyi ellátásokon belül a legnagyobb tételt, mintegy 80 százalékát ennek az összegnek a gyógyító-megelőző ellátások teszik ki. Erre is többletforrást fogunk biztosítani, megemeljük az ideai kereteket mintegy 247 milliárd forinttal.

A költségvetés tehát biztosítja a szükséges fedezetet három nagyon fontos dologhoz. A kétlépcsős bérfejlesztési programhoz: itt emlékeztetnék rá, hogy az orvosok béremelése után az ápolónők, ápolók béremelésére is sor kerül, és azok az arányok alakulnak ki, amelyek Nyugat-Európában, Németországban vagy Ausztriában szokásosak, tehát az orvosi bérek 36-37 százalékát kell elérni ennek az aránynak. Ez az egyik fontos fedezet, amit biztosítunk. A másik a nyugdíj mellett tovább dolgozók jövedelemkiegészítéséhez adott támogatás, a harmadik pedig a korábban megkezdett egészségügyi béremelési programok folytatása.

(12.10)

A törvényjavaslat 31 milliárd forintot tartalmaz az egészségügyi ellátórendszer fejlesztésével összefüggő feladatokra is, tehát nemcsak a béremelésre, működtetésre, hanem fejlesztésekre is lesz pluszforrás. Növeljük a gyógyszer-támogatásra fordítható költségvetési forrásokat is, és az egészségbiztosítás pénzügyi ellátásaira is egy megnövelt támogatási keret áll rendelkezésre. Mindezeket túl még szeretném mindehhez hozzátenni azt is, hogy további forrást biztosítunk az egészségügyi informatikai licenclátásokra, mentőgépjárművek beszerzésére és oltóanyagok további beszerzésére is, tehát teljeskörűen megnöveljük az egészségügyi támogatási kereteket.

Fejlesztésekről talán még egy mondatot hadd szóljak! Az ellátórendszer működésének javítását is célul tűzte ki a kormány, a megnövelt kereteken túl az intézmények üzemeltetését hatékonyabbá akarjuk tenni. Ennek érdekében az ingatlanüzemeltetési feladatok a jövőben átkerülnek a Közbeszerzési és Ellátási Főigazgatóság hatáskörébe.

Végül, de nem utolsósorban az oktatásról is hadd mondjak egy rövid, talán bővített mondatot! Az oktatásra szánt forrásokat is növelni fogjuk. Az idei évben ez olyan 2800 milliárd forint volt, jövőre 3400-ra fog növekedni, ha 2010-hez viszonyítom, mindez két és félszeres növekedést jelent.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy a bérfejlesztésekről, a bérek kérdéséről is beszéljek. A közszolgálatban állók munkájának elismerése, az elért eredmények megőrzése a jövő évi költségvetésben is egy hangsúlyos elem lesz. A közszférában 2012 óta évről évre hajtunk végre béremeléseket, és ezt folytatni szeretnénk idén is és a következő évben is. Többek között elindult a pedagógusok és a szakképzésben dolgozók újabb béremelése, a rendvédelmi és a honvédelmi hivatásosok kétlépcsős, '22-ben megkezdett béremelése '24-ben válik majd teljessé, a kormányhivatali foglalkoztatottak idén júliustól részesülnek béremelésben, és az egészségügyi dolgozók, az egészségügyben dolgozók bére pedig idén is és jövőre is emelkedni fog, erről már az előbb beszéltem. A jövő évi költségvetés természetesen biztosítja valamennyi már megvalósult, illetve '24-re eldöntött bérfejlesztés és béremelés fedezetét.

Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy szóljak az uniós támogatásokról is! Azt kell önöknek jeleznem, hogy a 2014-20-as pénzügyi időszak 2023-ban véget ér, és ezzel párhuzamosan a 2021-27-es uniós költségvetési ciklus programjainak jelentős felfutásával számolunk. Tehát azt az elméleti kérdést most nem akarom kinyitni, hogy ezek az uniós pénzek beérkeznek-e vagy sem (*Arató Gergely: De miért?*), Magyarország számol ezekkel a támogatásokkal, ez a pénz jár Magyarországnak, és ennek megfelelően ezeknek a betervezése megtörtént a következő évi költségvetésben.

Két uniós ciklus programjait tekintve összességében több mint 3600 milliárd forint kifizetésével és közel 2400 milliárd forint uniós bevétel érkezésével számolunk, ezzel párhuzamosan pedig Magyarország mint az Unió tagja teljesíti a hozzájárulását is. Ez durván 700 milliárd forint lesz a következő évben, 692 milliárd forint egészen pontosan. A 2024-es kiadások fele már az új, a 2021-27-es időszak kohéziós operatív programjaihoz fog kapcsolódni. A programok kiemelt célja továbbra is a gazdasági és társadalmi versenyképesség növelése, különösen a kedvezőtlen helyzetű térségekben.

A 2024-es uniós kiadások és bevételek második legnagyobb tétele az uniós nyelvezetben Helyreállítási és Ellenállóképességi Eszköznek nevezett forrás, amelynek a beérkezésével szintén számolunk, 770 milliárd forint tervezett kifizetéséről van szó ezen

keresztül. Emlékeztetnék arra, hogy Magyarország hozzájárult ahhoz, hogy az a közös uniós hitelfelvétel megtörténjen, amelynek kapcsán ez a forrás létrejött, inkább azt tekintem példátlanak, hogy több másik országgal együtt Magyarország még ezeket a forrásokat a 2020-21-es pandémia időszaka után sem kapta meg, de reméljük, hogy ebben az évben a vitatott kérdéseket le tudjuk zárni és rendelkezésre áll majd ez a forrás is.

Végül az új vidékfejlesztési támogatásokról hadd szóljak! Az úgynevezett KAP stratégiai terv foglalja ezeket magában, ebben kiemelt szerephez jutnak kisebb gazdaságokra szabott, célzottabb támogatások, fokozott ágazati hozzájárulás, az Európai Unió környezetvédelmi és éghajlat-politikai céljaihoz való hozzájárulás. A terv hazai társfinanszírozását az Unióban egyedülálló módon 80 százalékra emeltük, ez azt jelenti, hogy a tervezett vidékfejlesztési programok kifizetése 2024-ben már 650 milliárd forint körül fog alakulni. Természetesen mindezeket túl ebben az évben is ezeket a forrásokat kiegészítik azok a közvetlen agrártámogatások, amelyeket a gazdák, az agrárvállalkozások kapnak meg, ezeknek a tervezett kiadása 628 milliárd forint, ezt is a beadott tervezetben, ahogy a korábbi években is, feltüntettük.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az önkormányzatokról néhány szót! Az elmúlt években kialakítottunk egy rendszert, ez jól és hatékonyan működik. A kormány a leggazdagabb településekről csoportosít át egy kiegyenlítő rendszeren keresztül a hátrányos helyzetben lévő településekre. Ezt kifogásolja most a főpolgármester. Azt gondolom, hogy ezt a rendszert folytatni kell, hiszen ez a területi aránytalanságokat jelentősen tudta csökkenteni az elmúlt években.

Az önkormányzatok működésének támogatására szükséges forrásokat megemlíjük, ezeket biztosítjuk, 1050 milliárd forint szerepel erre a jövő évi költségvetésben, ez magasabb, mint az idei tétel. Mivel a minimálbér és a garantált bérminimum összege jelentősen nőtt, ez érinti az önkormányzatokat, ezért a kormány a növelt bérek kifizetéséhez is költségvetési támogatást nyújt. Ez a második fontos eleme az önkormányzati rendszer támogatásának. A harmadik az energiaárak támogatása. Erről már korábban beszéltem. Idén is és jövőre is a Rezsivédelmi Alapban többlettámogatást fogunk biztosítani önkormányzatok számára. A negyedik elem pedig a beruházások támogatása, ahol szintén komoly források állnak rendelkezésre. Ezek részben hazai, részben uniós forrásból származnak. Ezek összértéke jövőre meghaladja az 500 milliárd forintot, tehát az önkormányzati rendszer beruházásaira fog ennyi rendelkezésre állni.

Arról is szólnom kell egy mondatban legalább, hogy a nagyobb gazdasági növekedés az iparűzésadó-bevételeket is jelentősen megemeli a településeknél, és ez bővíteni fogja a települések mozgásterét. Mindent egybevetve tehát az önkormányzatok a következő évben mintegy 4186 milliárd forinttal gazdálkodhatnak, amihez a központi költségvetés 1050 milliárd forint támogatást fog biztosítani.

Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A kormány nevében szeretném megköszönni a Költségvetési Tanácsnak, hogy áttekintette a törvényjavaslatot és megfogalmazta a véleményét. Eszerint a törvényjavaslat megfelel az Alaptörvényben előírtaknak. Ugyanezt megtette az Állami Számvevőszék is, köszönöm az elvégzett munkát. Részleteiben vizsgálta a tervezés dokumentumait és a költségvetés tervezetét.

Itt meg kell azért azt jegyezni, hogy a Költségvetési Tanács három pontban foglalta össze azokat az ajánlásait, amelyeket alaposan mérlegeltünk. Az egyik a korai tervezés, erről szóltam, ezen a kilencéves gyakorlaton nem kívánunk változtatni, hiszen nem gondoljuk, hogy ősszel sokkal másabb gazdasági körülmények között lehetne megtervezni a következő évi költségvetést, ha pedig ez így van, nem vesztegetünk el több hónapot arra, hogy a családok, a vállalkozások felkészüljenek a következő évre.

A második talán úgy foglalható össze, hogy optimisták vagy optimistábbak vagyunk, mint a Költségvetési Tanács tisztelt tagjai és munkatársai. Azt gondolom, hogy erre az optimizmusra van okunk, hiszen, ahogy beszéltem is a folyamatokról, ezek elkezdtek kedvezőbben alakulni a magyar gazdaság számára. Nem vagyunk túl még minden nehézségen, de nyugodtan mondhatom, hogy az idei és a tavalyi év után 2024 már egy kedvezőbb év lehet.

Végül a harmadik pont a jegybanki veszteség kérdése. E tekintetben, valóban egy utólag tisztázó levélben, a tanács elnöke arról tájékoztatott, hogy a bruttó hazai össztermék 0,5 százaléka körüli veszteség várható a jegybank tekintetében, de az Állami Számvevőszék ezt már pontosította is, azt írta, hogy 430 milliárd forint körüli veszteség várható.

(12.20)

Nos itt, mivel ezek a számok már a parlamenti benyújtást követően születtek meg, ezért a parlamenti vitaszakban kerül majd pont ennek a kérdésnek a rendezésére. Itt csak azt kell talán megemlítenem, hogy nem magyar specialitásról van szó, hiszen az Európai Unióban különböző gyakorlatok vannak a jegybanki veszteségek kezelésére, egészen attól a ponttól, hogy semmilyen veszteséget nem térítenek, addig a pontig, hogy azonnali és teljes körű térítés van. Uniós problémává vált a kérdés, hiszen a magas kamatszintek mindenhol előhozták azt a kérdést, hogy az adott országok jegybankjai egy jelentős veszteséggel működnek. Erre tehát majd a parlamenti vita végén, és a szavazás - július 7. - végéig kell pontot tennünk.

Ezúton köszönöm még egyszer mindkét szervezet munkatársainak az együttműködését, és úgyszintén megköszönöm a tervezésben részt vett kollégáknak is az együttműködését.

Tisztelt Országgyűlés! Az elhangzottakat összegezve: Magyarország Kormánya olyan költségvetést terjeszt az Országgyűlés elé, amely a járvány utáni háborús és szankciókkal terhelt helyzetben is biztosítja Magyarországot fizikai és anyagi biztonságát. Jövőre is

fennmarad a családtámogatás, az infláció mértékének megfelelően tovább emelkednek a nyugdíjak, és megmarad a 13. havi nyugdíj is. A legfontosabb feladat az orosz-ukrán háború és a brüsszeli energiaszankciók idején Magyarország békéjének és biztonságának megőrzése, az ország energiaellátásának biztosítása, valamint a rezsicsökkentés védelme.

Tisztelt Ház! Az elhangzottakra tekintettel kérem önöket, hogy a benyújtott törvényjavaslatot megtárgyalni szíveskedjenek, és a szükséges módosításokkal, de ha lehet, anélkül az előterjesztést szíveskedjenek majd elfogadni. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm a miniszter úr felszólalását. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Windisch László úrnak, az Állami Számvevőszék elnökének, 30 perces időkeretben. Öné a szó, elnök úr.

DR. WINDISCH LÁSZLÓ, az Állami Számvevőszék elnöke, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Országgyűlés! Megtisztelő és fontos feladata az Állami Számvevőszék elnökének, hogy az általános vita megkezdését megelőzően ismertesse a költségvetésjavaslatról készített számvevőszéki vélemény legfontosabb következtetéseit. Megtiszteltetés, mivel az éves költségvetéséről szóló törvény elfogadása minden ország parlamentjének egyik legfontosabb feladata, és csak néhány számvevőszéknek van mandátuma arra, hogy az országa parlamentjét e fontos döntés meghozatalában véleményével támogassa.

Magyarországon két olyan szervezet is van, amelynek elnöke a költségvetésjavaslat plenáris vitájának lekelezésén személyesen tájékoztatja az országgyűlési képviselőket arról, hogy az általa képviselt szervezet milyen összefüggésekre, kockázatokra hívja fel a döntéshozók figyelmét. Ugyanakkor itt nem párhuzamosságról, hanem egy jól átgondolt munkamegosztásról van szó. Ennek egyik megkülönböztető jegye az, hogy a Költségvetési Tanács a költségvetésjavaslat tervezetét veszi górcső alá, és véleményét a kormánynak küldi meg, annak érdekében, hogy a kormány még a parlamenti benyújtás előtt figyelembe tudja venni a tanácsnak a költségvetéssel kapcsolatos meglátásait. Ezzel szemben az Állami Számvevőszék - mint az Országgyűlés pénzügyi és gazdasági ellenőrző szerve - közvetlenül az Országgyűlés részére nyújtja be a költségvetésjavaslatról készített véleményét.

A munkamegosztás másik jellemzője az, hogy a Költségvetési Tanács a költségvetés megalapozottságát elsősorban a makrogazdasági feltételek szempontjából vizsgálja, és azt értékeli, hogy a költségvetésjavaslatot megalapozó prognózis reálisan megvalósítható-e, illetve hogy ennek kockázatai veszélyeztetik-e a hiánycél és az államadósság-szabály teljesülését.

Ha a Költségvetési Tanács a kormányzati makrogazdasági prognózis megvalósulását reálisnak tartja,

akkor az Állami Számvevőszéknek már felesleges újra minősíteni azt, annál is inkább, mivel az elnöke a Költségvetési Tanács tagja, illetve a tanács véleményének kialakítását a Számvevőszék elemzéseivel támogatja. Ebből következően az Állami Számvevőszék adottnak tekinti a költségvetésitörvény-javaslatot megalapozó, a törvényjavaslat indokolásának mellékletében rögzített makrogazdasági prognózist, és azt értékeli, hogy a törvényjavaslat előirányzatait ezzel összhangban alakították-e ki. Nem feladata tehát az Állami Számvevőszéknek, hogy a Költségvetési Tanácsnak a makrogazdasági környezet bizonytalanságaival kapcsolatos jelzéseit megismételje.

A Költségvetési Tanács tagjaként és véleményének aláírójaként természetesen osztom azt az álláspontot, hogy a több más hazai és nemzetközi előrejelzéshez képest optimista, de teljesíthető kormányzati makrogazdasági prognózis megvalósulását kockázatok övezik, de a konkrét előirányzatok számszerű megalapozottságát és teljesíthetőségét csak akkor lehet értékelni, ha az előrejelzéseket adottnak vesszük.

Tisztelt Képviselők! Beszédemet azzal kezdtem, hogy megtiszteltetés az Országgyűlés döntéshozatalának segítése egy olyan fontos témakörben, mint a költségvetés elfogadása. A feladatban testet öltő megtiszteltetés egyben kötelezettséget is jelent, kötelezettséget arra, hogy a feladatot a lehető legjobban teljesítsük. Ezért fontosnak tartottam annak a módszertannak a megújítását, amelynek alapján a Számvevőszék a költségvetésitörvény-javaslatról a véleményét elkészíti. Kiindulópontunk az Állami Számvevőszékről szóló törvény volt, mely egyértelműen meghatározza, hogy az Állami Számvevőszék az Országgyűlés számára a központi költségvetésről szóló törvényjavaslat megalapozottságáról, a bevételi előirányzatok teljesíthetőségéről mond véleményt. A módszertan az ÁSZ honlapján mindenki számára elérhető, ezért annak csak főbb elemeit ismertetem.

Az új módszertanban komoly szakmai előrelépés az úgynevezett kivethetőség feltételeinek megteremtése, az Állami Számvevőszéknek ugyanis a költségvetésitörvény-javaslat egészének megalapozottságáról kell véleményt mondania. A vélemény kialakítására rendelkezésre álló szűk két hét alatt az összes előirányzat megalapozottságát nem lehet értékelni. Az új módszertan alapján statisztikai mintavétellel kiválasztott előirányzatok számításokkal való megalapozottságát értékeltük, biztosítva, hogy a kiválasztott bevételi, illetve kiadási előirányzatok összege rendre meghaladja a bevételi, illetve a kiadási főösszeg 90 százalékát, és véletlenszerűen bármely előirányzat bekerülhessen a mintába. Ez a módszertani fejlesztés biztosítja a kivethetőségét, vagyis azt, hogy az ÁSZ a minta alapján 95 százalékos megbízhatósággal megállapítsa, hogy a törvényjavaslat előirányzatainak összessége számításokkal megalapozott-e. Ennek kritériuma az, hogy az értékelt előirányzatok 90 százaléka megalapozott legyen.

A második módszertani fejlesztés a bevételek teljesíthetősége mélyebb értékelésére irányult. A teljesíthetőség szempontjából azokat a bevételi előirányzatokat értékeltük, amelyeknek összege meghaladta a bevételi főösszeg 0,15 százalékát. Összeállítottunk egy olyan sokelemű szempontrendszerrel, amelyek alapján a bevételek alakulását befolyásoló legfontosabb tényezők hatásait számba tudtuk venni a teljesíthetőség értékelésénél. A törvényjavaslat bevételi előirányzatai összessége teljesíthetőségének kritériuma az volt, hogy az értékelt bevételi előirányzatok összegének 95 százaléka teljesíthető legyen.

A hiány alakulása szempontjából a kiadási oldalon az úgynevezett felülről nyitott előirányzatok jelentenek közvetlen kockázatot, mivel módosítás, azaz fedezet megteremtése nélkül túlléphetők, ha az előirányzott összeg nem elegendő a közfeladat teljesítéséhez. Ezért az új módszertan egy új elemmel bővült, a kiadási főösszeg 0,15 százalékát meghaladó összegű, felülről nyitott előirányzatok értékelésével. Esetükben a Számvevőszék azt értékelte, hogy a tervezett összegük nagy valószínűséggel elégséges-e közfeladat finanszírozásához. Az összes felülről nyitott előirányzat akkor kaphatott elégséges minősítést, ha az értékelt előirányzatok összegének 95 százaléka elégséges minősítést kapott.

Az értékelés során kockázatosnak ítélt bevételi előirányzatok alulteljesülését, illetve a felülről nyitott kiadási előirányzatok elégtelenségeinek kockázatait számszerűsítettük, és ezek összegét összevetettük a költségvetésitörvény-javaslatban szereplő, szabadon felhasználható tartalékok összegével. Ha az utóbbi meghaladta a számszerűsített kockázatok értékét, akkor a tartalékokat a kockázatok kezeléséhez elegendőnek tekintettük.

A módszertan alapján a költségvetésitörvény-javaslatot akkor minősíthetjük megalapozottnak, ha az alábbi három feltétel teljesül: a központi költségvetésről szóló törvényjavaslat előirányzatai számításokkal megalapozottak, a bevételi előirányzatok teljesíthetőek, az azonosított kockázatok - a tartalékok figyelembevételével - nem veszélyeztetik az államadósság-szabály és a hiányra vonatkozó törvényi előírások teljesíthetőségét.

Következésképpen az Állami Számvevőszék véleményében nem azt értékeli, hogy a törvényjavaslatban rögzített hiánycél, illetve a 2024. év végi államadósság-mutató értéke formálisan megfelel-e a törvényi előírásoknak, hanem számításba veszi a nem teljesítést veszélyeztető kockázatokot, a kezelésükre rendelkezésre álló tartalékokat, és ezek ismeretében mond véleményt a költségvetésitörvény-javaslat megalapozottságáról.

(12.30)

Fel kívánom hívni a figyelmet arra is, hogy a törvény megalapozottságával és a bevételi előirányzatok teljesíthetőségével kapcsolatos ÁSZ-velemény műfajába nem tartozik bele a költségvetési törvény politikai,

társadalom- vagy gazdaságpolitikai értékelése. A források elosztásáról való döntés a szuverén feladata, nem a pénzügyi, gazdasági ellenőrzést végző Számvevőszéké.

Feladatunk annak az aprólékos munkának az elvégzése, amelynek révén az Országgyűlést kellő bizonyossággal tájékoztathatjuk arról, hogy a törvényjavaslat sok-sok előirányzata és a törvényjavaslat összességében - az adott feltételek között - megalapozottnak minősíthető-e, illetve felhívjuk a figyelmet azokra az előirányzatokra, amelyeknek a megalapozottságát még erősíteni lehetne, illetve amely bevételi előirányzatok esetében fennáll a kockázata annak, hogy a tényleges bevétel kevesebb lesz az előirányzottnál.

Ezek előrebocsátásával ismertetem a Számvevőszék véleményének két legfontosabb következtetését, majd kibontom, hogy mi alapozta meg azokat. Az Állami Számvevőszék értékelése szerint a Magyarország 2024. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat megalapozott, a bevételi előirányzatai teljesíthetők. A törvényjavaslat előirányzatai közül a számításokkal való megalapozottság értékelése céljából kiválasztott 67 darab bevételi előirányzat a bevételi főösszeg 97 százalékát tette ki, melyek összegének 100 százaléka számításokkal megalapozott. A kiválasztott 161 darab kiadási előirányzat a kiadási főösszeg 90 százalékát tette ki, amelyek összegének 98,7 százaléka számításokkal megalapozott. Három előirányzat esetében a számításokkal történő megalapozás nem volt maradéktalanul megfelelő. Összességében a törvényjavaslat előirányzatai számításokkal megalapozottnak tekinthetők.

A törvényjavaslat lényeges összegű bevételi előirányzatainak összértéke a bevételi főösszeg 86 százalékát tette ki. Ennek mindössze 0,2 százalékánál azonosított az ÁSZ teljesíthetőségi kockázatot. A jövedéki adó esetében valószínűsítettük, hogy a bevétel 53 milliárd forinttal elmarad az előirányzattól, a lényeges bevételi előirányzatok nem teljesülésének becsült kockázata így összesen 53 milliárd forint. Mindezek alapján összességében a törvényjavaslat bevételi előirányzatai teljesíthetőek. Itt azonban ismét ki kell emelnem, hogy ez a következtetés feltételezi azt, hogy a kormányzat 2024-re vonatkozó makrogazdasági prognózisa megvalósul.

Ugyanakkor a tervezés erényeként ki kell emelnem, hogy az előterjesztő az előirányzatok megállapításánál már figyelembe vette, hogy a 2023. évi gazdasági folyamatok némileg eltérhetnek a 2023. évi költségvetést módosító törvényt megalapozó kormányzati prognózistól, és ezért több adóbevétel esetén az előirányzatnál kisebb összeggel számolt a 2024. évi előirányzatok bázisát jelentő idei évi várható teljesítés megállapításánál.

A bevételek teljesíthetősége érdekében azonban az Országgyűlésnek még van teendője, mivel a kormány azzal számol, hogy az adótörvények és néhány más törvény módosításának folyamányaként a költségvetési bevételek a jelenlegi jogszabályi környezetben várható bevételekhez képest közel 350 milliárd

forinttal magasabbak lesznek. E módosítások elmaradása esetén lyuk keletkezne a 2024. évi költségvetésben.

A törvényjavaslat felülről nyitott lényeges összegű kiadási előirányzatainak összértéke a kiadási főösszeg 47 százalékát tette ki. Elégségességük értékelése azt az eredményt hozta, hogy a kiválasztott előirányzatok összegének mindössze 0,1 százalékára nem nyújtanak az előirányzatok elégséges fedezetet. Ebből eredően az elégségességi kockázat összege 17 milliárd forint.

Az előirányzatok értékelése alapján azonosított kockázatok kezelésére a rendkívüli kormányzati intézkedések előirányzat mint tartalék 220 milliárd forint összege fedezetet biztosít. Ennek ismeretében értékelte az ÁSZ, hogy a várható hiány alatta marad-e a Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló törvényben meghatározott értéknek, azaz a bruttó hazai termék 3 százalékának.

A 2024. évi költségvetésitörvény-javaslat indoklása alapján a kormányzati szektor hiánya 2506,5 milliárd forint, a 2024. évre tervezett nominális GDP 2,9 százaléka, ami a költségvetésitörvény-javaslatban rögzített előirányzatok feltárt és kezelhető kockázatainak figyelembevételével is teljesíti az említett törvényi előírást.

Van azonban egy olyan jelentős kockázat, ami nem jelenik meg a 2024. évi költségvetésitörvény-javaslatban, ez a központi költségvetésnek a Magyar Nemzeti Bank veszteségesse válása miatti térítési kötelezettsége. A magyar gazdaság védelmét és az infláció visszaszorítását célzó monetáris politika következtében a Magyar Nemzeti Bank a 2022. év után 2023-ban is súlyos veszteségeket kénytelen majd elkönyvelni, ez az idei évben meghaladhatja az 1800 milliárd forintot is. Ennek bekövetkezése esetén a Magyar Nemzeti Bankról szóló törvény értelmében a saját tőke és a jegyzett tőke különbözetét a központi költségvetésnek öt éven belül, évente egyenlő részletben a Magyar Nemzeti Bank eredménytartaléka javára közvetlenül meg kell térítenie. A térítés hatályos jogszabályok szerinti, 2024. évi összege várhatóan eléri a 430 milliárd forintot, azaz a GDP mintegy 0,5 százalékát. Következésképpen, a megtérítési kötelezettség figyelembevételével, az ezt mérséklő vagy ellensúlyozó intézkedések nélkül a kormányzati szektor hiánya meghaladná a GDP 3 százalékát. Ezt a kockázatot kezelni szükséges annak érdekében, hogy a Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló törvény hivatkozott előírása teljesüljön. A kockázat kezelése nemcsak fiskális, hanem jogi, számviteli szabályozással is elképzelhető, annál is inkább, mert szerte a világon és különösen az Európai Unió nemzeti valutát használó tagállamaiban általánosnak mondható jelenség és általános probléma kezeléséről van szó.

Ugyanakkor az államadósság-szabály teljesülését a 2024. évre várható térítési kötelezettség megfizetése sem befolyásolná, mivel a törvényjavaslat az államadósság-mutató értékének 3 százalékpontos javulását alapozza meg, így a hiánynak és ebből adódóan az államadósságnak a GDP 0,5-0,7 százalékát elérő növekedése mellett is csökkenne az államadósság-mutató.

A törvényjavaslatban rögzítettek szerint az államadósság-mutató 2024. december 31-ére tervezett mértéke az idei év végén várható 69,7 százalékról 66,7 százalékra csökken. Az ilyen mértékű tervezett javulás azt jelenti, hogy az Alaptörvényben meghatározott és Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló törvényben részletesen kifejtett államadósság-szabály még akkor is teljesülne, ha a különböző kockázatok bekövetkezése miatt az államadósság a tervezettnél lényegesen nagyobb mértékben emelkedne, vagy a gazdasági növekedés üteme jelentősen elmaradna a kormányzat által előre jelzett 4 százalékos mértéktől. A tőrészhatár pontos meghatározására számításokat végeztünk, amelyek azt az eredményt hozták, hogy az államadósság-szabály akkor nem teljesülne, ha az államadósság a tervezett GDP-növekedés mellett további 2442 milliárd forintot meghaladó mértékben növekedne, vagy pedig a tervezett államadósság- és áremelkedési ütem mellett a GDP reálértéke több mint 0,3 százalékkal visszaesne.

Természetesen a valóságban az államadósság-mutató két komponense nem tekinthető egymástól függetlennek, azaz a kockázatok bekövetkezése egyidejűleg az államadósságra és a gazdasági növekedésre is hatással lehet. Mégis megnyugtató, hogy az államadósság-szabály teljesülésére 2442 milliárd forint összegű, a tervezett GDP 2,8 százalékát meghaladó mértékű, úgynevezett implicit tartalék lett beépítve a költségvetésitörvény-javaslatba.

Az államadósság-mutató és a GDP-arányos hiány 2023. évihez képesti nagymértékű javulása nemcsak a költségvetési stabilizációhoz járul hozzá, hanem a nemzetgazdasági egyensúly javításához és az infláció mérséklődéséhez is, mivel a fiskális impulzus visszafogása csökkenti a keresletet. A korábbi években az államháztartás kiadásai ugyan meghaladták a bevételeit, a többletkiadások azonban 2020-ban a járvány megfékezésére és a gazdaság védelmére, 2021-ben a gazdaság újraindítására, 2022-ben az energiaárak robbanásszerű emelkedésének széles körű kompenzálására szolgálták elsősorban.

E célok indokolt prioritása azzal járt együtt, hogy a költségvetési szervek kiadási előirányzatai már 2022-ben sem tartottak lépést a megugró inflációval, és ugyanez mondható el a 2023. évről is. 2024-ben lényegesen kevesebb, de még mindig 1000 milliárd forintot meghaladó összeget kell a központi költségvetésnek a rezsivédelem fenntartására fordítani. Továbbra is dinamikus nőnek a kamatkidadások, és a NATO-ban vállalt kötelezettségünk teljesítéséhez, azaz a GDP 2 százalékának megfelelő katonai kiadások eléréséhez a honvédelmi kiadásokat 55 százalékkal kellett növelni. Ezért a 2024. évi költségvetésitörvény-javaslat végrehajtása további takarékososságra kényszeríti a központi költségvetési szerveket és az önkormányzatokat.

A közpénzek felhasználásának ellenőrzéséért felelős szervezet vezetőjeként a közpénzekkel való takarékosagnak elkötelezett híve vagyok. Ugyanez mondható el azoknak a költségvetési fejezeteknek, ideértve

az alkotmányos szervek és a nem a kormány irányítása alá tartozó intézményeknek a vezetőiről, akik költségvetési előirányzataik csökkentését elfogadták.

(12.40)

A Számvevőszék véleménye tételesen tartalmazza ezeket a területeket. A munka azonban számukra most kezdődik igazán, mivel költségvetésük nagyarányú, akár 30 százalékot is meghaladó reálérték-csökkenése olyan észszerű takarékosági intézkedéseket, adott esetben létszámcsökkentési tervek kidolgozását, majd végrehajtását kényszeríti ki, amely mellett közfeladataik gyakorlása nem sérül. Ellenkező esetben fennáll a kockázata annak, hogy működésük megőrzése érdekében év közben kell a költségvetési támogatásukat növelni, ami veszélyeztetné a hiánycél teljesíthetőségét.

Az Országgyűlés egyik legfontosabb jogalkotói feladata az állam költségvetésének elfogadása. Azért fontos feladat ez, mert maga a költségvetési törvény az állam működése szempontjából egy kiemelt jelentőséggel bíró dokumentum, az állami működés irányítója és kerete is egyben. Iránytű, ami akkor tudja betölteni ezt a funkcióját, ha hiteles, alátámasztott, és a végrehajtása kellően szigorú, fegyelmezett, azaz az előirányzatok túllépése csak rendkívül indokolt esetben megengedhető.

A költségvetés végrehajtásáért felelős kormányzatnak számos lehetősége van arra, hogy átcsoportosításokkal, egyes felülről nyitott előirányzatok túllépésének engedélyezésével, az előző évi szabad maradványok újraosztásával, illetve veszélyhelyzetben az államháztartási törvénytől eltérő szabályok megalkotásával többleteket biztosítson valamely feladat ellátására. Bizonytalan körülmények között indokolt lehet, ha a kormányzatnak vagy akár a fejezetet irányító szervek vezetőinek ilyen szélesek a jogkörei, mivel az rugalmas alkalmazkodást tesz lehetővé.

A kormányzat 2019 óta élt is ezzel a lehetőséggel. Jól szemlélteti ezt, hogy 2019 és 2022 között az államháztartás mérlegében szereplő 49 összevont kiadási előirányzat körül 28 előirányzatnál - ami összességében 57 százalékot képviselt - a tényleges kiadások legalább egy évben több mint 10 százalékkal meghaladták a törvényi előirányzatot. 2019-ben 11, 2020-ban 15, 2021-ben 16 és 2022-ben 12 összevont kiadási előirányzat lépte túl legalább 10 százalékkal a törvényi előirányzatot.

Válságos időszakban, amilyen a 2020. és a 2021. év volt, ez indokolt. Pozitív, hogy 2022-ben már egy negyedével csökkent a törvényi előirányzatot legalább 10 százalékkal túllépő összevont kiadási előirányzatok darabszáma. A csökkenés folytatódását, azaz a költségvetési szigor és költségvetési fegyelem növelését 2023-ban és 2024-ben is szükségesnek tartom, mivel a takarékosagnak - mint a közpénzekkel való gazdálkodás egyik alapelveként - a megerősödésére csak akkor számíthatunk, ha a költségvetési kiadási előirányzatok kemény korlátot jelentenek, azaz túllépésükre, év közbeni módosításukra csak kivételes esetben van lehetőség.

A költségvetés iránymutató jellegének erősítése érdekében osztottam a Költségvetési Tanács véleményének azt a pontját is, amely - elismerve a tavaszi költségvetés-készítés előnyeit is - a tervezés bizonytalanságaira, azok következményeire is felhívta a figyelmet. A kockázatot abban látom, hogy a korai elfogadás esetén a költségvetés végrehajtását a tárgyévben övező bizonytalanságokhoz hozzáadódnak a bázisév bizonytalanságai is.

Végül szeretném megköszönni minden költségvetési fejezetet irányító szerv vezetőjének és érintett munkatársainak, hogy adatszolgáltatási kötelezettségüket pontosan és határidőre teljesítették, és ezáltal hozzájárultak ahhoz, hogy a Számvevőszék a költségvetésitörvény-javaslatról megalapozott véleményt mondjon, és ezzel támogassa, hogy az Országgyűlés minél megalapozottabb információk alapján, a kockázatok ismeretében tudjon dönteni. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Windisch László elnök úr. Most megadom a szót Kovács Árpád elnök úrnak, a Költségvetési Tanács elnökének, 30 perces időkeretben. Őné a szó, elnök úr.

DR. KOVÁCS ÁRPÁD, a Költségvetési Tanács elnöke: Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Köszönöm a lehetőséget, hogy szóban is összefoglalhatom és indokolhatom a Költségvetési Tanács véleményét a 2024. évi költségvetésitörvény-javaslat tervezetéről. A tanács a törvényjavaslat tervezetére vonatkozó, a kormány részére szóló véleményét a 2023. május 23-ai ülésén alakította ki és hozta nyilvánosságra. A kormány erre választ adott, amelyre a későbbiekben térek ki.

A testület az Alaptörvényben kapott felhatalmazása alapján a költségvetés tervezetének megalapozottságát ezúttal is a feladatköre által meghatározott nézőpontból, egységében vizsgálta; így makrogazdasági hátterét, bevételeit és kiadásait a rövid és hosszabb távú egyensúlyi követelmények fenntarthatósága, valamint az államadósság-szabály teljesülése szempontjából elemezte.

Tisztelt Országgyűlés! Az elmúlt években a tanácsnak a költségvetés véleményezése során tekintettel kellett lennie előbb a koronavírus-járvány, majd az Ukrajna elleni orosz agresszió és az erre válaszul hozott szankciók, a világgazdasági átrendeződés gazdasági következményei okozta rendkívüli körülményekre. Sajnos a 2024-es költségvetés vizsgálatakor is még az ezek nyomán előálló súlyos kockázatokkal kellett számolni.

A tanács a 2024. évi központi költségvetés tervezetének értékelése során áttekintette az annak hátterét, bázisát jelentő makrogazdasági és államháztartási folyamatokat. Kérem, engedjék meg, hogy - amint a tanács is tette - először igen röviden emlékeztessenek a megelőző évek makrogazdasági és államháztartási folyamataira.

A koronavírus-járvány 2020-ban letéritette a magyar gazdaságot a kiegyensúlyozott és erőteljes növekedési pályáról, ami súlyosan érintette az államháztartást is. A gazdaság újraindítása érdekében hozott költségvetési és monetáris intézkedések eredményeként már 2021-ben sikerült a járványt megelőző teljesítményt túlszárnyalni és 7,2 százalékos növekedést elérni. A lendület még tartott 2022-ben is, amikor gazdaságunk fejlődése 4,6 százalékos volt. Sikeres volt az államháztartás hiányának és az államadósságnak a menedzselése is, hiszen a 2020. évi nagymértékű egyensúlyi romlást fokozatos javulás követte.

Tisztelt Ház! A tanács elemezte a 2023. évi várható folyamatokat is, mint a 2024. évi költségvetés közvetlen bázisát. A 2022. évi makrogazdasági és költségvetési folyamatok a törvény elfogadásakor feltelezetthez képest nagymértékben megváltoztatták a végrehajtás feltételrendszerét, ami elkerülhetlenné tette az elfogadott 2023. évi költségvetési törvény módosítását. A szomszédunkban zajló háború, a nemzetközi gazdasági válaszreakciók tovább erősítették az inflációs folyamatokat, a kitört energiakrízis és a gazdasági stabilizációt szolgáló intézkedések, nemkülönben a külpiazi folyamatok lassították a gazdasági növekedést.

A kormány - értékelve ezen alapfolyamatokat - kezdeményezte a 2023. évi költségvetési törvény módosítását, amelynek a betervezésében 1,5 százalékos növekedéssel számolt. Várakozását arra alapozta, hogy az előző évihez képest a háztartások fogyasztási volumene csupán 0,9 százalékkal nőhet, míg a bruttó állóeszköz-felhalmozás 1 százalékponttal visszaesik, a foglalkoztatottak száma pedig 0,2 százalékkal, ezen belül a közszférában 1 százalékkal kisebb lehet az előző évinél. Igen szerény mértékű külkereskedelmi-forgalom-emelkedéssel számoltak: az exportnál 2,8 százalékkal, míg az importnál 1,4 százalékkal.

Az újratervezett makrogazdasági pálya 2023-ra 15 százalékos fogyasztóiár-emelkedést vetített ki, amely lényegében egyezik a megelőző évi tényleges mértékkel, 14,5 százalékkal. Noha a piaci előrejelzések szerint 2023-ban éves szinten 18-19 százalékos infláció sem elképzelhetetlen, lehetőség van az év végére annak mértékét 10 százalék alá csökkenteni.

Az idei év második felében a fogyasztói kereslet és a magánberuházások egyaránt élenkülhetnek a lassuló infláció és a bázishatások következtében. A gazdaság bővülése mérsékelt, éves átlagban enyhén pozitív lehet. Ezt több tényező is támogatja.

Bár a beruházások volumene 2023-ban visszafojtottabb az előző évihez viszonyítva, de az elmúlt évek rendre magas beruházási rátájának betudhatóan az ipar folyamatosan új kapacitásokkal bővül.

(12.50)

Amennyiben a tavalyi aszályos év nem ismétlődik meg, akkor a mezőgazdaság is számottevően hozzájárulhat az éves teljesítéshez.

Fontos szerepet játszanak a növekedést támogató tényezők között a jelentős exportpotenciálú szolgáltatások - logisztika, szállítás, szálláshely-szolgáltatás -, ezeknek a fejlesztései és a külföldi működő tőke által idehozott nagyberuházások. Továbbá a már alkalmazott eszközök mellett a kormány a Baross Gábor újraparosítási hitelprogram keretében államilag támogatott, alacsony kamatozású beruházási, forgóeszköz- és zöld beruházási hitelekkel segíti a hazai kkv-k és a nagyvállalatok válságból történő kilábalását, exportbővítését.

Az államháztartás központi alrendszerének pénzforgalmi hiánya 2023 első negyedében az éves előirányzat 61,5 százaléka volt. A bevételek az időarányostól elmaradtak, a teljesítés az előirányzat 23,1 százaléka.

A bevallások a visszafogottabb gazdasági aktivitás tükrökei. 2023-ban több adónemnél várható elmaradás az előirányzathoz képest. A kiadások teljesítése az időarányosnál magasabb volt, az előirányzat 26,4 százalékát tette ki.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! A 2024. évi költségvetésre rátérve előljáróban szeretném hangsúlyozni, hogy a tanács által véleményezett tervezet és a benyújtott törvényjavaslat között nincs lényegi különbség. Ezáltal a tanács véleménye érvényes az Országgyűlésnek benyújtott törvényjavaslatra is.

A Költségvetési Tanács a 2024. évi költségvetés megalapozottságának értékelésekor megállapította, hogy a költségvetésitörvény-javaslat tervezete az ismert hazai és nemzetközi előrejelzések átlagánál magasabb, 4 százalékos gazdasági növekedéssel számol. Ehhez a háztartások fogyasztásának bővülése, a bruttó állóeszköz-felhalmozás újbóli dinamikus emelkedése és az exportnak az importot meghaladó növekedési üteme egyaránt hozzá kell járuljon.

A tanács megítélése szerint a külső és belső feltételek kedvező alakulása esetén a kormányzati prognózis szerinti gazdasági növekedés megvalósulhat, de azt számos kockázat övezi. Egyrészt az Ukrajna elleni orosz agresszió és az arra tett uniós válaszlépések továbbra is negatívan érintik a magyar gazdaságot, az energiabiztonsági problémák bár enyhültek, de nem szűntek meg, s az Európai Uniótól hazánkhoz járó források folyósításának ügye sem rendeződött még, elhúzódik. Másrészt a kormányzati prognózis megvalósításához arra lenne szükség, hogy a magánszektor beruházásai kompenzálják az állami beruházási kiadások reálértékben jelentős visszaesését, és az így létrejövő versenyképes kapacitások révén a magyar export dinamikája lényegesen haladja meg az exportpiacok bővülési ütemét.

A fogyasztás tervezett élénkülését a kormány megítélése szerint az előző éveknél jóval alacsonyabb, 6 százalékos fogyasztói áremelkedés segítheti.

Az évek óta feszes munkaerőpiac mellett 0,4 százalékkal bővíthet a foglalkoztatottak száma, ami a versenyszférában valósulhat meg. A munkanélküliek száma csökken. A foglalkoztatotti létszám mérsékelt bővülése azonban azt jelzi, hogy a gazdaság munkaerő-

tartaléka kimerülőben, s így alapvetően a munkatermelékenység javulására lehet és kell építeni.

Az erőteljes 2022-es és 2023-as bérnövekedés után 2024-ben a versenyszektorban 10,7, a költségvetési szférában pedig 8,9 százalékos bruttó- és nettóátlagkereset-emelkedés várható. A külpiazi folyamatok említett kedvezőtlen jelei ellenére a tervezett export 5,9, míg az import 4,3 százalékos bővülésével számolt a kormány által benyújtott tervezet. A tanács megítélése szerint a makrogazdasági prognózis megvalósulásának egyik kritikus tényezője, hogy az export dinamikája képes-e lényegesen meghaladni az import növekedését.

Az exportkapacitások ismertté vált fejlesztései kínálati oldalról bár megalapozottak, az export növekedési üteme így rendben van, a piacok várható bővülése azonban ettől jelentősen elmarad a nemzetközi prognózisok szerint. A másik kritikus tényező a bruttó állóeszköz-felhalmozás tervezett 3,7 százalékos bővülése. Mivel az állam beruházási kiadásai reálértékben is csökkennek, a lakásépítések további gyors felfutása sem várható, így a magánszektor beruházásainak növekedése révén kellene a tervezett növekedési ütemet elérni.

A tanács 2024-re is támogatta az államháztartás egyensúlyának javítására irányuló törekvést. Már korábban is szükségesnek tartotta, hogy a magyar gazdaság és a költségvetés egyensúlyának megteremtése érdekében a kormányzati szektor hiánya a GDP 3 százaléka alá csökkenjen. A költségvetésitörvény-javaslat ennek megfelel. 2024-ben a kormányzati szektor eredményszemléletű hiánya 2023-hoz képest 1 százalékponttal, 2,9 százalékra, a maastrichti kritérium alá csökken.

Ugyanakkor a tanács úgy látta, hogy e célok megvalósulását is kockázatok övezik. Az egyik, hogy a várt gazdasági növekedés nem valósul meg, ami mérsékelné a költségvetés bevételeit, a bevételek 2024. évi teljesülése is kockázatot hordoz, elsősorban a fogyasztáshoz kapcsolódó bevételek 2023. évi esetleges alulteljesülése esetén. A tanács kockázatot látott abban is, hogy a költségvetési szervek dologi előirányzatai az energiakompenzáció figyelembevételével is jelentősen elmaradnak a 2022-ben megvalósult és a 2023-ban, valamint a 2024-re várható áremelkedések mértékétől. Több, nem a kormány irányítása alá tartozó intézmény működési előirányzata a 2023. évihez képest 10 százalékos mértékben csökken, ami reálértékben igen jelentős visszaesést okoz ezen intézményeknél.

Célzott takarékosági és feladatracionalizáló intézkedések nélkül fennáll annak a veszélye, hogy a költségvetési szervek működőképességének megőrzése a 2024. év folyamán nagymértékű nem tervezett kiadásokat tehet majd szükségessé. Mindezek a tanács megítélése szerinti működési, szolgáltatásminőségi kockázatokkal járnak, amelyek mérséklésére a költségvetést érintően is fel kell készülni. A pénzforgalmi hiány növekedéséhez vezetne az is, ha az uniós forrásokból tervezett bevétel a költségvetésben figyelembe vettnél 2024-ben kisebb mértékben teljesülne.

A hiánycél teljesítése kifizettségét jelzi, hogy a kiadások csekély mértékű többlete, illetve a bevételek némi elmaradása már a GDP 3 százaléka fölé emelné a hiányt.

Az eredményszemléletű kamatkidadások - az átlampapírhozamok emelkedésével és a magas inflációval összefüggésben - azok átárazódását követően nőnek, 2024-re elérhetik a GDP 3,8 százalékát. A tervezet alapján a kamatkidadások nélkül számított elsődleges egyenleg így a GDP 0,8 százalékát elérő többletet mutatna.

A tanács ezúttal is támogatja azt a tervezetben szereplő elgondolást, miszerint az államháztartásért felelős miniszter április 30-áig és október 31-éig előrejelzést készít a bruttó össztermék 2024. évi várható éves reálnövekedéséről, és amennyiben ennek mértéke nagyobb, mint 4 százalék, akkor előrejelzést készít a tervezetnél magasabb reálnövekedés miatt keletkező eredményszemléletű éves adó- és adójellegű bevételi többletről, és ezzel egyidejűleg e többlettel azonos összegben - levonva abból a fizetendő nyugdíjprémium tervezetten felüli összegét - csökkenti az eredményszemléletű hiány 2024. évre várható célértékét.

(13.00)

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! A tanács a 2024. évi költségvetés bevételi és kiadási előirányzatainak vizsgálata során úgy látta, hogy azok többségénél figyelembe vették a ható tényezőket. Ugyanakkor több tételnél azonosította, hogy teljesülésük további intézkedéseket tesz szükségessé.

*(Az elnöki széklet Jakab István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

A fogyasztáshoz kapcsolt adóknál észlelt kockázatról az előzőekben szoltam, a társasági adónál pedig a bázisidőszaki teljesítés, nemkülönben a bevétel alakulását befolyásoló jelentősebb tényezők - a nominális GDP, a bruttó állóeszköz-felhalmozás, illetve az export növekedésének bizonytalanságai - veszélyeztetik a tervezett növekedést.

A globális minimumadó bevételi hatásáról a költségvetés tervezete nem adott tájékoztatást. A pénzügyi szervezetek befizetéseinek előirányzata közel 30 százalékkal kevesebb az előző évi várhatónál. Ezen belül a pótdóbevételek 50 százalékkal csökken 2024-re a bázishoz képest.

A kiadások elemzése során a tanács számára is látható volt, hogy a célok között a korábbi években elért értékek őrzése, a honvédelem erősítése, a családok támogatása, az idős emberek védelme és a közszolgáltatás egyes területein dolgozók fokozottabb megbecsülése áll.

Mindennek elismerése mellett jelezni kell, hogy a költségvetési intézmények működésének 2023. évi szinten történő fenntarthatóságát, szolgáltatóképeségének megőrzését erős kockázatok övezik. Ezen túlmenően is látott veszélyt a tanács, így például a helyi

önkormányzatok működési célú kiegészítő támogatásainak kiadásai már 2022-ben is csak átcsoportosítással voltak biztosíthatók, azonban annak összegét változatlanul tervezték 2023-ban és 2024-ben is. A működés általános támogatása és a gyermekétkeztetés kiadásai is csak csekély mértékben haladják meg a 2023-ra előirányzott összeget, így valószínűsíthető, hogy ezek nem lesznek elégségesek a feladatok finanszírozásához, különösen azoknál az önkormányzatoknál, amelyeknél az iparűzésadó-bevételek csekélyek.

A tanács célszerűnek tartotta, hogy a törvényjavaslat benyújtásakor az Országgyűlés kapjon tájékoztatást az előirányzatokat megalapozó kormányzati intézkedésekről.

Mindezekon túlmenően a Tanács megállapította, hogy a költségvetés tervezete nem tartalmazza a Magyar Nemzeti Bank veszteségértécsökkentését, így nincs összhangban a Magyar Nemzeti Bankról szóló törvény azon előírásával, amely szerint amennyiben a tárgyév végére vonatkozóan a saját tőke összege a jegyzett tőke alá csökken, a különbözetet a központi költségvetés öt éven belül, évenként egyenlő részletben az eredménytartalék javára megtéríti. A tanács szükségesnek tartotta, hogy a költségvetésitörvényjavaslat vegye figyelembe ezt a várható törvényi kötelezettséget.

A tanács megállapította, hogy az Alaptörvény előírásával összhangban az államadósság-mutató mértéke a 2021-es és a 2022-es tényleges és a 2023-as várható csökkenést követően 2024-re tovább, ezúttal is jelentősen, 66,7 százalékra mérséklődik.

A tanács a tervezett 3 százalékpontos csökkenésre tekintettel az államadósság-mutató mérséklését - a makrogazdasági és költségvetési kockázatok ellenére - teljesíthetőnek tartja. Elegendő ugyanis a mozgáster arra, hogy az adósságmutató akkor is csökkenjen, ha a nominális GDP növekedése mérsékeltebb vagy a pénzforgalmi hiány magasabb lesz a tervezettnél. A tanács ennek alapján megállapította, hogy a 2024. évi költségvetésitörvényjavaslat tervezete megfelel az Alaptörvényben előírt államadósságszabálynak és a stabilitási törvény vonatkozó rendelkezésének. A tanács pozitívan értékelt, hogy a 2023-2027-re érvényes konvergenciaprogram kitekintése alapján már 2026-ra 60 százalék alá csökkenhet a GDP-arányos államadósság.

Tisztelt Országgyűlési! A kormány tanácsnak adott válaszát a törvényjavaslat csatolmánya tartalmazza, ezért arra igen röviden térek ki.

A tanács azon véleményét, mely szerint a költségvetési tervezetben a jövő évre tervezett 4 százalékos gazdasági növekedést kockázatok övezik, a kormány nem osztotta, szerinte a költségvetési tervezet az előírásoknak megfelelően a rendkívüli kormányzati kiadások előirányzatán 220 milliárd forint általános tartalékot tartalmaz, amely többek között felhasználható a tervhez képest lassabb növekedés esetén az adóbevételek kiesés ellensúlyozására.

A kormány ezenkívül az irányítása alá tartozó fejezeteknél - az évközi, esetlegesen kedvezőtlenebb

gazdasági adatok ismeretében, nem érintve a törvényileg garantált kiadásokat - költségvetésiegyenleg-javító lépéseket tehet.

Mindehhez - a tanácsnak a hiánycél teljesülését övező bevételi és kiadási teljesítési kockázatokra vonatkozó véleményére külön is figyelemmel - a kormány még hozzáfűzte: a jelenlegi gazdasági helyzetre adott gazdaságpolitikai válaszok részeként az úgynevezett szakmai programokon 10 százalékos kiadás-csökkentést érvényesített, illetve felkérte az irányítása alá nem tartozó szervezetek vezetőit hasonló mértékű takarékosági intézkedések megtételére.

Mind a kormány, mind a tőle független szervezetek az államháztartás egészének stabilitása érdekében intézkedéseket tettek és tesznek. Például az igazgatási területen a be nem töltött álláshelyeket zárolják, és elhalasztják az intézményi beruházásokat. E takarékosági lépések a kormány szerint hozzájárulnak ahhoz, hogy a magyar gazdaság elmúlt évtizedben elért eredményeinek megőrzése mellett visszatérjen a pandémiát megelőző 3 százalék alatti hiányhoz és az államadósság ütemes csökkentéséhez.

A tanácsnak arra a felhívására, hogy a költségvetés tervezete nem tartalmazza a Magyar Nemzeti Bank várhatóan 2024-ben szükséges veszteségtérítését, a kormány - mint ezt miniszter úr ma is említette - úgy reagált, hogy fontosnak tartja, hogy ennek kezelése kérdésében az Országgyűlés alakítsa ki álláspontját, és ennek figyelembevételével alakítsák ki az európai uniós tagországok gyakorlatát is követő megoldást.

A tanács célszerűnek tartotta mindazon intézkedések bemutatását, amelyek megalapozzák egyes bevételi és kiadási előirányzatok teljesülését. A kormány válaszában kifejtette: minden olyan intézkedést, jogszabály-módosítást időben meghoz, illetve törvényi szabályozás esetén benyújt az Országgyűlés részére, ami megalapozza a kiadási és bevételi előirányzatokat. Ezek az intézkedések tehát az adott jogszabályok vagy egyes intézkedések tartalmának ismertetésénél, indokolásánál válnak a nyilvánosság számára ismertté.

A tanács, elismerve a tavaszi-nyári költségvetés készítésének előnyeit, a tervezés bizonytalanságaira, azok következményeire is felhívta a figyelmet. A kormány álláspontja szerint a következő évi költségvetési törvény és a hozzá kapcsolódó adószabályok korábbi elfogadása segíti a családok, vállalkozások felkészülését, alkalmazkodását az új támogatási és adókönyvezetethez.

A törvényjavaslat országgyűlési elfogadása után megismert újabb és újabb tényadatok alapján az esetleges változtatásokat a kormány a törvényi keretek között végrehajtja, illetve, ha szükséges, az Országgyűlés által korábban meghatározott gazdaságpolitikai irányok mentén az Országgyűlés részére indítványt tesz.

A tanácsnak a gyermekétkeztetés kiadásaira vonatkozó figyelemfelhívására a kormány összefoglalta: az e feladatok esetleges többletigényeinek kezelésére

az önkormányzati elszámolások előirányzatáról lehet forrást átcsoportosítani.

(13.10)

Emellett az önkormányzatok körében az energiaár-emelkedés ellentételezése érdekében a Rezsivédelmi Alapban az önkormányzatok rendelkezésére álló előirányzat szolgálja a legfontosabb közszolgáltatási feladatok többlettámogatásának lehetőségét.

A Költségvetési Tanács azon megállapítására, mely szerint a gyógyító-megelőző ellátás előirányzata 2024-re csökken, a kormány magyarázatot adott: itt előirányzat-átcsoportosítás történt.

Az intézmények üzemeltetési feladatait a Közbeszerzési és Ellátási Főigazgatóság veszi át, ezért a nem egészségügyi-szakmai kiadások forrásai már ennél a szervezetnél jelentkeznek. A szakmai működtetésre szánt források szerinte valójában növekednek 2023-hoz képest.

A kormány végül egyetértett annak tanács általi szorgalmazásával, miszerint a 2023-2027-re érvényes konvergenciaprogramnak megfelelően az időszak végére a 0,9 százalékos strukturális hiánycél elérhetővé váljon.

Tisztelt Országgyűlés! Hozzászólásom végén magam is szeretném megköszönni a pénzügyminiszter úrnak és munkatársainak, hogy a tanács munkáját messzemenően segítették, példamutató az együttműködésünk. Köszönöm az Állami Számvevőszék, a Magyar Nemzeti Bank, a tanács titkársága munkatársainak, a testület véleményének megalapozásában közreműködő elemző szervezeteknek, valamint egyes gazdasági intézmények szakértőinek, hogy független, alternatív makrogazdasági, államháztartási modellszámításokkal, érzékenységi vizsgálatokkal támogatják a tanács véleményének sokoldalú szakmai megalapozását.

Tisztelt Országgyűlés! Megköszönöm a megtisztelő figyelmüket. Kívánok önöknek jó munkát a 2024-es költségvetésitörvény-javaslat és a kapcsolódó módosító indítványok megtárgyalásához. *(Taps a kormánypárti sorokban. - Dr. Komáromi Zoltán tapsol.)*

ELNÖK: Tisztelettel megköszönöm Kovács Árpád elnök úr felszólalását. Köszöntöm képviselőtársaimat.

Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt folytatnánk munkánkat, ülésvezetési kérdésben kell döntenie az Országgyűlésnek. A Magyarország 2024. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat tárgyalása során várhatóan az Országgyűlés alelnökei is részt kívánnak venni a vitában. Az alelnök asszony és urak képviselői felszólalásuk esetén az önálló indítvány továbbítható tárgyalása során csak akkor vezethetik az ülést, ha ehhez az Országgyűlés hozzájárul.

Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, hogy hozzájárul-e ahhoz, hogy Dúró Dóra alelnök asszony, Lezsák Sándor, Latorcai János, Oláh Lajos alelnök urak és jómagam az előterjesztés további tárgyalása

során vezethessük az ülést. Kérem, erről kézfelemeléssel döntsenek! (Szavazás.) Köszönöm.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a javaslatomat elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor, 30-30 perces időkeretben. A Fidesz képviselőcsoportja jelezte, hogy két felszólaló ismerteti a frakció álláspontját. Megadom a szót Bánki Erik úrnak, a Gazdasági Bizottság elnökének, a Fidesz-képviselőcsoport vezérszónokának. Parancsoljon, elnök úr!

BÁNKI ERIK, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Házelnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az emberek csak azért nem hiszik el, hogy a matematika egyszerű, mert nem veszik észre azt, hogy az élet mennyire bonyolult. Neumann János, a XX. század világhírű matematikusa és a világ legnagyobb matematikusa mondta ezt a bölcsességet, és lássuk be, ebben is rendkívül igaza volt.

Háborús időket élünk, háborús időkben pedig olyan költségvetésre van szüksége Magyarországnak, amely garantálja az ország fizikai és gazdasági biztonságát, megvédi a magyar családokat és a munkahelyeket, a nyugdíjakat, és továbbra is fenntartja a rezsivédelmi rendszert.

Az elhúzódó háború, az instabil világgazdasági környezet és az elhibázott brüsszeli politika szankciós hatásai Magyarországot is komoly kihívások elé állították. Az eddig elért eredményeinket azonban nem hagyjuk veszni, éppen ezért, nagyon helyesen, a tisztelt Ház asztalán fekvő, a kormány által benyújtott 2024. évi költségvetés fókuszában a rezsivédelem és a honvédelem áll.

A jövő évi költségvetés megőrzi a Rezsivédelmi Alapot, amely több mint 1360 milliárd forinttal segíti a magyar családokat, az állami és önkormányzati szervezet, az intézményfenntartókat és a vállalatok energiaszámláinak kifizetését. A robbanásszerű költségnövekedés ellenére az átlagfogyasztás mértékéig megvédtük a rezsicsökkentett árakat, melynek köszönhetően egy magyar család átlagos havi szinten 181 ezer forintot tud megtakarítani. A mikrovállalkozások számára az átlagfogyasztás mértéke felett 165 forintról 70 forintra csökkentettük az áram kilowattónkénti árát, ami óriási ténnyel óvja meg ezt a szektort.

Itt fontos megemlíteni, tisztelt képviselőtársaim, hogy az egész Európai Unióban a rezsicsökkentett árakon keresztül a magyar kormány költi a legtöbb pénzt rezsitámogatásra, amellyel nagy terhet vesz le a magyar családok és vállalkozások válláról. Az Eurostat közlése szerint a háztartási gáz és villanyáram átlagos ára Magyarországon a legalacsonyabb az egész Európai Unióban.

Tisztelt Képviselőtársaim! A 2024-es költségvetésben több forrás jutott honvédelmi kiadásokra, így tovább erősödik a Honvédelmi Alap, amelynek kerete 2024-ben 1309 milliárd forint lesz, így az összes honvédelmi kiadás meghaladja majd a NATO által elvárt,

bár tucatnyi NATO-tagország által nem teljesített szintet, a GDP 2 százalékát.

A költségvetés egyik kiemelt területe továbbra is a biztonság, ami jól látszik a honvédelemre fordítható összegek nagyságából, hiszen a honvédelmi kiadások 2010-hez képest nyolcszorosára nőttek, így megközelítik az 1800 milliárd forintos összeget. A rendvédelmi kiadások meghaladják az 1300 milliárd forintot, ami 2010-hez képest több mint háromszoros növekedést jelent.

Tisztelt Ház! Ahogy ígértük, háborús időkben is megvédjük a magyar családokat. A jövő évi költségvetésben a háború és az azzal járó rendkívüli kiadások ellenére is több mint 3300 milliárd forintot fordítunk családtámogatásokra és családi adókedvezményekre. 2010 előtt, amikor baj volt, a baloldali kormányok elsőként a családtámogatásokat vették el, a másik oldalon pedig pluszterheket zúdítottak a magyar családok nyakába. A jelenlegi polgári kormány ezzel szemben más utat választott, és azt vallja, hogy háborús időkben is arra kell figyelni, és olyan költségvetést kell készíteni, amely megvédi a családokat és megtartja a családtámogatások rendszerét.

2010 óta egy nagyon erős családtámogatási rendszerrel sikerült kiépítenünk, amelyet minden korábbi gazdasági kihívás ellenére is fenn tudtunk tartani, sőt a gazdaság kiemelkedő teljesítményének köszönhetően évről évre növelni tudtunk. Mindezek eredményeként elmondható, hogy a jövő évi költségvetésben a családtámogatásokra és családi adókedvezményre fordítható összegek nagysága három és félszer több annál, mint amennyit erre az utolsó baloldali kormányok költöttek.

A kormány a jövő évi költségvetésben is biztosítja a 30 évi alatti, illetve a négy vagy több gyermeket vállaló édesanyák, valamint a 25 évnél fiatalabb magyar polgárok személyijövedelemadó-mentességét, biztosítja az iskolás gyerekek ingyenes tankönyvellátását, a gyedet, fenntartja a gyed extrát és a többi más, gyermeknevelést segítő támogatást is.

Tisztelt Országgyűlés! Ahogy miniszter úr ex-ponéjában is elmondta, Magyarország Kormánya a nyugdíjasokkal kötött megállapodás értelmében a háborús időkben is megőrzi a nyugdíjak értékét, biztosítja az inflációkövető nyugdíjemelést, és garantálja a már teljes egészében visszaépített és megemelt 13. havi nyugdíj folyósítását, amire a kormány 2024-ben több mint 450 milliárd forintot fog költeni. A nyugdíjakra és nyugdíjszerű ellátásokra fordítható költségvetési források mindezekkel együtt 2024-ben 6542 milliárd forintra emelkednek, ami egy óriási összeg, és ami biztosítja azt, hogy amit ígértünk, azt a későbbiekben is vállalni fogjuk.

Megőrizzük a nyugdíjak reálértékét, garantáljuk az inflációkövető nyugdíjemelést, mely intézkedéseknek köszönhetően a nyugdíjak, tisztelt hölgyeim és uraim, 2010 óta a duplájukra nőttek. 2022-ben pedig már ötödik alkalommal tudtuk a gazdaság teljesítőképességének köszönhetően a nyugdíjprémiumot kifizetni a nyugdíjasok számára, amit, ahogy miniszter úr

elmondta, a baloldali kormányok egyetlenegyszer sem tettek meg a 2010-et megelőző időszakban.

(13.20)

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A nyugdíjak összegét 2023 januárjától 15 százalékkal megemeltük előre, a várható inflációs hatások kiküszöbölésére, hiszen ahogy ígértük, a nyugdíjak reálértékét minden évben megőrizzük.

Emellett azokat az idős nyugdíjasokat is támogatja a kormány, akik ugyan már elérték a nyugdíjogosultságukat, de továbbra is - helyesen - aktív szereplői kívánnak maradni a magyar munkaerőpiacnak. Részükre 2024-ben is fennmarad a jövedelmük szociálhosszajárulási adó- és járulégmentessége. Itt fontos megjegyezni, hogy a baloldal a szocialista kormányzás alatt több olyan intézkedésről döntött, amelyek különösen nagy csapást jelentettek idős honfitársaink számára. 2009-ben 2,2 millió embertől vették el a 13. havi nyugdíjat; ezzel párhuzamosan csökkentették a nyugdíjak reálértékét, a Gyurcsány-kormány idején, 2008-ban 8 százalékkal, majd a Bajnai-kormány idején, 2009-ben újabb 6,4 százalékkal. Itt érdemes szembeállítani a polgári kormány nyugdíjasokkal kapcsolatos intézkedéseit, azt az egyezséget, amelyet megkötöttünk velük, hogy mi nem reálértékét csökkentünk, mi nem 13. havi nyugdíjat veszünk el, hanem mi 13. havi nyugdíjat állítunk vissza, és megőrizzük reálértéken a nyugdíjak vásárlóértékét, hogy a nehéz, háborús inflációs időkben is a nyugdíjasok ugyanolyan vagy esetleg még nagyobb összeggel tudjanak vásárolni, mint amit a háborús infláció előtti időszakban tehettek meg.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! „Ne fogadd el azoktól a kritikát, akikhez soha nem fordulnál tanácsért!” Morgan Freeman Oscar-díjas színész mondta ezt, ebben nagyon nagy igaza van. És ha végig gondoljuk a színész tanácsát, akkor ez ugyanígy igaz a magyar Országgyűlésre is.

Emlékezzenek vissza, tisztelt képviselőtársaim, hányszor támadott bennünket az ellenzék olyan intézkedések kapcsán, amelyek egyébként a magyar emberek, a magyar társadalom érdekeit szolgálták. Én itt ütem ezekben a padosorokban, tisztelt képviselőtársaim, amikor Orbán Viktor 2010-ben azt ígérte, hogy egymillió új munkahelyet teremtünk; a baloldal kiröhögött bennünket. Aztán, amikor azt mondtuk, hogy visszaállítjuk majd a 13. havi nyugdíjat, ugyanígy viselkedtek; egyetlen intézkedést sem szavaztak meg, ami a magyar emberek számára sorsdöntő kérdés volt.

Most pedig az infláció letörésének intézkedési csomagjából sem szavaztak meg egyetlenegy intézkedést sem; és folyamatosan vitatják azt, amit megint csak a kormány állít - és amiben százszázalékosan támogatják a Fidesz képviselői -, hogy év végére egy számjegyre csökkenti az inflációt Magyarországon. Én hiszem, és az eddigi adatok alapján láthatóan reálisan ezt el is fogjuk tudni érni, és ahogy a jövő évi költségvetésben tervezte a Pénzügyminisztérium, a

jövő évben már egy sokkal enyhébb, évi átlagos szinten 6 százalékos inflációval tudunk kalkulálni.

Megőriztük a gazdaság működőképességét, és a korábbi sikerekre támaszkodva idén is tud bővülni a magyar gazdaság, ami nem természetes dolog Európában, hiszen nézzük csak meg a német gazdaságot, amely már recesszióba fordult. Nálunk továbbra is fenntartható lesz a gazdasági növekedés, és 2024-ben 4 százalékos további gazdasági növekedéssel számol a kormány, amire szükségünk is lesz ahhoz, hogy pluszbevételeket tudjunk elérni, amelyekkel a további fejlődést fenn tudjuk tartani.

Ahogy azt Varga Mihály pénzügyminiszter úr is elmondta az expozejában, 2024-ben 2,9 százalékos GDP-arányos hiánycéllal és az államadósság további csökkentésével számolunk, ami így 66,7 százalékra fog csökkenni. Ez sem természetes, tisztelt hölgyeim és uraim! Ha végignéznék az európai uniós tagországokon, megnézik az uniós, nálunk egyébként jobb gazdasági helyzetben lévő uniós tagországok költségvetését, akkor ott is az látszik, hogy nem az elsődleges szempontjuk a stabilitás és a költségvetési hiány csökkentése; a mi jövő évi 66,7 százalékos szintünk 10 százalékkal lesz alacsonyabb, mint az uniós átlag.

Tehát én nagyon örülök annak, hogy a kormány a nehéz időkben is komolyan veszi a költségvetési stabilitást; ez egy nagyon komoly üzenet a piacnak is. Ennek köszönhetjük azt is, hogy stabilan finanszírozható az államadósság, és a Magyarországra beáramló működő tőke pedig az idei évben meghaladja a 28 százalékot, amivel elsők leszünk az európai uniós tagországok között. Ez rendkívül fontos, hiszen a munkahelyeket csak úgy tudjuk megőrizni - és így tudjuk a gazdasági növekedést fenntartani -, ha a beruházások folyamatosan nőnek nálunk.

A magyar költségvetés 2010-ben alig 2600 milliárd forintot tudott fordítani a közsférában dolgozók béreire; ehhez képest ez 2024-ben meg fogja haladni a 6460 milliárd forintot. Ez is nagyon fontos, hiszen meg kell becsülni azokat, akik közalkalmazottként és köztisztviselőként dolgoznak, és ezzel szolgálják a magyar társadalmat. 2024-ben, ahogy már említettem, jóval alacsonyabb lesz az áremelkedés üteme, ami nagyobb mozgásteret is fog majd adni a költségvetés számára.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Magyarország a kedvezőtlen körülmények ellenére - a 2010-es évek tudatos építkezéseinek köszönhetően - ismételten erős ellenálló képességéről tett tanúbizonyságot. A 2021. évi rekordmértékű, 7,2 százalékos gazdasági növekedést 2022-ben 4,6 százalékos bővülés követte, majd, ahogy arról beszéltem, az idei évben egy 1,1 százalékos növekedésre számíthatunk.

A 2020-2030 közötti évtized a veszélyek, a bizonytalanságok és a háborúk kora. Mindemellett fokozódó migrációs és inflációs nyomás nehezedik országunkra. Magyarország eddig is csak magára számíthatott a határok védelmében, ennek ellenére a legfontosabb célunk továbbra is az, hogy Magyarország kimaradjon a háborúból; ne a magyar emberek

fizessék meg a háború árát; a határainkat pedig, ahogy eddig is, továbbra is biztonságban tudhassuk.

Tisztelt Ház! Mindannyian tisztában vagyunk azal, hogy a 2022. év milyen nehézséget okozott és mennyire kiszámíthatatlan volt. Már látjuk azt ennek az évnek a feléhez érve, hogy ez az esztendő is elképesztő kihívásokat jelent számunkra. A következő, a 2024. év még a stabilizáció, a védekezés és a biztonság fenntartásának éve lesz.

Mindezek tudatában szükségünk lesz arra, hogy minden eszközt megragadjunk annak érdekében, hogy ezt a stabilitást fenn tudjuk tartani, a magyar munkahelyeket meg tudjuk őrizni, a magyar bérek és fizetések vásárlóerejét meg tudjuk őrizni, és a nyugdíjasok biztonságát a nyugdíjak vásárlóértékének megőrzésével fenn tudjuk tartani. Az a bizalom, tisztelt képviselőtársaim, amely a magyar választópolgárok és a magyar kormány között kialakult, eredményezte azt, hogy bármilyen nehéz időkben kellett bármilyen döntést meghoznunk, az Európai Bizottság vagy az Európai Parlament bármilyen ügyben támadta Magyarországot, mi minden esetben ki tudtunk tartani a magyar érdekek mellett, és ez a 2024-es költségvetés továbbra is ezt tartja szempontként maga előtt, ezt a célt tűzi ki maga elé, és azt gondolom, tisztelt képviselőtársaim, hogy ezekkel a számokkal képesek leszünk arra, hogy ezeket a célokat 2024-ben meg tudjuk valósítani.

Egység, erő és kőkemény munka - erre lesz szükségünk a következő időkben. Ha mindannyian összefogunk, ha mindannyian hozzáteszük a magunk tudását, a magunk képességeit, akkor, azt gondolom, hogy 2024-ben is sikeres évet zárhatunk. Ezt kívánom a magyar kormánynak, hogy a korábbi évekhez hasonlóan ugyanazzal a precizitással, ugyanazzal a következetességgel hajtsa végre a költségvetési törvényt, mi pedig, képviselőtársaim, ebben támogassuk. Sőt, arra kérem a parlament többi frakciójának képviselőjét is, hogy támogassák a 2024-es költségvetést, hiszen ha valamikor, a jövő évi költségvetés végrehajtásában még nagyobb szükség lesz arra, hogy összefogjunk, együttműködjünk, együtt gondolkozzunk.

Ne az egyéni sikereket, ne az egyéni érdekeket vegyük figyelembe, hanem Magyarország, a magyar nép érdekeit! Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szűcs Lajos képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja másik vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr.

DR. SZŰCS LAJOS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Mélyen tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Államtitkár Urak! Házelnök Úr! Az előző évhez hasonlóan a kormány most is tavasszal nyújtotta be a költségvetést, amelyet a védelem költségvetésének nevezett, annak érdekében, hogy az embereknek és a gazdasági élet szereplőinek minél több ideje legyen felkészülni a jövő évi

változásokra. Azt gondolom, hogy az ilyen háborús, bizonytalan időkben a korai tervezés nagyobb stabilitást, tervezhetőséget ad; több előnye van, mint hátránya, és ezen az országnak mindenképpen fontos gondolkodni.

Kiszámítható, tervezhető, következetes és betartható - nem először mondjuk el ezeket a szavakat a költségvetéssel kapcsolatban, hiszen nem először vagyunk itt, és nem először hallhatjuk a miniszteri expozét is. Mindannyiszor, amikor ezeket a mondatokat elmondtuk, akkor azért furcsa hangokat hallottunk és furcsa mosolyokat láttunk az ellenünk indulóktól.

(13.30)

Azt gondolom, minden egyes zárszámadásnál, amelyet 2010 óta itt a költségvetési beszámolók során meghallgattunk, egyetlenegyszer sem hallottuk azt, hogy valaki azt mondta volna, hogy elnézést, tévedtünk, tényleg a költségvetés betartható volt, tényleg azokat a számokat, amelyek benne szerepeltek, meg lehetett tenni.

Tisztelt Képviselőtársaim! A szomszédunkban zajló háború, valamint az Oroszországra kiszabott szankciók messze ható következményeként az elmúlt év második felében az EU gazdasága is lassulni kezdett. A világgpiaci energiaárak az egekbe szöktek, az infláció a tagállamokban évtizedes csúcspontot döntött, továbbá az európai térség energiabiztonsága is kétségessé vált. A családok növekvő megélhetési költségekkel szembesültek, a vállalati működés jelentősen drágult, versenyképességi hátrányt okozva az Európai Uniónak.

Ezen túlmenően az európai államkasszákra is egyre nagyobb nyomás nehezedett és nehezedik. A magyar gazdaság energiaimport-igénye nyomán hazánkat különösen hátrányosan érintette a tavaly nyáron kicsúcsosodott energiaválság. A földgáz és a villamos energia megsokszorozódott importára a fizetési mérleg romlását okozta, és a forint is számottevően gyengült a főbb devizákkal szemben a tavalyi év során. Az elhibázott brüsszeli szankciós politika következtében megugrott élelmiszer- és nyersanyagárak begyűrézése a történelmi aszályal karöltve jelentős élelmiszer-inflációt okozott Magyarországon is.

Úgy gondolom, az ilyen gazdasági körülmények között az a cél, hogy megvédjük az elmúlt évek eredményeit, komoly vállalásnak tekinthető. A kormány fenn kívánja tartani a rezsicsökkentést, a családtámogatások rendszerét, továbbá megvédi a magyar munkahelyeket, és fokozni kívánja Magyarország védelmi képességét is.

Annak érdekében, hogy a fenti vállalások jövőre is teljesüljenek, a kormány fenntartja a Rezsivédelmi Alapot, amely biztosítja a családok és vállalkozások védelmét az elszálló energiaáraktól. Az alapról biztosított továbbá a központi költségvetési szervek és az önkormányzatok kompenzációja, az egyházi és civil intézményfenntartók, valamint az állami tulajdonú társaságok rezsitámogatása is. Az alap fedezetéhez

döntően azoknak a szektoroknak, nagyvállalatoknak a befizetései járulnak hozzá, amelyeknél a piaci folyamatok hatására jelentős pluszprofit keletkezett. Ezt egészíti ki a központi költségvetés támogatása. Így a Rezsivédelmi Alap mintegy 1400 milliárd forinttal segíti a családok, az állami és önkormányzati szervek, a vállalatok számláinak kifizetését.

Tisztelt Képviselőtársaim! Előretételezve: a 2023. évre prognosztizált 1,5 százalékos gazdasági növekedést jövőre akár 4 százalékos bővülés is követheti. A külső tényezőket figyelembe véve a világgazdasági nyersanyag- és energiaárak normalizálódása, a gazdaságok alkalmazkodóképessége következtében a globális inflációs nyomás enyhülése várható, továbbá a világkereskedelem is élénkülhet.

2024-ben jóval alacsonyabb lehet és lesz a magyar áremelkedés üteme is, amelynek következtében a reálbérek ismét jelentősen nőhetnek. A magas szinten stabilizálódott foglalkoztatás jövőre újabb csúcsokat érhet el. Hol vagyunk már attól, hogy 12 százalékos munkanélküliséggel számolunk?! Hol vagyunk már attól, hogy attól kell félnünk, hogy nem tudunk munkát biztosítani a Magyarországon élő embereknek?! Most már ott tartunk, hogy inkább kevés az a munkavállaló, aki Magyarországon jelen van, és ezért a gazdaságnak új lehetőségeket kell keresnie azért, hogy ezt a helyzetet megoldja. Természetesen ebben a megoldásban elsősorban az átképzést és az új munkahelyeknek a kialakítását gondoljuk.

Az energiaellátással kapcsolatos bizonytalanság is várhatóan enyhülni fog a következő években, amihez természetesen az is szükséges, hogy visszafogottabb fogyasztói áremelkedésre és a lakossági fogyasztás folyamatos élénkülésére számítsunk. Ehhez persze az is kell, hogy a magyarországi hálózatokat olyan helyzetbe hozzuk, hogy az energiabiztonságunk ne csökkenjen, hanem inkább erősödjön.

Tisztelt Képviselőtársaim! 2024-ben az ország pénzügyi mozgásterét jelentős mértékben fogja javítani, ha és amennyiben Magyarország megkapja a neki járó európai uniós költségvetési forrásokat. Szeretném megjegyezni, hogy ezek a források nem valami adományként érkeznek Magyarországra, mindannyiunk munkája benne van az uniós források megteremtésében. Számítások szerint közel 80 százalékát az uniós forrásoknak, amire mi számítunk, a magyar adófizetők és a magyar gazdaság termeli meg, úgyhogy ez nem adomány, hanem járandóság nekünk. Akármilyen politikai nyomás nehezedik Magyarországra, bízunk benne, hogy a Magyarországnak járó uniós források hosszas politikai időhúzás után valóban megérkeznek Magyarországra.

Így hát a 2021-2027 közötti programozási időszakban rendelkezésünkre álló kohéziós politikai (sic!) uniós források nagyságrendileg 8100 milliárd forintot jelentenek majd a gazdaságnak. Az új elszámolási szabályok alapján az uniós társfinanszírozás aránya a korábbi programozási időszakhoz képest a fejlett régiók esetében csökkenni fog, 50 százalék helyett 40 százalékot ér el.

További kérdést jelent a helyreállítási alap kérdése is, amelynek összege meghaladja a 2100 milliárd forintot. Ez pedig egy olyan forrás, amelyre az összes uniós tagország kötelezettséget vállalt. Így hát ez egy olyan hitel, amit mindenki közösen fog visszafizetni, úgyhogy innen is üzenjük a döntéshozóknak, hogy ez megint csak nem járandóság, hanem nekünk szükséges és kötelezettségvállalással tervezett bevételi forrás.

A 2023-2027. éveket lefedő közös agrárpolitika támogatásainak keretét adó KAP stratégiai terv megvalósítása, amely magában foglalja a költségvetésen kívüli közvetlen területalapú támogatásokat is, 2025-ig még párhuzamosan fut a 2014-2020 között megvalósuló vidékfejlesztési programmal.

A nemzeti társfinanszírozás összege az Unióban egyedülálló módon a maximálisan adható 80 százaléknál. Ennek eredményeképp az új programozási időszakban közel háromszor annyi támogatási keret lehet majd szétosztani, mint korábban. A teljes KAP stratégiai terv öt éves uniós kerete 3255 milliárd forint, amelyből a vidékfejlesztésre fordítható összeg mintegy 630 milliárd forint, amit 2520 milliárd forint társfinanszírozás egészít majd ki. Így az ágazat céljaira öt év alatt összesen 5775 milliárd forint áll rendelkezésre.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előző évhez hasonlóan fontos megjegyezni a költségvetési tervvel kapcsolatban, hogy az a jövő évben is nullszaldós költségvetés lesz, tehát a közszolgáltatások, többek között az egészségügy és a köznevelés költségét az állam továbbra is a működési bevételeiből fogja finanszírozni. A nullaszázalékos működési hiányt emellett továbbra is úgy kell elérni, hogy a fejlesztési források biztosítottak legyenek.

A költségvetés szerkezetét áttekinthető tagolás jellemzi, így a törvényjavaslat 1. melléklete megfelelő részletettségű, átlátható módon tartalmazza az állami kiadásokat és bevételeket, miközben teljeskörűen biztosítja a költségvetés végrehajthatóságát és ellenőrizhetőségét.

(13.40)

Néhány számadat itt a végén. Fontos, többször elhangzott, de mindenképpen alá kell húznunk, hogy a nemzeti össztermék a jövő évben mintegy 4 százalékkal bővíthet, az infláció mértéke a várakozások szerint 6 százalék körül teljesíthető. A költségvetési hiány ezekben a háborús időszakokban és a gazdasági nehézségek ellenére az elmúlt években 73,3 százalékról 69-re, majd a jövő év végén 66,7 százalékra csökkenhet; a jövő évet már 3 százalék alatti hiánycél jellemzi, amivel teljesíteni tudjuk a maastrichti kritériumokat. A munkanélküliség 4 százalék körül várható, a reálbérek nőhetnek, ahogy többször is elhangzott már, és nagyon fontos elmondanunk azt is, hogy az elmúlt évekhez hasonlóan ez a költségvetés is tartalmazza a betarthatósággal kapcsolatban azt a rugalmasságot, hogy 2010 óta elfelejtettük az évközi módosításokat.

Többször elhangzott már, akár bizottsági ülésen is, de nyilván még el fog itt hangzani, hiszen nemcsak mi fogunk szólni, hanem az ellenzék is szólni fog a költségvetéssel kapcsolatban, amely például a 2023. évi költségvetéssel kapcsolatban azt vetette a szemünkre, hogy rendeleti úton történt annak a módosítása. Mélyen tisztelt képviselőtársaim, ebből csak annyi igaz, hogy a kormány elkészítette az előzetest, majd, ahogy azt ilyenkor szokás, benyújtotta a parlamentnek, és erről márciusban tudtunk is szavazni. Mindenképpen fontos megjegyezni, hogy nem a főszámokat érintő módosításról volt szó, hanem az év közben bekövetkezett változásokra reagáló módosításról. Hol vagyunk már az utolsó, 2009-es költségvetés benyújtásától, ahol szuperbruttót, adóemeléseket, 13. havi járandóságok elvételét tartalmazó költségvetést nyújtottunk be, és amelynek akkor mínusz 4,3 százalékosra tervezett, majd 9 százalékkal beteljesült költségvetési hiánnyal kellett számolni?!

Fontos megjegyezni, és szeretném itt is megköszönni azt a gondos tervező és előkészítő munkát, amit a minisztérium munkatársai elvégeztek, valamint szeretném megköszönni az Állami Számvevőszéknek és a Költségvetési Tanácsnak a véleményét is. Az Állami Számvevőszék azt mondta, hogy megalapozottnak és teljesíthetőnek tartja; a Költségvetési Tanács is - a bizonytalanságok ellenére - úgy gondolta, hogy ez a költségvetés betartható és teljesíthető.

Mélyen tisztelt Képviselőtársaim! Azt kívánom önöknek, hogy a következő huszonvalahány órás időkeretben a költségvetés tényleges számairól történjen beszélgetés, utána pedig a parlament többsége fogadja el a javaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Gyurcsány Ferenc képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

GYURCSÁNY FERENC, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. A parlament, illetve a parlamenti csoportok kormányhoz fűződő viszonyát legkarakteresebben két szavazás, két határozathozatal mutatja meg: az egyik a parlament egyes csoportjainak a költségvetéshez fűződő viszonya, a másik pedig az egyes parlamenti csoportoknak a miniszterelnök jelöléséhez, megválasztásához fűződő viszonya.

A parlamentáris demokrácia egyik legalapvetőbb ismertetőjegye e tekintetben, hogy az ellenzéki pártok a költségvetést nem szavazzák meg, a kormánypártok megszavazzák; az ellenzéki pártok a miniszterelnökre tett javaslatot nem szavazzák meg, a kormánypártok megszavazzák. *(Nacsá Lőrinc: Téged ők se szavaztak meg!)*

Miért van ez? Valójában azért, mert a költségvetés nem számok meg összegek valamilyenfajta sorozata, amit egyébként egy átlagember valóban nehezen tud kiszámítani, hanem a költségvetés a kormány által és a parlamenti többség által folytatott politika

számokban megmutatott tükörképe. Amikor a költségvetésről szavazunk, akkor valójában arról szavazunk, hogy egyetértünk-e azzal a politikával, amit a kormány folytat, és ezt a politikát ezzel a költségvetéssel támasztja meg forintok, pénzek, támogatások s a többi oldaláról. A másik szempont nyilván érthetőbb, hiszen a miniszterelnök megválasztásával ennek a politikának az első számú képviselőjét választjuk meg.

Ez valójában azt mutatná meg, hogy a költségvetés vitáját, majd a határozathozatalt szinte minden másnál komolyabban kell venni. Hozzáteszem: ez a parlamenti ülés most éppen nem mutatja ezt a fajta komolyságot. De valójában nem szeretném megróni egyik képviselőtársamat sem, mert van azért itt egy nagyon nyilvánvaló furcsaság ebben a helyzetben, az tudniillik, hogy ez a parlament - ahogyan mondhatjuk, más összehasonlításokra is utalva - elvesztette törvényhozói jellegét. Valójában ebből a parlamentből a rendeleti kormányzás időszakában - és az most már időtlen idők óta tart - egy nyilvános vitaklub lett.

Majdnem mindegy, hogy ez a parlament mit fog elfogadni jó két hét múlva, akár egy nappal később, a kormányfő előterjesztésére a teljes költségvetést át lehet írni. Ha pedig így van, akkor igazam van, amikor azt mondom, hogy mi nem törvényt alkotunk itt a szónak a klasszikus értelmében, amely megköti a kormány kezét, hiszen mi vagyunk a törvényalkotók, hanem véleményt fűzünk ahhoz, hogy ma éppen mit gondol a pénzügyminiszter vagy a kormányfő, de ez a mi véleményünk, amely semmilyen értelemben nem befolyásolja nemcsak azt, hogy mit fog majd gondolni két hét múlva, hanem hogy mit fog cselekedni. Ezért aztán azt gondolom, hogy az ambícióinkat ehhez az alaphelyzethez kell igazítani.

Valójában, amikor a költségvetés tervezetéről véleményt fogok mondani a Demokratikus Koalíció képviselőjében, akkor arra a kérdésre próbálok meg válaszolni, hogy egyetértünk-e azzal a politikával, amit ez a kormány folytat, illetve hogy látunk-e jelezve olyan koncepcionális változásokat e költségvetésben, amely ahhoz a világhoz közelítené Magyarországot, amit mi kívánatosnak tartunk. Érdemes tehát e szempontokra tekintettel megvizsgálnunk pár fontos kérdést, miután feltettük ezeket magunknak.

Nem tudom, hogy a kormánypárti képviselők egyetértenek-e azzal, hogy ma Magyarországon a leggazdagabb 1 százalék birtokolja a nemzeti összvagyon egyharmadát. Nem tudom, hogy egyetértenek-e azzal, hogy ráadásul mindez nagyjából az elmúlt nyolc- kilenc évben következett be, döntően 2014 után; hogy ennek köze van-e a G-naphoz és az abból következő átrendeződéshez, ezt nem tudom, de kétségtelen, az évszámok mintha egybeesnének.

Olyan országot akarunk-e, ahol Európában is párját ritkítóan kevesek kezében összpontosul az ország vagyonának egyharmada? - a „kevesek” kereken 1 százalék. Mi nem ilyet akarunk! Tehát amikor szembe megyünk azzal, amit önök csinálnak és önök elérnek, akkor többek között azért megyünk szembe, mert nekünk szimpatikusabb, mondjuk, az a Finnország,

ahol ugyanez a szám nagyjából a magyarnak a fele, pivil több, 18 százalék; természetesen az európai átlag is sokkal alacsonyabb ennél.

Egyetértünk-e azzal, hogy az összes nemzeti jövedelemen belül az elmúlt tíz évben egyre kevesebb lett az a jövedelem, amit azok kapnak, akik dolgoznak – munkabéren -, vagy amit azok kapnak, akik tőkejövedelmet szednek vagy vállalati nyereséget őriznek meg?

(13.50)

A vállalatok és az emberek közötti jövedelemelosztás az elmúlt tíz évben úgy változott, hogy az emberek kaptak egyre kevesebbet, a vállalatok kaptak egyre többet. *(Közbecskáltások a kormánypárti padsorokból, köztük: Nem így van!)*

Ilyen országot akarunk-e?! Olyan országot akarunk-e, ahol az embereknek a közteherviselésben nagyjából hatszor-nyolcszor nagyobb szerepük van, mint a vállalatoknak? Akarjuk, vagy nem akarjuk? Mi nem akarjuk! *(Közbeszólások a kormánypárti padsorokban.)* Valójában ezért állunk önökkel szemben; nem azért, mert az ellenzéknek ellent kell mondani, hanem azért, mert szerintünk önök egy embertelen, élheterlen, rossz világ felé visznek el bennünket.

Közben azt mondják itt a kormánypárti kollégák, hogy nem igaz, nem igaz. Akkor vitatkozzanak már egy pillanatra a következő állítás megtételét követően a jegybank elnökével *(Nacsá Lőrinc: Jó!)*, aki az elmúlt napokban jegyzett jelentése alapján azt állítja, hogy az elmúlt év inflációja alapján a magyarországi emberek magánvagyonának értéke 10 százalékkal csökkent, az egészen pontosan 14 000 milliárd forint. *(Egy hang a DK padsoraiból: Bizony!)*

Ma 14 000 milliárd forinttal kisebb az értéke az emberek magánvagyonának - ezek döntően lakások, házak, kis autók, kis megtakarítások -, mint egy évvel ezelőtt. Miért nem beszélnek arról, hogy a maguk politikájának következményeként eltűnt 14 000 milliárd forint az emberek zsebéből?! Önök tették, nem más! *(Felzúdulás, közbeszólások a Fidesz soraiból, köztük: Persze, Feri! Persze!)*

Nekünk ezt üdvözölni kellene? Nem hiszem, hogy nekünk ezt üdvözölni kellene. Önök természetesen erre azt mondhatják, hogy: á, de hát a háborús infláció, ó, de hát a szankciós infláció! Tényleg? Hogy az Úristenben van az *(Közbeszólások a KDNP padsoraiban: Na!)*, hogy Ukrajnában, ahol tényleg háború van, alacsonyabb az infláció, mint nálunk?! Mondják már meg!

Magyarországon nem háborús infláció van, hanem orbáni infláció, annak a tehetetlenségnek, annak az elhibázott gazdaságpolitikának az eredménye, amely mögött önök álltak ott. Most nyilván szégyellik is magukat, én ezt megértem, van is rá okuk! Orbán Viktor politikája és gazdaságpolitikája okozza azt, hogy az emberek vagyonának értéke ennyivel csökken, hogy 40 százalék fölött van az élelmiszer-infláció, hogy miközben Románia ma jelenti be, hogy 10 százalék az infláció, nálunk még 20 százalék fölött van!

Ha szankciós infláció lenne, akkor hogy a csudába van az, hogy a szankciók fővárosának országában, Belgiumban egy számjegyű az infláció? Vagy csak nekünk pechünk van? Minket a balsors üldöz?

Nem, kérem szépen, valójában maguk üldözik az ország tisztességben és ennél jobb létben élni akaró, túlnyomó többségét. Ez a maguk felelőssége, nem másé! *(Taps a DK padsoraiban. - Derűltég és közbecskáltások a kormánypártok padsoraiban, köztük: Bravó!)*

Vajon egyetértünk-e azzal, hogy az önök kormányzása teremtette meg Magyarországon az Európában legmagasabb általános forgalmi adót? Kiket sújtanak ezek az intézkedések? Kiket sújt a legmagasabb infláció? Kiket sújt a legmagasabb általános forgalmi adó? Hát, nyilvánvalóan azokat mindkét esetben, akik jövedelmüknek legnagyobb arányát fogyasztásra költik, nem megtakarításra, nem befektetésre. Ők nyilván az alacsonyabb jövedelműek. Mind az infláció, mind az általános forgalmi adó alapvetően a kevésbé jobb módúak - fogalmazhatnák másként is - extra adója. Ezt maguk csinálják, kérem szépen. Nyilvánvalóan, aki nem ért ezzel egyet, nem tud mást mondani, mint hogy nem tudok egyetérteni ezzel a költségvetéssel.

Egyetértünk-e azzal, hogy ugyanazt az adókulcsot használjuk akkor, amikor valakinek 200-300 ezer forint a fizetése, és ugyanazt, amikor valakinek több millió forint. Igen, vagy nem? Természetesen ez egy filozófiai vita is - természetesen. *(Nacsá Lőrinc: Így van.)* De azt gondolom, nagyon helyesen járunk el akkor, amikor azt mondjuk, mint ahogy a német alkotmány mondja: a nagyobb vagyon, a nagyobb jövedelem többre kötelez; természetesen több erőfeszítést követel meg tőled. És azt gondoljuk, hogy egyetlen tisztességes állítás lehet: fizessenek a milliárdosok! Mi ezen az állásponton vagyunk, hogy fizessenek a milliárdosok. Azért fizessenek, mert igenis a több vagyonnal, a magasabb jövedelemmel több felelősség is jár, gondoljuk mi, hiszen ez a helyes állítás.

Lehet arról beszélgetni, hogy mennyivel nő a nemzeti jövedelem, de a nap végén ennél a túlnyomó többség számára fontosabb, hogy ez a jövedelem hogyan oszlik meg. Mondok egy egyszerű példát, hogy a maguk végtelenül egyszerű kommunikációját is ismerve talán eljut az értő fülekhöz, és talán még megéri a szíveket is. Mészáros Lőrinc elmúlt évi jövedelmének és az én rokkantnyugdíjas nővérem jövedelmének az átlaga egy nagyon magas szám. Azt hiszem, hogy a nővéremet ki is elégítené. De ha különkülön nézzük ezt a dolgot, akkor azt látjuk, hogy az egyik elképesztően jól jár, a másik meg alig él meg.

A nemzeti jövedelem növekedésénél fontosabb az ország lakosságának túlnyomó többsége számára, hogy azt hogyan osztjuk szét, és önök úgy osztották szét, hogy az 1 százaléka lett az ország vagyonának 33 százaléka. Maguk így, mi nem így csinálnánk! Mi azt gondolnánk, hogy amikor nemzetéről beszélünk, akkor a nemzet nemcsak történelmi, kulturális és nyelvi közösség, hanem szociális közösség is, azaz hogy van dolgunk, hogy vigyázzunk egymásra.

Pénzügyminiszter úr exorzéjában és a Fidesz második vezérszónoka is hozzászólásában pozitívan értékelte az elmúlt tíz év költségvetési tervezésének megbízhatóságát, kiszámíthatóságát. Nem megyek bele a részletekbe, hogy a zárszámadás és a költségvetési törvény között micsoda elképesztő különbségek vannak, de azért egy megjegyzést muszáj tennem.

Ugye, az nem a megbízható költségvetési tervezésnek az eredménye és következménye, hogy a választások után hirtelen önök 270 állami finanszírozású beruházástól állnak el egy tollvonással, egyik napról a másikra: utak, iskolák, sportlétesítmények, kórházak felújítása, nagyvárosban, Nagykanizsától Miskolcig és kisebb településeken. Nem egy beruházástól léptek vissza - 270-tól!

Arról meg akkor már nem beszélek, hogy ezzel egy időben több mint 200 milliárd forintért megvásárolnak egy olyan céget, amely mögött a miniszterelnökhöz rokoni kapcsolatban is nagyon közel álló személyek fedezhetők fel, és amely cégnek egyetlen célja van: egy budapesti kerület városközpontjának építése. Hirtelen itt fontos lett Budapest a miniszterelnöknek; nem azért, mert újabban szereti Budapestet, hanem szereti a rokont. Na de a rokon nekünk nem ér meg 200 milliárd forintot akkor, amikor leállítanak 270 beruházást. Ez nem megbízható költségvetési tervezés, ez ámokfutás, ezt úgy szokták hívni. Ha választási szempontból nézem, akkor pedig azt gondolom, egy rémálom.

Nézzük végig egypár példán, hogy akkor mivel nem értünk egyet! Hogyan lehetne egyetérteni azzal az oktatáspolitikával, amely megtagadja az oktatás szabadságát ettől a világtól? Igen, mi azon a párton vagyunk, hogy gyermekeink, unokáink mind-mind külön világot alkotnak, hogy ezekre érzékeny oktatással kell reagálni, hogy az iskolát vissza kell adni a gyerekeknek, a szülőknek, a pedagógusoknak, hogy az iskola legyen színes, hogy az önkormányzatok dönthessek el, hogy milyen szellemiségű iskolát szeretnének, mert mások az értékek, amelyeket egyik vagy másik település követ.

És hát, nem tudom, látják-e, hogy az önök tízéves regnálása alatt a nemzetközi életben elfogadott teljesítménymérések alapján javult-e vagy romlott Magyarországon a szövegértés vagy a matematikai készségek köre, és nem megyek tovább. Rengeteget romlott, ez a helyzet. És ami még sokkal rosszabb, hogy a gyengébben teljesítő gyermekek aránya megrendkívüli módon nőtt. Esik széjjel ez az ország! 2010-11-ben közös jövedelmünknek 4,7 százalékát költöttük oktatásra - most 3,9-et.

(14.00)

Önök kivettek közel 1 százalékpontnyi pénzt a magyar oktatásból, ez 80 000 milliárdos költségvetésnél 800 milliárd forint. Ezt ti tettétek! Nem más, ti! (Nacsá Lőrinc: Nem tegezödünk!) És ha megnézzük, hogy a tavalyi költségvetési terv és az idei költségvetési terv között mi a különbség egy nagyjából 18

százalékos inflációval számolva, akkor jövőre reálértékben 13 százalékkal fog kevesebb jutni alap- és középfokú oktatásra Magyarországon. Akkor, amikor látják, hogy milyen feszültségek vannak. A 13 százalék az másfél hónapnyi finanszírozás körülbelül. Maguk kivettek az oktatásból másfél hónapot, és azt várják el, hogy minden történjen meg rendesen.

Hogyan értenék egyet azzal, amit önök az egészségügyben csinálnak? Mi azt gondoljuk, hogy az egészségügyben, miután fizették a járulékot az emberek, ezért kell hogy garanciákkal ellátott azonos jogaik legyenek, függetlenül attól, hogy éppen takarítónők egy távoli faluban vagy gyárigazgatók a fővárosban. Sikerült-e elérni, hogy a biztosítási jogviszony alapján mindenkinek ugyanaz a szolgáltatás járjon? Nem sikerült elérni. Önök széjjelverték ezt a törekvést - a mi törekvésünk volt. Sikerült-e elérni, hogy Magyarországon nem a legrosszabb a daganatos megbetegedésben szenvedők aránya és a halálozási rátája Európában? Sikerült-e? Nem sikerült elérni. Sikerült-e elérni, hogy a 65 éves korban még egészségben töltött időszak ne Európa második legrosszabbja legyen? Nem sikerült elérni.

(A jegyzői székben Z. Kárpát Dánielt
Dócs Dávid váltja fel.)

Gelencsér Attila elfoglalja jegyzői helyét.)

Mit szólnak ahhoz, hogy az elmúlt két évben átlagosan két évvel csökkent a születéskor várható időtartam Magyarországon, részben azért, mert az önök kormányzása alatt Magyarország produkálta lakosságszám-arányosan a legtöbb halálos áldozatot a Covid világában? Az önök kormányzása alatt. Emiatt ma az átlagéletkor születéskor kettő évvel kevesebb, mint például öt évvel ezelőtt. Önök csinálták! Értsünk ezzel egyet, és szavazzuk meg az önök költségvetését, aminek ez az eredménye? Nem, nem fogjuk megszavazni!

Önök nem veszik észre, hogy 2010-ben is 5,2 százalék volt a GDP-arányos részesedés, és ma is annyi. De mondok még rosszabbat: idénről jövőre az egészségügyre fordítható közkiadások reálértékben 10 százalékkal csökkennek. Miért nem mondta ezt el a pénzügyminiszter? Hogy nominálisan több lesz? Gratulálok! 20 százalékos infláció mellett, ószintén szólva, nem egy nagy dolog!

Igen, mi azt szeretnénk, ha a nyugdíj biztosítási jogon járna. Azt szeretnénk, hogy ne történjen meg az a csúfság, hogy tíz év alatt az átlagkeresetekhez képest az akkor nagyjából 75-77 százalékot elérő átlagos nyugdíj-szint ne zuhanjon 55 százalékra. Ma egy átlagos nyugdíjas alig keres a felénél többet annak, mint amit egy átlagos munkavállaló. Ezt önök csinálták! Nyilván nem értünk vele egyet. Önök valójában csak az inflációval hajlandóak növelni a nyugdíjakat, ami azt jelenti, hogy a nyugdíjas, amikor nyugdíjba megy, onnantól kezdve elveszíti a reményét, hogy lesz még egy kicsikét jobb. Nem lesz már jobb! Ott vége van, ő nem osztozik többet az ország sikereiben a saját életére tekintettel. Nem

osztózik. Önök elvették a nyugdíjasoktól ezt a reményt. Ez a probléma. *(Nacsa Lőrinc: Ti csökkentettétek a nyugdíjakat!)*

Önök nem teszik lehetővé, hogy életszerű legyen a nyugdíjrendszer, hogy példának okáért rugalmas legyen a nyugdíjba vonulás. Ennek persze az az eredménye, hogy 2010-hez képest, amikor közel 11 százalékat közös jövedelmünknek nyugdíjra költöttük, mára csak 7 százalékát költjük arra. Hát, gratulálok maguknak! Igazából emberbaráti, kedves társaságot alkotnak önök.

És amikor beszélgetnek, kérem szépen, a családtámogatásokról, azért muszáj egy megjegyzést tennem. A mindenkire egyformán eljutó családi pótlék aránya a nemzeti jövedelemből az ötödére csökkent. Ötödére! Értem én, hogy más ágon, adókedvezmények ágán is jut a családokhoz, de engedjék meg nekünk, hogy újra és újra elmondjuk, hogy szerintünk nincs az rendben, hogy a magasabb jövedelmű családok gyermekeinek sokkal több állami támogatást adunk, mint a nehezebb sorsú családok gyermekeinek. Kétszeresen is húzza az ág ezeket a gyerekeket. A szülők eleve kevesebb pénzt visznek haza, az ő kormányuk meg család- és gyerektámogatásként arányában kevesebbet ad nekik. Bünteti őket az élet, és bünteti őket a maguk kormánya. Hát, én a maguk helyében, azt hiszem, hogy leginkább szégyellném magamat, azt tenném meg, ha megtehetném. *(Nacsa Lőrinc: Uramatyám!)*

Szóval, az első kérdésre válaszolva: valóban támogatható-e az a politika, amely ezen költségvetés mögött áll? A Demokratikus Koalíció egyértelmű véleménye, hogy nem, nem támogatható. A második kérdés, hogy tartalmaz-e olyan elemeket ez a költségvetés, ami azt bizonyítaná, hogy az önök politikája érdemi irányban változik, és a korábban általam felvetett problémák legalább egyikére és másikára valamilyen tisztességes, pozitív választ ad. Van-e e mögött a költségvetés mögött bármilyen nagyívű, bármilyen, az ország életét jobbra tévő elgondolás, álom? Épül-e a haza vágyaink szerint e költségvetés szerint? Úgy látjuk, hogy nem. Valójában ez a költségvetés gondolatlan, ez a költségvetés a semmittevés költségvetése; nem látok benne egy igazi komoly nekiindulást, hogy merre menjen ez az ország. Valójában ez egy fáradt kormány fáradt költségvetése.

Megőrizzük a vívmányokat, mondta a miniszter - mondott már ilyet valaki a nyolcvanas években. Annyi volt a célkitűzés: megőrizzük a vívmányokat. Erre olyan büszkék? Hát, ha erre olyan büszkék, akkor azt tudom önöknek mondani, hogy az ország többségének ez nem elég. Valójában ez az orbáni infláció szorító költségvetése. Hát, erre képesek. Ahogy önökre nézek, valójában nem csodálkozom. Nem fogjuk megszavazni a költségvetést. *(Taps a DK és az MSZP soraiban. - Nacsa Lőrinc: Máskor is szeretettel várjuk a munkahelyén!)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Hargitai János képviselő úrnak *(Folyamatos zaj. - Az*

elnök csenget.), a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Képviselő úr, parancsoljon!

DR. HARGITAI JÁNOS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Gyurcsány Exminiszterelnök Úr! Ön hosszasan bizonygatta azt, hogy az ellenzék a világon sehol miért nem szavaz meg egy költségvetést. Ebben egyetértünk. Akkor lennének zavarban, ha más szándékai lennének.

Amikor ön megszólalt, akkor magánemberként az az ember szólalt meg, aki egyébként a leggazdagabb 1 százaléknak része, és ebből a nézőpontból is elmondhatta a saját álláspontját. Egyébként én ezt teljesítménynek gondolom, hogy ön ebbe a körbe tartozik. Szégyellnie nem kell, még ha surranópályán is került *(Derültség a DK soraiban.)* ebbe az irigylet pozícióba, de akkor is, ez teljesítmény. *(Arató Gergely: Nézz körül a frakcióban, ott a surranópálya! - Közbeszólás a kormánypártok soraiból: Kérjél szót! - Az elnök csenget.)*

A másik, hogy azért még emlékszünk arra, tisztelt volt miniszterelnök úr, hogy az ön menedzselésével, akár miniszterelnökként, akár az akkori koalíció meghatározó tagjaként, vitték csődbe az országot. *(Gréczy Zsolt: Milyen csőd? - Arató Gergely: Szijjártó meg Kósa vitte majdnem csődbe az országot!)* Nem egy háborús helyzetben, mint amilyen most van, amiben nekünk kell költségvetést alkotnunk, hanem egy olyan időszakban, amikor forrásbőség jellemezte a világgazdaságot. A világ minden pénze rendelkezésre állt az akkori kormányoknak, hogy egy kiegyensúlyozott és jó költségvetési politikát csináljanak. De ez Magyarországon úgy sikerült 2008-2009 magasságában, hogy csődbe jutottunk, tisztelt miniszterelnök úr. *(Arató Gergely: Dehogy jutottunk csődbe! - Közbeszólás a kormánypártok soraiból: Maradjál már csöndben! - Az elnök csenget.)* Ezt a csődöt egyes manőverekkel, hála istennek - teszem azt hozzá, az IMF pénzből -, akkor megmentették. Azt a bajt, azt a bajt... *(Arató Gergely: Hogy a kínai pénzből csináljátok, az most jobb? - Nacsa Lőrinc: Mondja az, aki szétverte az oktatást! - Arató Gergely felé:)* Meg fog tudni szólalni. Meg fog tudni szólalni!

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy Gyurcsány Ferenc képviselő urat is végighallgatták. Kérem, tegyék önök is ezt! Köszönöm.

DR. HARGITAI JÁNOS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Gyurcsány Ferenc képviselő úr egyébként szenvedélyesen szól, mint mindig; nem adott nekünk okot arra, hogy mi megzavarjuk az ő mondandóját.

(14.10)

Próbálja meg kibírni, hogy ön is végighallgat engem, tisztelt Arató képviselő úr! Tudom, hogy árnyékminiszterként nehéz egy költségvetési vitát végigülni, de azért ezt kísérelje meg!

Tehát visszatérve a fő gondolatomra: nem várjuk természetesen azt, hogy megszavazza ezt a költségvetést, majd a mondandóm további részében viszont lesz egy olyan pont, ahol az itteni parlamenti erőtlenségük ellenére önöknek jelentős befolyásuk van a költségvetésre, ott viszont valami segítséget én kormánypárti képviselőként remélnék öntől, és ez majd az európai uniós forrásokkal összefüggő kérdéskör taglalása. Ezt ön nagyvonalúan átlépte, mert ez egy érzékeny téma önöknek, erről nem beszélt.

Figyeltem egyébként, amikor Varga miniszter úr az expozéját mondta, és az európai uniós források tervezéséről, költségvetésben való megjelenéséről beszélt, ez jelentette a legnagyobb derűt a Demokratikus Koalícióban, utána ki is vonultak, a két szakember álláspontja, az Állami Számvevőszék vagy a Költségvetési Tanács véleménye már nem érdekelte önöket. Azt gondolom, nagyon érdekes, érzékeny megállapításokat tettek a költségvetés kapcsán. Ezekkel érdemben szeretnék foglalkozni, a Költségvetési Tanács véleményét ugyanis előbb megismerjük mi, képviselők, mint a kormány beterjesztett javaslatát, hisz a Költségvetési Tanács már a kormánynak mondja el a formálódó törvénytervezet kapcsán a véleményét (*Gréczy Zsolt: Sok köszönet nem volt benne!*), és ez kellő időben fel is kerül a Költségvetési Tanács honlapjára. Tehát volt időnk ezt tanulmányozni eddig is.

Mindkét ellenőrző szerv egyébként egy irányba fogalmaz. Ezt az Állami Számvevőszék elnöke ki is fejtette. Az Állami Számvevőszék úgy fogalmaz, hogy a 2024. évi költségvetésről szóló törvény megalapozott, bevételi előirányzatai teljesíthetők. (*Kálmán Olga közbeszól.*) Nem biztos, hogy mi egyetértünk egymással, de azoknak, akik ezt megítélik szakemberként, az álláspontjuk ez. A Költségvetési Tanács pedig azt mondja, hogy a 2024-es költségvetéstitörvény-javaslat az Alaptörvényben előírt államadósság-szabálynak megfelel, és a stabilitási törvény 4. § (2a) bekezdésének is. Ezek azok a tények, amelyeket szakemberek rögzítenek. (*Vajda Zoltán közbeszól.*)

Nézzük meg, hogy milyen költségvetési helyzetben, világgazdasági helyzetben kellett a '24. évi költségvetést megalkotnunk, ami nyilvánvalóan befolyásolja a mozgásteretünket! Az első, amit meg kell említenem, az a háború. Amikor kitört a háború, úgy vélem, itt a Házban mindannyian azt gondoltuk, hogy ez egy viszonylag rövid háború lesz, a háborús felek észhez térnek (*Dr. Vadai Ágnes: Az oroszok inkább!*), és visszaáll rövid idő alatt a világ a normál mozgásába. Ma már látjuk, hogy ebből semmi nem lesz, a háború folytatódni fog, biztosra veszem, hogy '24-ben is háborús környezetben fogunk élni.

Azt látjuk, hogy az Európai Unió hozzáállása a háborúhoz egy jótányít sem fog változni ahhoz képest, mint amit eddig képviselt a háború kapcsán, mert az az én álláspontom szerint röviden úgy írható le, hogy önálló akarata nincs az Európai Uniónak, a háború kapcsán az Egyesült Államok gondolkodásának kiszolgálója, az a szankciós politika (*Dr. Vadai Ágnes: Amit Orbán Viktor megszavazott! - Nacs*

Lőrinc: Itt sem voltál! - Dr. Vadai Ágnes: De hallgattam! Létezik a digitális világ! - Nacs Lőrinc: Figyelj inkább! - Dr. Vadai Ágnes: Digitális világ!), amelynek élharcosai vagyunk az Európai Unióban (*Derűtlenség az ellenzéki padsorokban.*), azt gondolom, Vadai képviselő asszony, hogy folytatódni fog. Az Európai Unió egyben leleményes: hogy újabb és újabb szankciókkal terhelje azt a helyzetet, ami az Európai Unió költségvetési pozícióit is egyébként nagymértékben rontja.

Tehát ez a negatív környezet, amit a háború létrehozott, semmilyen módon nem fog változni a '24. év kapcsán. Ennek a konfliktusnak pedig az egyik szomorú kísérőjelensége a migráció, és ez a migráció nemcsak a szomszédos háború okán (*Dr. Vadai Ágnes: Félmillió vendégmunkás!*) ér minket, hanem a háború mindenfajta hatása kapcsán az egész világban lévő migráció tovább fog erősödni. Ennek ez a negatív következménye, előbb-utóbb költségvetési hatása is lehet majd a magyar költségvetésre. Ezt talán még a '24. évi költségvetés kapcsán nem éljük meg, de valamilyen módon kalkulálnunk kell.

Itt most utalok az Európai Unió belügyminiszteri döntésére, amiben újra visszatért az a mi részünkről eredendően sem helyeselt gondolat, hogy a migrációt szétosztanak az Európai Unió tagállamaiban, aki pedig ennek ellentmond, az költségvetési eszközökkel segíti azoknak a tagállamoknak a nehézségeit, ahol a migráció elsősorban jelentkezik. Biztos vagyok benne, tisztelt miniszterelnök úr, hogy amikor ez az Európai Parlamentben terítékre kerül, az ön ott lévő képviselői helyeselni fogják ezt a gondolatot, mi azonban ezzel sosem fogunk egyetérteni, és mindent meg fogunk tenni azért, hogy ennek a negatív következményeit valamilyen módon kivédjük.

Változik-e valami '24-ben az önök politikája kapcsán ott, az Európai Parlamentben? (*Dr. Vadai Ágnes: A költségvetésről beszéljessünk!*) Azt gondolom, hogy semmi nem fog változni, talán már nem is lenne logikus, hisz önök arra tették fel a politikai jövőjüket, hogy bemutassák a világnak, ez a kormány rosszul teljesít (*Dr. Vadai Ágnes: Nem kell! - Kálmán Olga: Látja a világ!*), mert az önöket esetleg (*Dr. Vadai Ágnes: A világ látja!*) hatalomra segíti. Ennek megfelelően mindent meg fognak tenni önök a jövőben ott, az Európai Parlamentben, ahogy tették eddig is, hogy mi ne jussunk hozzá azokhoz a forrásokhoz (*Kálmán Olga: Nem kéne lopni ennyit!*), amikkel mi a '24. évi költségvetésben kalkulálunk. (*Gréczy Zsolt: Nem kellene lopni!*) Nem számítok fordulatra (*Kálmán Olga: Pedig jó lenne!*), de ez az a hely, ahol kormánypárti képviselőként is azt kell mondanom önöknek, hogy ez az egyetlen dolog, ahol önök befolyással vannak a '24. évi költségvetésre. (*Dr. Vadai Ágnes: Mi?*)

Önök befolyással vannak a '24. évi költségvetési helyzetünkre. (*Dr. Vadai Ágnes: Négy képviselője van a DK-nak!*) Ha önök legalább nem ártanak mindennap ott, Brüsszelben, talán hallgatnának (*Gréczy Zsolt: Segítsünk lopni?*), egy lépéssel közelebb kerülhetnének ahhoz (*Dr. Vadai Ágnes: Nem kell*

lopni, képviselő úr!), hogy a minket megillető európai uniós forrásokat megszerezhessek. (*Vajda Zoltán közbeszól.*) Ehhez nem kell költségvetést megszavazni (*Dr. Vadai Ágnes: Nem kell lopni!*), a költségvetést lehet tagadni, de a hazát, a közös hazát ne tagadják (*Moraj az ellenzéki padsorokból. - Dr. Vadai Ágnes: Jaj ne! Gördül a könnyecsepp! Hagyjuk már ezt!*), és ne ártsanak akkor sem, ha ezt Brüsszelben egyébként a többségükkel megtehetik!

Ha kormánypárti képviselőként pesszimista vagyok a tekintetben, hogy az önök hozzáállása az európai forrásszerzés akadályozása kapcsán nem fog változni, ezzel azt is mondom, logikailag következik ebből, hogy az a betervezett forrás, amely a '24. évi költségvetésben van, esetleg nem teljesül. Ezzel nekünk szembe kell néznünk. Ha az uniós költségvetési tételt nézzük a '24. évi költségvetésben, akkor azzal kalkulálunk, hogy 2479,8 milliárd lesz a bevételi oldalon, ennyi befolyik, és a kiadási szinten, ha minden optimálisan teljesülne, 3605 milliárd kiadást teljesítünk. Én óriási eredménynek tekintem azt, hogy ebben a nagyon nehéz költségvetési helyzetben, amit alapvetően a háború keretez, a magyar kormány most is arra törekszik és most is képesnek látszik arra, hogy az európai forrásokon túl is generál fejlesztéseket. Nyilvánvalóan részben az önerő biztosításával, ez magától értetődik ott, ahol erre szüksége van, de a kormány arra is törekszik, hogy bizonyos beruházások forrásigényét meghitelezze.

Az igazi baj nyilvánvalóan akkor következhet be, ha a 2479 milliárd a bevételi oldalon nem vagy csak szerény mértékben teljesül, a kiadási oldalon meg teljesíteni akarnánk azt a 3605 milliárd forintot. Nyilvánvalóan, ha arra számítunk önköktől, amivel számolnunk kell, akkor ez egy olyan tétel a költségvetésben belül, ami a kormánytól éberséget kíván (*Dr. Vadai Ágnes: Éberség, elvtársak, ott, a másik oldalon!*), mert ez önmagában fel tudja borítani a hazai költségvetés helyzetét. Biztos vagyok abban, hogy nem számíthatunk önköktől érdemi támogatásra, de majd az európai parlamenti választásokon, később az országgyűlési választásokon a hazai választópolgárok majd bölcsen megméri ezt a helyzetet és eldöntik, hogy önök jól politizáltak-e. Azt gondolom, ha nem is szavaznak költségvetést, de abban szövetkezhetnénk, hogy ne ártsanak Magyarországnak. (*Dr. Vadai Ágnes közbeszól.*) Az a szöveg, ami ilyenkor elhangzik, hogy önök csak a kormánnyal szemben politizálnak, az édeskevés.

(14.20)

A kormánynak úgy nem lehet ártani Brüsszelben, hogy az egyben ne ártson a magyar költségvetési pozícióknak (*Varju László: Magatoknak ártotok!*), és ilyen szempontból ne ártson a magyar jövedelemtulajdonosoknak, a családoknak, a cégeknek, és még folytathatnám a sort.

Az Állami Számvevőszék és a Költségvetési Tanács egy-egy mondatát már idéztem, hogy mit gondolnak erről a költségvetésről. Azt is szeretném szóba

hozni, hogy az ő vizsgálódásuknak mi a lényege, s ebből az is következik, hogy mit ne várjunk ezektől a jelentésektől.

Lényeges kérdés az ő nézőpontjuktól az, hogy a törvényjavaslat előirányzatai a számok alapján meg-alapozottak-e, azok teljesíthetők-e. Erre alapvetően bizonyos kockázatokat kiemelve - amire kitérek - mindkét intézmény azért egy igenlő választ adott. A másik, amit ők vizsgálnak, az, hogy megpróbálnak kockázatokat beazonosítani, és a következtetéseikben eljutnak odáig, hogy ezek a kockázatok vannak-e olyan nagyok, hogy veszélyeztetik az államadósság-szabályt vagy a hiányszabály teljesülését.

Sok kockázatot hoznak ezek az intézmények - ezek közül két lényegesre majd ki is térek, illetve az egyikről az uniós források kapcsán már beszéltem -, de a végkövetkeztetésük végül is az, hogy az államadósság-szabálynak minden kockázat ellenére teljesülnie kell, és az teljesülni is fog.

Beszélhettem volna egy gondolatot a megszólalásom elején - de most hozom szóba, látva a jegyzetemet - arról, hogy van-e értelme most, ebben az időben költségvetéssel foglalkoznunk. (*Dr. Vadai Ágnes: Na végre! Ez egy nagyon lényeges kérdés.*) Ezzel egyrészt Varga miniszter úr is foglalkozott, aztán foglalkozott vele az Állami Számvevőszék elnöke és a Költségvetési Tanács elnöke is. Mi a Költségvetési Bizottságban is foglalkoztunk ezzel a kérdéssel. Nekem, kormánypárti képviselőnek is egy korábbi stádiumban volt olyan álláspontom, hogy meg kell fontolnunk ebben a nagyon instabil világban, hogy követjük-e az eddigi gyakorlatunkat és költségvetést alkotunk már az év közepén, tehát jóval a költségvetési év kezdete előtt, vagy szakítunk ezzel a gyakorlattal. A kormányban is ott volt a dilemma. Jól tudom, hogy az itt jelen lévő államtitkár úr ezt a dilemmát a Költségvetési Bizottság ülésén kifejtette.

A kormány arra az álláspontra helyezkedett - ezt egyébként az ellenőrző intézmények el is fogadták -, hogy nem lennénk érdemben okosabbak, annyira bizonytalan a költségvetést körbeölelő világgazdasági helyzet, ha elhúztuk volna a költségvetés megalkotásának az időszakát. Az önök kormányzásának idejéből számtalan példával szolgáltattak arra, hogy az utolsó pillanatban elfogadott költségvetést teljesíteni semmilyen módon nem tudták. Önök általában olyan költségvetést produkáltak - megint csak idézem azt, amit Varga miniszter úr elmondott -, hogy az önök idejében a hiány általában 6 százalékra teljesült, volt, amikor sokkal magasabb volt, de átlagban 6 százalékra teljesült, mi meg minden nehézség ellenére átlagban - 2010-től nézve ezt a világot - 2,9 százalékos hiánnyal kalkulálhattunk, és teljesítettük a költségvetéseinket.

Azt is tudjuk, tisztelt volt miniszterelnök úr, hogy az önök idejében, a világgazdaság pénzössége idején a magyar államadósság 57 százalékról 80 százalék fölé ment, és 2010 után mi korrigáltuk ezt vissza 65 százalékra. Azt is tudom persze, hogy a Covid-járvány és a háború átmenetileg megnövelte az államadósságot, de

még ebben a beteg időszakban is képes arra a kormány, egyébként alkotmányos elvárásokat is teljesítve - az adósságprés szabályaira utalok -, hogy ezt visszafelé korrigáljuk a későbbiek során. Erre számokkal is vizs-
szatérhetnénk.

De beszéljünk néhány gondolatot olyan kérdésekről is, amelyeket szintén érintett Gyurcsány Ferenc frakcióvezető úr (*Nacsa Lőrinc: Összevissza hazudott!*), de nyilvánvalóan más szövegösszefüggésekkel tállalt néhány fontos kérdést. Én azt gondolom, önmagában az nagy dolog, hogy az eddig elért eredményeinkről beszélhetünk, amit ön persze kétségbe von, mert nem tekinti eredménynek. De mi eredménynek tekintjük azt, amit ez a kormány, ez az ország 2010 óta teljesíteni tudott ennek a kormánynak az irányítása alatt. S ebben a nagyon nehéz háborús költségvetési szituációban is azt a célt tűzzük magunk elé, hogy mindenáron megpróbáljuk őrizni azt, amit elértünk, és meggyőződésem, hogy ezt a választók értik is.

Mindenki tudja, hogy nem egy ideális költségvetési szituációban vagyunk, nem olyan költségvetést alkotunk, amelyet szeretnénk, hanem olyat alkotunk, amelyet muszáj alkotnunk a háborúra való reagálás kapcsán. S itt beszélhetnék hosszan a Rezsivédelmi Alapról meg a Honvédelmi Alapról, de nem teszem, mert a tavalyi év költségvetésében is itt voltak. Hál' istennek, látjuk azokat a számokat, hogy a rezsivédelmi kiadásainkat már csökkenteni tudjuk, mert a világgazd-
sági energiaárak azért valamelyest visszakorrigáltak. Ugyanakkor a honvédelmi kiadásainkat növelnünk kell, mert reagálnunk kell arra a fizikai veszélyre, amiben Magyarország és Európa minden országa van, és ez kiadási tételekkel jár. Ezt azért hozom szóba, mert nem arra költünk, amire szeretnénk, hanem amire muszáj. Ebben a helyzetben a honvédelmi kiadásokra muszáj az eddigiéknél sokkal több forrást áldoznunk.

Én azt eredménynek gondolom, hogy a költségvetés őrzi a családtámogatás minden rendszerét, és ennek minden áldásos hatása Vadai képviselő asszony családját is érinti, és ez így helyes (*Dr. Vadai Ágnes: Az én családomat hagyja ki, képviselő úr! Én sem emlegettem a maga családját!*), még ha bele is beszél rendszeresen a mondandómba. A családvédelmi kiadások minden magyar családot pozitívan érintenek. (*Dr. Vadai Ágnes: Ne védjék az én családomat, azt én majd megvédem!*)

Én teljesítménynek tekintem azt, hogy lehetőségünk van az elért foglalkoztatási szint megőrzésére. Itt megint szívesen idézek önnek, Gyurcsány miniszterelnök úr, néhány mondatot. A világgazdaság bősége idején, amikor önök kormányoztak, akkor Magyarországon 2,8 millió foglalkoztatott volt, akik egy része nem volt adófizető. Foglalkoztatottak voltak, de nem voltak adófizetők. Irigykedve néztünk Csehország számaira, ahol már akkor 4,5 millió foglalkoztatott volt. Bánki Erik mindig felidézi a miniszterelnöknek azt a mondatát, amikor először közölte velünk, hogy el kell érniük, hogy egymillióval több foglalkoztatottunk legyen. (*Varju László: Csak papíron lehetett elérni!*) Önök lehet, hogy mosolyogtak, én kormánypárti képviselőként

nem mosolyogtam, de én is úgy álltam hozzá, bennem is megfogalmazódott, hogy amit a miniszterelnök megfogalmaz, azt szinte lehetetlen lesz teljesíteni. És lám, teljesíteni tudtuk. Ma 4,5 millió foglalkoztatott van, és ez a kormány eddig is, a jövőben is, ebben a költségvetésben is megtesz mindent azért, hogy ezt a 4,5 millió foglalkoztatottat a jövőben is meg lehessen tartani. Ez egyébként kulcskérdés volt az önök elrontott gazdaságpolitikája kapcsán az egész magyar gazdasági helyzet és költségvetési helyzet megerősítésére. (*Folyamatos moraj.*)

Büszke vagyok arra is - s ez megint a kormány gazdaságpolitikájának teljesítménye -, hogy el tudtuk érni, hogy a Covid utáni világban európai elsők vagy az élenjárók egyike vagyunk a beruházási ráta kapcsán. (*Dr. Vadai Ágnes: Az inflációban vagyunk az elsők! - Varju László: Meg az emberhalál tekintetében!*) Ezeket a számokat úgy teljesítettük, hogy ebben az önök munkája is benne volt, mert önök megnehezítették a dolgunkat a tekintetben, hogy ne jussunk hozzá az európai uniós forrásokhoz. (*Dr. Vadai Ágnes: Azért nincs EU-s forrás, mert loptok!*) Így is teljesített ez a kormány, és most is azon leszünk, hogy ha ezek a számok valamelyest csökkennek is, de a beruházások tekintetében ott maradjunk az élbolyban.

A nyugdíjak kapcsán is egész más álláspontot képviselünk. Én eredménynek tekintem azt, hogy az inflációkövető nyugdíjat most is garantálni tudjuk a nyugdíjasoknak, hogy képesek voltunk arra, hogy a 13. havi nyugdíjat, amit önök az elhibázott gazdaságpolitikájuk és az államcsőd okán elvettek a nyugdíjasoktól (*Varju László: Mi hétszer fizettünk 13. havi nyugdíjat, ti meg csak kétszer!*), azt mi vissza tudtuk építeni.

ELNÖK: Képviselőtársaim!

DR. HARGITAI JÁNOS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: A DK-s képviselő urak most az ujjukat mutogatják, hogy ehhez nekünk hét év kellett. Ha nem mi lennénk kormányon, most se lenne 13. havi nyugdíj. Ebben a háborús helyzetben jövőre is lesz 13. havi nyugdíj. És azzal is kalkulálunk, amit önök jól látnak, hogy újra nyugdíjprémiumot akarunk fizetni, mert azt gondoljuk, hogy a jövő évi növekedés 3,5 százaléknál nagyobb lehet, és ez az önök által bevezetett törvény alapján nyugdíjprémium kifizetésére kötelez minket, amit mi boldogan fogunk teljesíteni.

(14.30)

Mi többször fizettünk, azt hiszem, hatszor fizettünk már nyugdíjprémiumot (*Gy. Németh Erzsébet: De nem épül bele a nyugdíjba! Semmit nem érnek vele!*), önök egyszer sem voltak képesek egy ilyen intézmény megvalósítására.

Közszféra és a közszféra anyagi megbecsültsége. Hát, itt fogalmaz leginkább bátortalanul egy kormányzati képviselő, még ha tudom is, hogy milyen látványos fizetésemelések történtek a minimálbér

kapcsán és a közsféra minden területén ahhoz a világhoz képest, amit önök a kormányzásuk végén ránk hagytak. Ahhoz képest látványos fizetésemelések vannak. De bármilyen fizetésemelést produkáljon egy költségvetés (Közbeszólások a DK soraiból.), az érintettek nyilvánvalóan nem lesznek elégedettek, és én valahol igazat adok nekik. (Dr. Vadai Ágnes: *Ügyfélkapun kirúgni embereket!* - Gréczy Zsolt: *30 százalékos létszámleépítés!*) Ezért azokat az életpályamodelleket, amiknek a kifizetésével a '24. éves költségvetés kalkulál, mindenáron teljesítenünk kell, és itt egy mondat erejéig ki kell térnünk a pedagógusokra is.

Én, aki valamikor közülük rajtoltam, nem vagyok büszke arra, amit most a pedagógusok keresnek, de a kormányzati szándékot látom, és ha önöktől itt is némi segítséget kapnánk (Közbeszólás a DK soraiból: *Milyen szándék?! Nincs szándék!*), hogy az európai uniós források megszerzésére garanciát kapunk Brüsszeltől (Dr. Vadai Ágnes: *244 milliárd...! Egyévi fizetése a pedagógusoknak! Meg lehet csinálni! A ti gyerekeitek magániskolákba járnak!* - Közbeszólások a DK soraiból.), akkor a pedagógusoknak beígért, három lépésben megvalósuló, nagyon jelentős (Folyamatos közbeszólások a DK soraiból. - Az elnök csenget. - Balla György: *Ez borzasztó!* - Dr. Vadai Ágnes: *Tényleg borzasztó nagy baj!* - Közbeszólás a kormánypártok soraiból: *Este buli az Apró-villában!* - Kálmán Olga: *Jaj, de vicces!*) fizetésemelés megvalósulhat, és ennek a hazai költségvetésben szükséges forrásait ez a költségvetés ugyanígy tartalmazza. (Dr. Vadai Ágnes: *Meghívták a képviselő urat?! Oda nem engednek be akárkit!*)

Hosszan tudnám még sorolni az érveimet, tisztelt képviselőtársaim, de azzal fejezem be... - illetve még egy dolgot: önkormányzatok. (Közbeszólások a DK soraiból. - Dr. Vadai Ágnes: *Felcsúton nincs buli!*) Önkormányzatok, róluk muszáj két mondatot még mondanunk. Varga miniszter úr, igen, úgy fogalmazott, hogy a törvényben 1050 milliárd forint támogatás szerepel. Az önkormányzatok jó része - és nyilvánvalóan a kicsi önkormányzatokra utalok itt elsősorban, az én választókerületem ilyen - ebből a pénzből él, de az önkormányzati torta ennél jóval nagyobb. (Gyurcsány Ferenc: *Négyezer...!*) Itt is elmondta a konkrét számot, az önkormányzati szférában 4186 milliárd forint forog. (Gyurcsány Ferenc: *Tudjuk!*) Ugye, a kormány régóta él azzal a gyakorlattal, hogy a tehetősebb önkormányzatoktól elvon forrásokat (Közbeszólások a DK soraiból.), és a kicsiket forrásokkal látja el. Ezzel a gyakorlattal nyilvánvalóan nem tudunk szakítani.

Az a kísérlet, amit éppen a Demokratikus Koalíció képviselői tettek egy jó héttel ezelőtt a Költségvetési Bizottságban, hogy a fővárostól ne vonjunk el annyi forrást, a leggazdagabb önkormányzattól ne vonjunk el forrást, nyilvánvalóan azt eredményezné (Gy. Németh Erzsébet: *Nem a leggazdagabb! Egyáltalán nem!* - Dr. Vadai Ágnes: *Nem az a leggazdagabb!*), hogy a kicsiknek kevésbé tudunk forrásokat adni. Én azt gondolom, hogy a fővárosnak kell

annyira szolidárisnak lennie vidék-Magyarországgal szemben, hogy ezeket az elvonásokat elbíra egy racionális fővárosi gazdálkodással (Gy. Németh Erzsébet közbeszól.), a főváros így is fejlődni tud.

Vidéki képviselőként sosem irigyeltem Budapest látványos fejlődését, teljesen mindegy, hogy ki volt a főpolgármester. Én büszke vagyok erre a fővárosra. Ugyanakkor viszont természetesnek tekintem, hogy a fővárosban felhalmozódó óriási források egy része elvonásra kerül (Dr. Vadai Ágnes: *Milyen óriási források?! Tessék már a fővárosi költségvetést nézegetni!*), nemcsak a fővárostól, hanem a gazdagabb és jól teljesítő önkormányzatoktól. (Kálmán Olga: *A Karmelita egyre szebb!*) Ugye, az iparüzési adó többlete ott még mindig teremt mozgásteret, de ha ezzel az elvonási gyakorlattal szakítanánk, az nehéz helyzetbe hozná az önkormányzatokat is.

Ez is egy olyan terület, ahol azt kell mondanom a kormánynak, hogy biztos vagyok benne, hogy a kistéleplési világra megtervezett források, hát, csodának kell történnie, hogy azok elégségesek legyenek, de azt örömmel nyugtáztam, amit a miniszter úr az expozéjában elmondott, hogy a megnövekedett bérek miatt az önkormányzatok kompenzálva lesznek az idei évben meg a jövő évben is, az energiaárak kapcsán támogatásra az idei évben és a jövő évben is számíthatnak az önkormányzatok, és összességében beruházások támogatására is mintegy 500 milliárdnyi forrás áll majd az önkormányzatok rendelkezésére.

Amikor a felszólalásomra készültem, és ezeket az anyagokat átnéztem, a legproblémásabbnak a Nemzeti Bank vesztesége körüli problematikát láttam a költségvetési anyagokban. (Vajda Zoltán közbeszól.) Hihetetlen vesztesége lesz - érthető okoknál fogva - a Nemzeti Banknak, és, ugye, a Nemzeti Bankra vonatkozó törvény szerint ezeket a forrásokat a költségvetésnek öt éven keresztül évi azonos arányban meg kell térítenie a Nemzeti Banknak. A betérjesztett anyag még nem tartalmazott erre utalást, de az megnyugtató volt, amit a pénzügyminiszter az expozéjában mondott - azért ismétlem meg önöknek, mert, ugye, hát nem voltak teljes létszámban itt (Gy. Németh Erzsébet: *Itt voltunk! Itt voltunk!*), a miniszterelnök úr még akkor itt volt -, tehát Varga miniszter úr úgy fogalmazott, hogy most, a költségvetés vitája során, tehát ebben az időszakban nyilvánvalóan módosító indítványokkal visszatér maga az Országgyűlés erre a problematikára (Kálmán Olga: *Ez most derült ki?! - Gy. Németh Erzsébet: Miből veszik el?!*), és ezzel, azt gondolom, hogy az európai uniós források nehézsége mellett (Kálmán Olga: *Adjanak el egy-két zongorát, hegedűt, festményt!* - Dr. Vadai Ágnes: *Bútor, Corvin-láncot!*) a másik területet, ahol a legnagyobb kockázatot (Közbeszólások a DK soraiból.) felfedezhettük, a Nemzeti Bank problémájának kezelése kapcsán is megoldás születhet erre itt, a költségvetési vitában.

Azzal zárom a mondataimat, tisztelt ellenzéki képviselő hölgyek és urak, hogy természetesnek tekintem, hogy önök sem most, sem a jövőben nem

fognak költségvetést megszavazni, és ez rendjében van, mi sem tennénk fordított helyzetben (*Dr. Vadai Ágnes: Fogunk, csak a sajátunkat!*), de kormánypárti képviselőként azt kérem önöktől, hogy az Európai Parlamentben ne ártsanak ennek az országnak. Ha ott visszafogottságot tanúsítanak (*Gy. Németh Erzsébet: Nem kell lopni! Nem kell lopni!*), már azzal is hozzásegítenek minket ahhoz (*Gréczy Zsolt: Egyetlen ember miatt nem jönnek az EU-s pénzek, az Orbán Viktor!*), hogy az országnak járó jussokkal (*Dr. Vadai Ágnes közbeszól.*), amiket egyébként beterveztünk a költségvetésbe, a költségvetés működése során (*Az elnök csenget.*) reálisan kalkulálhassunk. Mindössze ebben kérem az önök támogatását.

Kíváncsi leszek az elkövetkezendő évek európai politikai, európai parlamenti eseményeire, hogy hogy fognak megnyilvánulni ezekben a kérdésekben. Ha segíteni akarnak nekünk, az országnak (*Dr. Vadai Ágnes: Az országnak igen, maguknak nem!*), akkor már most is késedelembe vannak, de a következő európai parlamenti választásig még egy jó hajrát bemutatathatnának, amiért hálás lenne önöknek Magyarországnak. Köszönöm a figyelmüket. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Lócsei Lajos képviselő úrnak, a Momentum képviselőcsoportja vezérszónokának, aki a pulpitusról mondja el felszólalását. (*Közbeszólások a DK soraiból.*) Képviselő úr, ön a szó.

LÓCSEI LAJOS, a Momentum képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az elején szeretném leszögezni (*A DK képviselői beszélgetve elhagyják az üléstermet. - Zaj. - Az elnök csenget.*), hogy mit gondol a jövő évi költségvetésről, annak tervezetéről a Momentum Mozgalom. A tavalyi választásokat követően benyújtott, elfogadott, szanaszét módosított, rendelettel újraalkotott, majd idén, pár hete újra törvénybe foglalt 2023. évi költségvetés tükrében kimondható, hogy az Országgyűlés kormánypárti többségének támogatása korábban itt csak egy biankó felhatalmazás volt egy alapvetően felelőtlen fedősztorhoz, amit költségvetésnek hívtak.

A szó hagyományos értelmében Magyarországon központi költségvetés már nincs. Ahogy idén sincs valós, számonkérhető költségvetés a rendeleti kormányzás alatt, úgy az jövőre se lesz, bármit is dönt egy gombnyomással a kormányoldal. Ennek megfelelően érdemes értelmeznünk a költségvetés ma elkezdett vitáját is. Mit képvisel ezzel az unortodox, illiberális gyakorlatl szemben a Momentum? Azt, hogy csak érdemi gazdasági, társadalmi párbeszédet, folyamatot követően, a nyár végén, vagyis az első félévi tényszámok ismeretében nyújtsanak be a jövőben költségvetést.

Felelősségteljesen tervezett, kellő részletességgel kimunkált, átlátható költségvetésre van szükség. Sem

a tavalyi, sem az idejé, sem a jövő évi nem ilyen. Ezért a Momentum nem is tudja kellően komolyan venni, de már a gazdasági, piaci szereplők sem veszik komolyan. A magyar emberek - éljenek falvakban, városokban - pedig elszenvedik. A jövő évi költségvetést rövid távú hatalomtechnikai megfontolások jellemzik. Továbbra is a jövő felélése zajlik.

A Momentum szerint világos közösségi, társadalompolitikai célokra épülő, a következő generációkért is felelősséget vállaló, felelős tervezésre van szükség. A felelős tervezés szükségessége mellett érdemes néhány prioritást, cselekvési területet kiemelni.

(14.40)

Első. A negatív gazdasági folyamatokat, a magyar emberek többségét érintő életminőség-romlást meg kell állítani. Ehhez az Európai Unió intézményei és a magyar kormány között jogállamisági kérdésekben mielőbbi megállapodásra van szükség. Üres szavak, hazug Brüsszel-hibáztatás helyett tetteket várunk a kormánytól.

Második. Szerintünk szükség van az uniós fejlesztési források célhoz kötöttségének újratárgyalására is, mégpedig gazdasági és szociális, valamint az önkormányzati érdekképviseletek bevonásával. Ha nem így lesz, akkor újra és újra lombkoronaszétvárosokhoz hasonló pénzszerzésre fogunk szörnyűködni.

A harmadik és a legfontosabb napirenden lévő kérdés: a közoktatás és a felsőoktatás területén azonnali párbeszédre és legalább három évre szóló bért megállapodásra van szükség. Mindezt akkor is ki kell mondani, ha a Momentum pontosan látja, hogy a kormány erőből kormányoz, nem akar senkivel, semmilyen érdekképviselettel párbeszédet folytatni. Végeztül kiemeltem kell beszélni a magyar emberek, családok többségét érintő megélhetési válságról.

Tisztelt Országgyűlés! Az uniós tagállamok között még mindig a legmagasabb, 21,5 százalékos hazai infláció legfőbb okozója az Orbán-kormány. Az elmúlt héten már győzelmi jelentéseket adott ki, hogy ez milyen jó adat. Természetesen mi is, a Momentum Mozgalom is, ahogyan minden magyar érintett, különösen a kevésbé tehetős családok, kifejezetten örülünk annak, ha végre lassan, araszolva, de csökken az infláció. Ugyanakkor ki kell mondani: a kormány még semmit nem oldott meg az általa előidézett gazdasági bajokból, sőt a helyzet egyre kritikusabb, különösen, ha a jelentős fogyasztás-visszaesést, a reálbérek csökkenését és a rendkívül magas, növekvő kamatkiadásokat is figyelembe vesszük.

Orbán Viktor szerint Európa szügyig áll a háborúban, csak mi maradunk ki belőle sikeresen. De ennek a retorikai hazugságnak ellenére éppen hazánkban négyeszerese - még egyszer mondom, négyszerese - az infláció az euróövezet országaiban meglévő infláció értékének. Tegyük hozzá, csak nálunk, Magyarországon még mindig 33,5 százalékos az élelmiszer-infláció, csak nálunk az alapvető élelmiszerek esetében az infláció 50 százalék, a nyugdíjas-bevásárlókosarat terhelő infláció

53 százalék. Ezek bevásárláskor rendkívül szomorú tényszámok. Ez bizony a Fidesz-kormány okozta felár, a hazug, felelőtlen kormányzás következménye.

Miközben hihetetlen magánvagyon-gyarapodásoknak vagyunk szemtanúi, ahol a rendszer kegyeltjei, rokonok és haverok tíz- és százmilliárdos extraprofitokat visznek haza, addig a magyar háztartások nagy többsége már felélte tartalékait, vagy éppen fizetésről fizetésre, nyugdíjról nyugdíjra, egyre kritikusabb körülmények között élnek. A megélhetési válság már nemcsak a legszegényebbeket sújtja, hanem a képzeletbeli középosztály egyre nagyobb és éppen leszakadó felét is. Egyre nagyobb számban roppan meg honfitársaink létbiztonsága, miközben a rendszer kegyeltjei, köszönik szépen, egyre jobban vannak.

Már jóval a háború előtt, 2021 őszén megint meglódult, majd az Európai Unióban belül éllovas lett a magyar infláció. Ilyen mértékű drágulás sehol nem volt és nincs is a környező országokban. Eközben nem egyszerűen elkenik a saját kormányzásuk okozta bajokért a politikai felelősségüket, hanem több száz milliárdos nagyságrendű közpénzek elszórásával, hirdetésével rákenik Brüsszelre. Felülkommunikálják, elhazudják a valóságot, ahelyett, hogy éppen a magyar gazdaság, a vállalkozások megerősödése, az életminőségünk javítása érdekében megállapodnának végre a tízezermilliárdnyi európai uniós források lehívása érdekében, inkább az egyébként egyre szűkösebb közpénzmilliárdokból gyalázzák az Uniót és dicsérik magukat.

Chikán Attila, köztisztviselőként álló közgazdászprofesszor, aki az első Orbán-kormány gazdasági minisztere volt, a napokban mondta el, hogy a társadalmi jóléti mutatók, a humán szféra, azon belül az oktatás és az egészségügy tekintetében már jó ideje nem egyszerűen az EU-átlaghoz képest állunk kifejezetten rosszul, hanem a környező országokhoz viszonyítva is. Annak ellenére, hogy míg a kilencvenes évek végén, a kétezres évek elején ezekben a mutatókban a volt szocialista országok közül Magyarország az első helyen állt, mára viszont a kormány bő évtizedes társadalompolitikai értékrendtévesztése miatt bezuhantunk mögéjük.

A kormány értékrendtévesztésének mára egyértelműen a legnagyobb vesztese, áldozata a közoktatási rendszerünk, az oktatásunk minősége, és amiről kevesebb szó esik, a felsőoktatásunk. Nagyon nagy a baj az óvodákban, az alapfokú, középfokú oktatáson keresztül egészen az egyetemekig. A Momentum egyértelműen prioritásként kezeli a közoktatás ügyét, annak átfogó reformját. Óvodapedagógusaink, tanítóink, tanáraink, oktatóink megbecsülése, pályán tartása, pályára csábítása, tisztességes megfizetése nélkül nincs, nem lesz minőségi oktatás. Minőségi oktatás nélkül nem lehet Magyarországon a jövőben vállalható viszonyokat, tudást, értéket továbbadni az új generációk számára.

Tisztelt Kormánypárti Képviselők! Hölgyek és Urak! Az önök kormánya a jövő évi költségvetésben be sem tervezte a közszféra tisztességes béremelését, ezen belül a pedagógusok, egyetemi oktatók béremelésének

fedezetét, 2024-ben így tovább zuhan a bérek reálértéke ott, ahol a bérek emelése már idén sem lett volna halasztható. Érdemi béremelés nem lesz, van helyette viszont munkavállalói jogcsorbítás, megfélemlítés és különböző bosszútörvények.

Mondjanak, kérem, még egy olyan országot az Unióban, amelynek a kormánya nem a saját költségvetési forrásából, adóforintjaiból fizeti meg a pedagógusait, közalkalmazottait, hanem bünteti őket, és azt mondja, fizesse ki őket az Unió! A magyar kormány ráadásul még tengelyt is akaszt az Unióval, amiben és ahol csak tud, közben tartja a markát, és még brüsszelezik is.

Önök nyilván arra készülnek, hogy egy vezényszóra elkövetett gombnyomással a kellő pillanatban megszavazzák ismét a kormány által összetákolt költségvetést; nekünk meg nem marad más, mint hogy szembesítsük önöket és a szavazóikat a valósággal és a következményekkel.

A kormány, szemben azzal, amit ígért, és amit propagál, igenis magára hagyja az embereket, a saját szavazóit, a háztartásokat, a vállalkozókat és az önkormányzatokat, pedig megélhetési krízishelyzetben leginkább a települési önkormányzatok tudnának segíteni, hiszen a rászorultságot, a szociális juttatások megalapozottságát elsősorban az önkormányzatok képesek megítélni. Ilyen célra azonban a kormány nem biztosít többletforrásokat, sőt tovább szűkíti az önkormányzatok mozgásterét, ami sok helyen vagyonszereléshez vagy egyéb rossz döntéshez vezet.

Pedig tudnának segíteni, hiszen a központi költségvetés éppen a rendkívüli infláció, azon belül kiemelten az energiaárak drasztikus emelkedése miatt már tavaly is több mint ezermilliárdos áfa- és egyéb extraprofit-bevételhez jutott. Ha az extraprofit-bevételnek csak a felét visszajuttatnák az önkormányzatokhoz, elsősorban a szociális normatíva megemelésével, máris megoldhatók lennének a legégetőbb szociális problémák; a másik feléből pedig kijött volna már év elejétől egy tisztességes pedagógusbér-emelés. Ehelyett az van, hogy az Orbán-kormány ott hagyja az út szélén a rászoruló magyar emberek egyre szélesedő körét.

Önök különböző technikákkal, újabb forráselvonásokkal sújtják jövőre is a településeket, a városokat, a kerületeket, aztán vigaszágon azt, akit arra épp érdemesnek tartanak, kellően lojálisnak, különböző pénzekben részesítik.

(14.50)

Már a Költségvetési Tanács is leírja feketén-fehéren, hogy kockázatosnak ítéli a helyi önkormányzatok támogatásainak több előirányzatát is. Ahogy a korábbi években, úgy 2024-ben is csökken reálértéken az önkormányzatok működési támogatása. A fővárost pedig egyenesen falhoz állítják a választások előtt.

Tisztelt Kormánypárti Képviselők, Hölgyek és Urak! Önök egyértelműen lemondtak a tudásalapú gazdaság kiépítéséről, a magas hozzáadott értékű

beruházások, termelői kapacitások, az innovációban élen járó vállalkozások ösztönzéséről. Ezzel szemben hazánk természeti, földrajzi adottságaival vagy éppen víziközmű-hálózatának kritikus helyzetével nem számolva eldöntötték, hogy akkugyár-nagyhatalmat csinálnak hazánkban, akár akarják azt a beruházásokkal érintett térség lakói, akár nem.

A kormány „Nemzeti akkumulátoripari stratégia 2030” címet viselő dokumentuma sajnos nem tartalmazott stratégiai, környezeti vizsgálatot, de még vizsgálati adatokat sem. Önök különböző jogcímenek közpénz-százmilliárdokból erőltetik az újabb és újabb akkumulátorgyárak építését, ahol már most tudható, hogy elsősorban ázsiai országból hoznak munkaerőt. Eközben önök fel sem mérték a jelentősen túlméretezett akkumulátorgyár-ipari kapacitások működtetéséhez szükséges extra vízigényt és extra energiaszükségletet. Hazánk adottságaival, víz- és energiaproblémáival kifejezetten ellentétes iparpolitikát folytatnak - mint az '50-es években. Ez már nem is felelőtlenség, hanem bűn. Magától ennyire felelőtlen épeszű döntéshozó nem lehet. Az önök nevében is tárgyaló kormányzati döntéshozókat nyilvánvalóan valamivel meggyőzték. Eközben visszafordíthatatlan károkat okoznak a magyar termőföldeknek, természeti táji környezetünknek, a vízkészletünknek.

Emellett még külön szólni kell az iparág súlyos biztonsági és egészségkárosító kockázatairól is. Amit önök most erőltetett menetben akkumulátorgyár-ügyben csinálnak, a most élő generációk életminőségének, egészségének, vagyonbiztonságának a veszélyeztetése, továbbá a következő generációk mozgásterének, életésélyeinek rendkívül súlyos beszűkülése.

Felelős képviselő ezt a költségvetést nem támogatja, az önök felelőtlen és kifejezetten káros ipari és gazdaságpolitikáját, természetrombolását, érzéketlen szociálpolitikáját, a közoktatás lezüllesztését, a jövő generációk életésélyeinek rombolását nem szavazhatja meg. Természetesen így mi sem fogjuk megszavazni.

Amit viszont folytatnunk kell: a nyílt párbeszédet az önök rendszerének kárvallottjaival, azokkal is, akik ezzel eddig tisztában voltak, de azokkal még inkább, akik csak most vagy ezután szembesülnek az önök kormányzásának következményeivel.

Az utolsó két gondolat: mint Heves megyei országgyűlési képviselő, szeretnék a Heves megyei képviselőkhöz szólni pár gondolatot, mert én úgy gondolom, hogy ezen költségvetés nem jelent nekünk, Heves megyeieknek biztos megélhetést, nem jelent számunkra több pedagógust, több gyermekorvost, házi orvost, nem jelent a településeinknek közművesítést. Ezért szeretném őket arra kérni, hogy végre álljanak a Heves megyeiek oldalára, és nyíltan vállalják akár a kritikát is ezen költségvetés-tervezettel kapcsolatban. Köszönöm a szót. *(Taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportja jelezte, hogy két felszólaló ismerteti a frakció álláspontját. Elsőként megadom a szót Tóth

Bertalan frakcióvezető úrnak, aki kezdi a felszólalások sorát. Öné a szó, frakcióvezető úr.

DR. TÓTH BERTALAN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ami előttünk van, az nem költségvetés. Egy költségvetés ugyanis tényekre és megalapozott reális számításokra épül. Ebben az értelemben a Fidesz által benyújtott 2024-es költségvetés egy fikció. Amit most a kormány elénk tett, az csupán egy költségvetésnek látszó tárgy, valójában azonban csak ábrándok, vágyak és megalapozatlan feltételezések kusza összevisszasága, ami valóságot még nyomokban sem tartalmaz. Ez a valami, nevezzük jobb híján irománynak, a ténytámadások ismerete nélkül, a 2022-es zárszámadás hiányában készült el, úgy, hogy számot tételnél még maga a kormány sem tudja, hogy mi várható. Még egyszer mondom: ez nem költségvetés. *(Balla György: Még egyszer!)*

Némi pikírttséggel azt is mondhatnám, hogy akkor is hasonló számokat kapnánk, ha a Fidesz csak egy bögre kávézaccot hozott volna ide, és most abból próbálnánk jósolni. *(Balla György: Jaj, de jó!)* És ezt nem csak én mondom, szó szerint idézem a Költségvetési Tanács észrevételeit arról, amit a kormány jövő évi költségvetésnek nevez. A tervezés makrogazdasági feltételeinek előreláthatósági nehézségei újratervezést tehetnek szükségessé, ami korlátozza, hogy a költségvetés betöltse gazdasági irányító szerepét. Segítek lefordítani, hogy ez mit jelent: a Költségvetési Tanács virágnyelven azt mondja, hogy a költségvetés számai bizonytalanok, megalapozatlanok, és ez az iromány nem alkalmas egy költségvetés közjogi szerepének betöltésére. *(Balla György: Nem ezt mondja.)*

De nézzük konkrétan, melyek azok a tényezők, amik súlytalanná teszik ezt az irományt! Először is, itt vannak az Európai Bizottsággal való megegyezések késlekedései, ami már most ezermilliárdos nagyságrendben okoz károkat a magyar gazdaságnak. Miből gondolják, hogy jön majd az uniós forrás, ha ezért nem tesznek semmit? *(Balla György: Mi?)* Igazságügyi reformnak nevezett valamit hajtanak végre úgy, hogy a parlament nem is vitatja meg a javaslatot, egy ítélezési gyakorlat nélküli pártkatonát hagynak a Kúria élén, aki a feleségét nevezi ki fontos pozícióba, és mindig úgy keveri a bírói ítélező tanácsok összetételét, hogy azok mindig a Fidesz javára hozzanak ítéletet. *(Balla György: Micsoda?!)*

Aztán itt van a gazdasági növekedéssel kapcsolatos kormányzati optimizmus. Már idén is jóval a tervezett szint alatt marad a növekedés. A forint esetleges újabb mélyrepülése szintén valós esély, ha komolyan lehet venni Varga Mihályék mondatait, akkor már idén októberre 425 forintos euróval számolnak. Mindeközben a kormány által tervezett áfabevételek hatalmas ugrása arra utal, hogy a drágulás egyáltalán nem fog olyan mértékben lassulni, ahogy önök ezt ígérik. Ezzel szemben az államadósság növelésével önök egyre nagyobb terhet tesznek az emberek nyakába. Az idei 2500 milliárd forint után jövőre már

3100 milliárd feletti összeget kell fizetnie a magyar adófizetőknek. Ezekkel a kockázatokkal a Fidesz-kormány még csak nem is számol. Persze tudjuk, hogy a rendeleti kormányzással a háta mögött a Fidesz-kormány akár azt is beleírhatná a költségvetésbe, hogy jövő évtől Rogán Antal egyik találmánya ingyen energiával látja el majd az országot.

Tisztelt Képviselőtársaim! A tervezet általános indoklásában az olvasható, hogy ha a tényleges költségvetés eltérne a benyújtott változattól, mert például nem érkeznek meg az Európai Uniótól követelt milliárdok, akkor a Fidesz-kormány minden olyan intézkedést időben meghoz, ami megalapozza a kiadási és bevételi előirányzatokat. Magyarul ez azt jelenti, ha a költségvetés megbukik, akkor a Fidesz-kormánynak már megvan a megszorító intézkedései. De hogy mik ezek, azt még nem árulják el. Azt is elmondták, hogy miért, idézem: „ezeknek az elképzeléseknek a költségvetési javaslatokkal egyidejű nyilvánosságra hozatala a pénzügyminiszter szerint idő előtti lenne, veszélyeztetné az abban foglalt joghatás megfelelő kiváltását”.

Ezt is lefordítom: a Fidesz-kormány nem akarja, hogy a magyar nép már most megtudja, milyen megszorítások lesznek, mert akkor az emberek esetleg minden mozdítható vagyonukat külföldre menekítenék. A miniszterelnök azt hiszi, hogy trükközhet a számokkal és a szavakkal, de tegyük tisztába, ez a fideszes titkolózás a magyar emberek átverése. Éppen ezért kell Orbán Viktornak a rendeleti kormányzás arra, hogy újabb és újabb megszorításokkal foltozhassa a folyamatosan megbukó költségvetést, amikor szembejön a kíméletlen valóság.

(15.00)

Az MSZP ezért azt követeli, hogy vonják vissza az adó- és költségvetésitörvény-tervezetet. Nem felel meg sem az alkotmányos, sem az államháztartást szabályozó törvényeknek, bevételei nem biztosítottak, kiadásai megalapozatlanok, a gazdasági növekedés alacsonyabb, az infláció magasabb, mint amivel a kormány számol. Nyáron és ilyen megalapozatlanul nemhogy költségvetést, de egy családi háztartás terveit sem lehet elkészíteni.

Az MSZP azt követeli továbbá, hogy a kormány minél előbb állapodjon meg az Európai Bizottsággal, hogy Magyarország hozzájusson a nekünk járó támogatásokhoz. Az Európai Unió támogatásai nélkül sem a költségvetés bevételi oldala, sem a Magyar Nemzeti Bank veszteségének rendezése nem biztosított. A hiányzó 2800 milliárd forint nélkül a költségvetés összeomlik, és Magyarország a szakadékba zuhan, eladósodás, nélkülözés vár a munkavállalókra, a közalkalmazottakra, valamint a kis- és közepes nyugdíjjal rendelkezőkre.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Az MSZP azt követeli továbbá, hogy a kormány - a befektetők, a beruházók és főként az állampolgárok előtti hitelességének újjáépítése, valamint a

közpénzekkel való hatékony és átlátható gazdálkodás érdekében - október 31-éig újra nyújtsa be először az adótörvények, majd azok elfogadása után a költségvetés új tervezetét. Azt akarjuk, hogy tegyék szakmailag megalapozottá a költségvetés szerkezetét, igazítva azt a meghatározó társadalmi és gazdaságpolitikai folyamatokhoz; azt akarjuk, hogy állítsák helyre a költségvetés transzparenciáját és az Országgyűlés hatáskörét a fiskális politikában.

Tisztelt Képviselőtársaim! Egy költségvetés célja mindig az, hogy a közösen megtermelt javak egy részének újraosztásával forrást biztosítsunk a legfontosabb célokra: oktatásra, egészségügyre, az emberek biztonságos megélhetésére. Ezért a Magyar Szocialista Párt az emberek biztonságos megélhetése érdekében új költségvetési politikát, a kiadási oldal átalakítását is kezdeményezi. Mi, baloldaliak úgy gondoljuk, hogy akkor van Magyarországnak jövője, akkor fejlődhet, ha az állami költségvetés biztosítja, hogy az egészségügy, a megelőzés és gyógyítás mindenki számára elérhető lesz, nem csak a gazdagoknak; akkor van jövő, ha minden gyermek és fiatal korszerű tudásra tehet szert, és ehhez az állam számukra esélyt teremt. Az MSZP ezért azt javasolja, hogy a parlament alkossa meg a biztonság költségvetését: emeljük a közkiadásokat az uniós átlag szintjére. Ez azt jelenti, hogy az egészségügyre GDP-arányosan a GDP 7 százalékát, szociális támogatásokra 18 százalékát, oktatásra pedig a tagországok felső harmadának szintjét, vagyis a GDP 6-6,5 százalékát költjük el. A gazdasági funkciókra fordított kiadásokat csökkenteni, míg a foglalkoztatáspolitikára fordított költségeket növelni javasoljuk.

A Magyar Szocialista Párt meggyőződése szerint Magyarország boldogulása múlik azon, hogy a jóléti kiadások az alacsony és átlagos jövedelemmel rendelkezőket szolgálják és ne kizárólag a nagy jövedelemből élők. Ennek keretében új család-, illetve lakástámogatásokra van szükség. Fenntartani javasoljuk a gyermekvállalás magas szintű támogatását, de arra törekedve, hogy azok kapjanak több segítséget, akiknek arra nagyobb szükségük van, hogy minden gyermek egyforma eséllyel induljon az életben. Az MSZP ezért kezdeményezi, hogy a családi pótlék és az alanyi jogon járó támogatások több mint tíz éve nem emelt összegét duplázzák meg, mindenki férjen hozzá az adókedvezmény maximális összegéhez.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azonnali korrekcióra van szükség a nyugdíjasok érdekében is. Az MSZP ezért a biztonság költségvetésének keretében kezdeményezi, hogy 2024-től a teljes öregségnyugdíj-minimum legalább a mindenkori nettó minimálbér 70 százaléka legyen.

Biztosítani kell a nyugdíjak értékállóságát, vásárlóerejük megőrzését. Elképesztőnek tartjuk, hogy jelenleg a nyugdíjasok hiteleznek az államnak, mivel a kormány az alultervezett infláció alapján emeli az év elején a nyugdíjakat, a különbözetet pedig csak az év végén adják oda. Magyarul: a Fidesz-kormány egy évig ingyen használja a nyugdíjasok pénzét. Azért, hogy ez a gyalázatos gyakorlat megszűnjön, kezdeményezzük,

hogy a 2024-es évtől a nyugdíjmelés alapja ne a kormány által bemondott infláció legyen, hanem a 2022. augusztus és '23. augusztus közötti időszak tényszámai alapján emeljék meg a nyugdíjakat.

El kell indítani egy ötéves differenciált nyugdíjfelzárkóztatási programot. Ezért kezdeményezzük, hogy vezessék be az évenkénti nyugdíjmelés vegyes indexálását, amely a nyugdíjas fogyasztói kosárral számított infláció mellett figyelembe veszi a nettó keresetek növekedését is.

Az indokolatlan nyugdíjkülönbségek csökkentése érdekében kezdeményezzük, hogy minden nyugdíjas azonos összegű, az átlagnyugdíjnak megfelelő 13. havi ellátást kapjon. A társadalmi juttatásként folyósított 13. havi nyugdíj csökkenti a nyugdíjak általános lemaradását a bérekhez képest, és ha az összege azonos, akkor érdemi segítséget jelentene az alacsony nyugdíjat kapó időseknek, és gátolná az egyre erősebb polarizálódást is. Ez a megoldás nem járna többletkiadással.

És javasoljuk az egymillió forint feletti jövedelmekre vonatkozó nyugdíjjárulék-plafon visszaállítását. E jövedelemrész után nem keletkezne nyugdíj, és ezzel csökkenne a régi és az új nyugdíjak között ma meglévő aránytalanság is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Hozzá kell nyúlni az adószabályokhoz, csökkenteni kell a fogyasztást terhelő adókat, és igazságossá kell tenni a jövedelemadóztatást. Az MSZP kezdeményezi a kedvezményes 5 százalékos áfakulcs bevezetését minden élelmiszer esetében, hogy azok is hozzájussanak az egészséges ételhez, akik ma ezt nem tudják megtenni.

Az energiaár-robbanás mértékének elviselhetővé tétele érdekében 5 százalékos áfakulcs legyen a villamosenergia-szolgáltatásra, a vezetékes földgáz-szolgáltatásra, a vezetékes PB-gáz-szolgáltatásra, tűzifára, brikettre, a kocszra és a palackos PB-gázra ugyanúgy, ahogyan most ez a távhőre vonatkozik, bár ha jól láttam, akkor pénteken éppen a PB-gázra vonatkozó hatósági árat is meg akarják szüntetni.

Szüntessék meg a kiskereskedelmi különadókat, amelyek 5-8 százalékos többletinflációt okoznak.

A jövedelmek adóztatásának igazságossá tétele keretében az MSZP kezdeményezi, hogy adójóváírás révén legyen adómentes a minimálbér újra. A legkisebb jövedelmet ugyanis nem szabad adóztatni, a minimumból már nem szabad elvenni. A jelenlegi 15 százaléknál adójóváírás révén adóznak kevesebbet azok, akik a mindenkori minimálbér és az előző évi összes fizetés középértéke, vagyis a mediánbér között keresnek. Ez egy igazságos adórendszer lenne, ami mindenki számára kiszámítható anyagi biztonságot adna.

Ezenfelül az MSZP kezdeményezi, hogy a tőkejövedelmekre progresszív módon magasabb adó vonatkozzon, mint a munkajövedelmekre.

Az MSZP a települések biztonsága érdekében az önkormányzati költségvetési rendszer gyökeres átalakítását javasolja. Kezdeményezzük, hogy a gépjárműadó teljes egészében legyen önkormányzati bevétel. Az üzemanyagok után beszédett jövedéki adó 20 százalékkal szintén az önkormányzatokat

javasoljuk támogatni, közöttük javasoljuk szétosztani az általuk kezelt úthálózat arányában, azzal a feltétellel, hogy ezt a forrást csak az utakra fordíthatják.

Javasoljuk, hogy szintén az önkormányzatok bevétele legyen a közigazgatási területükön képződő személyi jövedelemadó 20 százaléka. Ennek oka kézenfekvő, hiszen az ellátandó feladatok mindenhol arányosak a lélekszámmal. Az MSZP a biztonság költségvetése keretében kezdeményezi, hogy a helyi iparüzési adó 2024-től az önkormányzatok saját bevétele legyen. Ennek érdekében a különleges ipari övezeteket meg kell szüntetni.

Az MSZP szerint igazságtalan az, hogy a legnagyobb magyarországi vállalatok gyakorlatilag nem fizetnek nyereségadót. Ugyanúgy fenntarthatatlan az is, hogy multinacionális cégek előnyben részesülnek a hazai tulajdonú kis- és középvállalkozásokkal szemben. Ez így nem lehet tovább! Ezért a biztonság költségvetése keretében olyan adó- és támogatási rendszert javasolunk, amely a kis- és középvállalkozások számára lehetőséget ad a műszaki fejlesztésre és a magasabb minimálbér fedezetére, a versenyképesség javítására és a környezetvédelemre.

Ezenfelül az MSZP kezdeményezi, hogy a társasági adó a kisvállalkozások számára maradjon 9 százalékos, a multik viszont egységesen 15 százalékos adózanak. Ezermilliárdok hagyják el Magyarországot évente minimális adózással.

És végül, de nem utolsósorban ki kell mondanunk, hogy a magyar gazdaság legfontosabb szereplője mégiscsak a dolgozó ember. Ennek elismerése azonban nem állhat meg csak a szavak szintjén. Mivel a vállalkozások és a vállalatok nyereségét jelentős részben a dolgozó emberek állítják elő, úgy igazságos, hogy ők is részesedjenek az elért anyagi sikerből.

(15.10)

Ezért az MSZP a biztonság költségvetése keretében kezdeményezi, hogy a jövő évtől a társasági adó 3 százaléka ne a költségvetésbe kerüljön, hanem a vállalkozások nyereségrészesedésként azonos összegben fizessék ki a mindenkori dolgozóiknak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezek az MSZP konkrét javaslatai. Hallhatták, mi a dolgozó embereket és a családokat akarjuk segíteni. Amiket most felolvastam, azok mind konkrét kezdeményezések, csak meg kell őket szavazni, a döntés az önök kezében van. Mi azt mondjuk: leépülés helyett biztonságot! Ez az MSZP ajánlata Magyarország polgárai számára. Itt a lehetőség, hogy megalkossuk a biztonság költségvetését közös jövőnkért, Magyarorszáért. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Köszöntöm képviselőtársaimat. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoklatát Vajda Zoltán képviselő úr folytatja. Megvárjuk, míg felérkezik ide az emelvényre. Parancsoljon, öné a szó, képviselő úr.

VAJDA ZOLTÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Kedves Fideszesek!

Ezt az előttünk fekvő tákolmányt vonják már vissza! Ennek a papírnak ugyanis ezt a nevet adták, hogy költségvetés, de ezen kívül semmi köze egy valódi költségvetéshez. Egy valódi költségvetéshez szükség van szakértelemre, tudásra. Ez a papír azonban pontosan megmutatja nekem, hogy önök miért nem akarnak diplomás embereket. Egy ilyen papír összeállításához nincs is rá szükség, mert hogyan lehetne ezt komolyan venni, amikor a valósághoz nincs semmi köze! Mondjuk, az oldalszámozás, talán az stimmel.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mondják, hogy az okos ember más kárán tanul. Önök, a Fidesz, azonban a sajátjából sem, mert elég, ha megnézzük, milyen költségvetéssel szórakoztattak maguk minket tavaly ilyenkor, milyen terveket adtak itt elő nekünk egy éve. Több mint 4 százalékos GDP-növekedést vártak. A valóság az, hogy Magyarország lassan egy éve technikai recesszióban van. 5 százalékos inflációra számítottak - még egyszer mondom, 5 százalékos inflációra számítottak! Ez mindössze minimum háromszorosan teljesült túl, amit hát statisztikai hibahatárnak talán már nem csúfolhatunk, messze abszolút európai uniós rekorder. Ilyen használhatatlan büdzsét fogadtattak el az állítólag tisztelt Házzal. És mi lett a vége? Hát, tavaly decemberben rendeleti úton módosították, az Országgyűlésnek idén februárban benyújtották, és március végén szavazhattunk róla, bolondok napjára hatályba is lépett. Ennél nagyobbbat egy büdzsé nem bukhat. És milyen tanulságot vontak le? Semmit! Kezdték megint előlről most májusban.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez az előttünk lévő költségvetési javaslat olyan gyenge lett megint, hogy jobban járna az ország, ha ezt visszavonnák. Higgyék már el, nem jó úgy költségvetést tervezni, mint ha lottóznának, vagyis, hogy mondjunk számokat, és a tippünk majd hátha bejön. Ettől várják, hogy a piac megnyugodjon, és lássa az állítólagos kiszámítható gazdaságpolitikájukat? Komolyan ettől várják, amikor rendeleti úton éjjel vezetnek be új különadókat és más adóemeléseket egyik pillanatról a másikra? Vagy amikor majd' százszor módosítják az egyes előirányzatokat, és így a végeredménynek köze nincs a parlament által elfogadott verzióhoz? Vagy amikor a gazdaságfejlesztési miniszterük arról beszél, hogy nem is kellene nekünk az uniós pénzek, jó lesz nekünk a működő tőke is?

Tisztelt Képviselőtársaim! A valóság az, hogy azt a gazdasági kockázatot, amit az Orbán-kormány jelent, egyre drágább finanszírozni. Ez a drága finanszírozás azt jelenti, hogy minden magyar ember körülbelül évi 150 ezer forinttal többet kénytelen fizetni a magyar államadósság finanszírozására az Orbán-kockázat miatt. Még egyszer mondom: minden magyar emberre körülbelül 150 ezer forintnyi éves pluszterher jut. Ez a valóság!

Ahogy az is a valóság, hogy az Orbán-kormány az akadály annak, hogy az uniós források végre megérkezzenek a magyar gazdaságba, önök az akadály! Tisztelt képviselőtársaim, azért itt álljunk meg egy szóra! Amikor a gazdaságfejlesztési miniszter nyilvánosan elmélázik azon, hogy uniós felzárkózási pénzek

nélkül is jól vagyunk, vagy más fideszes politikus arról beszél, hogy az Unió kívül is van élet, olyankor nekem elkezd futkosni a hideg a hátamon. Veszélyes beszédek és veszélyes gondolatok ezek, olyan gondolatok, amelyek nem szeretett hazám, nem Magyarország, nem hazánk érdekét szolgálják, mert az Európai Bizottsággal folytatott jogállamisági vita nemcsak és nem is elsősorban a pénzről, hanem a közös értékekről szól. Arról, hogy érvényesülnek-e a demokratikus játékszabályok, érvényesül-e a jog uralma, sikerül-e visszaszorítani a korrupciót vagy nem, mert azt a központosított lopást továbbra is egy Fejér megyei kistéleplésen szervezik a Fidesz vezetésének aktív közreműködésével. Mert ha ezekre a kérdésekre igen a válasz, akkor Magyarország továbbra is esélyt kap arra, hogy a fejlettebb nyugati országokhoz felzárkózzon. Ha pedig nem a válasz, az történelmi bűnt jelent, amelynek önök lesznek a felelősei, és önök fognak felelni a szörnyű, tragikus következményekért.

Kedves Képviselőtársaim! Bármennyire is furcsának tűnik, ezek a kérdések összefüggnek, a ma tárgyalandó témával nagyon szoros kapcsolatban állnak, mert ha nem lesz megegyezés, ha a magyar kormány továbbra sem hajlandó érdemi lépéseket tenni a jogállam helyreállítására és a központosított lopás visszaszorítására érdekében, akkor nem jönnek az uniós források. Ha pedig nem jönnek az uniós források, az ezermilliárdokban mérhető károkat okoz a magyar gazdaságnak és benne minden magyar családnak.

Kedves Kollégák! Én úgy gondolom, hogy Magyarország érdeke ebben a helyzetben egyfelől az, hogy veszteség nélkül hozzáférjünk az ország felzárkózását, fejlődését segítő uniós pénzekhez, másfelől ugyanakkor az is érdekünk, hogy az EU kikényszerítse a jogrend demokratizálását és a lopások csökkentését. Mivel az Orbán-kormány előszeretettel tesz egyenlőségi jelet önmaga és az ország közé, szögezzük le, hogy az, hogy idejutottunk, a Fidesz-kormány szégyene és felelőssége. A Fidesz rendszerének 13 éve tartó lopás-sorozata, a demokratikus intézmények, a fékek és egyensúlyok (*sic!*) rendszerének szisztematikus lebontása, a közmédia uralása és a totális médiafölény megszerzése, illetve az egykor független intézmények elfoglalása vezetett oda, hogy az Európai Parlamentnek a Fidesz korábbi európai pártcsaládját is magában foglaló háromnegyedes többsége Magyarországot ma már nem demokráciának tartja, hanem - idézem tőlük - „a választásos önkényuralom hibrid rezsimjének”. Ezzé tették önök a hazámat!

Sőt, ma már azt sem szeretnék, ha az Orbán-kormány betölthetné az Unió soros elnöki tisztjét. A jogalkotás és a közpénzek felhasználásának átláthatósága, a korrupció visszaszorítása, az uniós költségvetési érdekek nagyobb védelme, a médiaszabadság megerősítése és a formálisan létező jogállami intézmények rendeltetésszerű, valódi működésének megkezdése mind fontos eleme lenne annak, hogy Magyarország visszatérjen az európai értelemben vett jogállamok közé. A legfontosabb tétel pedig a kormány igazságszolgáltatásra gyakorolt befolyásának megszüntetése.

Tisztelt Képviselőtársak! Kedves Kollégák! E kis kitérő után nézzük meg, mi az, amit az Európai Bizottság a költségvetéssel kapcsolatban kért a kormánytól! Egyrészt azt, hogy vezessék ki a különadókat ez év végén, ezeket ugyanis úgymint a magyar emberek fizetik meg végül, hiszen az árakon keresztül a cégek úgymint beszedik a családoktól. Az Unió azt is javasolta, hogy felejtsek már el ezt a nyári költségvetést, mert azt senki nem tudja komolyan venni, lottótípeteket nem lehet szakmailag értékelni.

És erre a két uniós kérésre mi volt a válaszuk? Hát, egyrészt meghosszabbították a különadókat, sőt volt, aminek a szintjét meg is emelték, hadd növekedjenek tovább az árak és az infláció. A másik kérésre pedig épp elég nyilvánvaló a válaszuk, amikor a héten megtárgyaljuk ezt a költségvetésnek csúfolt tákolmányt. Nem győzőm hangsúlyozni, hogy ez így mekkora bődületes butaság!

Az történik, hogy a kormány korán, hét-nyolc hónappal a tárgyévet megelőzően az Országgyűléssel elfogadtat valamit, amit költségvetésnek nevez. Mire azonban hatályba lépne, addigra kiderül, hogy a valóság és a szabályozás szerinti költségvetés között lényegében semmiféle összefüggés nincs a nevüktől eltekintve. Különösen igaz ez a válság által sújtott években.

A nyári költségvetés alapján való tervezhetetlenséget tovább fokozza a rendeleti jogalkotás, amelynek egyik új elemévé vált a rendeleti költségvetés.

(15.20)

Ezt a rendeleti költségvetést a kormány a veszélyhelyzetre tekintettel alkotja meg, vagyis a költségvetési jogalkotásra vonatkozó szigorú szabályok és a parlamenti ellenőrzési eszközök nem érvényesülnek. Ez a fajta rendeletalkotás arra is lehetőséget biztosít a kormánynak, hogy egyik napról a másikra alapjaiban alakítsa át a költségvetést. Ez a költségvetés, ez a fiktív költségvetés alapjaiban ássa alá a magyar gazdasági rendszerbe vetett bizalmat, ráadásul önök az adórendszerrel, sőt egyes adónemekkel kapcsolatos törvényeket is hasonló módon fogadtatnak el.

Ezzel kapcsolatban egyébként egy másik problémára is fel kell hívni a figyelmet, mert az Alaptörvény a költségvetési törvények vonatkozásában egy rendkívül erős korlátozást is tartalmaz. Mert az Alkotmánybíróság hatáskörének tekintetében azt állítja az Alaptörvény, hogy ilyen törvényben még az alapjogok megengedettnél nagyobb mértékű korlátozására is sor kerülhet, egész egyszerűen azért, mert nincs olyan jogorvoslati lehetőség, amit igénybe lehet venni. Tehát a kormány rendeleti úton olyan költségvetési vagy adókról szóló kormányrendeleteket fogadhat el, amelyek teljesen átírják az ország költségvetését, alapjogot lényeges tartalmában korlátozhat úgy, hogy a kihirdetés és a hatálybalépés között egy percnél sem kell eltelnie.

Végül, tisztelt képviselőtársaim, a jövő évi költségvetés előtti kockázatok tehát hatalmasak. Az igazi gond az, hogy a kormány nem törekszik arra, hogy

ezeket mérsékelje. És ha ehhez még hozzávesszük Nagy Márton szavait, miszerint a magyar gazdaságnak nem is kellene azok az uniós források, jobb, ha el is felejtjük azokat, nosza, mindez abba az irányba mutat, hogy a kormány minden egyes mozdulata azért van, hogy ne érkezzenek meg az uniós források. Önök azon dolgoznak, hogy ne jöjjenek meg az uniós források. *(Moraj és közbeszólások a kormánypartok soraiból.)*

És igen, igazam van! Igazam van! Igazam van, mert nem a különadók kivezetéséről, hanem az emelésükről tárgyal a parlament. Igen, igazam van, mert júniusban, és nem majd novemberben, egy elfogadott zárszámadás alapján tárgyaljuk a '24-es költségvetést! Igen, igazam van, mert Lázár János ahelyett, hogy 270 beinduló uniós projektről beszélne, most 270 törölt fejlesztésből álló listát hozott nyilvánosságra. És igen, igazam van, mert Nagy Márton nem arról beszél, hogy szuper jó a működő tőke, de nem mondhatunk le az EU-s pénzekről sem, az is érkezik nemsokára. Tényleg! Ugye, az is érkezik nemsokára?

Mert én személy szerint mindent megteszek, hogy megérkezzenek az uniós források. Önök, fideszesek, miért akadályozzák az uniós források érkezését? Mert ha ezt folytatják, pár hónap múlva megint itt ülhetünk egy újabb költségvetési javaslat felett, abban viszont már egyre súlyosbodó válságot kell majd kezelniük. Kívánom magunknak, hogy ne így legyen! De ehhez a kormánynak vissza kell vonni ezt a tákolmányt, teljesíteni kell a jogállamisági feltételeket, meg kell egyezni az Európai Bizottsággal, és hozzáférhetővé kell tenni az uniós forrásokat. Utána könnyebben tudunk beszélgetni arról, hogyan kellene kinéznie egy, az ország jövőjét szolgáló, a gazdasági felzárkózást segítő, esélyteremtő költségvetésnek, amely biztonszágot ad a magyar embereknek, a civil szervezeteknek, a vállalkozásoknak egyaránt.

Tehát még egyszer: állapotjanak meg az Európai Unióval, hozzák el a nekünk járó, a szeretett hazának járó uniós forrásokat, mert ha nem így tesznek, pár hónap múlva újra itt ülhetünk, és egy újabb költségvetési javaslatról kell vitáznunk, abban viszont már egy egyre súlyosbodó válságot kell kezelniük. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az MSZP és a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Z. Kárpát Dániel képviselő úr, aki szintén itt, az emelvényen fogja elmondani a vezérszónoklatát. Megvárom, amíg a képviselő úr felérkezik. Köszönöm szépen. Képviselő úr, öné a szó. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Jobboldali emberként mindig a szülőföldön való boldogulás szempontjából vizsgálom a költségvetési tervezetet, abból a szempontból, hogy egy tipikus élethelyzetben lévő magyar család, mondjuk, egy gyermekvállaláson gondolkodó magyar család vagy gyermekeket

nevelő magyar család szempontjából az a tervezet, ami előttünk van, milyen lehetőségeket rejt magában, illetve rejt-e lehetőségeket.

Abból a szemszögből vizsgálom mindezt, hogy a normális életet mennyire teszi lehetővé, mennyire hozza közelebb ez a költségvetési tervezet. Hozzá kell tennem, hogy a normális bérek közelebb hozására is igen nagy szükség volna, hiszen azt látjuk, hogy ha a szülőföldön való boldogulást vizsgáljuk, akkor az országot sajnálatos módon belengő depresszív hangulat mellett nagyon fontos azokat az anyagi eszközöket is megvizsgálni, amelyek lehetővé teszik ezt a boldogulást. Bizony, a magyar bérszínvonal a nemzetközi statisztikai térben sajnos nem került sokkal közelebb az európai átlaghoz, a nyugat-európairól nem is beszélve.

Talán az államtitkár úr és a képviselőtársaim pártállástól függetlenül egyetértenek velem abban, hogy elképesztően idegesítő volt azt hallani, hogy nyithatunk cukrászdát Bécsben; későbbi korokban, a 60-70 centis kilátók időszakát követően elképesztően idegesítő volt hallgatni - az utóbbi évekről beszélek -, hogy 2030-ra utolérjük Ausztriát, miközben mindannyian tudtuk, hogy sajnos nem ez a vízió áll hazánk előtt jelen pillanatban.

Magyarország jelenlegi sikerét az hozhatná el, hogyha a szülőföldjén tudna boldogulni mindenki, aki akarja ezt; ha a vágyott gyermekek megszülethetnének Magyarországon, és hogyha a kényszerből távozó százezrek helyére nem jelennének meg százezzrel a harmadik világból egyelőre ideiglenesen itt tartózkodó munkavállalók. Amikor tehát megvizsgálom a tényszámokat, megvizsgálom az előző zárszámadás számait, akkor ezen szemüvegen keresztül próbálom vizsgálni ezeket.

Érdeemes vetnünk egy pillantást arra, hogy a tavalyi időszakban, szintén hasonlóan az év közepén benyújtott költségvetés, annak a tervezése - ne vitassuk el és ne legyünk inkorrektek, kétségkívül egy zavaros évben, egy külső körülményektől erősen terhelt évben -, mégiscsak mennyire volt alkalmas a tervezésre. És hát, azt látjuk, hogy valóban, az a jóslat 4 százalékos gazdasági növekedés nagyjából tényleg egy technikai recesszióban csúcsosodott ki, és bár lehet ezért okolni számos tényezőt, az egészen biztos, hogy ha nem év közepén vizsgáljuk meg ezeket a terveket, hanem mondjuk, a költségvetés évét megelőzően egy vagy másfél hónappal, valószínűleg közelebb jutotunk volna a valósághoz.

Ugyanezt mondhatnám el a forint/euró árfolyamról is, ahol, emlékezzünk vissza, 2010-ben egy 266 környeki forint/eurón vette át a kormányzást az akkori Fidesz-kormány, ez a legelső fegyveres konfliktusról szóló híreket megelőzően 360 forint/euró körüli értéket vett fel. Aztán tudjuk, hogy tervezhettek költségvetést akármilyen árfolyam mellett, amikor ez elszállt 430-ra vagy még magasabbra, akkor az biztos, hogy a költségvetés terheit extra és markáns módon növelte, és ennek az árát valakinek meg kellett fizetnie.

Magyarországon ezt az árat nem a mult cégek támogatásaiból szokták megfizetni, hanem a magyar

családokat közvetlenül vagy közvetve érintő adóforintok elköltéséből. Ez jelenthet a család számára közvetlen transzfert, vagy jelenthet, mondjuk, egészségügyi, szociális, oktatási rendszert, az ezeken itt vagy ott, közvetlenül vagy közvetve történő spórolást. Pontosan ez az a gyakorlat, ami végigkíséri az elmúlt éveket. Azt látjuk, hogy amikor év végén rendeleti úton kellett módosítani ezt a költségvetést, az államtitkár úr talán megerősít abban, hogy itt nemcsak extra mínuszok jelentkeztek, de extra pluszt is találtak, hiszen a magasabb árakon a magyar családok annyi irreálisan magas mennyiségű áfaforintot fizettek be a költségvetésbe, hogy önöknek módosítani kellett ezermilliárdos nagyságrendben - ugye, 900 milliárd körül - az áfabevételi várakozást is. Tehát nem túlzok akkor, ha azt mondom, hogy nemcsak a kiadási oldalon szálltak el a különböző tervek, de a bevételi oldalon is, ezermilliárdos nagyságrend volt csak az áfakülönbség. Ez egyértelmű matematikai bizonyítéka a tervezhetetlenségnek.

Tehát ne sejtsenek itt valami ellenzéki összeesküvést, amely mindenképpen a költségvetés hitelességét igyekezne aláásni, ez pusztán matematika. A tényszámokhoz akkor tudunk közelebb kerülni, hogyha minél kisebb az az időszak, ami a költségvetés elfogadása és a költségvetési időszak kezdete között zajlik. Ha ez csak egy hónap - van olyan ország, ahol egyébként néhány nap -, akkor nyilván a hibahatár is alacsonyabb. Én arra biztatom önöket, hogy gondolják végig ennek a kilencéves hagyománynak a feladását, a saját dolgukat könnyítik meg vele.

Összességében azt kell hogy lássuk... - a családtámogatások rendszeréről kell hogy beszéljek, nem is csak pár, jó sok szót. Én nagyon üdvözöltem azt, amikor 2010-11-ben a családtámogatások rendszere úgy alakult át, hogy - retorikailag mindenképpen - a gyermekvállalást nemcsak ösztönözte, de honorálta, elkezdte honorálni a rendszer. A korábbi családi adókedvezményeknél például nagyjából a háromgyermekesektől volt tapasztalható kedvezmény vagy még ott sem.

(15.30)

És itt azt látjuk, hogy bejött a családi adókedvezmények rendszere meg a különböző támogatási formák. Most lépünk túl azon, hogy az szja-mentességet háromgyerekes édesanyáktól kezdődően ígérték, csak aztán kiszámolták, hogy mindez mennyibe kerülne; látták, hogy sokba, ezért a sokkal kisebb populációt kitevő négygyermekes édesanyákra hozták meg ezt a döntést, spórolva a költségvetésnek, de pontosan a demográfiai célt feladva.

Vizsont azt látjuk, hogy ez a családtámogatási rendszer bizony nem inflációkövető, és, államtitkár úr, válaszokat kellene találni arra, ha vannak demográfiai célok mögötte - sajnos a számok ezt még nem igazolják vissza -, akkor csak úgy van értelme az egésznek, hogyha minden évben, kutya köteles módon, minden egyes eleme követi az inflációt. Ehhez képest azt látjuk,

hogy a 2022-es 88 ezres élveszületési szám körül komoly vita bontakozott ki a Házban, és én szeretnék bekapcsolódni ebbe a vitába.

Mélységesen inkorrektnek tartom azt, amikor egy óriási, robbanásszerű, százezer fölötti élveszületési számot várnak el egy olyan időszakban, amikor a szülőképes korú hölgyek száma folyamatosan csökken.

De mérhetetlenül inkorrektnek tartom azt a kormányzati magatartást is, amely a nagyon rossz emlékü 2000-es évek végi termékenység arányszámban mért katasztrófa után azt a természetes visszafordulást, ami minden országban bekövetkezett a régióban, a Fidesz-kormányok sikerének állítja be, miközben ez nem az. A számok azt bizonyítják, hogy 90 ezer alatti vagy környéki születésszámokat tud ez az ország jelen pillanatban produkálni; nem látjuk a kiugrást a kormány családpolitikai intézkedéseinek köszönhetően, és ez baj. Látunk két esetben egy átmeneti buckát, és egyébként ezeket is nagyon kell üdvözölni, de összességében elmondható, hogy ez a családtámogatási rendszer nem tudta a demográfiai célokat beváltani; nem volt trendforduló; nem sikerült elérni azt, hogy a vágyott gyermekek és a valóban megszületett gyermekek közötti szakadék - nem árok, szakadék - csökkenjen.

És ha van mércéje egy kormányzat munkájának, akkor ez az - ez az 1., 2. és 3. számú -, és éppen ezért állok értetlenül önök előtt. Ha szeretnék javítani ezen a katasztrofális helyzeten és a szülőföldön való boldogulást biztosítani minden magyarnak, akkor egyrészt haza kellene hívniuk, csábítaniuk a kényszerből külföldön lévőket, nem a hatdiplomás karrierépítőkre gondolok, akik reményeim szerint csak hazajönnek a folyamatára közepén vagy végén; azokra gondolok, akik mondjuk, volt devizahitelesek, és a forintra váltott hitelüket egy nyugati vágóhídon realizált jövedelemből forintban fizetik. Ezekről az emberekről beszélek; kényszerből boldogulnak Nyugaton; itt lenne a helyük ebben az országban; nekik is vannak családtervek, gyermekvállalási terveik, és nem lehetnek itt velünk.

Államtitkár Úr! Hol van ebben a költségvetésben a hazahívó program? Hol van a kényszerből kivándoroltak számára lakhatási program? Tudja, mit látok? A lakástámogatások sor, felsorolva egyébként a családtámogatások között, 382 milliárdról 181 milliárdra csökken; kevesebb mint a felére csökken. Vesszük ki az okait! Lehet, hogy ön ismeri azt a szakmai megoldást, ami emögött van, és pozitív irányba mutat egy költségvetési sor lefelezése; én ezt vitatom. Szerintem a lakhatás a bérkérdés mellett a másik kulcsa a szülőföldön boldogulásnak, a demográfiai kérdések megoldásának és annak, hogy ebben az országban legyen mérhető jövő száz év elteltével is. Hogyan csökkenhet egy ilyen, a családtámogatásokhoz ennyire közvetlenül kapcsolódó sor, és adott esetben a felére? Elképedve állok mindezek előtt!

És beszéljünk néhány szót - mert a családtámogatások körében ellenzéki kollégáim soha nem tudják kikerülni - a családi pótlékról! 00:00-nál szögezzük

le: én nagy híve vagyok annak, hogy duplazzuk meg a családi pótlékot, de nem ám akárhogyan. Én nem tudom elfogadni azt a gondolatot, hogy alanyi jogon dupla annyi pénzt adjunk oda embereknek, aztán költik, amire akarják; ez szerintem egy kényelmes, félrevezető hozzáállást képezne le. Én vállalom azt, hogy ki szeretném kötni, hogy csak a gyermekek érdekkörében hasznosuló módon lehessen ezt az emelt összeget elkölteni; ennek pedig egyetlen garanciája van: a családi kártya.

Az általunk asztalra letett családi kártya intézménye arra alkalmas, hogy a dupla családi pótlékot, ami alanyi jogon jár, alapvető élelmiszerre, gyermeknevelési cikkekre, a gyermek lakhatására és a számára szükséges szellemi szolgáltatásokra, jóságokra lehessen elkölteni. Ha ez a feltételrendszer teljesül, akkor én holnap megdupláznám, és egyébként az ezt illető módosító javaslatot be is fogjuk nyújtani, tehát nem feltétel nélkül, de a duplázást a gyermekek érdekkörében hasznosuló módon egyértelműen valljuk és vállaljuk, nem alanyi jogon, és még egyszer mondom, komoly feltételrendszer mellett.

De ugyanígy rossz érzés tölt el, amikor a családi adókedvezmények rendszerének a változásaira gondolok. A bevezetését nagyon üdvözöltem; az összehatárok a bevezetésekor szerintem megfelelőek voltak, tehát nagyjából leképezték az átlagjövedelemhez képesti valódi segítséget nyújtani képes összegeket. De, államtitkár úr, mi történt azóta? Volt olyan év, amikor szelektíven növelték, súlyozták az inflációval, mondjuk, a kétgyerekesek számára járó családi adókedvezményt, de voltak hosszú évek, amikor nem. Ez a rendszer nem inflációkövető, és a családtámogatások egy jó részéről elmondható, hogy adott esetben az értéküket felét elvesztették a bevezetés óta, és ezeket az értékeket a családoknak nem kompenzálta senki - ami tudja, miért baj? Mert a gyermeknevelési cikkeken ott van a 27 százalékos büntetőáfa, Európában a legmagasabb, és ezeknek az ára sokkal nagyobb mértékben szállt el, mint amit bármilyen támogatás tudott volna követni. Még inflációkövető családi adókedvezmények rendszerével sem tudtuk volna teljesen kompenzálni azt a büntetőadót, amit az áfán keresztül befizetnek ezek a családok.

Tehát további javaslatunkként fogadják el legalább a gyermeknevelési cikkek áfanullázását; ha a teljes alapvető élelmiszerkörtől valamiért tartanak, mert ezt drágának gondolják, legalább a gyermeknevelési cikkeken ne fizessen be több áfát egy család, mint amennyit családi pótlék formájában a gyerek után megkap. Ez szerintem pártfüggetlen alapállás lehetne, és pártokon felül álló módon mindenki tudná vállalni, már csak azért is, mert nagyon-nagyon óvatos a kormány, és 6 százalékos inflációt tervez a következő évre. Szeretném elmondani, hogy ha ez év decemberére - és én ebben szurkolója vagyok a miniszterelnöknek - el tudjuk érni, hogy egy számjegyű legyen az infláció decemberre éves átlagban, akkor az sem jelenthet 17 százalékos inflációnál kisebbet, ugye. Így jön ki a számtani átlag az év 12 hónapját tekintve,

és ha a 17 százalékból önök jövőre valahogy 6-ot tudnak csinálni, én tényleg megtapsolom önöket.

Legyen szíves, fogjon szavamon a következő költségvetési vitánál; ha sikerül a 6 százalék, tőlem egy tapsra számíthatnak, de nem szeretném elviccelni, mert ez nagyon komoly téma. A helyzet az, hogy erős fenntartásaink vannak a 6 százalékos inflációt illetően - ami tudja, miért baj? Mert az egész költségvetésben a családok számára járó támogatásokat ezen 6 százalékos inflációs várakozás alapján dolgozzák ki. Tehát ha ez csak néhány százalékkal túlszalad, van, ahol elvileg és állítólag utólag kompenzálják, mint a nyugdíjak esetében. De az aktívknál, a gyermeket nevelőknél ezt nem fogja kompenzálni és kipótolni senki, ezt a családok kellene hogy kigazdálkodják a saját költségvetésük terhére. Ez nem egy reális elvárás, államtitkár úr! Nem lehet 6 százalékos inflációval családtámogatásokat tervezni.

Hadd mondjak egy példát! Az óvodák és az általános iskolák költségvetési támogatása 6,6 százalékkal nő. Ez azt jelenti, ha csak 7 százalékos lesz az infláció, már megszorítások kellenek ebben a rendszerben, hogy ki lehessen ezeket gazdálkodni. Tudom, ön erre azt szokta mondani, mert régi szakmai partnerek vagyunk, hogy az önkormányzatok kezében ott a kulcs, hogy kipótolják ezeket az összegeket, ez kétségkívül igaz. De ha az önkormányzatok is forráselvonás áldozatai, nem fogják tudni kipótolni; akkor megint csak az van, hogy az óvodákon belül kell majd valamin spórolni, ami szerintem minden jóérezésű magyar számára elfogadhatatlan, nem lehet cél; az általános iskolák tekintetében ugyanezt gondolom.

Van itt egy negatív szirup, ami leönti az egész rendszert, államtitkár úr, ez pedig az, hogy miközben próbálunk spórolni, ugyanannyit biztosítani óvodáknak, iskoláknak, hát, a törlesztési terheink, tehát mint a családi költségvetésben is a személyi vagy a gyors hitel ára, sokkal magasabb, mint a hosszú lejáratú bankhitelé, és itt bizony annyira elszállt az államadósság, hogy tényleg impozáns volt, ahogy Varga miniszter úr erről beszélt, mert GDP-arányosan egyébként szerintem védhető lenne a történet. És amikor egy hitelminősítő megvizsgálja a magyar államadósság helyzetét, akkor GDP-arányosan tényleg jó az, ha 70 százalék alá sikerül megint csökkenteni, és lehet, hogy egy hitelminősítő cég erre még azt is mondja, hogy ez a nemzetgazdaság oké.

De van ennek egy nominális oldala is, államtitkár úr, és ez azért fontos számomra, mert a 2010-es 20 000 milliárdról elszálló - majd 50 000 milliárd fölé elszálló - adósság törlesztési terhet forintban mérik, ezermilliárdokban mérik, és amikor mi elkezdtük a szakmai diskurzust 2011-12-ben, akkor minden évben egy ezermilliárdos nagyságrend volt nagyjából - volt, amikor 900, volt amikor 1250 milliárd - az a törlesztési teher, amit az államadósság után fizetni kellett.

És most ott tartunk, államtitkár úr, hogy az az ezermilliárdos nagyságrend eddig 2541 milliárd forint volt, most pedig felmegy 3144 milliárd forintra.

Ez nagyságrendileg már meg fogja közelíteni az egyik fajta befagyasztott EU-s keret értékét.

(15.40)

Tehát amikor a hiányzó EU-pénzekekről beszélünk, lássuk, hogy a másik oldalon Magyarország a brutálisan növekvő kamatterhei miatt már egy ekkora nagyságrendet fizet ki. Nem szeretnék tényleg demagóg lenni, és az IMF-hitel akkori összegét emlegetni és súlyozni az inflációval, de ez egy nagyon komoly ballaszt az egész rendszeren.

Engem őszintén, tehát pikírtkedés nélkül érdekelne, hogy mi az államadósság-stratégiája a kormánynak, mert évekig azt mondták, hogy majd kinőjük ezt az államadósságot, túlpörgi a gazdaság, és ez az összeg évről évre egyre kisebb százalékot fog képviselni a költségvetésben, most pedig azt látjuk, hogy évről évre nagyságrendekkel növekszik az államadósság-törlesztés terhe, és elvonja a forrást. Ebben szerintem mindannyian egyetértünk, hogy elvonja a forrást más szükséges és sok esetben nélkülözhetetlen fejlesztésektől. Beszélhetnék én itt az állami médiára fordított 126 milliárdról és egyéb tételekről, ami vita-képes, hogy kell-e ennyi, de ha az egészet leönti egy ilyen, több mint 3000 milliárdos kiadás, és nem látjuk, hogy mi a menedzsmentet illető elképzelés, hogyan akarja ezt menedzselni a kormány a következő években, akkor nagyon nehéz hiteles javaslatokat tenni arra nézve, hogy itt valahogy kimozduljunk ebből a helyzetből.

Még inkább riasztó az, államtitkár úr, hogy egy évvel ezelőtt a sajtóhírek szerint a költségvetés elfogadásakor még ilyen 1400 milliárdos kamattörlesztési terhet terveztünk, és ez brutálisan elszállt. Tehát nagyon rövid idő alatt ennek az értéke elszállt majd a kétszeresére. Most ehhez képest is megy föl ez az összeg, és nehogy úgy végezzük, hogy többet fizetünk évente államadósságkamat-törlesztésre, mint amennyit EU-forrásként realizálunk, főleg a mostani helyzetben, amikor a 700 milliárdos tagdíjat befizetjük, a piacunk nyitva van, a multcégek generálják a profitot, amit sokszor adózatlanul talicskázna ki az országból, a másik oldalon meg - a kormány gazdaságpolitikája, retorikája egyéb faktorok miatt - nincsen semmi. A bevételi oldal e tekintetben üres.

Tehát ez egy kétségkívül kiszolgáltatott, borzalmasan nehéz helyzet, amivel valamit mégis kezdeni kell, főleg, ha ezen kiadások mellé járul a Magyar Nemzeti Bank vesztesége; szintén egy 400 milliárdos teher, és én továbbra sem értem az önök szabályozását. A szabályozás ugyanis arról szól, hogy ha vesztesége van a Magyar Nemzeti Banknak, akkor azt fizesse ki a költségvetés, a magyar adófizetők. Van ilyen más országokban is, ne ebbe kössünk bele. Na de mi van a nyereségével?

Az utóbbi több mint 12 évben számtalan olyan esztendő volt, amikor horrorisztikus nyereségeket produkált a Magyar Nemzeti Bank, nem volt ugyanakkor egy önök által ide lerakott szabályozás, amely

ezt kötelező jelleggel befizettette volna a költségvetésbe. Nem tudom megállni, mindig azt hiszem, hogy kibírok egy költségvetési vezérszónokit devizahitelezés nélkül, de nem, és nem is akarom kibírni. Tehát volt olyan év, amikor a devizahiteles átváltáson egy horrornyereséget realizált a Magyar Nemzeti Bank. Ezt miért nem fizették be vele, államtitkár úr? Ha akkor befektetik, megforgatják azt a pénzt, most a 400 milliárdos veszteséget ebből lehetne finanszírozni. Így az van, hogy az extra bevétel nem jött be, most az extra kiadást pedig a magyar adófizetők kifizetik. És még most, a héten is hallottam olyan indoklást, hogy önök megmentették a devizahitelesek, amit muszáj helyre tennem, mert azt a történelmi pénzügypolitikai önfeladást, amit azon a területen produkáltak, nem tudom más példával összehasonlítani.

Tehát az, hogy a felvételtől árfolyamon való forintosítás helyett piaci árfolyamon forintosították, de előtte a szerencsések számára a végtörlesztési kedvezményes árfolyamot meghatározták, egy védhetetlen rendszer. Még ha nem lett volna végtörlesztés, akkor mutogathattak volna a piacra, de így, hogy a szerencséseknek volt egy kedvezményes árfolyam, az egyszerű magyar embernek pedig semmi, ez egy teljesen elfogadhatatlan rendszer, ezermilliárdos nagyságrendű vagyont vontak el a hitelkárosultaktól és tartottak a bankoknál indokolatlan módon, még akkor is, ha látszólagos veszteségeket a bankok is kimutattak.

De az biztos, hogy ez a pénzügyi rendszer és az a bankrendszer, amellyel paktumot kötöttek, majd EBRD-paktumot kötöttek, nem járt rosszul a devizahitelezéssel, magyar családok tömegei viszont rettenetesen rosszul jártak, és túlzás nélkül mondhatom, a demográfiai adatokon, a kivándorlási adatokon is látszik az a devizahiteles katasztrófa és az ebből kifolyó bizalomvesztés, amely magyar emberek százazeiben ott lakozik, és ott lakozott.

Azt is láthatjuk, hogy ha megvizsgáljuk a végrehajtási rendszert, annak a túlkapásait, akkor bizony mára összeáll a kép, hogy itt intézményesítetten fosztottak ki magyar családokat, nagyon sok magyar családot, és nem telhet el egy költségvetési vita anélkül, hogy az ő sorsukról ne beszéljünk.

Összességében tehát, ha valódi a cél, és én bízom benne, hogy az, hogy a magyar családokat a szülőföldön való boldoguláshoz segítsük, akkor a vendégmunkásimport áramvonalasítása és gördülékennyé tétele helyett sokkal inkább egy bérfejlesztési programon kellene gondolkodniuk.

A mi normális béreket célzó koncepcióknak a lényege éppen az, hogy a majdan felszabaduló EU-források és egyébként a hazai extraprofitból adódó források is egy olyan bérfejlesztési alapba kerüljenek, ahova fordulhat a mikro-, kis- és közepes méretű vállalkozó akkor, hogy ha nemzetstratégiai fontosságú beruházások mentén béreket kíván fejleszteni. A normális béreket célzó koncepciót egyébként az állam saját magán is elkezdhetné a közszféra bérrendezésével és folyamatos közelítésével az európai átlaghoz, tudna maga után húzni más ágazatokat is.

De ne feledkezzünk el arról, hogy ennek a kormány-nak a multicégekkel is van nagyon sok stratégiai szerződése. Mi ezeket már a tavalyi évben is alaposan megvizsgáltuk, és nem találtunk ezekben olyan kikötést, amely arról szólna, hogy legalább a termelékenység növekedésének megfelelően növekedjenek mindig a bérek is; vagy így van, vagy nem. Ezt piaci viszonyok döntenek el, és ez így nem helyes.

Államtitkár úr, önöknek újra kellene tárgyalni ezeket a szerződéseket, és nem a multikat kedvezményezni vég nélkül, hanem kikötni, hogy a magyar családok szülőföldön való boldogulása érdekében itt is normális bérszínvonal legyen kimutatható. Három területet is felsoroltam tehát, egymástól függetlenül is működnek, de nyúljanak hozzá végre valamelyikhez, tegyenek ezeken a területeken valamit.

Mondok egy példát. Az akkumulátorgyár-ügynek nagyon sok leágazása van, de egy biztos, hogy irritáló. Ezek a cégek több száz milliárdnyi vissza nem térítendő támogatást kapnak, olyan jellegűt, ami a magyar mikro-, kis- és közepes méretű vállalkozások irányába nem nyitott. Tehát az a követelésünk, hogy állítsák le ezt a támogatási rendszert, nyissák meg a magyar cégek számára is, és a magyar kvótajavaslatunk szól egészen pontosan arról, hogy a magyar adófizetők pénzéből összerakott támogatási összeget csak olyan cég kaphassa meg vissza nem térítendő támogatás formájában, amely magyar munkahelyeket biztosít, amely magyar családok megélhetését teszi lehetővé.

Szeretném leszögezni nagyon élesen, hogy mindenféle kvótával szemben elutasító vagyok, legyen az migrációs, legyen az bármilyen másfajta kvóta. A zéró tolerancia elvét vallja a Jobbik-Konzervatívok politikai közössége ebben az ügyben. Egy kvóta irányában vagyunk megengedők, ez a magyar kvóta, amely a magyar munkavállalókat védi a vendégmunkások áradatával szemben.

Itt sem mondtuk azt, hogy zárjuk ki ezeket a multicégeket a piacról. Nem tiltottuk meg emberek átlépését adott esetben, ha vendégmunkásként érkeznek az európai határon. Annyit mondunk - és ez nem egy akkora nagy dolog, ezt önöknek be kéne tartani -, hogy a magyar adófizetők által összeadott támogatási pénz csak a magyar családok munkahelyeit támogassa létrejövétel vagy fenntartás szempontjából. Nem szeretném azt látni, hogy a magyar adófizetők vendégmunkások munkahelyeit finanszírozzák olyan külföldi cégek számára, amelyek aztán vagy kitalicskázzák adózatlanul a profitot az országból, vagy nem.

Egészen elképesztő tehát, hogy ilyen helyzet egyáltalán kialakulhatott, hogy erről beszélni kell, de az biztos, hogy sem a vendégmunkásimport, sem a szervezett migráció, sem a kvótaszerező megoldások nem jelenthetnek megoldást Magyarországon jövőjére nézve. Megoldást csak a családok támogatása, a normális béreket célzó program, a bérek fejlesztése és a külföldre kényszerültek számára egy hazahívó program jelenthet.

A Jobbik-Konzervatívok közössége pedig minden költségvetési módosító javaslatát ennek a célnak rendeli alá azért, hogy ne csak normális béreket, de normális

életet is elérhessünk minden magyar számára, ennek pedig kulcsa a szülőföldön való boldogulás ideája. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A Mi Hazánk képviselőcsoportjának vezérszónoka Dúró Dóra képviselő asszony, az Országgyűlés alelnöke. Alelnök asszony is a felszólalását itt, az emelvény szószékéről mondja el. Parancsoljon, öné a szó.

DÚRÓ DÓRA, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A Mi Hazánk Mozgalom szerint stratégiai hibás a kormány gazdaságpolitikája, ugyanis a vendégmunkások tudatos betelepítésével gyakorlatilag bebetonozza az alacsony béreket. Ez nem alkalmas az életszínvonal és az életminőség javítására. A multik pénzszivattyúja tovább folytatódik, sőt erősödhet, és azt is ki kell mondanunk 13 év kétharmados fideszes kormányzás után, hogy az önkormányzatok családpolitikája, gazdaságpolitikája sajnos nem volt alkalmas arra, hogy a demográfiai fordulat megtörténjen Magyarországon.

Ha megélhetésről beszélünk, akkor talán a legfontosabb kérdés a bérek alakulása Magyarországon és az, hogy ilyen alacsonyak a bérek hazánkban. Ez a kormány gazdaságpolitikájának következménye, egy tudatos politika az önkormányzatok részéről.

(15-50)

Ennek következtében mára odáig jutottunk, hogy a minimálbér hazánkban a második legalacsonyabb az Európai Unióban. Csak Bulgária az, amely mögöttünk van ebben a mutatóban az Eurostat adatai szerint.

2008-ban - tehát a szocialisták kevésbé dicsőséges kormányzása idején - még nyolc ország volt mögöttünk a tekintetben, hogy olcsóbb a munkavállaló egy munkaadó számára. Most már csak hárman vannak mögöttünk ebben a mutatóban, tehát ez is mutatja, hogy kizárólag az Orbán-kormányok felelőssége és gazdaságpolitikájának a következménye, hogy ebben ennyire visszacsúsztunk nemzetközi összehasonlításban is.

Hogyha az oktatási ágazatot nézzük, akkor még rosszabb a helyzet, mert az oktatási ágazatban dolgozó munkavállalóknál a második legalacsonyabb értéket mutatja e tekintetben Magyarország, tehát a pedagógusok bére és általában az oktatásban dolgozók bére rendkívül alacsony, még a teljes magyar munkaerőpiachoz képest is alacsony Magyarországon a többi tagállamhoz képest.

De nemcsak a bérek nagyságáról kell beszélnünk, hanem a vásárlóértékéről is, és a KSH legfrissebb adatait szeretném e tekintetben a tisztelt Ház figyelmébe ajánlani, ugyanis a KSH jelentése alapján a munkabér vásárlóértéke az elmúlt hét hónap alatt 48 százalékkal csökkent, és nem látjuk annak a jeleit a 2024. évi költségvetésben sem, hogy ezt a csökkenést valamilyen

módon kompenzálnák, vagy még akár ennek a vásárlóértéknek az erősödésére kerülne sor. Ezzel párhuzamosan pedig sajnálatosan azt is látjuk, hogy az egyenlőtlenségek növekednek a társadalomban. Ez az elhibázott Covid-politikából is adódik, illetve a kormány társadalompolitikájának is következménye.

Remélhetnénk azt, hogy a bérfelzárkózás vagy -felzárkóztatás megindul, ugyanakkor éppen néhány órával ezelőtt fogadta el a kormány többség azt a migrációs törvényt, amely lehetővé teszi, hogy a vendégmunkások, amelyekre önkormányzatok a következő években a magyar munkaerőpiacot alapozzák, könnyítetten érkezhessenek Magyarországra, ami ellen a Mi Hazánk Mozgalom a leghatározottabban tiltakozik, és semmilyen módon nem tartja azt elfogadhatónak.

Felháborító, hogy a következő években akár 500 ezer - ötszázezer! - vendégmunkás érkezhet Ázsiából Magyarországra, hiszen ez gyakorlatilag bebetonozza az alacsony munkabéreket, és a magyar munkavállalók béralku-pozícióját rendkívüli mértékben gyengíti. Az ő igénytelenségük a záloga annak, hogy nem várható a következő években sem az, hogy a bérek felzárkózzanak a nyugat-európai színvonalhoz, és ez további kivándorláshoz vezethet.

Ezzel párhuzamosan, hogy betelepítik ezeket a legális migránsokat, az illegális migrációban részt vevő embercsempészeket is finanszírozási problémákra hivatkozva engedik szabadon, pedig a határvédelem, az ő munkájuk - idézőjelbe téve persze a munkájukat - elleni védekezés eddig is 650 milliárd forintjába került a magyar adófizetőknek. A határvédelemről beszélek, és az egy hiú ábránd a kormány részéről természetesen, hogy az Európai Unió valamikor is meg fogja ezeket a költségeket téríteni.

A minap olvashattuk azt a hírt is, hogy egy mult cég indiai nőket képez Magyarországra kamionsofőrnek. Indiai nőket képeznek Magyarországra kamionsofőrnek, akik hogyha ezt a munkát elvállalják, ezt követően rövid idő elteltével a családjaikat is idehozhatják Magyarországra, és csak ennek a programnak a keretében kilátásba helyezték azt, hogy 800 ilyen indiai család érkezhet Magyarországra. Na, ez az, amiből a Mi Hazánk Mozgalom nem kér, mert ennek nemcsak gazdaságpolitikai, hanem nagyon súlyos kulturális következményei is lesznek, amit Nyugat-Európában már láthatunk és tapasztalhatunk.

Stratégiai különbség van tehát a kormány gazdaságpolitikai elképzelései és a Mi Hazánk Mozgalom gazdaságpolitikai jövőképe között. Mi nem akkugyárakra, nem alacsony hozzáadott értéket előállító gyárakra szeretnénk Magyarországot jövőjét alapozni, hanem a helyben megtermelt élelmiszer helyben történő feldolgozására és az önellátás irányába történő elmozdulásra.

Hangsúlyozni szeretném, hogy az önellátás nem azt jelenti, hogy semmit nem hozunk be külföldről, nyilvánvalóan, ugyanakkor stratégiai fontosságú - és ezt talán az aszály és a háború is megmutatta -, hogy Magyarország kitértségét a stratégiai területeken minél inkább csökkenteni tudjuk.

Ezek tehát azok a stratégiai irányok, amelyekről a következőkben részletesebben is beszélni szeretnék: az önellátás, a biztonság, a fenntarthatóság és a termelékenység. Hiszen a gazdaságunk e tekintetben van talán a leginkább elmaradva.

13 év kétharmados kormányzása sem volt elég önöknek ahhoz, hogy például a vízgazdálkodás területén érdemi előrelépések történjenek Magyarországon. Ezt maga a miniszterelnök is elismerte, hogy az az aszálykár, amely a tavalyi évben bekövetkezett és nagyjából ezermilliárdos nagyságrendre tehető, elkerülhető lett volna, vagy részben elkerülhető lett volna, hogyha a vízgazdálkodási infrastruktúra-fejlesztés megtörtént volna ezt megelőzően, de mivel ezt nem tették meg, ezért volt ilyen óriási kár. Azóta sem történt érdemi előrelépés, ami részben egyébként helyes, hiszen elkapkodni sem jó egy ilyen infrastruktúra-fejlesztést, ugyanakkor elkerülhető lett volna, hogy a mezőgazdaság és az abban dolgozók ekkora hátrányt szenvedjenek el.

Az energiaellátás tekintetében ugyanez mondható el. Magyarország energiafüggetlenségéhez vagy az ebbe az irányba történő elmozduláshoz ki kellett törnie az orosz-ukrán háborúnak, meg kellett annak történnie, hogy a gáz ára ilyen mértékben elszálljon, és a magyar kormány csak ezt követően kezdett el gondolkodni azon, hogy a kitétségünket hogyan tudja csökkenteni akár Oroszország, akár az Egyesült Államok irányába, és hazai erőforrások termelésével, ki-termelésével tudjon e tekintetben gazdálkodni.

Sajnos, a termelékenységi szintünk is az Európai Unióban a harmadik legalacsonyabb. 2011-ig e tekintetben hatan voltak mögöttünk, tehát ez a visszaesés is, ez a mutató is olyan, amelyben önöknek még a szocialista kormányokat is sikerült alulmúlni, ami nem kis teljesítmény, de egyértelmű, hogy ennek a kormánynak a felelőssége.

Az összeszerelő tevékenységet végző üzemek nem fogják biztosítani azt, hogy a magyar életszínvonal és életminőség felzárkózzon a nyugat-európaihoz és a külföldi multinacionális cégek támogatása helyett a magyar munkavállalók kétharmadának egyébként munkát adó magyar kis- és középvállalkozói szektor megerősítésére lenne szükség.

Maga Orbán Viktor is elismerte, hogy a multinacionális cégek évente több pénzt visznek ki Magyarországról, mint amennyit Magyarország az Európai Unióból úgynevezett támogatásként - persze nagyon idézőjelbe kell tenni itt a „támogatás” szót - visszakap, és a visszakap szón is hangsúly van, mert önök a jövő évben is 700 milliárd forintot terveznek befizetni az Unió költségvetésébe úgy, hogy még mindig bizonytalan, hogy mi megkapjuk-e a nekünk jogosan járó forrásokat. Ez elképesztő!

Tehát legalább azt el kellene érni a magyar kormánynak, hogy ameddig mi nem kapjuk meg az Európai Uniótól a nekünk jogosan járó forrásokat, addig nehogy már mi befizessük ezt a 700 milliárd forintot, ami szintén a magyar embereknek, a magyar adófizetőknek a pénze. Ha tehát mi nem kapjuk meg

a nekünk jogosan járó forrásokat, akkor mi se fizessük be ezt a pénzt az Európai Unió kasszájába!

Az Ukrajnának kifizetett 70 milliárd forint is rendkívüli mértékben felháborító, mert azt persze óriási csinnadrattával tudta bejelenteni Szijjártó Péter, hogy Magyarország nem járul közös európai uniós fizetéshez, majd egy nap alatt rendeletben erről is döntöttek, és már oda is adták Ukrajnának a háború finanszírozására ezt a 70 milliárd forintot.

(16.00)

Az Európai Unióval kapcsolatban tehát az, hogy a mult cégekhez kerülnek ezek a támogatások legnagyobb részben, mutatja azt, hogy ha Magyarország nem is nettó befizető, de nettó ráfizető. Nem véletlenül szokták mondani, hogy Magyarország európai uniós tagsága Németországnak éri meg a legjobban. Tehát amíg önök 70 milliárdot fizetnek Ukrajnának, 700 milliárdot fizetnek az Európai Uniónak, cserébe megkapjuk az ukrán államtól a magyargyalázásokat, a magyar közösség vezetőinek az üldözését, az Európai Unió pedig igyekszik bevándorlókat a nyakunkra ültetni és az LMBTQ-ideológiát érvényre juttatni Magyarországon is.

A nyugat-ázsiai munkavállalók helyett önöknek sokkal inkább kellene stratégiát kidolgozni arra, hogy a Nyugatra vándorolt magyarokat hogyan tudjuk hazahozni, mert ők valóban a mi országunk gyermekei. Az is mutatja, hogy ennyi magyar van külföldön, hogy a devizakérdést sem sikerült megnyugtatóan rendezni, és a két ciklussal ezelőtt a Nyugatra vándorolt magyarokra kidolgozott „Gyere haza, fiatal” program egyértelműen befuccsolt, nemhogy hazahozni nem tudták ezeket az embereket, hanem még többen mentek ki azóta is.

A Mi Hazánk Mozgalom abban látja a stratégiai kitérési pontot, hogy a helyben megtermelt élelmiszereket helyben feldolgozzuk, és erre tudunk egy perspektívát felhúzni. De önök még az élelmiszeripar tekintetében sem azokat a vállalkozásokat, gazdákat támogatják, akiket kellene. Ezt egy konkrét példával is szeretném érzékeltetni. A Belügyminisztérium államtitkára, Rétvári Bence bejelentette, hogy az energia-ital-fogyasztás visszaszorítása érdekében a kormány egy kampányt kezd, hogy ennek a veszélyeire felhívja a magyar fiatalok figyelmét, és államtitkár úr konkrét példákat, eseteket is felsorolt, amikor ezeknek az italknak a túlfogyasztása miatt akár mentőt is kellett hívni fiatalokhoz. Csakhogy miközben ezt a kampányt folytatja a kormányzat, aközben az energiaital-gyártó céget az elmúlt években kormányzati pénzből 18 milliárd forinttal támogatták. Tehát önök úgy akarják megvédeni a fiatalokat az energiaital-fogyasztástól, hogy közben a szüleik által befizetett adókból 18 milliárd forinttal támogatják az ezt gyártó céget. Ez nem más, mint álszentség! Például ezt a 18 milliárd forintot is odaadhatták volna olyan gazdálkodóknak, akik bioélelmiszert állítanak elő, akik egészséges élelmiszert termesztenek, és akkor ez az ágazat lábra tudott

volna kapni. De ez egy álszent politika az önök részéről.

S ha már a gyermekeknél tartunk, akkor elérkezem ahhoz a részhez, amely Magyarország szempontjából a legfontosabb, a demográfia és a családpolitika kérdéséhez. Engedjék meg, hogy most egy kicsit távolabbi perspektíváról beszéljek és ne csak a jövő évi költségvetésről, hiszen nincs is értelme a családpolitika tekintetében egyetlen évről beszélni, évtizedek tendenciáira kell rápillantanunk.

Ki kell mondanunk és látnunk kell, hogy egy olyan társadalomban élünk, amely kétszer annyi forrást költ nyugdíjra, mint amennyit családtámogatásra. Ennek az oka nyilván Magyarország korfája is, illetve az a tendencia, ami már több mint negyven éve tart hazánkban és Európa többi országában is: évről évre kevesebb gyermek születik. Ugyanakkor a 2024-es költségvetés már nem tekinthető családbarát költségvetésnek, és erre konkrét példákat is fogok mondani, hogy miért nem.

Varga Mihály miniszter úr az expozéjában egyik stratégiai célként jelölte meg, hogy megőrizze a családtámogatásokat, ugyanakkor ez az idei évben sem sikerült reálértéken, és a következő évben sem fog sikerülni. A családtámogatások döntő többségét 2011-ben vezették be, például az adókedvezményeket, de ezek azóta gyakorlatilag változatlanok, a kétgyermekesek adókedvezményét kivéve. Például ha a háromgyermekesek adókedvezménye arányosan növekedett volna az átlagbérrrel, akkor ez ma nagyjából a két és félszeresét kellene hogy érje, de továbbra is csak 99 ezer forint. és ez nem fog változni a következő évben sem.

Való igaz, hogy a 2010-es évek első részében az adórendszer nagyon nagy mértékben és kiemelten támogatta a családokat - ezt el kell ismerni -, és ennek meg is mutatkoztak a jelei a termékenység számait illetően is, de most már az is elmondható, hogy egy 25 év alatti gyermektelen pár nagyobb adóalap-kedvezményt kap, mint egy ötgyermekes család. Nem szeretnék a fiatalok adókedvezménye ellen beszélni, ennek is megvannak a maga stratégiai céljai, ez is indokolt, ugyanakkor látni kell, hogy a családok kiemelt támogatása a többi társadalmi csoporthoz képest elég erőteljesen visszaszorult azzal, hogy a családtámogatások elinflálódtak, illetve nem követték a bérek növekedését. Ezért ahhoz, hogy valóban demográfiai trendfordulóról beszéljünk, teljesen új típusú családtámogatások bevezetésére is szükség van, és arra is szükség van, hogy ezek a meglévő családtámogatások arányaiban legalább megközelítsék azokat az értékeket, amelyek a 2010-es évek első felében jellemzőek voltak.

2023 egy olyan év is volt, amire nagyon rég nem volt példa, hogy családtámogatásokat megszüntettek, tehát nem bővültek a családtámogatások típusai, hanem három családtámogatási forma is megszűnt 2022. december 31-ével, és ezek 2024-ben sem lesznek újra elérhetőek. Tehát sajnos nem beszélhetünk bővülésről a 2024-es évben sem. Ráadásul ez most már megmutatkozik a termékenységi adatokban is, ami a legnagyobb probléma.

Senkiben nem szeretném azt a látszatot kelteni, hogy úgy gondolom, hogy kizárólag a pénzbeli juttatások fogják eredményezni azt, hogy több gyermek születik, ugyanakkor az anyagi biztonság a fiatalok által is megjelölt egyik legfőbb elvárás a gyermekvállalással kapcsolatban. Egyébként a mutatók sem támasztják alá azt, hogy minél gazdagabb egy társadalom, annál több gyermek születik, hiszen Európa nyugati felén sem jobbak a termékenységi adatok, mint nálunk, szemben, mondjuk, Afrikával, ahol sokkal alacsonyabb az életszínvonal, mégis több gyermek születik. De a Magyarországon belüli eloszlás tekintetében is azt látjuk, hogy arányaiban a legszegényebb régióban, az északkelet-magyarországi régióban születik a legtöbb gyermek, és Budapesten a legkevesebb. Tehát nem feltétlenül fekete-fehér ez a kérdés, hogy kizárólag pénzbeli juttatásokkal lehet növelni a termékenységet. Ugyanakkor az elmúlt 13 év azt mutatta, hogy a kormány által valóban megnövelt családtámogatások elindították a termékenységet egy pozitív irányba, javult a mutató a 2011-es mélypont után, de a tavalyi évben ez a javulás megállt, sőt visszaesett.

Nagyon szeretnénk, ha a döntéshozók érzékelnék, hogy ez mekkora probléma. Nincs ennél nagyobb probléma! Nincs ennél nagyobb kihívás, amivel Magyarországnak szembe kell néznie a XXI. században. Mert attól a céltől, amit a miniszterelnök úr megfogalmazott, amikor 2018-ban a miniszterelnöki beszédét elmondta itt, hogy 2030-ban 2,1 legyen a termékenység, azaz lélekszámában gyarapodó nemzet legyünk, attól most távolabb kerültünk. Ha a bejelentésétől kezdve időarányosan növekedne a termékenység, akkor már az 1,7-et kellene közelíteniünk, de az 1,6-ot sem érjük el. Már épphogy majdnem elértük, 1,59 volt a termékenységi arányszám, és ez esett vissza 1,54-1,55 környékére. Tehát a baj óriási. A költségvetésnek az a legnagyobb hiányossága, hogy nem szembesül eléggé azzal, hogy nem állhat meg Magyarországon a termékenység növekedése, nem eshet vissza.

Nemhogy nem inflációkövető a rendszer, de nincs olyan eleme, amely ne veszítene a reálértékéből ismételtelen. Nincs egyetlen olyan családtámogatási forma sem, amely bővülne; mindegyik csökken, és ez nem megengedhető.

(16.10)

S a gazdaság szempontjából még egy területről szeretnék beszélni, amelyről egyébként szintén beszélt a miniszter úr is az expozéjában, a beruházások, innovációk folyamatos fenntartását jelölte meg célként, illetve ezt kiegészítem az oktatás finanszírozásának a kérdésével. 2017-től kezdve Magyarországon az oktatási ágazatra a GDP-arányos ráfordítás folyamatosan csökkent, sőt 2001-ben - tehát szintén az Orbán-kormány időszaka alatt - 5,4 százalék volt a GDP-arányos ráfordítás, 2024-ben 4,9 százalék lesz, tehát még azt a szintet sem éri el, amit egyébként 2001-ben, szintén Orbán Viktor kormányzása alatt önök biztosítottak ennek az ágazatnak. Ha csak erre a

szintre felemelnék GDP-arányosan az oktatás támogatását, akkor nem függene az európai uniós pénzekről a pedagógusok béremelése, ami egyébként filozófiáját tekintve is elfogadhatatlan a Mi Hazánk Mozgalom szerint, de arra szeretnék rávilágítani, hogy volt olyan időszak Orbán Viktor kormányzása idején, amikor megtalálták azt a kellő forrást állami pénzből, amely biztosította, hogy az oktatás finanszírozása egyébként akkor még európai uniós összehasonlításban is, GDP-arányos tekintetben az átlag fölötti volt, hiszen az Európai Unió 5 százalékot várt el akkor is, de most ez nincs így, és ezért megint kizárólag a kormányzat a felelős. És ez, ez a csökkenés továbbra is megmutatkozik sajnos az eredményekben is.

A felsőfokú végzettségűek tekintetében a 25-34 éves korosztályban, tehát a fiatalok körében - nem is mondhatnánk azt, hogy egy szocialista örökségről beszélünk - az Európai Unióban a 25. helyet foglaljuk el. A 25. helyet! És ez önmagában szintén nem lenne probléma, ha lenne emellett egy olyan erős szakképzésünk, amely jó szakembereket biztosít, biztos megélhetést biztosít - de közben a szakképzést is szétverték, gyakorlatilag nem is az oktatási minisztériumhoz tartozik.

És amiről a miniszter úr beszélt, hogy az innovációk folyamatos fenntartása cél a költségvetésben, az szintén nem teljesül. Az egy lakosra jutó innovációs ráfordítás a felsőoktatásban ugyanis a V4-ek között Magyarországon a legalacsonyabb. És itt nem is a nyugat-európai vagy a skandináv országokkal hasonlítom össze hazánkat, hanem igyekszem korrekten csak a V4-eket felsorolni. Az utolsó helyen vagyunk! Holott tíz évvel ezelőtt még e tekintetben sem voltunk utolsók, sőt a csehek után a másodikok voltunk. De most már lehagytak minket a lengyelek is és a szlovákok is. És ez mutatja - összekapcsolva azzal, amit az elején mondtam -, hogy a kormány gazdaságpolitikájának stratégiai része, hogy nem fektet be az oktatásba, nem egy tudásalapú társadalmat akar létrehozni, és ez predestinálja arra Magyarországot, hogy alacsony bérekért fognak dolgozni összeszerelő üzemekben a magyar emberek, kiegészülve azzal az 500 ezer vendégmunkással, akiket a következő években önközzük ide fognak telepíteni.

Ez nem az a jövőkép, amit a Mi Hazánk Mozgalom Magyarországnak elképzel. Mi azt szeretnénk, ha arra alkotnának stratégiát, hogy a Nyugat-Európában dolgozó magyarokat hozzák haza, és a termékenység növekedése ne álljon meg, ne essen vissza, hanem ismételten cél legyen, valós, reális cél, a lélekszámában gyarapodó nemzet.

És a munkavállalóknak az úgynevezett humán fenntarthatósági mutatóiról is szeretnék néhány szót beszélni, mert Magyarország számára ez költségvetési szempontból is szintén kitérési pont lehet. Az életmód ugyanis kétszer jobban meghatározza azt, hogy milyen az emberek egészségi állapota, mint maga az egészségügyi ellátórendszer. Magyarországon a három vezető halálok mégis olyan, amely az életmóddal függ össze, és az elkerülhető halálesetek, tehát az életmódváltással megelőzhető halálesetek tekintetében

Magyarország az Európai Unióban visszafelé a második helyet foglalja el.

Európa legelhízottabb nemzete vagyunk, még sincs arra kormányzati stratégia, hogy ezen változtassunk. A magyar embereknek az 59 százaléka saját bevallása szerint soha nem sportol. Ha hozzávesszük azokat is, akik azt mondják, hogy nagyon ritkán sportolnak, akkor máris a lakosság háromnegyedét kapjuk meg. Katasztrófálisak a mutatóink e tekintetben, holott az életmódváltással a termelékenység is növekedne, hiszen egy egészségesebb munkavállaló jobban tud teljesíteni a munkahelyén is, ráadásul az egészségügyi kiadásokat is nagymértékben tudnánk csökkenteni, hogyha erre sort tudnánk keríteni.

Tudom, hogy van a kormányzatban, aki ezzel foglalkozik, ugyanakkor átfogó stratégia arra, hogy a táplálkozás, a mozgás, a dohányzás, az alkoholfogyasztás és a drogfogyasztás területeit áttekintsék, és hosszú távú stratégiát alakítsanak ki e tekintetben, ilyen munka nem folyik jelen pillanatban a kormányban, pedig szükség lenne rá, és a fenntarthatósági mutatók, illetve a KSH adatai alapján közép- és hosszú távon is távolodunk azoktól a céloktól, amelyek azt eredményezhetnék, hogy javuljon a magyar lakosság állapota e tekintetben.

Összefoglalásként Csath Magdolna professzor asszonyt szeretném idézni, aki rendkívül lényeglátóan foglalta össze azt, hogy mi is a baj a magyar gazdaságpolitikával, és mi az, ami kitörést tudna jelenteni. Így fogalmaz a professzor asszony az egyik tanulmányában:

Le kell vonnunk azt a következtetést, hogy az extenzív, mennyiségi beruházások erőltetése a további összeszerelő üzemek, közöttük is a különösen nagy energiaigényű ágazatok betelepülésének állami támogatása mellett Magyarország nem tud feljebb lépni a fejlettségi létrán. Ha továbbra is olcsósággal, külföldi befektetésekre támaszkodva és nem tudással, innovációval, nagy hozzáadott értéket előállító, fenntarthatóan működő gazdasági szerkezettel akarunk versenyezni, akkor a tudás- és innovációalapú versenyben lemaradva az életminőségben és életszínvonalban nem tudjuk behozni a fejlettebb országokat.

A Mi Hazánk Mozgalom számára az előbbieken elmondottak miatt a költségvetés tervezete nem támogatható. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Mi Hazánk soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! A Párbeszéd képviselőcsoportjának vezérszónoklatát - mint ahogy azt a frakciónk jelezte - két képviselőjük mutatja be, Szabó Tímea frakcióvezető asszony és Mellár Tamás képviselő úr. Elsőnek megadom a szót Szabó Tímea frakcióvezető asszonynak, aki a felszólalását majd itt, az emelvényen fogja elmondani. Megvárom, amíg az alelnök asszony és a frakcióvezető asszony helyet cserélnek egymással. *(Szabó Tímea: Ez már megtörtént...)* Igen, akkor ön é a szó.

SZABÓ TIMEA, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm. Tisztelt Képviselőtársaim! Az

előttünk fekvő 2024-es javaslat a népnúzás, a fideszes tolvajlás és a jövőt veszélyeztető lecsúszás költségvetése. A Fideszben önök egy megszorításmentes, jólétnövelő kormányzásra kértek választói felhatalmazást, ehhez képest amit elének terjesztettek, az nemcsak irányában teljesen elhibázott, de az eddigiekhez képest is egy durván megszorító költségvetés.

Önök azt mondják, hogy a Fidesz költségvetése egy stabil, kiszámítható költségvetés, ehhez képest 2021-ben 85-ször, 2022-ben 60-szor módosították a költségvetést - ez röhej! Ehhez képest Mekk mester egy magasan kvalifikált, megbízható szakember, képviselőtársaim.

Most is kiszámíthatóságot ígérnek, de közben ugyanaz történik, mint eddig: lopnak, megszorítanak és átírják a költségvetést. Ja, és persze hazudnak; hazudnak, hogy a háború meg az Unió meg a Soros György meg a Fedák Sári miatt nincs majd pénz a pedagógusok, a szociális dolgozók vagy éppen az egészségügyben dolgozók béremelésére, de valahogy lombkorona nélküli lombkoronasétányok címén uniós forrásokból azért csak el tudnak lopni valahogy százmilliárdokat. Meg valahogy ahhoz képest, hogy önök szerint nincs pénz a fent említett kamuindokok miatt, azért most mégis ki tudják segíteni Orbán Viktor végét, Tiborcz Istvánt, akitől az állam épp megvásárol egy romhalmaz irodaépületet a Bosnyák téren 244 milliárd forintért. Tudják, mennyi 244 milliárd forint? Annyi, amennyiből egy teljes évre lehetne finanszírozni a pedagógusok béremelését.

(16.20)

De ezt a Fidesz inkább Orbán Viktor lánya férjének adja oda. Na, ez az igazi keresztapa-mentalitás, tisztelt, itt lézengő fideszes képviselőtársaim: első az Orbán család, utolsók a magyar emberek.

Miről szól a jövő évi fideszes, népnúzó költségvetés? Adóemelésekről, megsarcolt megtakarításokról, megszegett adócsökkentési ígéretekről, a nyakunkon maradó különadókról, tömeges elbocsátásokhoz vezető elvonásokról a közsférában, kizsigerelt, megfenyegetésre épülő közoktatásról, tanárhiányról, döglődő betegellátásról, megalázott idős- és otthonápolókról, brutális vágásról a környezetvédelemben, leállított közlekedési fejlesztésekről, leépített rezsidélemlről. Ez van az egyik oldalon - eközben a másik oldalon pedig az abszurd tételek.

A közmédiának csúfolt hazugsággárra megint 126 milliárd forintot költ a Fidesz, hogy tovább lehessen vígan hazudozni a tömeggyilkos, háborús bűnös, Orbán-haver Putyinról, vagy éppen a baloldalról, és az állítólagos ellenség Európai Unióról, aminek azért a pénzeiből sikerült eddig nagyon szépen felhizlanni saját magukat, fideszes Döbrögi elvtársak, az elmúlt években.

De nézzük tovább, hogy a pedagógus- vagy szociális béremelés helyett mire van még pénz a Fidesz szerint! Hát, mi másra, mint további propagandára! A Rogán-propagandairoda csak az infokommunikációs szolgáltatásaira kap még 150 milliárd forintot. Ebből

kompletten meg lehetne emelni például a szociális dolgozók bérét. Tudják, azokét az embereket, akik a bölcsődékben vigyáznak a gyerekeinkre, vagy akik idős, beteg szüleinket idősotthonokban ápolják azok után, hogy önök a „lex megdöglesz” törvénnyel brutál módon megemelték az elfekvőkben az ápolást. De nem, ezt Rogán Antal kapja inkább önöktől.

Tudják egyáltalán maguk, hogy mennyit kap a Fidesztől, önöktől egy édesanya, aki egész életében otthon ápolja sérült, beteg gyereket? Havi nettó 132 ezer forintot. Ebből kell a maga és a gyereke ellátását ellátnia minden hónapban. Egy felnőttet ápoló anya vagy testvér - mert ugye, azért a gyerekek megnőnek, de utána is mozgásképtelenek és önellátásra képtelenek lesznek - pedig havi nettó 57 ezer forintot kap önöktől. Ennyit adnak önök az otthonápolóknak.

Szégyelljék magukat, miközben 1,3 milliárd forintot szórnak el épp most a Fidesz által lezüllesztett Nemzeti Sport működtetésére! De nemzetközi sporteseményekre is van 47 milliárd forint, de a pedagógusok vagy otthonápoló anyák elé még egy libanoni templom felújítása is belefért 1,5 milliárd forintért.

Aztán jönnek a súlyosabb bűnök, képviselőtársaim, hazánk kiárusítása kínai és dél-koreai akkumulátorgyáraknak, Magyarország totális ökológiafertőzés. Az akkumulátornál olyan kínai és dél-koreai környezetszennyező monstrumoknak adnak százmilliárdokat állami támogatásként, amelyek semmilyen környezetvédelmi előírást nem tartanak be, ahol a magyar dolgozókat majdnem állati sorban tartják és megfélemlítik. Elég csak a múlt heti iváncsai mérgezésre gondolni, ahol több tucat dolgozót szállítottak kórházba, mert mérgező anyagokkal dolgoztak, de nem adtak nekik munkaruhát. Érdekes egyébként, hogy a koreai dolgozókon viszont volt védelmi ruha.

Ugyanezek a kínai és koreai gyárak öntenek rákeltető anyagokat a talajba, a kútjainkba, ugyanezek a gyárak szívják el szó szerint az ivóvizeinket, herdálják el a kormányt köszönhetően a legjobb minőségű termőföldjeinket akkor, amikor a klímaváltozás miatt a helyben megtermelt élelmiszer néhány év múlva szó szerint élet-halál kérdése lesz.

És hogy milyen közvetlen vagy közvetett költsége van ezeknek a gyáraknak? Csak egy példa: 2021-ben kigyulladt a jászberényi akkumulátorgyár, aminek az ellátásához tíz városból 80 tűzoltó érkezett. A katasztrófavédelem szerint pusztán a vakszerencsének volt köszönhető, hogy a széljárás miatt nem a város felé sodorta a mérgező anyagot a szél. Önök a Fideszben ezekbe a gyárakba öntenek most is, jövőre is százmilliárd forintokat, hogy abból megint jó vastagon lehessen majd a haveroknak lopni. Matolcsy György, a Magyar Nemzeti Bank elnöke szerint az akkumulátorgyárak idehozatala egy totális csapda, de önök még a saját jegybankelnökökre sem hallgatnak.

A gazdaság recesszióban van. A munkabérek még az állami statisztikák szerint is 7 százalékkal érnek kevesebbet átlagosan. Az egész Unióban nálunk a legmagasabb az infláció, 24,5 százalék, miközben - szándékosan a szomszédos országokat említtem csak - Romániában

kevesebb mint a fele, 10 százalék, de Lengyelországban és Szlovákiában is csak 14 százalék. Érdekes, hogy ezek az országok mind határosak Ukrajnával, mégis csak nálunk van úgynevezett háborús infláció. Hát, ez vajon miért lehet? Azért, mert nincs olyan, hogy háborús infláció. Ez megint az önök ócska, hazug, pancser propagandája, csak Orbán-infláció van.

Képviselőtársaim! A rendszerváltás óta nem látott megélhetési válság van ma Magyarországon, de a magyar kormány ezzel nem törődik. Csak a propagandában szerepel családbarát kormányzás, a valóságban a családokkal fizetetik meg a saját tolvajlásukat. A jóléti funkcióra fordított kiadások 2 százalékkal csökkennek reálértéken jövőre, a családi pótlék összegét 13 éve nem emelik. A gyermekétkeztetésre fordított támogatás gyakorlatilag szintén nem emelkedik jövőre, akkor, amikor az élelmiszer-infláció 40 százalékos. Ez az úgynevezett fideszes családbarát kormányzás és költségvetés.

Továbbra is Magyarországon folyósítják a legrövidebb ideig és a legalacsonyabb összegű álláskeresési járadékot az egész Európai Unióban. A jövő évi költségvetésben annyira csekély összeg van erre betervezve, hogy nem éri el a jóléti kiadások 8 ezrelékét sem. Közben a lakossági fogyasztás zuhan. Idén áprilisban 13 százalékkal csökkent a kiskereskedelmi forgalom. A magángazdaságban csődhullám söpör végig, az állami szférából meg ezrével bocsátják el a dolgozókat. A kormány 1,1 milliárd forinttal csökkenti a Posta támogatását. Bezárják a kispostákat. A Magyar Posta 1200 embert kénytelen elbocsátani idén. Mindezzel, még egyszer, 1 milliárd forintot spórolnak, miközben közösségi bormarketingre a jövő évi költségvetésben 3 milliárd forintot raktak be. Tényleg, hát hol élnek maguk?! Mit művelnek ezzel az országgal?! Önök szerint ez így rendben van?

Ahogy azt már szinte megszokhattuk, ebben a költségvetésben is teljesen behazudnak a közsférában dolgozók arcába. A költségvetési tervezet általános indoklásában azt írják, idézem: a közszolgáltatásban dolgozók erkölcsi megbecsülésén túl a kormány anyagi megbecsülésüket is kiemelten kezeli, majd ugyanennek a költségvetési tervezetnek a mellékletéből kiderül, hogy a közsféra várható bérnövekedése a versenyszféra bérei alatt lesz. Hátha valaki esetleg nem látott volna át ezen a legújabb átverésen.

A közsférában dolgozók úgynevezett erkölcsi megbecsülésének a mértéke még világosabban kiolvasható abból, ahogyan a napokban úgy bocsátottak el több mint 600 dolgozót az Államkincstártól, hogy az ügyfélkapun keresztül közölték velük a felmondást. Gratulálok ehhez a nagy megbecsüléshez! Ez ugyanaz a gyalázatos Fidesz-tempó, ami a státusztörvényben is megjelenik. Góg, érzéketlenség, lekezelés, leuralás, megfélemlítés és a teljes hülyének nézés, tisztelt képviselőtársaim.

És akkor el is értem Magyarországon egyik aktuális szégyenéhez, a költségvetés tanári béreket érintő részéhez. Képviselőtársaim, elmondtuk ezerszer, én elmondom újra, hajmeresztő, nonszensz és egyben

aljas politikai játszma, hogy a kormány a pedagógusok béremelését uniós támogatásokhoz köti. Palkovics miniszter már 2016-ban megmondta, hogy a következő évben a diplomásbérek 80 százalékához fogják emelni a pedagógusbéreket. Azt, mondjuk, ki se nyitom, hogy a pedagógusok miért csak a diplomások 80 százalékát érik, de ez most mindegy is vagy mellékes, mert Palkovics azt mondta, hogy van a költségvetésben pénz. Azóta valahogy, ki tudja miért, most mégsem nem lett, meg még sincs, és ezért könnyebb hazudni arról, hogy majd az Uniónak kellene ezt adni.

A Párbeszéd-Zöldek módosító javaslatában természetesen szerepel a tanárok által kért 45 százalékos béremelés. Ez 285 milliárd forintot jelent a kiadási oldalon, körülbelül annyit, amennyiért a kormány megveszi Tiborcz István barátjától a Zuglóban épülő, a helyiek által a pokolba kívánt félkész irodaházat.

Hogy melyik tétel szolgálja jobban Magyarországot boldogulását: kérem a fideszes képviselőtársaimat, hogy legalább erre szóltanul magukba nézve, a lelkiismeretükre hallgatva önök adjanak magyarázatot. De a Párbeszéd-Zöldek talált egyébként pénzt a szociális és az egészségügyi dolgozók béremelésére is. Nagyon megjárja az ország ugyanis, képviselőtársaim - önöket is beleértve egyébként -, ha tovább pusztítják az egészségügyi ellátást. Észak-koreai állapotokat idéz az, hogy egy teljes észak- és közép-magyarországi régiót egyetlen sebészorvos lát el a gyereksebészetben, egyetlen kórházban.

(16.30)

Észak-koreai állapotokat idéz az, hogy egy rákos beteg, idős asszonyhoz öt óra alatt ér ki a mentő, és észak-koreai állapotokat idéz az, hogy egy CT-re, egy MR-re, de most már egy sima szemészeti vizsgálatra is 2024-re, azaz a jövő évre lehet időpontot kérni. Az a helyzet, hogy az egészségügyből való durva kivonásnak és a betegellátás lepusztításának persze elsősorban a magyar emberek, de a nap végén önök is kárát fogják látni és meg fogják inni a levét. Nem lesz ugyanis rákosbeteg-ellátás például a magánegészségügyben. Elmehetnek önök most csilliókért vizsgálatokra, de amikor bonyolultabb műtét kell, meg rákosellátás, az nem lesz a magánban. Tehát ha lepusztítják az állami egészségügyi ellátást, annak önök és a családjaik is meg fogják inni a levét. 13 év kormányzás után még mindig nálunk halnak meg a legtöbben rákban az Európai Unióban.

Beszélnék önök családbarát kormányzásról meg költségvetésről, de mi lehetne nagyobb cáfolata ennek, mint az, hogy idén még mindig kevesebb gyerek születik, mint 2010 előtt. Erről már szó volt korábban is. Ha olyan jó az, amit önök a Fideszben csinálnak, akkor miért nem születik több gyerek? Megmondom, hogy miért: mert ez nem családbarát kormány. Minden magyar család tudja, hogy maguk nem családbarát, hanem családn'yúzó kormány, a költségvetés pedig egy családn'yúzó költségvetés.

Nem jobb a helyzet akkor sem, ha egy zöldpárt szemszögéből vizsgáljuk meg a költségvetést. A legszembetűnőbb jellegzetessége, hogy az Orbán-kormány úgy tesz, mintha nem 2023-ban, hanem mondjuk, 1973-ban lennénk. Ötven év különbség, képviselőtársaim, ennyivel vannak lemaradva! Semmi nem utal a költségvetési tervezetben arra, hogy évek óta nyakig vagyunk a klímaválságban. Gyakorlatilag semmit nem szán a kormány klímavédelemre, a megújulóenergia- és energiahatékonysági pályázatok állnak, a panelprogramnak híre-hamva nincs.

Az ország legféltettebb természeti kincsei, a biodiverzitás jó részét őrző természeti parkok dologi kiadását sem tudták emelni, nincs víztakarékos, korszerű öntözés. Spanyolországban egyébként az öntözött területek 75 százalékán csepegtetőtechnológiával öntöztnek. *(Bányai Gábor: Itthon is!)* Nálunk, miközben az ország egy jó része még a meteorológiai szolgálat szerint is elsivatagosodik, százalékban alig kifejezhető a fenntartható öntözési megoldások aránya, és erre nem is szánnak semmilyen forrást jövőre sem. Az ország teljes ivóvízhálózata romokban van, a legdurvább aszályos időkben a megtisztított ivóvíz 25 százaléka elszivárog a lyukas csöveken, semmi nyoma annak, hogy ezt akár minimális mértékben is módosítanák. Nincs zöldterület-fejlesztés, vízmegtartó gazdálkodás, nincs élőhelyvédelem, nincs semmi. A futballstadionok gypeének öntözésére többet szánnak, mint az ország összes többi gypeének öntözésére.

Látják, hogy hova tart a világ, és ehhez képest önök mit csinálnak? Ismét kérdezem, hogy hol éltek eddig. Valami pincében? Az önök jövőpusztító költségvetését ellensúlyozva a Párbeszéd-Zöldek benyújtja azokat a módosító javaslatokat, amelyek ennek a megszorító költségvetésnek legalább a legsúlyosabb társadalmi és környezeti kárait ellensúlyozzák. Javaslatainkban jelentős összeget csoportosítunk át a lakások energiahatékonysági korszerűsítésére. Ezt önök 2010-ben megígérték, de nem lett belőle semmi, akkor is hazudtak, márpedig a panelprogramot újra kell indítani. A Párbeszéd-Zöldek szintén átcsoportosít egy nagyobb összeget a vasútnak, a legfenntarthatóbb közlekedési módnak, amelyre mindenhol máshol Európában több tíz milliárd eurót költenek. A MÁV szolgáltatási színvonala lassan már Romániából vagy Bulgáriából nézve is szánalmas.

Mi igyekszünk úgy formálni a büdzsét, ahogy azt a XXI. században illene az Európai Unióban, mint ha klímaösszeomlástól fenyegetett közép-európai országban élnénk és nem a hetvenes évek egy szovjet gyarmatában. A Párbeszéd-Zöldek egy fenntartható, társadalmilag igazságos Magyarország vízióját szeretné itt vizionálni nem csupán erkölcsi alapon, hanem azért, mert ez Magyarország jövőjének, gazdasági növekedésének egyetlen záloga. Elkészítettük, kiszámoltuk, ezt önöknek csak meg kell szavazni, minden más esetben, tisztelt fideszes képviselőtársaim, önök behozhatatlan lecsúszásba taszítják ezt az országot. Köszönöm.

ELNÖK: Frakcióvezető asszonynak sikerült minden rosszat ráönteni erre a költségvetésre. Majd ezt folytatja Mellár Tamás képviselő úr. Parancsoljon!

DR. MELLÁR TAMÁS, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Volt már szó a mai nap többször is arról, hogy ismét túl koraira sikeredett a költségvetési törvény beadása, ugyanúgy, ahogy a korábbi években is. Ezúttal azonban nemcsak az ellenzéki képviselők, hanem az ÁSZ és a Költségvetési Tanács is számonkérte, szóvá tette ezt. Mi már régóta mondjuk, a kormány mégis ragaszkodik hozzá. Vajon miért? Azt gondolom, hogy tudom rá a választ. Azért, mert így sokkal egyszerűbben el tudja fogadtatni azt a fideszes képviselőkkel, mert könnyebb lesz majd módosítani a tervszámokat, hiszen a bázisszámok is változhatnak.

Hadd mondjak erre két példát! Az egyik példa az infláció. Az infláció a jövő esztendőben 6 százalékra van beállítva. Nyilvánvalóan az év végén derül majd ki, hogy valójában mennyi is lesz az éves infláció, és ehhez mérten lehet majd azt jól kalkulálni, vagy nagyjából jól kalkulálni, hogy egyáltalán mennyire reális ez. Ha az infláció 6 százaléknál magasabb lesz, azon a költségvetés nyilván nyerni fog, mert a bevételei nominálisan növekedni fognak, ugyanakkor pedig a kiadásokat nem kell utánaállítani, és a kiadások reálértékben nyilvánvalóan csökkenni fognak.

A másik példa még jobb, mert még világosabban mutatja, hogy hogy is állunk, ez az adósság/GDP-hányados. Most a tervben az van benne, hogy ez év végére 69,7 százalékra fog csökkenni az adósság/GDP-hányados, és jövő év végére majd 66,7 százalékra csökken. Mi történik akkor, ha jövő év végére mégiscsak, mondjuk, 70 százalék lesz az adósság/GDP-hányados? Igazából semmi nem történik, nem kell történni semminek, mert ha kiderül, hogy ennek az évnek a végén 71 százalékra áll be az adósság/GDP-hányados, akkor továbbra is megvalósul, hogy csökkenni fog az adósság/GDP-hányados, tehát semmilyen baj nem történt. Hogy miért mondom ezt? Mert erre már egyszer volt példa, 2021-ben nagyon jól lehetett látni, ez a példa megvolt.

A kormányzati vélekedés nyilvánvalóan az, hogy azért kell ilyenkor beadni a költségvetést, mert így a kiszámíthatóság növekszik, az emberek, a családok is és a vállalkozások is sokkal jobban tudnak alkalmazkodni ahhoz, hogy mi is várható jövő esztendőre. Mondják ezt úgy, hogy közben elfeledkeznek arról, hogy hány alkalommal, hányszor volt az, hogy menet közben, év közben jelentős módosulások, jelentős változások voltak például az adózásban. Gondoljunk csak a nemrég lezajlott kataadómódosításra, amelyiket szinte néhány nap alatt verték le és vitték át! Tehát szó nincs arról egyébként, hogy ebben javul. Viszont nyilvánvalóan szinte lényegtelen a kormányzás szempontjából, hogy itt milyen költségvetést fogadunk el, hiszen az elmúlt években azt is lehetett látni, hogy a kormány ettől teljesen el is tud térni és el is tért az elmúlt években, a rendkívüli helyzetre, állapotra való

hivatkozással nagyon rugalmasan tud alkalmazkodni az új viszonyokhoz, a költségvetést pedig szinte figyelmen kívül is hagyja.

Egy nagyon fontos dologra szeretném felhívni a figyelmet. Nyilvánvalóan a koromból is adódik, hogy emlékszem még a régi időkre, amikor a szocialista időszakban egy „húzd meg, ereszd meg” gazdaságpolitika érvényesült, vagy elegánsabban szólva a „stop-go” típusú gazdaságpolitika, amelynek az volt a lényege, hogy akkoriban a pártkongresszusok előtti időszakban a gazdaságot jelentősen élénkítették, jelentősen nőttek a beruházások, nőtt a fogyasztás, és ebből következően bizony az egyensúly nagyon megromlott, növekedett az államadósság, növekedett a külkereskedelmimérleg-hiány. Ezért aztán a pártkongresszusok után szükségessé vált a visszafogás időszaka, amikor beruházásokat fogtak vissza, ugye, Marjai elvtárs kihúzta az egyes beruházási tételeket. Most mit látunk? Ugyanezt látjuk, ugyanez a helyzet.

(16.40)

A választások előtt egy jelentős gazdaságélénkítés ment végbe. Szinte kiszórták a pénzeket 2021-ben és 2022 elején, elromlott a gazdasági egyensúly, hiszen negatívba váltott a külkereskedelmi mérleg, a folyó fizetési mérleg, az államháztartási hiány is magasabb lett, mint amiket terveztek, és az inflációról meg ne is beszéljünk, az infláció pedig hatalmas mértékűre duzzadt föl, vagyis mostanra szükségessé vált, már ebben az esztendőben is, a „húzd meg” szakasz az „ereszd meg” szakasz után. Tehát jelentős visszafogások indultak el, és a jövő esztendő is a visszafogások költségvetése lesz. Nyilvánvalóan a kormány számított rá, hogy majd jönnek EU-s pénzek, és azzal valahogy majd át lehet ezt az egész dolgot vészelní, de nem lehetett átvészelní, és ezért fog mindenképpen ez bekövetkezni.

Nagyon fontos azt hangsúlyozni, hogy itt a megszorítások nem azért lesznek, mert háború van vagy a brüsszeli szankciók miatt, hanem azért, mert 2021-ben és 2022 elején óriási mértékben túlfűtötté vált ez a gazdaság. Gondoljunk csak arra, hogy ha ennek a gazdaságnak az egyensúlyi növekedési üteme valahol 1 és 2 százalék között van, akkor a 7 százalékos és a 4 százalékos gazdasági növekedést csak úgy lehet elérni, ha nagyon nagy mértékben túl van fűtve ez a gazdaság, és ez az alapvető oka.

Bevételi oldalon azt lehet látni egyébként, ha a bevételi oldalt nézzük most, hogy a kormány elmulasztja a rendkívüli adók kivezetését, és ezt nyilvánvalóan majd az Európai Unióval nagyjából rendezni kell. Ugyanakkor az is látszik, hogy a korábbi években a kormány állandóan arra hivatkozott, hogy az Orbán-kormány az adócsökkentések kormánya, a baloldal az, amelyik mindig adókat emel. Most valahogy megfordult a dolog, most jelentős adónövekedésekre lehet számítani szinte mindenhol, minden fronton, minden területen. Ez azt is mutatja, hogy az a politika, amelyik arra alapozott, hogy majd versenyképességet

lehet növelni az adók csökkentésével, egy zsákutcának bizonyult.

Most egyébként úgy tűnik, hogy kettős célja van az adónövelésnek: az egyik célja az, hogy a bevételek növekedjenek, a másik célja pedig az, hogy egyfajta szelekciót hajtson végre a kormány, a piac helyett egyébként, és bizonyos „szeretem” és „nem szeretem” cégeket jelöl ki, s ennek megfelelően osztogatja ki a különadókat, ami nyilvánvalóan egy jelentős piactorzító hatást fog belevinni ebbe az egész történetbe.

Mit látunk a kiadási oldalon? A kiadási oldalon nagyon szerény növekedés van csak, mindenhol nominálisan 10 százalék alatti növekedés, kivéve a honvédelmet, ahol 55 százalékos növekedés van. Hát, békepártiak vagyunk, és ezért harcolunk a béke frontján. Ez is egy régi szocialista emlék még, én életemben emlékszem erre, amikor a béke frontján keményen harcoltunk a KGST-ben és a Varsói Szerződésben.

A másik dolog, hogy meghirdette a kormány a fűnyíróelvet, vagyis azt, hogy takarékosagra van szükség az állami szektorban, mégpedig egy 10 százalékos általános költségvisszafogást kell mindenhol megvalósítani. Ez megint csak egy hibás történet, hiszen ez ismételtelen egy adott helyzetet hibernál, és egy adott helyzetet rögzít, ahelyett egyébként, hogy mérlegelne és súlypontozna. Mert például az oktatás és az egészségügy vonatkozásában nem visszafogásra, hanem növelésre lenne szükség. Itt lenne az ideje annak, hogy alakuljon ki egy zéróbázisú költségvetés, vagyis egy ilyen időszakban nyilvánvalóan el lehetne szakadni a bázisoktól, és lehetne valóban valódi súlypontokat képezni.

Beállításra került ebbe a költségvetésbe - most próbálok idézni -, hogy szerepel 2478 milliárd forint EU-s támogatás, és vele szemben 3605 milliárd felhasználás. Ha mégsem jönnek be a remélt források, ugyanakkor az elköltés megvalósul, akkor ez nyilvánvalóan a tervezett államháztartási hiányt nagyon le fogja rontani, lehet, hogy a maastrichtit nem, de a pénzforgalmi mindenképpen. Tehát én azt gondolom, hogy ez egy komoly kockázati elem, és erre egyébként fölhívta a figyelmét a miniszter úrnak, ha jól emlékszem, mind a két szerv, a Költségvetési Tanács meg az ÁSZ is.

A következő dolog, amire fontos lenne utalni, az pedig a gazdasági növekedési ütem. 4 százalékos gazdasági növekedést állított be a kormány. Ezt a szakértők szintén megkérdőjelezték, hiszen nem lehet látni a forrását ennek a jelentős mértékű gazdaság bővülésnek, hiszen a beruházásokat jelentősen visszafogták, és ugyanakkor munkaerő-tartalék sincs már, ugye, a munkapiac feszített. Ha arra gondolunk, hogy 4 százalékos gazdasági növekedést úgy akarunk végrehajtani, hogy nem lesz a munkapiacra bővülés, akkor ez azt jelenti, hogy 4 százalékos termelékenységnövekedésnek kéne megvalósulnia egy év alatt. Én kiszámoltam, hogy az elmúlt 12 esztendőben átlagosan, évenként 1 százalékos volt a munkatermelékenység növekedése, tehát ez nehezen fog összejönni.

Persze lehet számítani a külföldi tőkére, ahogy Nagy Márton miniszter úr ezt mondta, csak ha a külföldi tőkére alapozzuk a növekedést, és a vendégmunkásokra, akkor annak az lesz a következménye és az lesz a folyománya, hogy ugyan a GDP lehet, hogy jelentősen növekedni fog, de a GNI biztosan nem, vagyis a felhasználható jövedelem ettől jelentősen el fog maradni, mert a tőkések a profitot mind kiviszik, illetve a vendégmunkások pedig a bérek egy részét nyilvánvalóan ki fogják utalni, következésképpen a felhasználható jövedelmet mi nem tudjuk majd élvezni.

Szeretnék még az adósságról mondani néhány szót, hiszen nem lehet nem észrevenni azt, hogy milyen hatalmas méretűvé váltak a kamatkiadások. A kamatkiadások a GDP-nek több mint 3 százaléka rágnak, és emelkedtek föl. Ez azt jelenti, hogy a költségvetésben elsődlegesen szinten többletet kell elérni annak érdekében, hogy a 3 százalékos alatti hiány tartható legyen. Másként fogalmazva, ha meg is valósulna az a 4 százalékos körüli gazdasági növekedés, annak jelentős részét elvinné egyébként maga az adósság utáni kamatfizetési kötelezettség. Tehát itt a veszélye a dolognak, hogy egy adósságcsapdába kerülünk és kerülhetünk, és ez jól látható egyébként azokból az intézkedésekből, amelyek most mindenáron azt szeretnék, hogy a lakossági megtakarítások, illetve a kereskedelmi bankok egyre több és több forrást fordítsanak arra, hogy állampapírokat, kötvényeket vásároljanak, hogy ne kelljen külső piacokhoz fordulni.

Végezetül az MNB érintettségéről szeretnék néhány dolgot még elmondani. Egyfelől - ezt is már többször mondták, és szóvá is tette a Költségvetési Tanács is meg az ÁSZ is -, hogy az MNB-s veszteség térítését nem tartalmazza a költségvetés. Nyilvánvalóan itt majd egy olyan megoldás lesz, hogy behoznak sebtében egy törvénymódosítást, amelynek az lesz az eredménye... *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Bocsánat!

ELNÖK: Letelt az idő, képviselő úr, ennyire egyszerű.

DR. MELLÁR TAMÁS, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Jó. Köszönöm szépen. *(Szabó Timea: Nekem hamarabb indították el az órát.)*

ELNÖK: Frakcióvezető asszony, a 30 perc az 30 perc itt is, ott is. *(Szabó Timea: De nekem nem 30 perc volt, mert hamarabb elindították el az órát, befejezhettem volna.)* Semmi különös. Ha befejezte volna, hagyta volna, de úgy döntött, hogy nem fejezi be. Köszönöm szépen.

Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Csárdi Antal képviselő úr, aki szintén innen, az emelvényről mondja el felszólalását. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

CSÁRDI ANTAL, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A jövő évi költségvetés tervezetének értékelésekor

először is értékelnünk kell az országot, a társadalmat, a gazdaságot és környezetünk helyzetét. Szeretném röviden összefoglalni, hogyan látja ezt az LMP, és mit javasol kiútként.

Mi úgy látjuk, hogy a Fidesz-kormány zsákutcába vezette az országot, feléltük és feléljük a jövőt, a jelenlegi gazdasági, társadalmi és környezeti nehézségek, az infláció, a megélhetési gondok, a széteső oktatás, egészségügy és a szociális gondoskodási válság, a tornyosuló klíma- és ökológiai válság, a vízhiány megoldhatatlanok az eddigi eszközökkel.

(16.50)

Az elhibázott fideszes gazdaságpolitika sarokköve a multi működő tőke korlátlan, kritikátlan kiszolgálása. Ez jelenti egyrészt a gazdaságkiszolgálást direkt és közvetett támogatásokon keresztül, hogy az egész adópolitika, ahogy az egész gazdaságpolitika, az orbáni gazdaságpolitika a multik profitját szolgálja, másrészt jelenti természeti erőforrásaink, a vízünk, a termőföldünk, a levegőnk, az energiánk kiszolgáltatását a multik profitjának. Harmadrészt pedig jelenti a közszolgáltatások leépítését az oktatástól az egészségügyön át a környezetvédelemtől, a katasztrófavédelemtől és a munkavédelemtől. A közszolgáltatások leépítése nem egy anomália, hanem a terv szerves része, szintén a multik profitját szolgálja.

Ez az elhibázott gazdasági és energiapolitikában csúcsosodik ki, abban az örült tervben, ami akkumulátorgyarmattá változtatná hazánkat. Körülbelül semmink sincs, ami alkalmassá tenné az országot ilyenmire, de az '50-es években a Rákosi-korban sem zavarta a politikai vezetést, hogy a vas és acél országához nincsenek meg a feltételek. „Kiadtuk a jelszót, legyen magyar narancs, és lett magyar narancs” - hangzik el A tanú című filmben, és ami a legszomorúbb ebben: a mai vezetés voluntarizmusát ugyanúgy jellemzi ez, mint a kommunista időkét.

Az akkumulátorgyarmattá válás még kiszolgáltatottabbá teszi az országot, csak nagyon kevesen járnak jól ebből, és sajnos ezen kevesek kezében van ma a politikai hatalom. De az elhibázott, zsákutcás fideszes politikának van alternatívája, és ez a zöldfordulat, ami gyökeres átalakítást jelent az energiapolitikában, a vízgazdálkodásban, az élelemtermelésben, az oktatásban, az egészségügyben és általában a mindenki javát szolgáló közszolgáltatásokban, gazdasági szinten pedig a multik és a multimilliárdosok helyett a hazai kisvállalkozók és az egyszerű dolgozó emberek preferálásában. A zöldfordulathoz, az ország fenntartható útra tereléséhez több ezer milliárdos átrendezést kellene végrehajtani a költségvetésben, de ehhez az LMP segítséget nyújt, csak el kell majd fogadni a módosítóinkat, és az ország egy zöldebb pályára áll, ami valamicske esélyt kínál a katasztrófa elkerülésére, ami az egész világot, Európát és benne - különösen a Fidesz hibájából kiszolgáltatott, sérülékeny és függő - hazánkat fenyegeti. Azt még hozzátenném, hogy ha a költségvetést tartalmilag nézzük, az olyan

nyilvánvaló - a költségvetés jelentőségét és hitelességét egyébként drasztikusan csökkentő szakmai szempontokra most ki sem térek -, mint az, hogy túl korán lett benyújtva... - és az emiatti bizonytalanság, a megadott makroadatokat, előrejelzések bizonytalansága vagy szándékos félretervezése, a rendeleti kormányzással amúgy is bármikor átírható számok és folyamatok, és még hosszasan sorolhatnám.

Csak szeretném az emlékezetükbe vésni, és biztosan többen emlékeznek, amikor egy évvel ezelőtt a 2023. évi költségvetésről beszéltünk, milyen inflációval tervezték a 2023. évi költségvetést a nulladik pillanatban, tehát amikor tavaly ilyenkor a vezérszónoki felszólalásomat mondtam. Látom, hogy nagy a csönd: 5,2 százalékos inflációval tervezték az ez évi költségvetést, és a helyzet az, hogy ha megnézzük a költségvetési adatokat, akkor ezzel tökéletesen be lehet bizonyítani, hogy akár az akkori költségvetés, akár a mostani, mennyire a levegőben lóg, mennyire hasraütés-szerű számoknak az összevissza halmaza.

*(Az elnöki széket dr. Oláh Lajos,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Az elmúlt évek válsága húsbavágó módon mutatott rá, hogy Magyarország zsákutcába jutott. Ha bárhová nézünk, valójában az elmúlt tíz év gazdaságpolitikájának válságjeleit látjuk: elszabaduló infláció, szétszakadó társadalom, milliőkat érintő megélhetési válság, széteső egészségügy, oktatás és szociális rendszer, növekvő kiszolgáltatottság és függőség, egyre gyorsabb ütemben felélt jövő. Közben pedig egyre inkább széteső költségvetés, egyre kétségbeesettebben betömött lukak, egyre inkább elszabaduló adóterhek az emberek szintjén. Az adósságszolgálat az elmúlt évtizedben már lecsökkent évi 1000 milliárd forint alá is, 2024-ben 2747 milliárd forint lesz az adósságszolgálat, ez 1700 milliárd forinttal több. Ez a következménye a fideszes rövidlátó politikának, a pillanat uralásának. Az energiaszámla fedezésére 1300 milliárd forintot terveznek állami szinten - úgynevezett rezsivédelem -, de ki tudja, mennyi lesz a vége, és ez a 3000 milliárdos lyuk csak egy, ami a költségvetésen tátong.

A jövőfelélés jele az is, hogy az ország több Mars-hall-segélynyi forrást kapott az elmúlt két uniós ciklusban, 2010 óta évente a GDP 4-6 százaléka áramlott be, összesen mintegy 20 milliárd (*sic!*) forint értékben, és ez iszonyatos pénz. Ám ennek szinte semmi hatása nem látszik sem a gazdaságban, sem a társadalomban, a felzárkózást segíteni akaró támogatásoknak nem lett eredménye, felzárkózás szinte semmilyen mutató szerint, sőt. Persze azt tudjuk, hogy miért: a források jelentős része magánzsebekbe folyt, közcélok helyett másik nagy szelete a felesleges beruházásokat táplálta. Gondoljunk csak a lomb nélküli lombkoronásétányra, a 10 vagy akár 20 centiméter magas kilátókra, a magánszállásként működő, uniós forrásból épített vadászházakra, de a sort még hosszan folytathatnám.

Mindeközben megváltozott a világ is körülöttünk, a világgazdaság kegyelmi évtizedeinek vége, a válságok korába léptünk, nemcsak a Covid-járvány és a szomszédos háború, hanem az ezeknél sokkal hosszabb távon ható és egyre súlyosabb klíma- és ökológiai válság határozza meg a jövőnket. A józan ész azt diktálná, hogy ebben a helyzetben változtatni kell, ha minden jel arra utal, hogy az utca, amiben járunk, zsákutca, akkor arra normális esetben nem reagálunk úgy, hogy még gyorsabban megyünk az eddig követett úton. A Fidesz-kormány azonban ezt másképp gondolja, a Fideszt valójában nem érdekli az ország sorsa, nem érdekli, hogy milliók szenvedik meg azt, hogy a kormány képtelen elismerni a tévedését. A jövő évi költségvetés arról tanúskodik, hogy a Fidesz inkább tovább nyomja a gázt, és tovább gyorsít a zsákutcában. Ha kiderül, hogy végül rossz felé megy a vonat, meghosszabbítják majd Bicskét is; azért is; mert a helyzet az, hogy mára mindenki láthatja, hogy a kormány az elmúlt bő évtizedben nem válságállóvá tette Magyarországot, hanem durván kiszolgáltatottá. Nem véletlen, hogy az egész Európai Unióban a válság messze Magyarországot sújtja a legjobban. A legnagyobb az infláció, a legnagyobbak között vannak a megszorítások.

De nézzük, hogy milyen hibák is vezettek oda, hogy a Matolcsy György által elképzelt sereghajtóból az éllóvas pályát az ország régiós szinten bár valóban bejárta az elmúlt tíz évben, csak a legnagyobb bánatunkra rossz irányba. Először is, a Fidesz az elmúlt 12 évben nem csökkentette, hanem növelte a fosszilisenergia-függőségünket. Sőt, mindvégig energiapazarlásra biztatta az embereket, azt hazudva, hogy az olcsó fosszilis energia örök. Pedig egyértelmű volt, hogy az egyre súlyosabb függőségért egyszer majd fizetni fogunk. Ma ott tartunk, hogy a kormány képviselői is elismerik, hogy a rekordmagas, 25 százalékos fölé jutó infláció első sorban a magas energiaköltségeknek köszönhető. Most mégis azért küzdenek mindennap, hogy megmaradjon ez a függőségünk, sőt mélyüljön is ahelyett, hogy végre szakítanánk vele. Ez az elhibázott energia-politika csak tavaly 4000 milliárd forinttal növelte az energiaszámlánkat, amiből egyébként a fél országot le lehetett volna szigetelni, ha a Fidesz korábban megfogadja a zöldek javaslatait. Az energiainportunk már a GDP egynyolcadát, 12 százalékát emészt fel, ez egész egyszerűen fenntarthatatlan.

Másodsorban a 2010-es kétharmados Fidesz-győzelem egy dologban biztosan nem hozott változást a korábbiakhoz képest: a gazdaságpolitika egyetlen célja az maradt, hogy minél több külföldi nagyvállalatot csábítson az országba, és így próbálja meg erősíteni a magyar gazdaságot. De a terv több szempontból sem működött. Nemhogy Nyugat-Európához nem sikerült felzárkózni, de még a régióban is leszakadtunk, maradtunk a félperiférián, és közben pedig odajutottunk, hogy ma már nem a kormány, hanem az idetelepülő tőke diktál Magyarországon. Ők ugyanis bármikor áttelepíthetik gyáraikat néhány száz kilométerrel odébb, de abban a pillanatban a Fidesz gazdasági lufija azonnal kipukkad. Ezért a kormány alázatos

végrehajtóként kénytelen teljesíteni a nagyvállalatok minden kívánságát. Elveszik a munkavállalói jogokat, bevezetik a rabszolgatörvényt, energiafüggőségbe taszítják az országot, feláldozzák a vízünket, az energiánkat, a termőföldünket, és asszisztálnak ahhoz, hogy ezek a cégek sok száz milliárdos nyereségük ellenére gyakorlatilag egyáltalán ne vegyenek részt a közteherviselésben.

(17.00)

Sőt, még most is, ebben a válsághelyzetben is a száz- és ezermilliárdos nagyvállalatok még mindig csak névleges, 9 százalékos társasági adót fizetnek, a legalacsonyabbat az összes OECD-ország közül - vagyis fizetnének, mert a rengeteg adókedvezmény miatt igazándiból még 6 százalékot sem sikerül tőlük beszédni. Ez a pálya így fenntarthatatlan. A tárgyalt költségvetés egyetlen célja, hogy ezt a tényt elfedje; ez azonban nem lesz.

A multikat végtelenen kiszolgáló gazdaságpolitika csak úgy működtethető, hogy a kormány évről évre építette le az állami szolgáltatások minőségét. A közalkalmazottak fizetése a pedagógustól az ápolón keresztül a szociális dolgozóig megalázóan alacsony, a várólisták hossza egy magát működőnek tekintő országban elfogadhatatlan, az iskolákban se fűtésre, se krétára nincs pénz. Itt jegyezném meg, hogy a 2024. évi költségvetésben a közétkeztetésre plusz 4,2 százalékot fordítanak, egy olyan év után, amikor az élelmiszer-infláció hivatalos adatok szerint 26 százalékos volt, és jól kiszámítható módon az ez évi sem lesz ennél lényegesen alacsonyabb.

A kormány gögösen a családokra hárítja a gondoskodási munkát olyan emberek esetében, akik évtizedeken keresztül azért fizettek adót, hogy az állam segítsen, amikor nem képesek gondoskodni magukról. Ez maga a zsákutca, hiszen így egyre rosszabb tudást kapunk az oktatási rendszerben, egyre rosszabb az egészségügyi állapotunk, egyre többen szorulnak ki a munkaerőpiacról, azaz egyre rosszabb az ország versenyképessége. Nem felzárkózunk, hanem napról napra egyre jobban betonozzuk be a saját leszakadásunkat.

Sajnos azt látjuk, hogy a kormány tényleg fejjel készül nekimenni a falnak. A mondás úgy tartja, hogy az okos ember más kárán tanul, a buta a sajátján - a Fidesz viszont sajnos még a saját kárán sem. Ha valami nyilvánvalóan káros és rossz, hát, meghosszabbítják Bicskéig; most is arra készülnek, hogy akkumulátorgyarmattá alakítsák az országot, ezzel újra elkövetve minden hibát, ami a jelenlegi válsághoz vezetett.

Az akkumulátorgyárak tovább erősítik Magyarország függőségét, hiszen az egész gyártási folyamat rendkívül energia- és vízigényes. A kormány már be is jelentette, hogy a gázválság kellős közepén újabb gáz-erőműveket kíván építeni az új gyárak igényeinek kiszolgálása érdekében, tovább növelve az ország energiainportját és erősítve a kiszolgáltatottságát.

Az akkumulátorgyárak ezermilliárd forintos nagyságrendben kaptak támogatást, és még ezen felül

is kapnak kedvező adórendszert, adókedvezményeket, gyakorlati felmentést a környezetvédelmi, biztonsági és munkaügyi szabályok alól. A magyar állam több mint 80 millió forintot fizet nekik egyetlenegy darab munkahely létrehozása után, miközben ott többségében egyébként vendégmunkások fognak dolgozni. Márpedig pont ezek a pénzek hiányoznak a költségvetésből, amikor a közalkalmazottak fizetésének a növelésére lenne szükség, a minőségi oktatáshoz lenne szükség a pénzre, vagy a működő egészségügyhöz kellene pénz.

A kormány nagyhatalmiságról beszél az akkumulátorok kapcsán, de ha nekünk kell fizetni azért, hogy egy nagyvállalat idejőjön, elvegye a vízünket, a földünket, az energiánkat, majd hazavigye a profitot, az nem nagyhatalmiság, hanem az gyarmatosítás, ráadásul önként. Önként hajtjuk bele a fejünket ebbe az igába. Akármennyi akkumulátorgyár települ is ide, a nagyhatalmak, a tulajdonosok és országaik Kína és Dél-Korea maradnak, minden önfényezés ellenére. A kizárólag az autóiparra alapozott magyar gazdaság már eddig is rendkívül sérülékenyvé tette az országot, most ez a helyzet tovább romlik. Ez nem válságkezelés, hanem kapkodás, amellyel csak visszafordíthatatlan károkat okoznak az országnak.

A jelenlegi zsákutca a Fidesz vezette Magyarország. Ebből két dolog következik; egyrészt van kiút a válságból, hiszen csak a rossz döntéseken kell változtatni, de azt nem a jelenlegi kormány politikája fogja elhozni. A jelenlegi válságot a fenntarthatatlan, rövid távon gondolkodó politika okozza, azaz a zöldgondolkodás hiánya, ebből következik, hogy a megoldást csak a zöldfordulat jelentheti.

Nézzük meg, hogy nézne ki egy zöldköltségvetés! Az első lépés a zöldfordulat az energiapolitikában. A mostani válság mindenki számára bebizonyította, hogy egy ország annál kevésbé kiszolgáltató, annál inkább válságálló, minél inkább képes saját maga megtermelni a felhasznált energiát a megújuló forrásaiból. Ez egy 8000 milliárd forintos tanulság, amit a Fidesz hibájából az ország fizet meg. Ennyit fizetünk rá a külső fosszilisenergia-függésre '22-ben, '23-ban, amit nem kellett volna megfizetnünk, ha a kormány korábban az LMP által is javasolt utat választotta volna, az energiahatékonyság és a hazai megújulókat útját.

A Fidesznek azonban láthatóan csak a szavak szintjén van problémája a függőséggel, hiszen még a jelenlegi helyzetben is azért küzd, hogy tovább növelhesse az ország energiainport-szükségletét. Ennek véget kell vetni, mert a függőségért már most is súlyos gazdasági és diplomáciai árat fizetünk. Magyarország alig rendelkezik fosszilis nyersanyagokkal, ezért nekünk egyetlen utunk van az energiafüggetlenséghez: a radikális zöldfordulat, az energiahatékonysági programok és a megújulókapacitások jelentős erősítése. Ez nemcsak a függetlenségünket erősíti, de élhetőbbé is teszi a környezetünket, csökkenti a légszennyezést és munkahelyeket teremt.

Ezért mi nem gáz-erőműveket építenénk az orosz gáznak és nem atomerőműveket építenénk az oroszokkal közösen az orosz fűtőanyagok. Mi már

jövőre jelentős összegeket költenénk a megújulókapacitások növelésére, a szükséges hálózatfejlesztések végrehajtására, legalább 200 milliárd forintot, illetve elindítanánk az épületenergetikai mélyfelújítási programot 600 milliárd forintos kerettel, megvalósítva ezzel a valódi rezsicsökkentést, mert ez egyszerre csökkenti a családok terheit, növeli az ország függetlenségét, ad megrendelést a hazai építőiparnak, és teremt hosszú távon kiszámítható munkát, szemben a kampányszerű állami építkezésekkel.

Legalább ilyen fontos, hogy már jövőre véget vessünk annak a gazdaságpolitikának, amely szélsőséges módon kiszolgáltatta az országot a tőkének, a külföldi nagyvállalatoknak. Magyarországon a külföldi tőke aránya a vállalati szektor termelésén belül 50 százalék fölött van, és ebben az összehasonlításban csak Írország van előttünk, de nem sokáig. Ezek a multik adót szinte egyáltalán nem fizetnek, a profitot ezermilliárdos nagyságrendben lapátolják ki az országból, mégis ők diktálnak. Ennek kell véget vetni!

Valódi közteherviselésre kell kényszeríteni a nagyvállalatokat is, és olyan törvényeket kell alkotni, amelyek nem a vállalati érdekeket védik az emberek érdekeivel szemben, hanem pont fordítva. Igazságos adórendszerre van szükség, ahol nem képzelhető el olyan, hogy a pedagógusok nem jönnek ki a fizetésükből, az ápolási díj nevetségesen alacsony, de a cégek sorra jelentik be a több száz milliárd forintos nyereségüket. A társasági adó felső kulcsát ezért 25 százalékra emelnénk, és be is vezetnénk.

A vízgazdálkodásban, a tájhasználatban, a mezőgazdaságban is radikális fordulatra van szükség, ha nem akarjuk néhány év alatt elveszíteni a vízünket, a jó minőségű talajunkat, az élelmiszerünket. A tavalyi aszálykár meghaladta az ezermilliárd forintot, és az ilyen veszteségek rendszeresek lesznek. A folyókat szabályozottan ki kell engedni a gátak közül, így visszatartva a koncentráltan lezúduló esőket, tájhasználatváltással a vízjárásnak megfelelő termeléseket szabad csak finanszírozni, nem pedig mindenhol a nagytáblás alapanyag-termelést. Meg kell erősíteni a bio- és ökológiaüzemanyagot, energiát és műtrágyát igényelnek, így nemcsak a költséghatékonyságunk javulna mostanában, de a függetlenségünket is erősítenék.

Az is fontos kérdés, hogy kitől szedjük be az adót, de legalább ilyen fontos, hogy hogyan osztjuk el a közös pénzt. Márpedig a Fidesz által működtetett állam ma valójában önmaga paródiájaként működik: azokat támogatja, akik maguktól is boldogulnak, és azokat gáncsolja, akik valóban segítségre szorulnának. Mi a tehetősebbektől nagyobb hozzájárulást várunk el, míg a rászorulóknak nagyobb támogatást adnánk.

Ennek keretében végre rendeznénk a közalkalmazottak helyzetét, mert sajnos tíz év alatt odajutottunk, hogy a közszolgáltatást végzők ma már a legrosszabbul keresők között vannak. A Fidesz az ország legrosszabb munkáltatója, amely megalázóan alacsony fizetést ad a

saját alkalmazottainak, fenyegeti őket, és láthatóan egyetlen vágya van, hogy minél többen távozzanak a közszférából. Mi olyan országot szeretnénk, ahol újra megbecsülik és megfizetik a közszférában dolgozó emberek munkáját, mert tisztában vagyunk vele, hogy az ő munkájuk nélkül nincs sikeres ország.

(17.10)

Ezért általános béremelési programot indítanánk a közszférában, hogy a közalkalmazottak ne keressenek kevesebbet, mint a piaci szektorban dolgozók. Az oktatásban dolgozók számára legalább 50 százalékos azonnali béremelést kell adni. Ez plusz 300 milliárd forintból megoldható. Az egészségügyben - kiemelten a mentősök között is - szükséges a források bővítése legalább 500 milliárd forinttal. És a szociális szféra és az önkormányzati dolgozók sem maradhatnak ki. Fontosabb ez, mint hogy csak egyetlenegy akkumulátortyár úgynevezett idecsábitására elégezzünk 320 milliárd forint közpénzt.

És végül, de nem utolsósorban mi a tőke helyett inkább a jövő generációinak az érdekeit képviselnénk. Ennek pedig nincs jobb módja, mint az oktatás. Amely kormány nem fektet az oktatásba, az valójában a saját honfitársaiban nem hisz. Márpedig Magyarországon pont az a helyzet, bár a Fidesz sokat beszél nemzeti büszkeségről, valójában az egész politikája arra alapul, hogy másodrangú országnak tekinti hazánkat, amelyiknek nem lehetnek nagyobb ambíciói, mint a fejlett országok összeszerelő üzemének lenni. Ezért költünk az elmúlt 12 év arányaiban egyre kevesebbet oktatásra és egyre többet a külföldi nagyvállalatok támogatására. Források biztosítása helyett a Fidesz úgy gondolja, hogy botozással teremtd majd européer nívót.

Mi a Fideszsz szemben azonban hiszünk abban, hogy a magyar emberek elég tehetségesek és szorgalmasak ahhoz, hogy bárkivel felvegyék a versenyt. Ha a régió legsikeresebb országa szeretnénk lenni, ahhoz nem kell sokat beszélni arról, hogy nagy hatalom lettünk, hanem a régió legjobb oktatását kell megteremteni. Ehhez jelentősen növelni kell az oktatásra fordított összegeket, és olyan oktatási rendszert kell kiépíteni, ami nem újrateremti, hanem felszámolja a társadalmi különbségeket.

Azt gondolom, ha ezeket meghallaná, jobb esetben megvalósítaná a magyar kormány, akkor fényévekkel előrébb járnánk, és valóban elindulhatna Magyarország egy olyan úton, amelyre úgy gondolhatnánk vissza a következő generációk, hogy büszkék vagyunk. Sajnos a jelen valósága az, hogy a következő generációknak nem lesz okuk büszkeségre. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelettel köszöntöm a vitában részt vevőket. A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Tisztelt Országgyűlés! Most a magyarországi nemzetiségeket képviselő bizottság által felkért felszólaló ismerteti a bizottság álláspontját összesen maximum

20 perces időkeretben. Megadom a szót Ritter Imre nemzetiségi képviselőnek, aki nemzetiségi nyelven ismerteti felszólalásának első mondatait, majd magyarra fordítja azokat. Parancsoljon, öné a szó.

RITTER IMRE, a Magyarországi Nemzetiségek Bizottsága által felkért nemzetiségi képviselő: Danke sehr. Sehr geehrter Herr Vorsitzender! Sehr geehrtes Parlament! Erlauben Sie mir bitte, dass ich im Namen und im Auftrag des Ausschusses der in Ungarn lebenden Nationalitäten unseren Standpunkt bezüglich des Gesetzentwurfs Nr. T/4181. über den ungarischen Haushalt für Jahr 2024 im Zusammenhang mit dem Nationalitätenbedarf übergreifende Teilen erörtere.

Wie es schon gewöhnt ist, fange ich wieder meinen Diskussionsbeitrag mit einem Zitat von Johann Wolfgang von Goethe an. Er hat gesagt: „Toleranz sollte eigentlich nur eine vorübergehende Gesinnung sein: sie muss zur Anerkennung führen. Dulden heißt beleidigen.“

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy a Magyarországi Nemzetiségek Bizottsága nevében kifejtsem álláspontunkat a 2024. évi központi költségvetésről szóló T/4181. számú törvényjavaslat nemzetiségi igényeket érintő részeivel kapcsolatban.

Hozzászólásomat a költségvetésitörvény-javaslatához most már hagyományosan Johann Wolfgang von Goethe idézetével kezdem, mely magyarul így hangzik: „A tolerancia csak egy átmeneti állapotot jelölhet, mely elismeréshez kell vezetessen. Az elfogadás önmagában sértés.” Az elfogadás tehát nem elég, csak az elfogadás önmagában nem elég. Többet szeretnénk, többet várunk: elismerést. Az elismerésre őseink élete, sokuk halála elégséges alapot adott. Mi még dolgozunk érte. Az elismerés feltétele, alapja pedig a megismerés. Ezért engedjék meg, hogy a 2024. évi központi költségvetésitörvény-javaslatlal kapcsolatos hozzászólásomat az elmúlt nyolc évre, az elmúlt két ciklusra történő visszatekintéssel kezdjem. Az elmúlt nyolc évre, hiszen a 2023. évi központi költségvetés, annak módosítása, valamint a mostani, 2024. évi tervezet a nemzetiségek szempontjából élesen elkülönül az elmúlt nyolc évtől.

A visszatekintés azért is szükséges, mert az új Országgyűlésben vannak olyan frakciók és sokan képviselők, akik a korábbi ciklusokban nem vettek részt a parlament munkájában, ezért fontosnak tartom, hogy kapjanak egy átfogó gazdasági tájékoztatást a Magyarországon élő őshonos 13 nemzetiségről. Tehát tekintsünk vissza, hogy az első nemzetiségi parlamenti ciklus elején, azaz a 2014. évben milyen helyzetben voltak a Magyarországon élő nemzetiségek, az előző nyolc évben miben és hogyan tudtunk előrelépni, hol tartunk, milyen céljaink vannak, ezek eléréséhez milyen megoldandó feladatok állnak előttünk. Mindezek kellő mértékű áttekintése és ismerete nélkül sem az elmúlt éveket, sem a 2024. évi központi költségvetéssel kapcsolatos nemzetiségi igényeket nem lehet reálisan értékelni, a helyükön kezelni, a megfelelő kormányzati és parlamenti döntéseket meghozni.

Több mint kilenc évvel ezelőtt, a 2013. évi központi költségvetés zárszámadásánál azzal kezdtem a hozzászólásomat, hogy ennek az első nemzetiségi parlamenti hozzászólásnak már bő húsz évvel korábban kellett volna megtörténnie itt, a magyar parlamentben, így több évtized mulasztását kell minden szempontból minél hamarabb felszámoljuk. Majd ezt követően perceként keresztül lehetett és kellett sorolni, hogy a Magyarországon élő nemzetiségek évtizedekig milyen méltatlan állapotok között voltak kénytelenek élni és működni.

Csak példaként és emlékeztetésül: egyrészt a nemzetiségi civil szervezetek működési támogatására, a nemzetiségi kulturális programok támogatására az úgynevezett NEMZ-keretek 2002-től 2014-ig, tehát 12 éven keresztül nem változtak, így a beérkező igények töredékére, 10-15 százalékára nyújtottak csak fedezetet.

Másodsorban: az anyanyelvi diáktáborokra akkor rendelkezésre álló évi 30 millió forint keretösszeg az igényekhez képest olyan alacsony volt, hogy gyakorlatilag nem volt értelme pályázni. Egy nemzetiségi gyerekre vetítve az akkori pályázati keret napi két gombóc fagylaltra volt elegendő.

Harmadsorban: a települési nemzetiségi önkormányzatok éves szintű működési támogatása átlagosan 222 ezer forint/év volt. Ez havi nettó 14 500 forintnak felelt meg.

Negyedszer: az országos nemzetiségi önkormányzatoknál az államháztartási jogszabályok változásával, a különböző törvényi előírásokkal folyamatosan emelkedtek a gazdasági, pénzügyi és adminisztrációs költségek a támogatások emelése nélkül.

Összefoglalóan azt kell mondani, hogy 2013-ig a Magyarországon élő nemzetiségek támogatása siralmas állapotban volt, és ez még igen finom megfogalmazása az akkori tényleges helyzetnek.

Ugyanakkor a 2013. évtől már voltak reménykeltő, nagyon pozitív változások. Egyrészt a 2013. év nemzetiségi szempontból kétségkívül legnagyobb jelentőségű és pozitív változása volt, hogy a nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott nemzetiségi köznevelési intézmények esetében jelentősen emelkedett és normatívvá vált a támogatás. Másrészt a helyi nemzetiségi önkormányzatok intézményátvételi és -alapítási lehetőségének ismételt biztosításával megnyíltak a jogszabályi lehetőségek a nemzetiségi kulturális és oktatási autonómia kiépítéséhez.

A 2014. évi parlamenti választással a 13 magyarországi nemzetiség részére biztosítva lett a parlamenti képviselet, ami új lehetőségeket, új időszakot nyitott meg számunkra.

A parlamenti képviselet első komoly eredménye lett, hogy a 2015. évi központi költségvetési törvény-nél áttörést tudtunk elérni azzal, hogy a korábban kevesebb mint 4 milliárd forint, már másfél évtized óta változatlan támogatási keretet 2 milliárd forinttal, több mint 50 százalékkal tudtuk megemelni.

(Folytatás 71/2-ben!)

Országgyűlési Napló

(17.20)

Az elmúlt nyolc évben, annak ellenére, hogy a 2021. évben a pandémia okozta válsághelyzetben nem került sor támogatásemelésre, a következő területeken tudtunk lényegi, érdemi javulást elérni.

Egyrészt: a nemzetiségi civil szervezetek működési és kulturális támogatási pályázati keretét, melyek egyaránt 110-110 millió forintok voltak, 500 millió, illetve 700 millió forintra, azaz mintegy öt és félszeresére tudtuk emelni.

Másodsorban: az említett nemzetiségi anyanyelvi diáktáborokra a 2014-es 30 milliós keretet 400 millió forintra, azaz több mint 13-szorosára tudtuk emelni. Hozzáteszem, hogy a nemzetiségi anyanyelvi diáktáborokat mindig, mindenhol és minden helyzetben első számú prioritásként kezeltük, és még ez a 13-szorosára emelt keret is az objektív, reális igényeknek csak egy részére, még mindig csak mintegy 30-40 százalékára ad fedezetet.

Harmadsorban: a helyi nemzetiségi önkormányzatok általános működési támogatását a négyszeresére, az úgynevezett feladatalapú, differenciált támogatási keretét pedig a két és félszeresére tudtuk emelni.

Negyedszer: az országos nemzetiségi önkormányzatok és a nemzetiségi média, valamint az országos nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott intézmények támogatását - nem a köznevelési intézményekét - 2015-ben, 2017-ben, 2019-ben és utoljára 2022-ben tudtuk érdemben emelni; ezzel a működés legégetőbb finanszírozási problémái kezelhetők lettek.

Ötödször: több egyedi döntésű nemzetiségi kiegészítő támogatási keretet tudtunk életre hívni és biztosítani olyan területeken, mint például a nemzetiségi színházak támogatása, a nemzetiségi köznevelési intézmények fenntartását és tulajdonjogát is átvevő, helyi nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott nemzetiségi köznevelési intézmények kiegészítő működési és felújítási támogatása vagy az országos önkormányzatok és egyesületek fenntartásában működő nemzetiségi köznevelési és kulturális intézmények beruházási-, felújítási-, pályázatiönrész-kerete.

Végül, de nem utolsósorban, amit a nemzetiségi jövőnk szempontjából kiemelten fontosnak tartunk: a nemzetiségi program eredményei. Örömmel mondom el, hogy a 2016 őszén kidolgozott nemzetiségi program első pontjaként a nemzetiségi pedagógusok jobb megbecsülése érdekében a nemzetiségi pótlékot 2018., 2019. és 2020. január 1-jével három lépésben 10 százalékról 40 százalékra emeltük, ami azt jelenti, hogy mindazon nemzetiségi pedagógusnak, aki a lekötött ideje legalább 50 százalékában nemzetiségi nyelven oktat vagy nevel. Egyidejűleg bevezettünk két, most már alacsonyabb mértékű, a háromszori emelés után kisebb mértékű, 25 százalékos és 10 százalékos pótlékkategóriát azok részére, akik korábban nem részesültek nemzetiségi pótlékban. Így ma már minden nemzetiségi pedagógus a munkájával arányosan, a nemzetiségi nyelven történő oktatással arányosan nemzetiségi pótlékban részesül.

Fontosnak tartom kiemelni, hogy a nemzetiségi pótlékot fenntartótól függetlenül minden nemzetiség minden nemzetiségi pedagógusa megkapja, és a fenntartóknak a nemzetiségipótlék-emelés bérfedezetét nem más keret terhére kellett úgymond kigazdálkodni, hanem minden évben megkapták költségvetési többletként, és meg fogják kapni a jövőben is. A nemzetiségi pótlék ezen emelésével mintegy négyezer nemzetiségi pedagógus részére 2021-től már közel 2,5 milliárd forint többletjövedelmet biztosított és fog biztosítani a további években is.

A nemzetiségipedagógus-program másik nagyon fontos pontjaként a nemzetiségi pedagógusok számának növelése érdekében beindítottuk a nemzetiségipedagógus-hallgatói ösztöndíjat. 2018. szeptember 1-jétől még csak az elsőéves nemzetiségiovodapedagógus-hallgatók közül 87 fővel kötöttünk szerződést, 2011. (sic!) szeptember 1-jétől már mindhárom óvodapedagógus-évfolyamra, tanító-, tanár-, szaktanár-hallgatók első évfolyamára is 317 fővel kötöttünk szerződést. 2020. szeptember 1-jétől már minden szak minden évfolyamára kiterjesztettük, 417 fiatallal kötöttünk szerződést, és a mostani 2022-23-as tanévben már több mint ötszáz nemzetiségipedagógus-hallgató ösztöndíjasunk van.

Végül harmadik pontként, mindezzel párhuzamosan, komoly erőfeszítéseket tettünk a képző egyetemek, főiskolák felé annak érdekében, hogy ne csak a nemzetiségi pedagógusok számát tudjuk növelni, hanem a nemzetiségipedagógus-képzés minőségét, színvonalát, elsősorban a nemzetiségi nyelvi kompetenciák fejlesztését.

Már a 2017. évi központi költségvetési törvény általános vitája során is és azóta is minden évben ezen a ponton a hozzászólásomat azzal folytattam, hogy mindezen rendkívül örömteli, régóta várt pozitív változások után, azt gondolom, azt gondoljuk, hogy ez egy olyan pillanat, amikor minden, kétségtelenül továbbra is meglévő gondot, nehézséget félretéve, fenntartás nélkül köszönetet kell mondjunk, és ezt teszem most is.

A Magyarországon élő 13 őshonos nemzetiség nevében ismételtelen megköszönöm elsősorban természetesen a kormánynak és a kormányfrakcióknak, hiszen minden döntéshez kellett az ő pozitív döntésük, de az egész magyar parlamentnek, minden egyes korábbi és mai parlamenti képviselőnek az elmúlt nyolc évben nyújtott nemzetiségi támogatást, mellyel a 2014. évi kevesebb mint 4 milliárd forint támogatás 2022. évre közel 24 milliárdra, azaz a hatszorosára emelkedett.

Szeretném külön is kiemelni, hogy a magyarországi őshonos nemzetiségek ügyeit, előterjesztéseit egyfajta iratlan házszabályként kivették a frakciók a napi parlamenti politikai csatározásokból, és az elmúlt nyolc évben szinte minden, a magyarországi nemzetiségek által benyújtott előterjesztést lényegében egyhangúlag fogadott el a parlament. Ezt hálásan köszönjük, és a Jóisten tartsa meg a későbbiekre a szokásukat!

Ugyanakkor ezen eredményeket, támogatásemeléseket a konkrét számokon túl a magyarországi nemzetiségek helyzetének teljes körű áttekintésével a helyükön kell kezelni és értékelni. Egyrészt, aki az elmúlt évek nagyon pozitív nemzetiségítámogatás-változásain pusztán a számokat és a százalékokat nézi, s csak ezeket ismeri, látja, az teljes joggal veheti fel, hogy a Magyarországon élő nemzetiségek az elmúlt években kiemelt támogatásemelést kaptak a költségvetés általános növekedéséhez képest, és ebből a szempontból vitathatatlanul igazuk van, ezt én is csak megerősíteni tudom.

Másrészt viszont, aki átfogóan látja, történelmi mélységében ismeri a Magyarországon élő őshonos nemzetiségek helyzetét, a teljes folyamatot, a számok mögött lévő tartalmat, hogy honnan indultunk, hogy anyanyelvünk, identitásunk, hagyományaink megőrzése, gyerekeink részére történő átadása vagy ma már sokkal inkább visszaadása terén milyen nagyszámú feladataink vannak, mennyire az utolsó órában vagyunk, hogy milyen durva asszimiláció zajlott hét-nyolc évtizeden át, az azt is tudja, hogy az elmúlt nyolc év még csak arra volt elég, hogy megkapaszkodjunk, és új lendülettel elinduljunk azon az úton, elindítsuk azokat a hosszú távú programokat, amelyek reményeink szerint a Magyarországon élő őshonos nemzetiségek túlélését, nemzetiségi létünk fennmaradását biztosíthatják.

Hét-nyolc évtized súlyos mulasztásait, bűneit, annak következményeit nem lehet hét-nyolc év mégoly szép eredményeivel sem jóvátenni, helyre tenni, ehhez több évtized kell.

(17.30)

Ennek a két nézőpontnak, véleménynek az egyeztetése, kölcsönös megismerése, a megfelelő konszenzus kialakítása volt a jellemzője már a 2019-es, a 2020-as, a 2022-es és a mostani, 2024-es központi költségvetésitörvény-javaslatokkal kapcsolatos nemzetiségi egyeztetések folyamatának is.

Sajnos ezt a folyamatos nemzetiségi fejlődést, ami az első nyolc évet jellemezte, a 2022 februárjában elindult háború és annak minden negatív, káros következménye, ha lehet úgy mondani: nemcsak megállította, hanem rendkívül törékennyé is tette. 2022-höz képest a 2023. évi központi költségvetési törvényben a 13 nemzetiségre vonatkozóan már 1 milliárd 63,1 millió forint csökkenés volt. Ez a csökkenés a 2023. évi költségvetési törvény idei év eleji módosításával már 2 milliárd 351,7 millió forintra nőtt. A most előttünk lévő 2024. évi költségvetésitörvény-javaslat pedig már 3 milliárd 840,3 millió forint nemzetiségítámogatás-csökkenést tartalmaz a 2022. évhez képest.

Ezen tervezett csökkentés a roma nemzetiségi támogatásoknál 5 százalékos, a többi 12 nemzetiségnél viszont 25 százalékos nagyon kemény, egynegyedes arányú támogatáscsökkentést jelent. Ezen drasztikus csökkentésnek a nemzetiségi tevékenységek és területek közötti megoszlásáról, az ebből adódó

problémákról, ezek súlypontjáról, közvetlenül a 2024. évi központi költségvetésről szóló T/4181. számú törvényjavaslatról és az ezzel kapcsolatos nemzetiségi módosítási igényekről azonban majd a holnapi felszólalásomban fogok részletesebben beszélni; addig is köszönöm, hogy meghallgattak. Danke für Ihre Aufmerksamkeit! *(Taps a kormánypartok és a nemzetiségi szószólók soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót Banai Péternek, a Pénzügyminisztérium részéről. Parancsoljon, államtitkár úr!

BANAI PÉTER BENŐ pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy a vezérszónoki hozzászólások után reagáljak néhány felvetésre, ami talán a költségvetés egészét illeti, illetve néhány speciális, konkrét észrevételre, véleményre is reagáljak.

A költségvetés vitájának vezérszónoki körében szerintem az alapkérdés az, hogy hogyan jellemezzük azt a költségvetést, amiről a vita folyik. Elég sajátos jelzőket hallhattam az ellenzéki padosorokból: népnúzás, megszorítás, semmittevés költségvetése, megélhetési válságot konzerváló költségvetés, a jövőt felélő költségvetés, zsákutcás gazdasági növekedés - ezek voltak azok a jellemzők, amiket hallottunk, szemben azzal, hogy a kormányzat és a kormánypartói frakciók alapvetően a védelem költségvetésének aposztrofálják ezt a költségvetést.

Nyilván teljesen természetes, hogy a nézőpont különböző lehet, és különbözően ítéljük meg a gazdasági-társadalmi helyzetet, a kihívásokat és a kihívásokra adandó válaszokat, de azért a tények mellett szerintem célszerű, hogy ne menjünk el.

Miért hívjuk mi a védelem költségvetésének a jövő évi költségvetési javaslatot? Első helyen azért, mert az eddigi eredmények megvédése érdekében célunk, hogy a 4,7 millió fős foglalkoztatotti létszámot megvédjük. Ez egy eredmény, aminek a megvédése érdekében tennünk kell. Arról szól ez a költségvetési javaslat, hogy csak olyan adóváltoztatásokat javasolunk és olyan kiadási politikát folytatunk, amivel ezt az eredményt meg lehet védeni.

A gazdaságpolitika egészét illetően elég súlyos megállapítások hangzottak el. Mi úgy látjuk, hogy ez a plusz egymillió foglalkoztatotti létszám 2010 után azért mégiscsak annak a gazdaságpolitikának köszönhető, amely eredményeképp a magyar gazdaság bővülése 2013-tól minden egyes évben meghaladta az Európai Unió átlagát, a gazdasági visszaesés időszakában is. Emlékeztetünk rá, hogy nyitott gazdaságként ez egy komoly eredmény volt; emlékeztetünk rá, hogy 2008-09-ben fordított volt a helyzet: a magyar gazdaság zsugorodása érdemben nagyobb volt, mint az Európai Unió átlaga.

Éppen ezért szerintem komoly kihívás volt és komoly eredmény volt az, hogy ezt a felzárkózást a pandémia idején is meg tudtuk őrizni. Tehát a plusz

egymillió fő foglalkoztatotti létszám annak is köszönhető, hogy míg 2010-ben az Eurostat-adatok alapján a magyar gazdaság fejlettségi szintje az Unió átlagához képest 66 százalék körül volt, addig a legutolsó, 2022-es tényadat 77,7 százalék. Tehát volt egy érdemi gazdasági felzárkózás; ez együtt járt a foglalkoztatottak számának bővülésével. Szerintem ez egy eredmény, amit meg kell védeni; ellenzéki padsorokból semmittevést hallottam. Hát, amikor máshol gazdasági problémák voltak - nézzük meg a statisztikai adatokat -, a foglalkoztatotti létszám és a bérek is jelentősen csökkentek - a bérekről majd külön szólok -, de azt most megemlítem, hogy 2020-ban, amikor az Európai Unió egészében gazdasági visszaesés volt, ezt Magyarország sem kerülhette el. Nemhogy a foglalkoztatottak szintjét meg tudtuk őrizni, hanem Magyarországon az Eurostat-adatok alapján reálbér-növekedés volt. Tehát az első elem, amit a jövő évi költségvetési törvényben meg akarunk védeni, az a magas foglalkoztatotti létszám.

A második a rezsivédelem. Örömmel hallok, hogy erről most kevés szó volt. Én úgy emlékszem, hogy ellenzéki padsorokból kifejezetten támadták a rezsicsökkentést, amikor a kormány bevezette, és a '22-es választás előtt is fölmerült, hogy ezt meg kell-e őrizni vagy sem; ehhez képest itt Szabó Timea képviselő asszony leépített rezsivédelmet említett. Akkor természetesen nézzük meg a nyilvános európai uniós adatokat! Az új rezsizabályok szerint a gázért a magyar családok fizetnek a legkevesebbet az uniós országok állampolgárai közül, a villamos energiáért a második legkevesebbet. Igen, ehhez költségvetési kiadások kellenek, éppen ezért a jövő évi költségvetésben megmarad a Rezsivédelmi Alap.

Nyugdíjak. Sokszor elhangzott a szám: nyugdíjakra, nyugdíjszerű kiadásokra mintegy 6500 milliárd forintot fordít a kormányzat. Nagyon sok szó hangzott el, sok vélemény került ismertetésre a nyugdíjak kapcsán, ezért Tóth Bertalan képviselő úr egy észrevételére hadd reagáljak! Ő úgy fogalmazott, hogy gyalázatos az a gyakorlat, hogy ha a megvalósult nyugdíjemeléshez képest év közben nagyobb inflációs adat látszódik, akkor a kiegészítő emelés okán gyakorlatilag a nyugdíjasoknak kell megelőlegezni azt az összeget, amit később megkapnak. Képviselő úr azt javasolta, hogy ehelyett tényadatok alapján kerüljön sor nyugdíjemelésre. Felhívom a figyelmet arra, hogy ha valaki megnézi most a nyugdíjaknak a reálértékét, akkor azt látja, hogy körülbelül 20 százalékkal magasabb ez a vásárlóérték, ez a reálérték, mint 2010-ben volt. Ez a gyakorlat pedig, amit a kormány követett 2010-től, éppen azért eredményezett 20 százalékos reálérték-növekedést, mert például 2014-ben vagy '15-ben, amikor a rezsicsökkentés keretében az inflációs mutató negatív tartományban volt, de a nyugdíjak értéke növekedett, akkor nem vette vissza a kormány a megemelt nyugdíjak összegét; amikor pedig a végrehajtott emeléshez képest év közben nagyobb inflációs szám mutatkozik, akkor kiegészítő emelés valósult meg.

Tehát az az állításom, hogy Tóth Bertalan képviselő úr javaslatához képest, ami csak az inflációs számítás

változtatná meg, az a gyakorlat, amit 2010 óta követünk, a nyugdíjasok számára kedvezőbb, nem beszélve arról, hogy az említett gazdasági növekedésnek köszönhetően nyugdíjprémium kifizetésére nyílhatott lehetőség a múltban, és reményeink szerint lesz erre lehetőség jövőre is, csakúgy, mint ahogy a jövő évi tervezet a 13. havi nyugdíj teljes egészének kifizetésével számol.

A negyedik elem a családbarát rendszer. Nagyon sokan említették a családpolitikai intézkedéseket, és azt kell mondjam, hogy a megszólalók között egyetértés volt abban, hogy stratégiai cél a kívánt gyermekek megszületése; stratégiai cél az, hogy a termékenységi ráta 2 fölötti értéket érjen el. Tehát én örülök annak, hogy úgy éreztem, az ellenzéki padsorokból hozzászólók jobbító szándékkal fogalmaztak meg észrevételeket, javaslatokat.

(17.40)

Ebben a szándékban azért azt látni kell, hogy Európában a legkiterjedtebb családtámogatási rendszert tartjuk fenn. Vannak olyan elemek, igen, amelyek változnak. Az otthonfelújítási program 2021 végével megszűnt - ezzel válaszolok is Z. Kárpát Dániel képviselő úr felvetésére, hogy miért csökkent a lakástámogatások összege -, de nem igaz az, hogy minden családpolitikai program összege csökkent. Dúró Dóra alelnök asszony fogalmazott úgy, hogy csökkennek a kiadások. Hát, nézzük meg! Nyilvános dokumentumban összegeztük a családpolitikai célú kiadások előirányzatait. Az óvodai vagy a bölcsődei finanszírozás összege növekszik; de például az a család, amely babaváró hitelt vett fel és már legalább egy gyermeke megszületett, függetlenül a kamatkörnyezettől, csak a tőkereszt kell hogy visszafizesse, vagy ha két vagy több gyermek születik, akkor azt sem. Tehát vannak olyan családpolitikai intézkedések, ahol a konstrukció változatlansága esetén is a központi költségvetési támogatás nő, mert reagál, alkalmazkodik az inflációs környezet változásához.

Tehát a lényeg: én azt gondolom, hogy mind a négy területen - munkahely, rezszi, nyugdíjak, családtámogatások - európai összevetésben is és magyar gazdaságpolitikai összevetésben is komoly eredmények vannak, amiket meg kell védeni. Mindannyian tudjuk, hogy kifejezetten nehéz az a gazdasági helyzet, amiben most vagyunk. Németországban a kormánytól független elemzők többsége az idei évre gazdasági visszaesést vár. Tehát ez az a helyzet, amikor erre a kihívásra a kormánynak reagálnia kell. S hadd mondjam el, hogy furcsállom azokat az észrevételeket, amelyek ebben a helyzetben semmittevésről meg lecsúszásról szólnak. Tudjuk, hogy volt már ennél rosszabb helyzetben is az ország, akkor, amikor 2010 előtt finanszírozni sem tudtuk magunkat. Az akkori intézkedéseket megint elő lehet venni. Szerintem ennek tükrében érdemes értékelni azokat a javaslatokat, amelyeket a kormány megfogalmazott.

A második pontban igyekszem röviden szólni néhány további költségvetési kiadási területről. Az oktatás, az egészségügy, a honvédelem, mondhatom,

mindig slágertéma. Varga Mihály miniszter úr tény-szerűen elmondta a különböző területek kiadásait, ehhez képest mégis azt hallom, hogy vannak, akik az oktatás és az egészségügy területén akár a nominális növekedést is megkérdőjelezzik, de a reálértelemben vett növekedést mindenképp. Hadd mondjam el, hogy 2010-hez és 2023-hoz képest is nemcsak nominálisan, hanem inflációval korrigálva reálértelemben is növekednek 2024-re az oktatási és egészségügyi kiadások. Tehát ismétlem: 2010-2024 relációban is és 2023-24 relációban is, mind nominálisan, mind reálértelemben növekednek az oktatási és egészségügyi kiadások.

Ezenkívül az oktatásnál azt is látni kell, hogy a pedagógusbér-emelés kiadásával számolunk, igen, európai uniós forrásból, hiszen maga az Európai Bizottság által elfogadott operatív program is tartalmazza azt, hogy a pedagógusok béremelésének az első részét operatívprogram-forrásokból is lehet finanszírozni. Ezt követően természetesen teljes egészében nemzeti forrásból kívánjuk finanszírozni a pedagógusok béremelését. Ezenkívül a szakképzésben lévők béremelésével is számolunk, valamint a felsőoktatás területén egy nagyon jelentős működési finanszírozási többlettel, amelyet az egyes intézmények a saját döntésük szerint fordíthatnak béremelésre vagy egyéb jellegű kiadásokra.

Az oktatási bloknál vitatkoznom kell azokkal az észrevételekkel, melyek szerint a gazdaságpolitika célja egyfajta összeszerelő üzemi működtetése Magyarországon. Dúró Dóra alelnök asszony ezt szövegezte, de az LMP képviselője és még többen is elmondták ezt. Hát, nézzük meg, hogy a felsőoktatási intézmények finanszírozását hogyan változtattuk az elmúlt időszakban. A jövő évi költségvetés jelentős többletet tartalmaz a felsőoktatás finanszírozására. A felsőoktatási intézmények és a gazdasági szervezetek között számos esetben nagyon komoly együttműködési megállapodás van, legyen szó akár a győri egyetemről, akár Miskolcra, de mondhatnék további példákat is. Pont az a célunk, hogy a gazdasági növekedést hosszabb távon úgy tartsuk egy fenntartható pályán, hogy mellette a hazai hozzáadott értéket tudjuk növelni, ennek pedig az egyik területe az, hogy az oktatás, azon belül is a felsőoktatás finanszírozását növeljük. A jövő évi tervezet erről is szól.

Egészségügy. A számokat nem mondom el, de itt azért hadd tegyem szövege, azzal egyetértek, hogy az egészségi állapot döntő részben nem azon múlik, hogy az egészségügyi intézményrendszer működtetésére mennyi forrást fordítunk, hanem az egészséges életmódon is. Dúró Dóra alelnök asszony úgy fogalmazott, hogy e tekintetben semmilyen kormányzati stratégiát nem lát. Tényszerűen hadd mondjam el, hogy a mindennapos testnevelés bevezetése, a fiatalok sportolásának támogatása akár a társasági adó rendszerén keresztül, vagy a közétkeztetésben az egészségesebb életmód elterjesztése, az összetevők szabályozása vagy a népegészségügyi termékadó pont olyan intézkedések voltak, amelyek azt célozták, hogy

egészségesebben éljünk, és ne kerüljünk be az egészségügyi ellátórendszerbe. De ha már bekerülünk az egészségügyi ellátórendszerbe, akkor igen, az ott dolgozók bérét növelni kell. Az egészségügy bérjellegű kiadásai 2010-ről 2024-re - amennyiben az Országgyűlés elfogadja a javaslatot - 4,8-szeresére növekednek. Ismétlem: a 2010-es egészségügyi bérkiadások 2024-re a 4,8-szeresére növekednek. Kérem, nézzék meg, kérdezzék meg az orvosokat, az ápolókat, hogy hogyan emelkedett a bérük, majd kérdezzék meg az ápolókat a féléves béremelés után is! A jövő évi költségvetés azzal számol, hogy az ápolókon és az orvosokon kívüli egyéb egészségügyi dolgozók béremelése jövőre is folytatódhat.

Azt kifejezetten visszásnak érzem, hogy Gyurcsány Ferenc frakcióvezető úr a 65 éves korban várható élettartamot említette mint negatívumot, ahol csökkent a magyar mutató. Igen, nézzük meg az európai uniós statisztikákat, nézzük meg, hogy mi az oka annak, amit a frakcióvezető úr mondott. Egyrészt volt egy trend az utóbbi években: az egészséges életévek száma növekedett. Tehát nemcsak a várható élettartam, hanem a nyugdíjkorhatárt elérő személyek egészségben eltöltött éveinek a száma is növekedett. Mi az, ami ezt megakasztotta? A Covid. Azért visszás, hogy ezt pont Gyurcsány képviselő úr mondta, mert én úgy emlékszem, hogy a Covid elleni legfontosabb eszköz, a vakcina ellen pont a baloldali padsorokból emeltek szót. *(Zaj a DK soraiban. - Gy. Németh Erzsébet: Ez nem igaz, államtitkár úr! - Varju László: Ez totális hazugság!)* Tehát én úgy emlékszem... ha tévedek, bocsánat... *(Az elnök csenget.)* - elnök úr! -, ha tévedek *(Folyamatos közbeszólások. Az elnök folyamatosan csenget.)*, ha tévedek, akkor meglesz a lehetőségük a parlamenti képviselőknek a szabályok szerint a véleményt elmondani, de én úgy emlékszem, hogy a keleti vakcinák ellen volt egy hangulatkeltés az Országgyűlés falai között. Én azt gondolom, hogy ezt érdemes azért az asztalra tenni, és amikor felelősséget keresünk, akkor megnézni, hogy ki a felelős és milyen mértékben azért, hogy igen, voltak, akik a Covidban sajnos meghaltak. Rendkívül fájdalmas minden egyes élet elvesztése.

Honvédelem. Mellár Tamás képviselő urat pontosítanom kell. Bár lennének abban a helyzetben, hogy akár 55 százalékkal tudjuk növelni a honvédelmi kiadásokat, ahogy azt a képviselő úr mondta! Közel 30 százalékkal növekednek a honvédelmi kiadások. Ezzel 2 százalékkal fölött lesz az össz honvédelmi kiadás mértéke. Szerintem nemcsak NATO-tagállamként fontos, hogy ezt a mértéket elérjük, hanem ha a védelem költségvetéséről beszélünk, akkor értelemszerűen ez a fizikai védelmet is magában foglalja.

Közszféra-béremelések. Lőcsei Lajos képviselő úr és Szabó Tímea képviselő asszony úgy fogalmazott, hogy nem látják a béremelés tételeit. Hát, közel 830 milliárd forint az a közszféra-béremelési többlet, ami az önök előtt lévő 2024. évi költségvetésjavaslatban szerepel a 2023-as számokhoz képest. Ebben benne van az említett oktatási ágazat béremelése,

az egészségügyi béremelés, a rendvédelem, a honvédelem és a kormánytisztviselők egy részének a béremelése. Természetesen nem tudjuk most, inkább úgy fogalmaznék, hogy sajnos nem tudjuk most minden ágazatban a béremelést végrehajtani, de ez a béremelés egy nagyon jelentős béremelés, éppen ezért a közsféra egészére számított átlagos béremelkedés a jövő évi infláció tervezett szintje fölötti. Ismétlem, van, akiknél jelentős, az inflációnál jóval nagyobb béremelés valósulhat meg, és van, akiknél ez a 2024. évben a mostani számítások szerint még nem valósulhat meg.

Téves az az állítás, hogy az öntözésfejlesztésre nem tartalmaz a jövő évi költségvetés forrásokat. A Belügyminisztérium, illetőleg az Agrárminisztérium fejezetében számolunk ilyen tételekkel, és azzal is, hogy minden egyes eurócentet az Európai Unió költségvetéséből meg fogunk kapni, és az úgynevezett Helyreállítási Alapból öntözésfejlesztésre is szeretnénk 2024-ben forrásokat fordítani.

(17.50)

Köszönöm, hogy ezt a témát szóba hozták, hiszen többen említették a történelmi léptékű aszályt. Ez az egyik oka annak, hogy a magyarországi infláció különösen az élelmiszeripari termékeknél miért volt magasabb, mint az európai uniós átlag.

Az adósságszolgálat a következő terület. Többen szóba hozták az adósságszolgálati kiadások növekedését. Igen, az inflációról fogok szólni, de az infláció növekedésével párhuzamosan a kamatkidadások is növekednek, éppen ezért lényeges szerintem, hogy tartsuk azt az adósságcsökkentési ütemet, amely 2021 óta ismét jellemzi a kormányt, és amely a pandémia előtt azt mutatta, hogy Európában egyedülálló módon 2011 után minden egyes évben csökkent az adósságráta. Vitatkozom tehát azokkal a megállapításokkal, amelyek szerint nem lenne stratégia, Z. Kárpát Dániel képviselő úr fogalmazott úgy, hogy nem látja az adósságstratégiát. Teljesen egyértelmű az adósságstratégia: az Alaptörvényben le van fektetve, az adósságrátát csökkenteni kell, olyan költségvetést szabad csak az Országgyűlés részére benyújtani, és az Országgyűlésnek elfogadnia, amely a ráta csökkenését eredményezi. Azt tudom elmondani, hogy ezt teljesítettük - a kivétel a pandémia miatti adósságráta-megrágás volt -, és értelemszerűen nemcsak az adósságrátát akarjuk csökkenteni, hanem azon belül a finanszírozási szerkezetet is egészségessé tenni. 2010-ben körülbelül 2-3 százalék volt a lakosság finanszírozási aránya, ma ez 20 százalék. Tehát növekednek az adósságfinanszírozási költségek, de egy jelentős részét a hazai finanszírozóknak fizetjük ki, a családoknak, ebből vagy többletfogyasztás lesz, vagy megtakarítás lesz.

Az infláció emelkedésével párhuzamosan az adósságszolgálat nem csak Magyarországon emelkedik, nem csak itt látunk növekvő számokat. Az amerikai tízéves állampapíroknak a hozama a háború előtti 1,5 százalékról jelenleg 3,7 százalékra növekedett,

Lengyelországban ez 1,7 százalékról - ismétlem, a tízéves állampapírok hozama - 5,9 százalékra emelkedett, tehát egy globális, mindenütt látott hozamemelkedés van, ami bizony növekvő adósságszolgálati kiadásokban csapódik le. Ismétlem: épp ezért lényeges, hogy az adósságcsökkentés követelményét minden egyes költségvetési javaslat megfogalmazásakor szem előtt tartsuk.

Ezzel át is térnék a harmadik területre, ami a gazdaságpolitika néhány területét illeti.

Infláció. Többször hallottam az „orbáni infláció” kifejezést. Megint tényszerűen hadd mondjam el, hogy ezt a jelzőt én 2014-15-ben nem hallottam - megnézhetjük volna az európai adatokat. Ismétlem, a fogyasztói áraknak a mértéke csökkent ezekben az években, ezt a jelzőt nem hallottam, sőt kifejezetten kritizálták sokan anno a hatósági árak bevezetését és a rezsicsökkentésnek a megvalósítását.

Hogy minek köszönhető ez az infláció? Szerintem az beszédes, hogyha maguk elé, magunk elé vesszük az Európai Bizottság nyilvános dokumentumait. Én ebben azt látom, hogy az Európai Unió átlagos inflációs szintje 2020-ról '21-re növekedett, majd '21-ről '22-re több mint háromszorosára növekedett. *(Hollik István: Mindenhol!)* Minden országban növekedett az infláció. Az, hogy az egyes országokban különböző mértékű volt az emelkedés, hogy különböző összetevői vannak, ez természetes. Tudjuk a magyar okokat is: az infláció alapvetően az energiaárak emelkedéséhez kötődött, Magyarország energiaszegény ország, a folyó fizetési mérleget jelentősen befolyásolja, ezáltal az energiaáraknak a változása nemcsak a folyó fizetési mérleget, hanem a költségvetési támogatáson keresztül a költségvetési egyenleget is befolyásolja, az árfolyamra is komoly hatást gyakorol. Az energiaárak változása tehát az árfolyamot is befolyásolta, értelemszerűen ez megint az inflációban csapódik le. A történelmi aszályról volt szó, de a lényeg, hogy ha szétnézünk Európában, akkor azt látom, hogy a tavalyi évben például a balti országokban magasabb volt az infláció.

Hogyha magam elé veszem az Európai Bizottság nyilvános elemzését, nyilvános dokumentumát, akkor azt látom, hogy a jövő évre maga a Bizottság egyébként a kormánynál kisebb inflációt valószínűsít *(Hollik István: Így van!)*, és maga az Európai Bizottság azt mondja, hogy szerinte például Bulgáriában vagy Romániában, Lengyelországban vagy a szlovákoknál magasabb infláció lesz, mint Magyarországon. *(Gy. Németh Erzsébet: És most éppen?!)*

Én tehát azt gondolom, hogy azért ebben a kontextusban érdemes értelmezni az inflációnak a kérdését, és azt is látni kell, hogy milyen intézkedéseket tett a kormány az infláció letörése érdekében. Nem fogom elismételni, erről nagyon sok szó volt, a rezsicsökkentés egy kiemelt tétel, de akár az online árfolyam vagy a kötelező akciózás, mind-mind azt a célt szolgálja, hogy év végére, az év utolsó időszakában egy számjegyű inflációt lássunk, és hogyha ezt elérjük, akkor, azt gondolom, hogy az a 6 százalékos jövő évi inflációs szám is elérhető lehet.

Ami a növekedést illeti, a 4 százalékos növekedést többen megkérdőjelezték. Én elfogadom, hogy arról lehet vitatkozni, hogy milyen sávban alakulhat a gazdaság bővülése, de azt megint tényszerűen hadd mondjam el, hogy az Európai Bizottság, amellyel azért sok vitánk van, úgy számol, hogy 2024-ben a magyar gazdaság bővülése érdemben magasabb lesz, mint az uniós átlag. Maga a Bizottság is azzal számol tehát, hogy az a reálkonvergencia, amit az elmúlt időszakban láttunk, 2024-ben is jellemezheti Magyarországot.

Miből jön a növekedés? Egyrészt, hál' istennek, magas a foglalkoztatotti létszám, feszes a munkaerőpiac, azt várjuk, hogy az infláció csökkenésével együtt a lakosság fogyasztása is visszatér abba a sávba, ami korábban jellemző volt, tehát a fogyasztás is húzni fogja a magyar gazdaság bővülését. A második elem, a beruházások is fogják húzni a magyar gazdaság bővülését. Miért? Mert az állami beruházásoknál valóban van egy visszavétel - hozzáteszem, az infláció letörése érdekében és a költségvetési stabilitás megőrzése érdekében is -, de a magánberuházásoknak a volumene igen jelentős lesz 2024-ben is. 2020 után a bejelentett, nyilvános magánszféra-nagyberuházásoknak az összege a GDP 14 százalékát éri el. A konvergenciaprogramban ezeket a kormány bemutatta, tessék összeszámolni! Ismétlem: a 2020 eleje óta bejelentett beruházások 14 százalék fölöttiek. És a harmadik elem a nettó export, ami szintén a gazdasági bővülést húzhatja.

Ezen a bővülésen belül megint szó volt a járműiparról, azon belül az elektromobilizációról, az akkumulátorgyárakról. Azt ajánlom mindenki figyelmébe, hogy amelletts ne menjünk el szó nélkül, hogy a magyar feldolgozóipar körülbelül 25 százalékát a járműipar teszi ki. Tehát nagyon sokan dolgoznak ezekben az ágazatokban, ebben az ágazatban, ezekben a gyárakban, azt gondolom, hogy a magas foglalkoztatotti létszám megőrzése érdekében is kell hogy az elektromobilizációba Magyarország becsatlakozzon. Tehát hogyha a gazdasági növekedést fenn akarjuk tartani, akkor célszerű ezzel a lehetőséggel is élnünk, természetesen amelletts, hogy mindenkinek be kell tartania minden környezetvédelmi szabályt, és azzal is egyetértek, hogy nem egyszerűen az a cél, hogy újabb és újabb beruházások jöjjenek Magyarországra, hanem hogy olyanok, amelyeknél a hazai hozzáadott érték nagyobb, tehát ahol több kis- és közepes vállalkozás is be tud csatlakozni az adott cégnek a működésébe.

Ami gazdaságpolitikai kérdésben néhány konkrét javaslatot illet, a legkonkrétabb javaslatot Tóth Bertalan képviselő úr és Vajda Zoltán képviselő úr fogalmazta meg, akik azt a javaslatot tették, hogy egyrészt a személyi jövedelemadó 20 százalékát a településeken kellene hagyni, fogyasztási adót kellene csökkenteni, a személyi jövedelemadónál is az alacsony keresetűeknél adómentességet kellene biztosítani, és egy elem volt, ami adóemelést tartalmaz: a társaságiadó-kulcs 15 százalékát javasolták a kis- és középvállalkozásokon kívül, ezenkívül még szó volt a különadók kivezetéséről is.

Végeztem egy rögtönzött számítást, ez ezermilliárdos egyenlegromlás, amit a tisztelt képviselők megfogalmaztak. Bánki Erik képviselő úr úgy fogalmazott, hogy ne fogadd el azoktól a kritikát, akikhez soha nem fordulnál tanácsért. Egyelőre még nem kértünk tanácsot, de azt gondolom, hogy azért nem biztos, hogy jó, ha ezt a tanácsot a tisztelt Országgyűlés megszívleli. Tehát az a tanács, az a konkrét javaslat, amely az MSZP soraiból elhangzott, az én számításaim szerint vagy egy nagyon jelentős költségvetési hiány-növekedéssel járna, vagy pedig olyan további egyenlegjavító intézkedéseket tenne szükségessé, amelyeket a képviselők nem említettek.

És végül szólnék arról, hogy milyen módon alkotja meg a kormány javaslatára a tisztelt Országgyűlés a költségvetést, és ezt a költségvetést a kormány mennyire veszi komolyan. Az is elhangzott, hogy 60-80 alkalommal módosul egy adott költségvetés, konkrétan ez a számsor hangzott el a vezérszónoki hozzászólások között. Én nem emlékszem az elmúlt időszakból ilyen módosításokra. Tehát egyrészt az is furcsa őszintén szólva, hogy ennyi év után különbséget kell tenni az Országgyűlés által elfogadott költségvetés országgyűlési módosítása és a költségvetés kormány általi végrehajtása között.

(18.00)

Én azt gondolom, hogy amikor a vezérszónokok 60-80 módosítást említettek, akkor valószínűleg arra gondoltak, hogy az Országgyűlés által adott felhatalmazással élve a kormány a tartalékokból átcsoportosítást hajtott végre; arra gondoltak, hogy például a Rezsivédelmi Alapból az önkormányzatok részére átcsoportosítást hajtottunk végre, és mondjuk, arra gondoltak, hogy a Rezsivédelmi Alapból az egészségügyi intézmények részére átcsoportosítást hajtottunk végre. Ez átcsoportosítás, az Országgyűlés által elfogadott költségvetésnek a végrehajtása. Ez nem a költségvetés módosítása, a költségvetés módosítását a kormány behozta az Országgyűlés elé.

Sokan mondták azt a veszélyhelyzeti rendeletet példaként, amelyet tavaly a kormány megalkotott, ezt változatlan formában az Országgyűlés elég terjesztette a kormányzat. Én nem gondolom azt hibának, hogy módosítani kellett a tavalyi költségvetésen. Ha hiba, akkor maga az Európai Bizottság is óriásit hibáztat. Nézzük meg az Európai Bizottság tavalyi tavaszi előrejelzését, őszi előrejelzését, óriási különbség van a kettő között. Tehát ismétlem: az az Országgyűlés által elfogadott költségvetés kerül végrehajtásra, amelyet a tisztelt Ház megvitát, és ismétlem, amit végül az Országgyűlés elfogad.

Pláne sajátos, hogy veszélyhelyzeti rendeletalkotásról vitatkozunk itt, az Országgyűlés falai között, amikor a kormány a 2024. évről nem egy veszélyhelyzeti rendeletet alkotott, hanem egy törvényjavaslatot alkotott. Én azt tudom ígérni, hogy ha megnezik a korábbi évek gyakorlatát, akkor annak megfelelően hajtja végre a kormány az Országgyűlés által

elfogadott költségvetést, az Országgyűlés által elfogadott kereteken belül. Ha ez 2024-ben úgy fog majd megvalósulni, ahogy a megelőző időszakban láthatuk, akkor bízom abban, hogy az Országgyűlés által kitűzött végcélokat fogjuk tudni teljesíteni, és azokat az eredményeket, amelyeket az idei évvel bezárólag remélhetőleg meg tudunk őrizni, amelyeket elértünk és amelyeket meg tudunk őrizni, 2024-ben is majd magunkénak tudhatjuk. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalások következnek. Megadom a szót Kósa Lajosnak, a Fidesz képviselőcsoportjáról. Parancsoljon, képviselő úr!

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ha végighallgattuk az ellenzéki vezérszónoklatokat, akkor egyet elmondhatunk: a hozzászólók nem ragaszkodtak a valósághoz; ezt egy példán keresztül szeretném bemutatni. Most túl azon, hogy annak a költségvetési vezérszónoklatnak semmi értelme nincsen, ami kiragad a sok ezer előirányzat közül egyet innen, egyet onnan, és azokat összeveti - mert a költségvetés pont nem erről szól, hanem az ország működésének egészéről -, de itt többen elmondták, hogy a kormány nemhogy családbarát, hanem a családok ellensége, és ennél családnúzóbb kormányzat nincs is Európában. Egy adatot kivettek: 10-13 éve változatlan a családi pótlék.

De ha az összefüggéseket nézzük, kedves képviselőtársaim, akkor tény, hogy Magyarország az európai uniós országok közül GDP-arányosan a legtöbbször költi családvédelemre és családtámogatásra; oké, nem a családi pótlékon keresztül, hanem még ezer más eszközön keresztül, de az eredmény mégiscsak az, hogy GDP-arányosan 6 százalék fölötti a családok támogatása, 3300 milliárd forint volt, és nem lépünk ebből vissza. Csak azért mondom, mert más a politika, mert nem a családi pótlékon keresztül adjuk oda, mint egyetlen és egyébként is a működését tekintve a legkevésbé hatékony módszer, hanem számtalan más eszközön keresztül.

Csak ha valaki ezt kívülről nézi, akkor azt mondja, hogy úristen, itt van egy adat, tényleg 12 éve változatlan a családi pótlék, tényleg hazudunk, csak nyúzzuk a családokat. Nem igaz! Annyi csúsztatás, hazugság nagyon ritkán hallható zanzásítva, mint amit itt az ellenzékiektől hallottunk a magyar parlamentben, miközben ez a legcsaládbarátabb kormánya az Európai Uniónak, és ezen nem is szeretnék változtatni, ezt az első helyünket meg is akarjuk őrizni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Kétperces hozzászólásra megadom a szót Varju Lászlónak, a DK képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

VARJU LÁSZLÓ (DK): Elnök Úr! Köszönöm szépen. Ha visszásnak érez bármit, államtitkár úr, akkor azt is annak fogja érezni, amit most mondom, folytatva

azzal, amit Kósa képviselőtársam elkezdett. Annyira igaz az ön állítása az én oltásellenességemről, mint amennyire én állítom önről azt, hogy ön kizárólag felelős azért, hogy 350 milliárd forintot elloptak a lélegeztetőgépeken keresztül, és ezért 45 ezer ember meghalt ebben az országban. Érti?! Vesse össze ezt a kétőt, annyira igaz az ön állítása, tisztelt államtitkár úr, és akkor ezek után beszéljen legközelebb!

Hozzáteszem azt, hogy amit ön néhány gondolatban itt elmondott a magyar gazdaság bővüléséről és a foglalkoztatottság megőrzéséről, abban annyi az igazság... - azt elfelejti megint hozzátenni, államtitkár úr, hogy Londontól Párizsig, Németországon keresztül ott van 600 ezer ember, most pedig keresnek újabb 500 ezer embert. A Fülöp-szigetekről, Vietnámból és Mongóliából hoznak ide embereket, mert hagyták egyébként, hogy elmenjenek innét az emberek, és olyan technológiát hoznak ide, ami egyébként egy kifejezetten csapdába csalt országnak a megoldása: a közepes fejlettségről szól, a közepes jövedelemről szól, ami mind hazugság abból a szempontból, hogy jövőépítő lenne.

Éppen ezért még egy harmadik gondolat, hogy arra is tudjon esetleg reagálni: rezsicsökkentésről beszél? Rezsihazugságról van szó akkor, amikor arról szól a történet, hogy nem kellett volna a legdrágább pillanatban a legdrágább áron megkötni a szerződést, és akkor nem lett volna szükség arra, hogy az állami költségvetésből az emberek egy kis csoportjának, egy részének adjanak támogatást, míg a vállalkozások pedig a hétszeresét fizetik annak, amit kellene egyébként, velük fizettetik meg mindezt. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót Banai Péternek, a Pénzügyminisztérium részéről. Parancsoljon!

BANAI PÉTER BENŐ pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Abban maximálisan egyetértünk, hogy óriási veszteség minden egyes élet, amelyet a Covid kapcsán elvesztettünk, de azért az állításomat azzal hadd erősítsem meg, hogy 2021-ben, én úgy tudom, a Demokratikus Koalíció aláírásgyűjtésbe kezdett az európai engedéllyel nem rendelkező vakcinák kapcsán. *(Varju László közbeszól. - Gy. Németh Erzsébet: A kínaival, amit 65 év felett maga a gyártó nem ajánlott!)* Köszönöm szépen a megerősítést. *(Hollik István közbeszól.)* Pontosan, tényszerűen emlékezünk arra a helyzetre *(Hollik István: Így van!)*, hogy hányan haltak meg amiatt, mert nem volt vakcina. Pontosan emlékezünk arra a helyzetre, hogy milyen várakozás volt a vakcinákra, és pontosan emlékezünk arra a helyzetre, hogy ebben a situációban az életetek védelme érdekében a kormányzat minden csatornából vakcinákat akart beszerezni. Egyébként olyan vakcinákról beszélünk, amelyeket - most már visszanézve - szerte a világban használnak. *(Gy. Németh Erzsébet: Csak az Európai Unió nem engedélyezte, ezt ne felejtse el, államtitkár úr!)*

Tehát erre utaltam, és köszönöm szépen, hogy képviselő asszony megerősítette, hogy valóban a Demokratikus Koalíció aláírásgyűjtést szervezett a Covid elleni vakcinák ellen.

A másik dolog a külföldön élők aránya. Európai uniós országként a négy szabadságelv szerint a munkavállalók szabadon külföldre mehetnek, európai uniós országokba. Hadd mondjam el képviselő úrnak, hogy a külföldön élők aránya a lakossághoz viszonyítva egy 2020-as statisztika szerint Magyarországon 7,4 százalék, Romániában, amit annyiszor emlegetnek, 20,7 százalék, Szlovákiában 7,7 százalék, a balti országokban 15 százalék fölött van. Tehát amikor ön úgy fogalmaz, hogy a kormányzat valakiket elűldözött Magyarországról, akkor én azt látom, hogy az európai statisztikák ezt nem támasztják alá.

Igen, a szabad munkavállalás lehetőségével sokan élnek, de azon dolgozunk - akár a családtámogatások rendszerén keresztül, akár azzal, hogy a munkahelyeket megtartjuk, és a bérnövekedésre fókuszálunk -, hogy minél több család gondolja azt, hogy megéri Magyarországon élni; ez a gazdaságpolitikánk szerintem egyik lényeges eleme. Azon dolgozunk, ismétlem, hogy 2024-ben az eredményeket megvédjük, 2024-ben is a magas foglalkoztatotti létszám mellett reálbér-növekedés legyen, és a családtámogatások széles rendszere is jellemezze Magyarországot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Most a további képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Kósa Lajosnak, a Fidesz képviselőcsoportja részéről. Parancsoljon!

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! A védelem és a védekezés költségvetése a 2024-es költségvetés, ebben egyébként a honvédelmi fejezetnek kiemelkedő szerepe van, én erről szeretnék beszélni.

(18.10)

Tudjuk azt, hogy Magyarország védelmét három pillérré alapozzuk. Az egyik a saját képességünk arra vonatkozóan, hogy megvédjük magunkat. A másik az, hogy egy olyan védelmi szövetségnek vagyunk tagjai, amely kétségkívül a világ legerősebb katonai védelmi szövetsége. A harmadik pedig az, hogy olyan külpolitikát folytassunk, amely külpolitikai eszközökkel kezeli azokat a vitákat, konfliktusokat, problémákat, amelyek adott esetben akár háborúhoz is vezetnének, és teljesen tudatosan és következetesen kimaradunk azokból a háborúból és konfliktusokból, amelyekbe egyébként többször megpróbálták Magyarországot becsábítani.

Nem emlékszünk már rá, de emlékezzünk vissza, a délszláv háborúban az Egyesült Államoknak kifejezetten kérése volt az, hogy Magyarországról is lehessen hadműveleteket folytatni szerb területek ellen. Elzárkózott ez elől Magyarország. Tehát a béke melletti álláspontunk nem valami új keletű hóbort, hanem

mindig is az volt az álláspontunk, hogy próbáljuk meg a konfliktusainkat politikai, külpolitikai eszközökkel kezelni.

Még régebben volt, de a magyar kormány az elsők között kötött az ukrán kormánnyal béke- és barátsági megállapodást, amely egyébként biztosította a kárpátaljai magyar kisebbségnek a nyelvhasználatot, az iskolákhoz, a közösségépítéshez és a kulturális autonómiához szükséges jogokat. Az más kérdés, hogy az ukránok ezt nem tartották be. Egyébként ezt még az első ciklusban az Antall-kormány kezdeményezte. Tehát nem új keletű ez a politika.

De nézzük meg azt, hogy az első képességből, tehát ami saját magunk megvédése, és a másodikból, a NATO-val kapcsolatos tagságunkból egyébként milyen költségvetési politika következik. Kezdem a NATO-val. A NATO-nak a működés és a belépés kapcsán van egy elfogadott, nem kötelező, de erősen ajánlott mutatószáma arra vonatkozólag, hogy minden NATO-ország GDP-arányosan 2 százalékot költsön saját védelmére. Amikor beléptünk a NATO-ba, akkor ez az arány nem érte el az 1 százalékot. 2010-ben ez 1,2 százalék volt, tehát messze alatta teljesítettünk a NATO-elvárásnak, ami a biztonságunkhoz szükséges lenne, hiszen ha egy szövetségben elvárjuk a többiek-től, hogy bajban jöjjenek Magyarország segítségére, akkor a szövetség nyugodtan elvárhatja, hogy egyébként mi is tegyük meg azokat a köteleességeket és lépéseket, amelyeket ők igényelnek tőlünk.

De ez a növekedés is látszólagos volt. Talán emlékeznek még arra a miniszterelnökre, aki úgy fogalmazott, hogy „és költségvetési trükkök száza, amiről nektek nem kell tudni”. *(Varju László: 96 volt múlt évben! 96!)* Varju László, biztos! Varju László biztosan kitűnően emlékszik azokra a meghatározó és történelmi pillanatokra, amikor a bandavezér közölte a bűntársaival, hogy mindenkit becsaptak, hazudtak, loptak reggel, éjjel meg este.

Na most, mi volt az akkori költségvetési trükk? Az egyébként egyre jobban bővülő, úgynevezett szolgálati nyugdíjazási rendszerben egész egyszerűen a katonai szolgálatból időarányosan jóval korábban korekedvezménnyel nyugdíjba vonulók nyugdíjkifizetését katonai rubrikában tüntették fel, ezzel tornázták feljebb a katonai kiadásokat. Nem kell mondjam, hogy a katonai nyugdíjasok nyugdíjfolyósítása mennyiben erősíti az ország védelmi képességét.

Ezzel párhuzamosan viszont szintén a szocialista kormányzat Gyurcsány Ferenc vezetésével egy olyan haderő-leépítési programot hajtott végre 2004-től kezdődően, amihez képest a trianoni békediktátum egy fegyverkezési program. *(Derűltség a Fidesz soraiból.)* Létszámban, képességekben leszerelték a komplett páncélozott mozgó tűzérési képességünket, eladták az összes Gvozdkát, szétszedték az összes Acaciát, meghagytak egy D-20-as tarackot, ami tulajdonképpen már akkor is elavult volt, amikor bevezették. Megszűnt lényegében a páncélos képessége Magyarországnak, olyan mértékben csökkentették a honvédség létszámát, mert azt mondták, hogy nem

kell nekünk nagy tömeghadsereg, megszüntettük a sorkatonaságot, azt mondtuk, hogy helyette kell professzionális hadsereg, és majd - nyugodtan mondhatom - önkéntesek, kiképzett önkéntesek tízezrei azok, akikhez egyébként fordulni kell. Ebből az valósult meg, hogy 2010-ben volt 17 darab kiképzett önkéntese Magyarországnak.

Egy egészen tragikus állapotban lévő hadsereggel néztünk szembe, vagyis próbáltuk megnézni, hogy akkor miből is kellene Magyarország védelmét biztosítani. Azon poénkodtak egymás között a labdarúgó-szurkolók, hogy egy egyesített Újpest-Fradi B-közép kontra magyar hadseregben inkább az Újpest-B-középre kéne fogadni, mert olyan tragikusak voltak az állapotok. *(Derűtség a Fidesz soraiból.)*

Hozzáteszem, nem mindenki járt ezzel rosszul. Emlékezzünk rá, hogy Veres pénzügyminiszter jóbarátját, vállalkozótársát még le is csukták egyébként visszaélések miatt. Ő volt az, aki az inkurenciát... *(Varju László: Simon Miklós!)* Nem a Simon, annak a tárgyalása még most folyik. *(Dr. Pósnán László: Simon Gábor!)* Ő, ugye, a Szocialista Párt alelnöke volt, de a Simont egy teljesen más bűnügyben vonták felelősségre. Tudom, hogy nehéz fejben tartani, kedves Varju képviselőtársam, a szocialista bűnözők különböző politikai ügyeit *(Gy. Németh Erzsébet: Jól sikerült a forint árfolyamát elintézni!)*, de segítünk. *(Derűtség a Fidesz soraiból.)* Mindenesetre az nem is volt kérdés 2010-től kezdődően, hogy a számtalan baj közül orvosolni kell azt, amilyen állapotban van a Magyar Honvédség.

Ma azt lehet mondani, hogy amit Orbán Viktor 2017-ben Walesben vállalt, ugye, emlékszünk rá, az volt a nevezetes NATO-csúcs, hogy megerősítették azt, hogy 2 százalékát a védelmi kiadásoknak el kell érni, ezt ezzel a költségvetéssel elérjük. Ez azt jelenti, hogy egy történelmi pillanat van. Volt néhány ilyen történelmi pillanat. Az is történelmi pillanat volt, amikor a polgári kormány vezetésével Magyarország a túlzottdeficit-eljárás alól kikerült, ha emlékszünk rá, amibe a belépésünktől kezdve a szocialista kormányok idején végig benne voltunk, csak akkor Almunia biztosnak ez nem volt annyira fontos, és nem kellett annyira vigyázni az Európai Unió költségvetésére, és ezzel kapcsolatban hogy, hogy nem, nem volt felszólalás, szerencsére, és örülök neki, hogy Magyarország ezen túlvan.

És most, ha átlépjük ezt a 4 százalékot azzal az 1716 milliárdos honvédelmi kiadási előirányzattal, amely ebben a költségvetésben benne van, akkor megint léptünk egy nagyot azzal kapcsolatban, hogy Magyarország védelmét biztosítsuk. Ez nem egyedüli lépés, és nem is kizárólagos, de az egyik pillér megvan. A Magyar Honvédség haderőfejlesztési programja és annak a megvalósítása segít bennünket abban, hogy Magyarország biztonságát valamilyen módon garantálni tudjuk.

Hozzáteszem, mert ez megint nagyon fontos, ne felejtjük el, hogy 2004-től kezdődően nemcsak a Magyar Honvédséget építették le, hanem a teljes magyar

honvédelmi ipart. 2010-re odajutottunk, hogy egyedül a Puskás Művek gyártott gumilövedékes fegyvert Magyarországon. Ez volt a hadiipar. Gumilövedékes fegyvert... *(Közbeszólások a Fidesz soraiból, köztük: Keserű Művek!)* A Keserű Művek, bocsánat, a Keserű Művek. Persze a 2006-os események függvényében lehet tudni, hogy a gumilövedékhez a szocialisták erős vonzalmat éreztek, és egyébként talán érthető, hogy így maradt fenn ez az egyedüli képesség, de hát tudjuk, hogy ez semmire nem jó.

Na most, az Orbán-kormányok politikája kezdetektől kezdve próbálta visszaépíteni a védelmi ipart. Védelmi ipar nélküli védelmi képesség nehezen képzelhető el. Nehéz út ez, és ma már ott tartunk, hogy a kézi lőfegyverek és a hozzájuk való lőszer-javadalmazástól az aknavetőgyártáson át a repülőgépgyártásig Magyarországon és egyébként a környező országokban megvetette a lábát a magyar védelmi ipar. Milyen jó ezt mondani!

Mikor volt utoljára Magyarországnak érdekeltisége, úgy értem, egyáltalán a Magyarországhoz kötődő tőkének érdekeltisége a hadiiparban? A Rheinmetall együttműködik velünk, sőt Zalaegerszegen gyárt egyébként gyalogsági páncélozott szállító harcjárművet, amit tévesen ugyan tanknak szoktak titulálni, de ebből a szempontból teljesen másodlagos, merthogy volt valamikor a Magyar Honvédségnek ilyen képessége. Hogyha valaki nézi és érti a katonai felszereléseket, akkor látja, hogy azokat az eszközöket, például a BMP 1-est, 2-est, amiket a szocialisták leszereltek, azokkal egyébként az ukrán háborúban szakmáiban harcolnak mind a két oldalon kellő korszerűsítés után.

Úgyhogy én nagyon fontosnak tartom azt is, hogy ez a védelmi ipari fejlesztés fölöttes a haderőfejlesztési programnak és ennek az 1716 milliárd forintnak, még egy 105 milliárd forint előirányzatot biztosít azért, hogy tervszerűen tudjunk ebben is előre menni.

(18.20)

Azt kell mondjam, nagyon sajnós, hogy ezt kell mondani, de a mai időkben, amikor Magyarország biztonságát ténylegesen fenyegetik, amikor arról szólnak a hírek, hogy Magyarország szempontjából kulcsfontosságú infrastruktúra van fenyegetve, akkor ahhoz, hogy minket komolyan vegyenek akár a NATO-ban, akár a külkapcsolatainkban, kénytelenek vagyunk erre pénzt áldozni, akármilyen nehéz a költségvetési helyzet, akármennyire meg lehet fogalmazni azt egyébként, hogy milyen más területek vannak, amikre... - milyen jó lenne, ha nem fegyverekre kelene költeni a pénzt, hanem egyéb területekre.

De ez olyan kiadás, ami szükséges, ami nélkül az összes többi kiadásunk veszélybe kerül vagy értelmetlenné válhat. És egyre kétségbeesettebben figyeljük azt, hogy mennyire hatástalan az, amit mi mondunk, hogy márpedig tűzszünet kell, béke kell; és semmi, de semmi értelme nincs annak, hogy az Európai Unió az úgynevezett Békealaphoz finanszíroz fegyvereket és

fegyverszállítást, amivel csak egyetlenegy dolgot lehet elérni, azt, hogy tovább folyik az öldöklés teljesen reménytelenül is kilátástalanul, és olyan helyzetet állítunk ezzel az egész politikával elő, amiben - nyugodtan mondhatjuk - ennek a háborúnak nem lesz győztese, de hogy az Európai Unió az egyik legnagyobb vesztese lesz ennek a háborúnak, ez már most borítékolható.

Ebben a helyzetben, azt gondolom, hogy a magyar kormány az a döntése, hogy elérjük a 2024. évben a 2 százalékos GDP-arányos védelmikiadás-ráfordítást, kulcskérdés. Hozzáteszem, mindig szoktuk mondani, ez még mindig egy útnak az eleje. Hiszen oké, a haderőt fejlesztettük, egy csomó korszerű eszközt szerzünk be, de tudjuk azt, hogy ez a háború mutatja meg, hogy csak másfél év alatt mennyi mindent megváltoztatott ez a háború a hadigondolkodásban, a stratégiai és a harcászati-hadászati gondolkodásban; látjuk azt, hogy a drónoknak hogy felértékelődött a szerepük; látjuk azt, hogy a harci eljárásoknak, a kiképzésnek, a légierőnek, a légvédelemnek milyen kulcsfontosságú szerepei vannak; tehát szerencse, hogy ez az előirányzat nem merev.

És egyébként ennek kapcsán külön hangsúlyozni kell, hogy meg kell adni a kormánynak azt a szabadságfokot ennek a költségvetési előirányzatnak a felhasználása kapcsán, ami alkalmassá tesz bennünket arra, hogy tudjunk reagálni. Hiszen tudjuk, hogy néz ki a dolog. Oké, a Panzerhaubitze 2000-es önjáró löveg egy nagyon korszerű eszköz, nagyon drága, nagyon korszerű, viszonylag bonyolult üzemeltetni, mint általában a német járműveket; de nagyon pontos szervizelőírásai vannak, eljárások vannak, amiket egyébként hogyha nem tartanak be, akkor az egész ócskavassá válik pillanatok alatt. De tudjuk, hogy megrendeltük, két év múlva szállítják le, kettő év múlva. Nem tudnak a németek gyorsabban gyártani. Miközben azt látjuk, hogy lehet, hogy egyébként a Panzerhaubitze alkalmazási stratégiai eljárásai már régen elavulttá teszik ezt az eszközt. Még meg sem jön, mert látjuk, hogy az orosz-ukrán háborúban a drónok hogyan képezik a védekezés alapját ezen eszközök ellen.

Tehát muszáj, hogy rugalmasak legyünk, muszáj, hogy alkalmazkodjunk a feltételekhez. Ez a háború a legjobb példája és bizonyítéka annak, hogy a merev beszerzés, a merev felépítés, a merev harceljárás, harcászati, hadászati magatartás sokszor nem vezet eredményre. Ezért van az, hogy valószínűleg ennek a felhasználásnak, ennek az összegnek a végrehajtása kapcsán is azt a rugalmasságot természetesen a kormánynak meg kell adni, ami nem a költségvetés módosítása, hanem a végrehajtásnak az a keretrendszer, amiben ezt rugalmasan tudjuk használni. Szerencsére a piaci helyzet is olyan, hogy most nem bonyolult ezeket rugalmasan használni, mert olyan túlkereslet van a piacon, hogy ha valaki egy megrendelést visszavon, arra azonnal ráugranak öten-tízen.

Ez a rugalmasság is megtalálható az előterjesztésben, és éppen ezért azt gondolom, hogy a magyarországi 2024. évi költségvetésről szóló törvény és annak

a Honvédelmi Minisztériumról szóló fejezete maximálisan támogatandó. Mi lehet fontosabb számunkra, mint a magyar emberek biztonsága, és Magyarország biztonságának garantálása azokkal az eszközökkel, amelyek rendelkezésünkre állnak? Ezért kérem, hogy tisztelt képviselőtársaim támogassák a költségvetést. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Varju Lászlónak, a DK képviselőcsoportja részéről. Parancsoljon, képviselő úr!

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Nagyon csábító a dolog, hogy mindjárt Kósa képviselőtársamnak válaszoljak, mert egy csomó ellentmondás van abban, amit elmondott, de csak egyet ragadnék ki, és én számolom, számolom, de ez a 2 százalék sehogy sem jön ki 2024-re. 2023-ra igaz, de 2024-re nincs meg a 2 százalékos arány, de ezt a számítást majd önök elvégzik, és akkor majd újra bizonyíthatja, hogy valóban mennyire fontos ez önöknek.

Már csak azért is, mert ha azokat a problémákat összeszedjük, amik ebből a költségvetésből fakadnak, akkor valóban azt kell mondanunk, hogy ez az orbáni infláció költségvetése. Mondhatnám, államtitkár úr éppen az előbb ismerte el, és volt ez a beismerő vallomása, hogy mennyire használniuk kell ebben az egyébként valóban bizonytalan helyzetben azokat a módszereket, amikor költségvetési trükkökkel próbálják elkerülni a költségvetési módosítást; ugye, akkor, amikor itt képviselőtársaimmal említjük és emlegetjük, hogy a korai költségvetés elfogadása együtt jár azzal, hogy önök akár szándékoltan, akár pedig kényszerből, de élnek azzal a lehetőséggel, hogy bármikor bármit átcsoportosíthatnak, és bármilyen maradványt felhasználhatnak.

Magyarul: a kormány azt tesz a költségvetéssel, amit akar, ez megegyezik azzal, amit Gyurcsány képviselőtársam mondott, hogy márpedig ez a költségvetés elvesztette azt a jellegét, hogy érdemben lehessen erről vitatkozni. Hiszen amit holnapután elfogadunk, azt önök egyébként a kormányulást követő éjszakai Magyar Közlönyben pedig kihirdetik, hogy nem úgy van. Innentől kezdve az önök időtöltése annyit ér, amennyit és ahányszor ezt majd módosítani fogják. Éppen ezért valóban - ugye, ez egy nagyon fáradt költségvetés egy hosszú és terhes időszak után - messze nem tükrözi azt az értékvalasztást, amelyet magam is és képviselőtársaim is képviselünk; így valóban a parlament elvesztette törvényhozási jellegét.

És még számtalan érvet tudnánk felhozni, de nem általánosan, hanem néhány konkrétumot szeretnék önöknek elmondani ebből a szempontból. Az egyik és az első alapprobléma, amit önök elkövettek, hogy az inflációs szörnyet életre hívták, életre keltették. Ezért sok millió embernek, tízmillió embernek kell hatalmas árat fizetni érte; mindannyiunk számára óriási következménye lesz.

De önök azt szívesen figyelmen kívül hagyják, hogy ez egészen mást jelent az átlagnyugdíjasnak 138 ezer forintnál, és egészen mást jelent a forintmilliárdokat vagy tízmilliárdos osztalékot kivéző tulajdonosoknál, akik túl sokan nincsenek, de akár név szerint is fel tudjuk sorolni őket. És a rájuk ható 25 százalékos infláció egészen más hatású, még akkor is, hogyha nekik is egyébként kárt okoz ebben az értelemben.

Ez a vagyonelértéktelenedés, ami forintban megjelenik, kamatokban megjelenik, dollár- és euróhitelekben megjelenik, árfolyamban megjelenik, ez az, amit önök életre keltettek, és sajnos úgy látom, hogy érdemi lépést az inflációval szemben nem képesek tenni. Már csak azért sem, mert az inflációcsökkentés szemben van egy másik elképzelésük, amit ma is államtitkár úr is, miniszter úr is az expozejában hangsúlyozott, és ez pedig az, hogy a növekedéstáplálást hogyan lehet erősíteni. És eközben, miközben szurkolok annak, hogy önök ezt a dilemmát meg tudják oldani, ennek jelei pillanatnyilag hiányoznak.

(18.30)

Hiszen önmagában... - és akkor megint hivatkozom arra, amit az államtitkár úr mondott az előbb és hivatkozott rá, hogy a beruházások, illetve a növekedés számai milyen előkelő eredményeket mutathatnak az európai viszonyok között, tegyük gyorsan hozzá, ennek következménye az a túlfűtöttség, amelyre egyébként a nemzetközi hatással is bíró inflációs környezet rákapaszkodott, és a magyar inflációt egyedivé tette, azaz hiperinflációt okozott az élelmiszerrészben, és 25 százalékos inflációt okozott. Általánosan ebben az évben is egyébként közelíti vagy meghaladja majd a 20 százalékos, bármennyire is szurkolok annak, hogy ez ne így legyen. Nem önökért szurkolok, hanem azokért a családokért, akiknek eközben pedig olyan lehetetlen árakkal kell szembenézni, amit, ha bemennek bármelyik boltba, akkor önök tapasztalnak.

Mi ezért mondjuk azt, hogy igenis ez az orbáni infláció, amit önök okoztak. Ez a növekedéshajszolás, ez a túlfűtöttség teremtette meg ehhez az alapvető feltételt, ezt államtitkár úr elfelejtette említeni, miközben konferenciák sora, az Állami Számvevőszék, a Költségvetési Tanács, az Európai Bizottság, az Országgyűlés ellenzéki padsoraiból mindenki, szakértők pont erre hívták fel a figyelmet az elmúlt időszakban is. De önök úgy döntöttek, hogy mindenki örült, aki szembejön az autópályán. Ezt hívták úgy, nem autópálya-hasonlatot használtak, hanem azt mondták, hogy kanyarban kell előzni. És ennek az előzésnek meglett az eredménye. Ezt az előzést alkalmazta Matolcsy György, ezt a kanyarban való előzést alkalmazta Varga Mihály, megerősítette, hogy ő egyébként ezt a technikát szívesen alkalmazza, de akinek van jogosítványa - mondhatnám, van kormányzási tapasztalata -, azzal előbb-utóbb szembejön az a probléma, hogy ennek vannak következményei. Na, ezt élük meg most az emberek. Csak önmagában túlságosan nagy ár, több millió ember, több millió család ott meglévő

következménye ahhoz képest, hogy az önök hatalomban való maradásának minden eszközével bírjanak és ezt használják. (Sic!)

De ilyen szempontból, azt gondolom, hogy önök alapvetően feloldani tehát ezt a dilemmát nem tudják, sőt ahogy a jegybankelnökük fogalmazott, egyszerre nyomják a féket, és egyszerre nyomják a gázt. Az egyik tulajdonos, az egyik lába a Magyar Nemzeti Bank, a másik pedig a Pénzügyminisztérium. Az egyik megemeli a kamatokat 18 százalékra a bankok felé, a másik pedig osztja a kedvezményes hitelt a vállalkozásoknak meg akinek kénye-kedve tartja. Hozzáteszem, egyébként mindennek a feltételeit a Magyar Nemzeti Bank teremtette meg az elmúlt években, 11 000 milliárd forintos többletpénz-bevonással, pénzteremtéssel.

Na, ezért volt az, itt az előbb az államtitkár úr azt állította, hogy nincs szükség arra, hogy önök költségvetést módosítsanak, csak átcsoportosítsanak, de azt 95 alkalommal tették meg, és így ez azt jelenti, hogy a múlt évben négynaponta módosították a költségvetést. Ennyit arról a tervezői képességről, amit az elmúlt időszakban önök itt produkálni tudtak.

Mi a következmény? Zuhanó kiskereskedelem, zuhanó ipari termelés, zuhanóspirálban az egész gazdaság, amit nem könnyű megállítani, én ezt készséggel belátom, de az, hogy önöknek ebben új gondolatokat kellene kitalálni, egészen biztos, és ez a költségvetés ezt nem támasztja alá; olyannyira nem, hogy látszik már most. Tehát az, amikor önök a 2022. évi adatok hiányában - mert nem számoltak el vele, nincs zárszámadás -, a 2023. évi adatok nélkül 2024-et tervezik és próbálják meg elfogadni, miközben, tisztelt államtitkár úr, ön nálam sokkal jobban tudja, hogy az első háromhavi adatok már azon kell hogy gondolkodtassák önöket, hogy az idei költségvetést hivatalosan is mikor fogják módosítani, mert a bevételek jelentősen elmaradnak, a kiadások meg már az egekben. A meglévő lehetőségeik 80 százalékát már felélték, és még ott tartunk, hogy június elején-közepén vagyunk. Tehát önöknek már 2023 újratervezésével kell foglalkozni, ezt nem fogják tudni megoldani.

Összességében tehát, amikor azt mondom, hogy ennek olyan következményei vannak, és most itt az első hozzászólásom befejező gondolataként még azt szeretném megemlíteni, hogy amikor már 2024-re vonatkozóan 3144 milliárd forintos kamatteherrel kénytelenek számolni, ami a GDP 4 százalékánál is több, amikor ilyen megjelenik, akkor az olyan brutális teher, ami adósságcsapdához vezethet. Éppen ezért önmagában a 4 százalékos gazdasági növekedés elképzelése csak akkor működik, ha az európai uniós forrásoknak a 3000 milliárd forintját is tudnák használni.

De, tisztelt államtitkár úr, az elmúlt két év alatt nem tudták elérni azt, hogy az Európai Unióval egy tisztességes megállapodást összehozzanak. A magyar gazdaság részére, Magyarország számára azóta rendelkezésre állnak ezek a források, de nem tudták megoldani, mindegy, hogy ezért mit kellett volna

önöknek tenni. Így ennek nagyon súlyos következményei lesznek, és ennek részleteiről szeretnék következő hozzászólásomban majd beszélni. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót Hollik Istvánnak, a KDNP képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Mielőtt rátérnék mondandóm lényegére, kénytelen vagyok reagálni az előttem elhangzottakra, részint Gyurcsány Ferenc frakcióvezető úrra, részint pedig Varju Lászlóra, aki megismételte picit más szavakkal főnökének a mondatait.

Ha jól értettem, a baloldal vezető erejének, a Demokratikus Koalíciónak az elnöke, frakcióvezetője alapvetően két konkrét kritikát fogalmazott meg a 2024-es költségvetéssel kapcsolatban.

Az egyik kritika úgy szólt, hogy a kormány nem megbízható, amikor a költségvetés tervezéséről van szó. Mindezt annyival volt képes alátámasztani, hogy elmondta, hogy volt már arra szükség, hogy a költségvetést módosítani kelljen. Teszem hozzá, hogy egyébként itt, az Országgyűlésben, és teszem hozzá, hogy mindezt akkor, amikor egy Covid-járvány ütött be Magyarországon, tehát egy teljesen új helyzetet teremtve, másrészt meg, amikor kitört egy háború a szomszédban, és egyébként mindez, illetve az elhírbázott brüsszeli szankciók energiaválságot okoztak. De az azt megelőző időszakban minden vállalást, amit a kormány a költségvetésben megígért, azt tartotta is, ami nyilvánvalóan nem egyezik azzal a tapasztalattal, amit 2010 előtt láthattunk. Ugyanis, tisztelt képviselő úr, önök bírálják a magyar kormány költségvetési politikáját megbízhatóság szempontjából akkor, amikor önök 2002-2010 között egyszer sem voltak képesek azokat a számokat tartani, amelyeket önök írtak le. (Varju László: *Igen, így van, bírálom!*)

Tehát 2002-2010 között önök leírtak különböző költségvetési számokat az államadósságra, az államháztartási hiányra, a költségvetési hiányra, a gazdasági növekedésre vonatkozóan, és ezeket önök egyszer sem voltak képesek tartani. Tehát azt gondolom, hogy megbízhatóság szempontjából kritikát olyanoktól érdemes csak elfogadni, akik maguk megbízhatóak voltak a költségvetési tervezés és végrehajtás területén. Hát, ha valakik nem voltak azok, önök biztosan nem.

(18.40)

Ha megbízhatóságról van szó, tisztelt képviselő úr, azt gondolom, hogy a piacok erről ítéletet mondanak, amelyek nem politikai véleményt fogalmaznak meg, hanem a saját befektetett tőkéjükkel mondanak ítéletet egy-egy ország költségvetéséről, egy-egy gazdaság megbízhatóságáról, azt láthatjuk, hogy az állampapírokat évek óta túljegyzi (Varju László: *7 százalékos kamattért!*), sokszoros a túljegyzése

ezeknek az állampapíroknak. Tehát a piaci befektetők megbízhatónak tartják a magyar gazdaságot, és megbízhatónak tartják a magyar költségvetést, éppen ezért fektetnek bele annak a finanszírozásába. (Varju László: *18 százalékos kamattal mellet!*)

És azért, tisztelt képviselő úr, mondom ezt az ön főnökének is címezve (Varju László: *Nem vagyok én postás!*), önök voltak képesek arra a gazdasági bravúrra, nemcsak arra, hogy nem tartották a saját maguk által leírt számokat, hanem önök voltak képesek arra a gazdasági bravúrra, hogy akkor, amikor 2008 előtt Európában még gazdasági békeidő volt, ilyen idők voltak, ahogy az ön főnöke fogalmazott, akkor a világgazdaság pénzbeniségben fürdött (Varju László: *Az elmúlt tíz évben!*), tehát volt pénz, és jól ment az európai gazdaság, 2007-ben képesek voltak az önök gazdaságpolitikájának köszönhetően 1,1 százalékos gazdasági növekedést összehozni. Tudja, mennyi volt 2007-ben az Európai Unió átlagos gazdasági növekedése? 3,1 százalék.

Tehát úgy, hogy a világgazdaság pénzbeniségben fürdött, ahogy Gyurcsány Ferenc mondta, önök nem voltak képesek tartani a költségvetési hiányt, tehát túlköltekettek, ennek ellenére a gazdaság rosszabb teljesítményt mutatott, mint az európai uniós átlag. Tehát abban az időszakban, amikor minden rendben volt az európai gazdaságban (Varju László: *Nem igaz!*), és önök kormányoztak, önök voltak felelősek a költségvetésért és a gazdaságpolitikáért, Magyarország nem közeledett az Európai Unióhoz, hanem távolodott tőle. Az Európai Unió, tehát a gazdagabb országok képesek voltak gyorsabban fejlődni, mint Magyarország. Ez az önök teljesítménye. (Varju László: *Nem igaz!*)

Nézzé meg a gazdasági számokat, nézzé meg, képviselő úr! Amikor azt mondja, hogy nem igaz, nézzé meg, mennyi Magyarország gazdasági növekedése 2007-ben! (Varju László: *Nem igaz!*) Nézzé meg! 1,1 százalék; az európai uniós átlag pedig 3,1. Tehát tőlem vitatkozhatunk ténytámságról, csak szerintem erről nem érdemes. (Varju László: *Soha senki nem beszélt pénzbeniségről!*)

Tehát akkor, amikor önök ilyen gazdasági teljesítményre voltak képesek, akkor azt gondolom, hogy a megbízhatósági kritikákat öntől és önöktől nem kell elfogadnunk. Egyébként pedig azt javaslom, hogy jövőre - vagy, bocsánat, másfél év múlva, 2025-ben - térjünk vissza rá, én majd emlékeztetni fogom a képviselő urat, hogy képes volt-e a magyar kormány tartani azokat a célszámokat, amiket a költségvetésben meghatározott a 2024-es költségvetésre vonatkozóan, és utána beszéljünk a megbízhatóságról.

A baloldal másik kritikája pedig az volt - Gyurcsány Ferencnek -, hogy szerinte édeskevés az, amikor azt mondjuk, hogy meg kell védenünk azokat az eredményeket, amelyeket eddig elértünk. Tehát ő azt mondja, hogy a védelmi költségvetés ebben a helyzetben kevés. Most eltekintek attól, hogy ha egyébként megnézzük az önök elvtársait Nyugat-Európa-szerte, ahol a kormányzati felelősséget ők viselik, egyébként ők milyen gazdaságpolitikát, ők milyen költségvetést tudnak tervezni ebben a nehéz, válságos, háborúval

sújtott helyzetben, akkor azt gondolom, hogy már ezen az alapon is átgondolnák ezt a kritikát. De azt mondom, hogy érdemes megnézni azt, hogy amikor baj volt, amit egyébként önök okoztak 2010 előtt, akkor önök milyen költségvetést voltak képesek összehozni, hogy önök képesek voltak-e legalább arra, hogy az elért eredményeket megvédjék.

Azt mondom, hogy bárcsak legalább erre képesek lettek volna, de nem voltak, mert önök egy válsághelyzetben, mint amilyenben most is vagyunk - a különbség a korábbiakhoz képest csak az, hogy most nem magunk miatt kerültünk ide, hanem az elhibázott brüsszeli szankciók és a szomszédunkban zajló háború miatt, 2010 előtt pedig az önök rossz gazdaságpolitikájának köszönhetően -, önök erre úgy reagáltak, hogy minden korábban elért vívmányt megszüntettek.

Önök élből elvették a 13. havi nyugdíjat, önök elvették egyhavi bért a tanároktól, önök kórházi napidíjat meg vizitdíjat akartak bevezetni, bezártak iskolákat. Olyan gazdaságpolitikát csináltak, hogy önök nyolc év alatt annyit voltak képesek elérni, hogy 200 ezerrel kevesebb ember dolgozott Magyarországon, mint 2002-ben. *(Gy. Németh Erzsébet: Most meg elment 600 ezer!)* Ez áll szemben azzal, hogy ma egymillióval több ember dolgozik.

Tehát amikor a vívmányok megvédéséről vagy a védelem költségvetéséről van szó, akkor is, azt gondolom, hogy önöktől nem feltétlenül fogadunk el kritikát erre vonatkozóan *(Varju László: Muszáj elfogadni! Nincs más!)*, mert amikor önök kezeltek válságot, akkor nem-hogy a vívmányokat nem tartották meg, hanem mindent ráterheltek a családokra és a vállalkozásokra.

Éppen ezért volt elképesztően felháborító az, amikor azt mondta Gyurcsány Ferenc, hogy a mostani magyar, Fidesz-KDNP-s kormányznak az adópolitikája az embereket sarcolja. *(Gy. Németh Erzsébet: Így van!)* Hát, nem önök alatt volt a személyi jövedelemadó *(Gy. Németh Erzsébet: Nem! - Varju László: Nem!)* 36 százalékos meg 19 százalékos adókulccsal? Dehogynem! Az önök ideje alatt volt! *(Varju László: 27 százalékos áfa!)* És önök voltak azok, akik a családi adókedvezményt, a gyermekek után járó adókedvezményt megszüntették, elsorvasztották. *(Varju László: Kenyérre! Babakocsira!)* Nem mi voltunk azok, akik a társasági adót olyan magasra emeltük, mint ami az önök idejében volt; mi csökkentettük a társasági adót. Tehát az a helyzet, hogy ma Magyarországon sokkal kisebb az adóterhelése mind a vállalkozásoknak, mind a családoknak, mint az önök idején.

Ez volt a rövid reflexióm az önök megjegyzéseire, most pedig rátérnék arra, amit eredetileg szerettem volna mondani.

Tisztelt Képviselőtársaim! Európa és benne Magyarország, ahogy már említettem, a koronavírus okozta gazdasági válsághelyzet, majd az orosz-ukrán háború kitörése óta nehéz helyzetbe került. Nem mi kevertük magunkat ebbe a nehéz helyzetbe, nem a kormány politikája miatt vagyunk válságos helyzetben, hanem azért, mert egy Covid tört ránk korábban, most pedig egy háború dúl a szomszédunkban.

Elég végignéznünk az Európai Unió összesített gazdasági mutatóin, tehát minden európai ország gazdasági mutatóin, vagy rátekintenünk a vezető nyugati országok GDP-adataira, hogy felismerjük a Covidra adott helytelen válaszok, majd a háborúpárti európai álláspont, valamint az elhibázott szankciók térdre kényszerítik az európai gazdaságot.

Ráadásul a helyzet nemcsak gazdaságilag nehéz, talán ami annál is rémisztőbb, hogy komoly biztonsági kockázatot is jelent a világra nézve a szomszédunkban zajló háború, és ez a kockázat leginkább a szomszédunkban tapasztalható, tehát itt, nálunk - egy óceánnal odébb talán ez a háborús kockázat máshogy néz ki, talán azért is vannak más állásponton. Tehát nem túlzás azt állítani, hogy a harmadik világháborúval fenyegető helyzettel állunk szemben, minden apró lépésnek jelentősége van, és rengeteget számít az, hogy hogyan állunk a felmerülő akadályokhoz, és mi a mi perspektívánk.

Nem véletlen tehát, hogy a baloldal által kritizált védelem költségvetését kívánta megalkotni a kormány és nyújtotta be az Országgyűlés elé. Ennek nagy jelentősége van, hiszen kiemeli talán a két legfontosabb szándékunkat. Az ebben a költségvetésben testet öltő politika világos célokat határoz meg a számok nyelvén: egyrészt azt, hogy mi továbbra is ki akarunk maradni ebből a háborúból, és békepárti álláspontot képviselünk, és mindent meg akarunk tenni annak érdekében, hogy Magyarország biztonsága hosszú távon is garantált legyen; másfelől pedig a másik célja, hogy megvédjük azokat az eredményeket, amelyekért közösen küzdöttünk a magyar emberekkel az elmúlt 12 évben.

A Pénzügyminisztérium a védelem költségvetésén keresztül nemcsak Magyarország pénzügyi biztonságát és stabilitását garantálja, de az európai gazdasági környezethez képest pozitív elmozdulásokat is lehetővé tesz.

(18.50)

A stabilitásnak szükséges, de nem elégséges feltétele az országos pénzügyi stabilitás garantálása, ennek megfelelően a '24-es költségvetés, egyébként az Alaptörvényben meghatározott módon, államadósság-csökkentéssel, emellett 2,9 százalékos költségvetési hiánnyal számol és egyébként az európai gazdasági növekedésnél jóval nagyobb, 4 százalékos GDP-növekedéssel számol. Ráadásul azt lehet mondani, hogy a tervezésben a kormány, azt gondolom, hogy felelősségteljes, ugyanakkor óvatos volt, mert egy számjegyű, 6 százalékos inflációra számít a jövő évben, és teszi ezt úgy, hogy a Nemzeti Bank ennél jóval kedvezőbb, 4 százalékos inflációval számol. Reméljük, hogy a Nemzeti Banknak lesz igaza e tekintetben. Mindez tehát: a stabil növekedés csökkenő államadósság mellett, abszolút fenntartható módon valósul meg. Tehát azt gondolom, hogy ez a költségvetés alapvetően jól reagál az előttünk álló kihívásokra, és megvédi azokat a legfőbb eredményeket, amelyeket az elmúlt 12 évben létrehoztunk.

Én konkrétan még két dologról szeretnék beszélni; az egyik a rezsicsökkentés, ez az egyik olyan fontos eredmény, amelyet megvédünk még akkor is, ha egyébként az elhibázott brüsszeli szankciók energiaválságot okoztak; a másik pedig a honvédelem kérdésköre.

Kezdeném a rezsicsökkentéssel. Ha a számoknál maradunk, világos, hogy a 2024-es költségvetés továbbra is megőrzi, megtartja a Rezsivédelmi Alapot, amely több mint 1360 milliárd forinttal járul hozzá ahhoz, hogy a családok, a vállalatok és az önkormányzatok olcsón tudjanak energiához jutni. A költségvetés 917 milliárd forintot irányoz elő a lakossági rezsivédelemre, csaknem 208 milliárd forintot a kormány irányítása alá tartozó költségvetési szervek kompenzációjára, 83 milliárd forintot az önkormányzatok kompenzációjára és 66 milliárd forintot az egyházak megsegítésére. Az állami tulajdonú társaságok 50 milliárd forint, a versenyszektor pedig 37,5 milliárd forint támogatásban részesülnek a rezsivédelem keretében.

Teljesen világosan mutatják ezek a számok is tehát, hogy eltökélt a kormány abban, és ebben a Fidesz és a KDNP támogatni fogja a kormányt, hogy a rezsicsökkentést megtartsuk, azt a rezsicsökkentést, amely ebben az energiaválságos időszakban azt eredményezte, hogy amikor Európában elszálltak az energiaárak, Magyarországon jutottak hozzá a polgárok legolcsóbban az energiához, és egyébként minden család havi 181 ezer forintot takarított meg azzal, hogy a rezsicsökkentés intézménye nem szűnt meg.

Persze azon nem csodálkozhatunk, hogy a rezsicsökkentés eredményeit a baloldal a mai napig megkérdőjelezi és a rezsicsökkentést egy hazugságnak nevezi. Gyurcsány Ferenc 2014-ben, a rezsicsökkentés bevezetése után is egy hülyeségnek nevezte, és ez az álláspontjuk, úgy látom, nem változott meg. Még emlékezhetünk arra is, amikor Gyurcsány Ferenc azt mondta, hogy lehet tapsikolni, hogy letörünk minden hasznót, de akkor a végén éhen halunk, mert egy jól működő gazdaságban kell a haszon. Azt gondolom, hogy itt a haszon, tisztelt képviselőtársaim, a magyar családok biztonsága. Nekünk ez a legfontosabb. Több nem is kell, ugyanis az államnak nem élősködni kell az állampolgárokon, hanem segíteni őket a bajban. (Varju László: *Leszakad az ég!*) Persze lehet, hogy ez a gondolat a baloldalon egy science fictionnel ér fel.

Az probléma egyébként, hogy amikor már látszott, hogy a rezsicsökkentés fenntartására milyen nagy szükség lesz, önök egy olyan miniszterelnök-jelöltet választottak maguknak, Márki-Zay Pétert, aki egyébként a választási kampányban is elmondta, hogy az önök politikája arról fog szólni, hogy a rezsicsökkentést megszüntetik. Ahogy ő fogalmazott: egy biztos, a rezsicsökkentésnek azt a formáját, amit Orbán Viktor kitalált, azt nem szeretnék fenntartani. Ez egy világos, egyértelmű állásfoglalás, és azt gondolom, hogy ennél felelőtlenebb politikát nem is folytathatnának, és nyilvánvaló, hogy ezért önök nem fogják támogatni a költségvetést, ezért sem fogják támogatni a költségvetést, mert mi kiállunk a rezsicsökkentés mellett, önök pedig nem.

A másik téma a honvédelem kérdésköre. Kósa Lajos is beszélt előttem arról, hogy mennyire megnövekedett a jelentősége, hiszen a szomszédunkban egy háború zajlik. Mindazt már nem szeretném elismételni, amit képviselőtársam elmondott, de az egészen biztos, azt elmondhatjuk, hogy mi 2010 előtt NATO-potyutasok voltunk. Tehát beléptünk, elvártuk, hogy megvédjen bennünket, leginkább az Amerikai Egyesült Államok hadierője, hadikapacitásai védjenek meg bennünket, de egyébként a vállalt feladatokat nem teljesítettük.

Azzal egészíteném még ki Kósa Lajos szavait, hogy bár én fiatalabb vagyok, máshonnan nézem, de nekem a 2010 előtti honvédelmi politikáról Szekeres Imrének az az ominózus beszéde ugrik be, amikor nem sikerült minden szót a leghelyesebben elmondani. (*Font Sándor közbeszól.*) Igen, igen, tehát a legsebbe brezsnyevi időket hozta vissza az a beszéd. Egy biztos: hűen tükrözte az akkori honvédelemhez való hozzáállásukat önöknek. Az biztos, hogy a végeredmény az volt, hogy egy teljesen leépült hadsereget örököltünk meg önöktől 2010-ben. Mi ezen szeretünk volna változtatni, és azt gondolom, hogy az a magyar kormányt és azon belül is Simicskó Istvánt, aki még akkor honvédelmi miniszterként dolgozott, az ő munkáját dicséri az a felismerés, hogy Európában a biztonságért tenni kell. Azt gondolom, a magyar kormány ezt a felismerést idő előtt Európában magáévá tette, és már 2017-ben elindult a „Zrínyi 2026” honvédelmi és haderőfejlesztési program, és valójában ennek köszönhetően vagyunk ma előrébb a biztonság és a honvédelem megerősítése területén, mint a legtöbb európai ország.

És valóban, a honvédelmi kiadások - bár azt mondja Varju képviselő úr, hogy ő ezt nem látja, de ha majd megnézi a konkrét számokat, akkor láthatja, hogy igen - az idén, de jövőre is, tehát a 2024-es költségvetésben is eléri a tervezett GDP 2 százalékát. Azt mondanom sem kell, hogy a 2024-es költségvetés hétszer annyit fordít a honvédelem megerősítésére, korszerűsítésére, digitalizációjára, mint amennyit egyébként önök azokkal a trükkökkel együtt is, amelyekről Kósa Lajos is beszélt, fordítottak 2010-ben. Mindent megteszünk tehát azért, és ez a költségvetés is erről szól, hogy a magyar honvédelmet modernizáljuk és a XXI. század kihívásainak megvívására alkalmassá tegyük. A haderőfejlesztés keretében megvalósul a légierő-képességek, a szárazföldi képességek, a katonák egyéni felszerelésének és a vezetésirányítás képességeinek is a fejlesztése. Azt gondoljuk, hogy persze, egy védelmi szövetség tagja vagyunk, de végső soron magunkat nekünk kell megvédenünk, és azt gondolom, hogy amikor a szomszédunkban háború dúl, ez a felismerés nagyon fontos.

Megint nem tudok elmenni amellett, hogy miközben ezt a magyar kormány már 2016-17-ben felismerte, addig önöktől a honvédelem területén csupán annyi telik, hogy azt mondják, azokat a fegyvereket, amelyekkel most Magyarország rendelkezik, adjuk oda, és vegyünk részt ilyen értelemben a háborúban.

Ha tiltakoznának, akkor Tordai Bencét tudom idézni. Azt mondja: ahogy minden tisztességes ország küld fegyvereket Ukrajnának, így Magyarországnak is ezt kéne tenni. Világos, egyértelmű beszéd, ez az önök álláspontja, a miénk pedig más. Azt gondoljuk, hogy a Magyar Honvédségnek az a dolga, hogy a magyar embereket védje meg és Magyarország biztonságát garantálja.

(19.00)

A védelmi költségvetés másik szempontja az, hogy Magyarország déli határait is meg kell védeni, és azzal, hogy Brüsszelben ilyen lopakodó jogalkotással a múlt héten elfogadták azt, hogy Európában kötelező kvóták szerint osszák szét a migránsokat, azt azért elég könnyű belátni, ha erről a hírről értesülnek azok, akik el akarnak indulni Európa irányába, ez egy újabb meghívó levelet fog jelenteni, és olyanok is el fognak indulni, akik korábban talán ezt nem tették volna meg.

Éppen ezért még fontosabb lesz Magyarország déli határainak a védelme, amelyre a magyar kormány, a magyar költségvetés áldoz, és annak ellenére, hogy nemcsak Magyarország, hanem Európa határait is védjük, az Európai Unió a mai napig egyetlenegy eurócentet sem fizetett ki. Ugye, tudják, ez az a kötelező szétosztási mechanizmus, amiről Ujhelyi István azt mondta, hogy soha nem is volt, és soha nem is lesz, és tudják, ez az a migráció, amire az önök párttársai azt mondták, hogy ez álprobléma, ezt csupán mi találjuk ki.

Mivel a magyarok már többször adhattak hangot, hogy mennyire fontosnak tartják a határvédelmet, egy népszavazás keretében pedig annak, hogy a kötelező betelepítési kvótát nem hajlandók elfogadni, és egyébként ennek fényében és a magyar emberek akaratának megfelelően az Országgyűlés módosította is az Alaptörvényt, és belekerült az alkotmányos identitás védelme, illetve az idegen népesség betelepítésének a tilalma, ehhez mi tartani fogjuk magunkat. Bár ez valóban nem elsősorban költségvetési kérdés, csak szerettem volna leszögezni.

(Az elnöki széklet Dúró Dóra,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Összességében tehát azt tudom mondani, hogy a Pénzügyminisztérium által benyújtott 2024-es költségvetési terv alkalmas arra, hogy megóvja Magyarország eddig elért eredményeit, távol tartsa hazánkat a háborútól, és továbbra is óvja a magyar embereket a háború és az elhibázott brüsszeli politika káros hatásaitól. Éppen ezért természetesen a KDNP támogatni fogja Magyarország 2024. évi védelmi költségvetését. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. A következő hozzászólónk Ander Balázs képviselő úr, a Jobbik frakciójából. Megadom a szót. Parancsoljon!

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! Sigmund Freud, a híres osztrák pszichiáter nagyot alkotott a maga területén. Volt neki egy lánya is, Anna Freud, aki az elhárító mechanizmusokról írt sokat, ezzel írta be nevét a pszichológia történetébe. Amit itt kormánypárti oldalról megtapasztaltam, az simán beillik ebbe a vonulatba, tanulmányt írhatott volna erről Anna Freud.

Mik ezek az elhárító mechanizmusok? Ha valami kényelmetlen az egyén számára, azt megpróbálja teljes mértékben letagadni. Ilyen például a strucc effektus - államtitkár úrtól nem túl szakmai módon, de megtapasztaltam ezt most, utalok majd rá itt konkrétan, hogy mire gondolok -, illetve a probléma racionalizálása, amikor nem tagadják el, hogy valós problémáról van szó, de azt megpróbálják másra hárítani, rákenni másra: Brüsszel, a szankciós infláció, és a többi, már hallottuk itt ezerszer.

Az infláció kapcsán hogy a búbánatban lehetséges, hogy Romániában 10 százalékos az infláció, Magyarországon pedig a decembertől decemberig tartó infláció - mondjuk, akkor a tavalyi esztendő, ha nézzük - 24,5 százalék volt?! Erre azért valamiféle racionális magyarázatot kellene adni, túl a kormányzati propagandán.

Nos, alapvetően egyébként itt a költségvetés kapcsán két filozófia, két óriási paradigma ütközik egymással. Az egyik egy neoliberális versenyképességi modell, a másik pedig - az oktatásügyre kívánom majd kihegyezni a mondókámat - a Széchenyi által lerakott alapokon nyugszik, ami, ugye, kimondta: „Egy nemzet ereje a kímült emberfők sokaságában rejlik.” Ha megnézzük, hogyan viszonyul ehhez a kormány, a kormányfő kinek a tanácsait fogadja meg, Széchenyi évszázados tanácsát vagy éppen Parragh László tanácsait, aki azt mondta, hogy a legfőbb versenyképességi előnyünk gyakorlatilag a leszorított bérekben rejlik, akkor, ha megnézzük a konkrét számadatokat, azt kell mondani, hogy Orbán Viktor bizony inkább hitt Parragh Lászlónak, semmint Széchenyi Istvánnak. Elképesztő, megdöbbentő, és a Jobbik-Konzervatívok részéről teljes mértékben elfogadhatatlan ez a neoliberális hozzáállás.

Az egyik tétel, amit mi a költségvetésben nem látunk, illetve módosítani szeretnénk, az a „férfi 40”-re vonatkozik. Igenis, a férfiaknak is megjárna az, hogy negyven ledolgozott év után, főleg, ha ezt nehéz fizikai munkával töltötték el, veszélyes munkakörben, akkor megjárjon az a lehetőség, hogy nyugdíjba vonulhat, és az életéből élvezhet még néhány évet, azt a kedvenc hobbijának vagy éppen az unokáinak szentelheti.

Nos, ha megnézzük a statisztikai adatokat, akkor azt látjuk, hogy egy magyar férfiember, mondjuk, egy svéd férfihoz viszonyítva 11 évvel kevesebb egészségben eltöltött esztendőre számíthat, és ha az EU 27-eket vizsgáljuk, akkor még ott is két év a lemaradásunk. Az, hogy milyen egészségi állapotban élnek meg - ha megérik egyáltalán, mert 38 százaléka a magyar férfiaknak el sem jut odáig, hogy nyugdíjba

tudjon vonulni -, szóval, hogy milyen egészségügyi állapotban érik el a nyugdíjkorhatárt, arról pedig szintén horrorisztikus történeteket, illetve elborzasztó statisztikai számsorokat és adatokat lehetne itt a végtelenségig citálni, különösen az olyan halmozottan hátrányos helyzetűvé nyomorított válságrégiókból is, mint ahonnan én érkeztem, Dél-Somogyból.

Szóval, az egészségügyi mutatók, a mortalitási adatok egészen megdöbbentőek, és ilyen formában talán jogos az az igény, hogy ha megvan ez a negyven év ledolgozott munkaviszony, akkor a férfiak is nyugdíjba vonulhassanak. 200 milliárd forintból, számításaink szerint, ez egyébként megoldható lenne. De ha Magyarországot egyfajta multigyarmatként, a globális nagytőkének kiszolgáltató országként tételezik a kormánypárti padosorokból, akkor nyilván ez egy lesöpörhető javaslat, és úgy tekintenek rá, vagy úgy irtóznak tőle, mint ördög a tömjénfűsttől.

Pedig ezek a magyar dolgozók azok, akik OECD-felmérések szerint egyébként jóval többet dolgoznak, mint a német átlag munkavállaló, 1400 éves órával szemben 1800 órát töltenek évente munkával, és ha megnézzük a kereseti viszonyokat, akkor az egészen tragikus. Itt most adott esetben nem a GDP-re akarok utalni, mert ezzel szoktak ripsztozni kormánypárti oldalról, hogy mit beszélünk mi, amikor azt mondja az ellenzék, hogy a GDP tekintetében Románia is beérte már Magyarországot. Nézzük meg a fogyasztást! Nézzük meg azt a fogyasztást, ami Magyarországon bezuhant, a kiskereskedelmi fogyasztást, Romániában pedig a háború, a szankciós infláció meg a szankciók ellenére valahogyan mégiscsak növekedni tudott.

Magyarországon ezzel ellentétben egészen más viszonyulás van a munkavállalóhoz. Az itteni bérek ezt a fogyasztásbővülést lehetlenné teszik. Itt az van, ha kell, akkor hét bőrt lehúznak a dolgozókról, aztán ha elhasználódtak, belebetegedtek, belerokkantak a munkába, akkor egészen egyszerűen eldobják őket, mint valami használt papírrongyot, vagy mint valami biorobotot. A nemzeti humántőke-állomány leépülése, leépítése ilyenformán egészen iszonyatos. És ha azt is hozzátesszük, hogy a halmozottan hátrányos helyzetű régiókban, ahol alacsonyabb a diplomások vagy éppen az érettségivel rendelkezők aránya, és mondjuk, ha szűken vetten csak a szakmunkásokat vizsgáljuk, a szakmunkás munkavállalókat, akkor ott 50 százalék sem éri meg a nyugdíjkorhatárt.

No, ez az a neoliberális receptúra, amit önök oly előszeretettel használnak, és amiről lemondani képtelenek, mert Orbán Viktor inkább Parragh Lászlónak hisz, mint azoknak a lakossági panaszoknak, amelyekkel azok a képviselők, akik azért oda mernek menni az emberek közé, nap mint nap találkozhatnak.

Államtitkár Úr! Azt mondta, hogy az ellenzék itt semmittevéssel, népnyzással meg megszorításokkal vádolja alaptalanul - ugyebár, ön szerint - a kormányzatot, és azt is hozzátette, hogy reálértéken is nőnek például az oktatási kiadások a következő esztendőben, tehát nemcsak nominálértéken, hanem reálértéken.

(19.10)

Államtitkár úr, akkor én nem tudom, valamilyen furcsa szabotázs áldozata lettem, mert két külön költségvetési tervezetet nézegetünk. Mondanám a számokat, államtitkár úr: Klebelsberg Központ személyi jellegű juttatásokra, erre az esztendőre már a módosított költségvetésük, ugye, 540 milliárd forintot szán, jövőre ez 604 milliárd. Mekkora ez a növekmény? 12 százalék. Hol fedezi ez az inflációt? Igen, ilyenkor hivatkoznak majd ugyebár az uniós forrásokra, amellyel kapcsolatban ki szoktuk jelenteni, hogy azok valóban járnak Magyarországnak. Tehát ha ez egy nemzeti kormány, akkor legyen már képes arra is, hogy nemzeti erőforrásokból teremti meg egy normális és érdemi pedagógusbér-emelésnek a pénzügyi kereteit.

Ezerszer elmondtam, de nem tudom, hányszor kell még, mindig előcitolom az első világháborút követő példát, amikor egy vesztes világháború, egy elképesztő rablással járó román megszállás - 19 ezer vagonnyi rablott holmírról szólnak a '19 végi jelentések, annyit vittek ki Magyarországról -, aztán egy igazságtalan, velejéig rohadt trianoni békediktátumot követően Klebelsberg Kunó nem Párizsban kopogtatott forrásokért, hogy kérem szépen, szeretnénk akkor rendbe tenni a hazai oktatásügyet, adjatok egy kis pénzt rá, hanem előteremtette. Olyan szinten előteremtette, hogy csodát varázsolt Magyarországon a romokon. Erre önök, kormánypárti képviselőtársak és hölgyek, az a helyzet, ha a számokat nézzük, akkor képtelenek, vagy pedig nincsen meg rá a hajlandóság. Ha pedig nincsen meg rá a hajlandóság, akkor miért nevezik magukat nemzeti erőnek, nemzeti pártnak, nemzeti kormányzatnak?

Államtitkár úr, nem tudom a következő számadat. Szakképzési centrumok, bérjellegű kiadások: 133 milliárdról 150 milliárdra. Hol fedezi ez az inflációt? *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Fedezi, 6 százalék, a jövő évi költségvetésről van szó.)* Képviselőtársak! Lehet ezen röhögni, csak ki lehet próbálni azt, hogy milyen, mondjuk, akkor tanári fizetésből vagy egy szociális dolgozó fizetéséből megélni. Tudom, ez egy nagyon rossz és nem túl kecsegtető perspektíva az önök számára, ettől elzárkózott, ugye, Parragh László is, aki azt mondta, hogy nem akarja kipróbálni, milyen 300 ezerből élni. Elhiszem, hogy önök így vannak vele, de akkor ezen ne viduljanak, ne röhögjenek rajta, hát, egy pedagógus számára, a szociális szférában dolgozó diplomás vagy éppen szakképzett ember számára napi és keserű valóság az, hogy egyre kevesebbet ér a pénze, és önök ne 6 százalékos inflációról beszéljenek! Milyen 6 százalékos infláció? A tavalyi esztendőben is 24,5 százalék volt, egész évre vonatkoztatva. Lehet búvészkedni a számokkal, csak a valóság mást mutat, és hogy most ebben az esztendőben mekkora lesz, nehogy már nekem azt mondják, hogy ezt az inflációs szintet ez a béremelés, amit itt látunk, kiírtam konkrétan, fedezni fogja. Nem fogja fedezni, semmire nem elég. Ez egyébként a szociális ágazatban

és az oktatásügyben dolgozóknak a teljes megalázása. Ez semmiféle bérfejlesztést nem jelent.

Szeretnék akkor utalni a csehországi példára, ott elfogadta a parlament, hogy az átlagbérek 130 százaléka legyen az átlagos tanári pénz, tanári fizetés. Magyarország, ha a KSH adatait nézzük, 582 ezer forint-ról beszélnek havi szinten, hogy ez az átlagbér, szorozzuk már be ezt 1,3-del! 757 ezer forint lenne, és a csehek nem Brüsszeltől kérik a pénzt, a csehek ezt nemzeti erőforrásból meg tudják valósítani.

De mást mondok: Romániában is, tehát szörnyű, tényleg elképesztő dolog Romániával példálózni, és egyfajta ilyen pozitív példaként utalni rá, amikor 25 százalékos bérfejlesztést tudtak maguknak kiharcolni az ottani pedagógusok, önök itt meg 12 százalékkal akarják kiszúrni a szemüket, ami, még egyszer mondom, lehet itt azt mondani, hogy fedezi az inflációt, de hát ne nézzék már hülyének se a pedagógusokat, se a szociális szféra dolgozóit meg se senkit, mert nem fedezi! Egészen nyilvánvaló, hogy nem fedezi. De azt hiszem, hogy a pénteki vitanap során erre még bőven vissza fogunk térni. Az időm sajnos lejárt, pedig mondtam volna még, jegyzeteltem rengeteget. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces hozzászólásra van lehetőség. Ennek keretében Gy. Németh Erzsébet képviselő asszony jelentkezett, a Demokratikus Koalícióból. Parancsoljon, öné a szó.

GY. NÉMETH ERZSÉBET (DK): Köszönöm a szót, elnök asszony. Örülök annak, hogy államtitkár úr visszajött, mert nagyon szeretném neki személyesen elmondani azt, amit a vezérszónoki kör után itt a szemünkre hányt, és ezzel kapcsolatban mondanék néhány dolgot. Szóval, államtitkár úr, én, ha jól emlékszem, akkor ön a Gyurcsány-kormányok alatt is a Pénzügyminisztériumban dolgozott, és már ne haragudjon meg, de akkor ezt a stílust nem engedte meg magának. Ugy látszik, hogy akkor, amikor följebb viszi valakinek az Isten a dolgát, akkor utána alkalmazkodik és idomul a gazdáihoz, jelen pillanatban a fideszes gazdáihoz, és ezeket a mondatokat engedi meg magának, noha tán szakemberként kéne itt ülnie.

A másik, amit szeretnék önnek mondani, az pedig az, hogy ha ön azt veti bárkinek a szemére, hogy azért oltásellenes, mert a gyártó által nem ajánlott kínai vakcinával oltották végig a 65 év felettieket, na, ez az igazi cinizmus, államtitkár úr, és ne haragudjon, ezt tényleg visszautasítom. Azok az emberek, akik amiatt haltak meg, mert önök ezekkel a vakcinákkal oltották be őket, noha a gyártó nem ajánlotta, egészen egyszerűen a családjuk biztosan nem fogja ezeket a mondatokat megérteni.

Önnek szeretnék még egy mondatot mondani, az pedig az, hogy a várható élettartam ugyan minden európai országban csökkent a Covid hatására, egy olyan ország van, ahol ez nem állt vissza, ez Magyarország. Na, ez a szégyen, és amikor arról beszél, hogy az egészségügyi szolgáltatások milyen szuperül mennek

itt a kormány alatt, azt gondolom, hogy megint nem igazat mond, vagy nem mond igazat.

Kósa képviselő urat sajnos nem látom a teremben, pedig szívesen megkérdeztem volna. Ugye, itt szó volt arról, hogy micsoda trükköket csináltak itt a 2010 előtti kormányok. Na, azt elfelejtette Kósa képviselő úr elmondani, hogy az a Rheinmetall cég, amelyiktől a magyar kormány vásárol különböző haditechnikákat, no, ez a cég tőkét emel az egyik fideszes oligarcha, Jászai Gellért cégében. Hogy van ez, drága képviselőtársaim? Büszkéek vagyunk arra, hogy a magyar kormánytól valaki vásárol, aztán utána elvárjuk ezért cserébe, hogy valamiféle, az oligarchákat kiszolgáló tevékenységet folytasson?

Szóval, én úgy gondolom, kedves képviselő urak, hölgyek, hogy jó lenne itt az Országgyűlésben igazat mondani. Köszönöm. *(Varju László tapsol.)*

ELNÖK: Szintén kétperces felszólalásra jelentkezett Hollik István képviselő úr, a KDNP-ből. Parancsoljon!

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen. A felszólalásomban elfelejtettem megemlíteni, hogy még egy dolgot mondtam Gyurcsány Ferenc, amiről érdemes beszélni. Az értelemszerű, hogy a baloldal nem akar felelősséget vállalni a költségvetésért, nem is kell. Viszont egy dologért önöknek felelősséget kell vállalniuk, azért, hogy azok a pénzek, amelyek Magyarországot megilletik, megilletik a pedagógusokat, megilletik a magyar vállalkozásokat, azok végre megérkezzenek Magyarországra. És nagyon sokatmondó az, hogy önök most erről hallgatnak, bár egyébként, amikor erről Varga Mihály pénzügyminiszter úr beszélt, sokatmondóan elkezdtek duruzsolni és nevetni. Úgy tűnt, hogy önök biztosak abban, hogy az önök aknamunkájának köszönhetően, ugye, ezt az önök főnöke mondta el, azt mondta, hogy önök mindent megfognak azért tenni, hogy ezek a források ne érkezzenek meg, sőt az önök szövetségese, Donáth Anna két-három nappal ezelőtt éppen azt mondta, hogy ő javasolta az Európai Bizottságnak, hogy most a 20. feltétel után egy újabb feltételt szabjon az Európai Bizottság.

Tehát magyarul, lehet látni, hogy Donáth Anna is megfogadta az önök főnökének az utasítását, és mindent megtesznek azért, hogy ezek az uniós források, amik járnak Magyarországnak, ezek ne érkezzenek meg. Tehát az a szomorú valóság, hogy ezért viszont vállalni kell a felelősséget önöknek. Amikor ez történik, akkor valójában az történik, hogy az önök képviselőtársai kint Brüsszelben nettó 6 millió forintos fizetésért azért dolgoznak, hogy ne lehessen bruttó 800 ezer forint a pedagógusok bére. Ez a szomorú valóság. Ez viszont az önök felelőssége, és ezért, kérem, vállalják a felelősséget, és ezt ne hallgassák el, amikor a 2024-es költségvetésről beszélünk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Visszatérünk az előre bejelentett felszólalók sorához, illetve elnézést, államtitkár úr jelentkezett,

és mivel államtitkárként vesz részt a vitában, soron kívül szót adok Banai Péter államtitkár úrnak. Parancsoljon!

(19.20)

BANAI PÉTER BENŐ pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök asszony. Tisztelt Országgyűlés! Én igyekszem tényszerű információkat közölni önökkel. Így tettem akkor is, amikor a Pénzügyminisztériumba beléptem 1998-ban, és így teszek azóta is. Ha valamilyen olyan állítást fogalmazok meg, ami nem fedi a valóságot, akkor köszönettel veszem és elfogadom a kritikát.

Ugyanakkor azt a kritikát nem tudom elfogadni, hogy én a válaszómban valamilyen tényszerű dolgot nem mondhatok el. Nekem az volt visszás, hogy Gyurcsány Ferenc képviselő úr az egészségben eltöltött évek számának a csökkenését említette. Tudjuk, hogy ez a Coviddal volt összefüggésben, és én tényszerűen elmondtam, hogy a Demokratikus Koalíció 2021-ben aláírásgyűjtést szervezett annak érdekében, hogy keleti vakcinákkal ne lehessen oltani. Ez volt a tényközlés.

Azt elfogadom a képviselő asszony részéről, hogy az egészségügyben számtalan feladatunk van. Mindig, az összes hozzászólásomban elmondtam, én is azt gondolom, hogy számtalan feladatunk van. Azt a megjegyzést viszont nem tudom elfogadni a mindenkori költségvetési vitában, hogy az egészségügyi ágazatból vagy az oktatásból a kormány pénzt von ki. Folyamatosan hallom ezt az állítást, de tényszerűen nem igaz ez az állítás.

Az oktatást említettem. Ander Balázs képviselő úr hozzászólása kapcsán ajánlom mindenkinek a figyelmébe azt a kimutatást, amely a költségvetés különböző fejezeteinél lévő, de azonos célt szolgáló előirányzatok összegyűjtését mutatja be. Ha megnézzük ebben az oktatási jellegű kiadásokat, akkor tényszerűen látszódik, hogy az államháztartás konszolidált funkcionális kiadásai - ez a szakkifejezés -, oktatási tevékenység összege több mint 600 milliárd forinttal növekszik. Hogy a béremelés fedezetét nem a Klebelsberg Központnál látjuk? Igen, mert nem ott szerepel, hanem a céltartalékok soron a Pénzügyminisztérium fejezetben. Elnézést kérek, ha ilyen szakmai mélységekbe megyek bele, de kénytelen vagyok ezt megtenni, ha van egy állítás, amit szerintem célszerű helyre tenni annak érdekében, hogy arról a költségvetésről beszéljünk, arról a javaslatról beszéljünk, amely ténylegesen az Országgyűlés előtt van. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Akkor most tényleg visszatérünk az előre bejelentett felszólalók listájához, és ennek keretében Vinnai Győző képviselő úr következik, a Fidesz frakciójából. Parancsoljon!

DR. VINNAI GYŐZŐ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! Mielőtt a hozzászólásomra rátérnék, elmondanám, sajnálom, hogy Ander Balázs elment, mert két megjegyzést szeretnék tenni. Az egyik az, hogy a számokkal egy kicsit

hadilábon állt. Én is megnéztem az oktatási ágazati előirányzatban az oktatásra fordítandó összeget, ami 2023-ban 2800 milliárd, a jövő évi költségvetésben pedig, amelyet most tárgyalunk, 3400 milliárd, tehát 600 milliárd forinttal több. Ha osztok, szorzok, számolok, ez akkor is a tervezett infláció fölött van. Lényegesen fölött van az, amit oktatási kiadásra fordítunk.

Szólni fogok majd a szakképzési centrumoknak juttatott összegről is, mert valójában ehhez a részterülethez szeretnék hozzászólni, de előtte még egy megjegyzést szeretnék tenni. Ez pedig az, hogy Klebelsberg Kunó vallás- és közoktatásügyi miniszter a belügyi tárcát cserélte föl 1922-ben. 1921-ben belügyminiszter volt az első Bethlen-kormányban, 1922-től pedig a haláláig vallás- és közoktatásügyi miniszter. Megnéztem az akkori parlamenti naplót mint történész - Ander Balázs is történelemszakot végzett, csak lehet, hogy ezt a szigorlati tételt valahogy elszólt -, és azt láttam, hogy nem csak hazai forrásból építettünk iskolát. Igaz, hogy majdnem a GDP 8-10 százalékát fordította akkor, a húszas években Magyarország kultúrpolitikára, oktatáspolitikára - mindig megvédte a miniszterelnök a miniszterét; ezt maga Klebelsberg mondta el egy parlamenti hozzászólásában -, de népszövetségi kölcsönt is kaptunk, 250 millió aranykoronát. Ebből építettünk vagy telepítettünk át egyetemeket, építettünk középiskolákat, és építettünk 5 ezer népiskolát, tanyasi, falusi és városi iskolát. Tehát a helyreállításban, a stabilizációban is volt külföldi kölcsön, amelyet Magyarország 1924 után megkapott, és egészen 1930-ig fölhasznált.

Szeretném elmondani, véleményem szerint is nagyon fontos, hogy a költségvetés jól megtervezett, stabil és kiszámítható legyen, és fontos, hogy az ágazati forrásokat elkülönítse. Magam is azt vallom, hogy az oktatás egy fontos terület, befektetés a jövőbe, éppen ezért erre áldozni kell.

Engedjenek meg még néhány szót a költségvetésről! A jövő évi költségvetés a védelem költségvetése, abban az értelemben, hogy a családok és az emberek anyagi biztonságát és az ország fizikai biztonságát szolgálja és garantálja. Háborús időkben természetesen nehéz tervezni, számolni kell a veszélyekkel, de úgy érzem, ez a költségvetésitörvény-tervezet számol ezekkel a veszélyekkel, és ezt úgy kell megtenni, hogy az elért eredményeinket nem hagyhatjuk figyelmen kívül, nem hagyhatjuk veszni. Garantálni kell tehát az ország gazdasági és fizikai biztonságát. Meg kell védeni a magyar családokat. Ennek két útja van, ahogy hallottuk is Hollik Istvántól, a rezsicsökkentés, a Rezsivédelmi Alap, amelyben 1360 milliárd forint van, a másik pedig a családtámogatási rendszer, amelyre büszkék lehetünk. És mondhatom azt, hogy Európában az élvonalban vagyunk, s nemcsak a számok tekintetében, hogy a GDP-ből mennyit fordítunk családtámogatásra, hanem az elvet figyelembe véve is, hogy mennyire azt akarjuk, hogy családok legyenek, gyerekek szülessenek, mert - lehet, hogy közhelyszerű, amit mondok, de igaz - gyerek nélkül nincs jövő.

Meg kell védeni a nyugdíjak reálértékét. A nyugdíjakra a jövő évi költségvetésitörvény-tervezet több mint 6500 milliárd forintot kíván fordítani, és mindenképpen inflációkövető az emelés.

Válságálló gazdaságra van szükség. 4 százalékos gazdasági növekedéssel számol a költségvetési tervezet - az infláció 6 százalékos -, és 220 milliárdos tartalékkal.

Most jutottam el a mondandóm lényegéhez, hogy meg kell védeni ennek a költségvetésnek a munkahelyeket, és a honvédelmi kiadásokra is több mint 2 százalék fölött jut, hiszen a Honvédelmi Alapban 1310 milliárd forint van, és ha jól számolok, államtitkár úr, akkor ez eléri a GDP 2 százalékát, hiszen egy 69 000-70 000 milliárd forintos GDP-ről beszélünk.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az ágazati források közül már szóltam az oktatásról. Engedjék meg, hogy egy részterületről külön szóljak, a szakképzésről. A szakképzés egy sikertörténet. Abban a dimenzióban akarom a szakképzést bemutatni önöknek, hogy hogyan védi meg a munkahelyeket, mert a magyar gazdaság versenyképességét segíti elő az, ha a szakképzett munkaerő jelen van, ha minél több olyan szakképzett munkaerőt tud a magyar gazdaság alkalmazni, ami ezt a versenyképességet javítja.

2018-19-ben elkészült a szakképzés 4.0, amely a szakképzés új rendszerét jelentette. Vonzó környezet, biztos munkalehetőségek és az oktatók, szakoktatók bevonása ebbe a folyamatba. Az első lépésünk természetesen az volt, hogy egy 30 százalékos béremelést kaptak ekkor a szakképzésben dolgozó oktatók, s ez 2020-ban meg is jelent a számlájukon, az idén, 2023-ban pedig 15 százalékos emelést kaptak. Tehát azt lehet mondani, hogy néhány éven belül, két-három éven belül majdnem 50 százalékos oktatói, szakoktatói béremelés valósult meg. És eredményes is volt, hiszen a szakképzésben ez az átalakítás azt jelentette - csak röviden felsorolnám -, hogy a gyakorlati képzés súlya növekedett, a gazdaság igényeinek figyelembevételével történik a képzés, két szakmát ingyenesen lehet tanulni, új ösztöndíjrendszer van, amely motiválja a diákokat, hogy ide jelentkezzenek, a duális képzést megerősítettük, átalakítottuk a foglalkoztatottságot, a foglalkoztatás módját a munka törvénykönyvében, ami rugalmas foglalkoztatást tesz lehetővé, valamint a szakoktatók bevonása és bérének a megemlése is a minőséget, a színvonalat emeli.

(19.30)

A 2024-es költségvetésben - itt sajnálom, hogy Ander Balázs elment - 16,6 milliárd forint többlet található, amely az ideai béremelésekből - abból a 15 százalékból, amit említettem - következő kiadásokat, a jövő évi kiadásokat is fedezi, hiszen egy magasabb bázisról indult el. A szakképzési centrumok ezért 194 milliárd forintos költségvetéssel, bevétellel vagy állami támogatással számolhatnak, ez 20 milliárd forinttal több jövőre, mint az ideai.

Van még két fontos tétel, amely a szakképzést erősíti, az egyik az állami szakképző intézmények ingyenes képzésének kiegészítő finanszírozása, ez mintegy 20 milliárd forint, és a Nemzeti Foglalkoztatási Alap szakképzési támogatása, ez a képzési alaprészt, idetartozik az ösztöndíj és az egyszeri pályakezdési juttatás forrásigénye, ez ebben a költségvetési törvényben mintegy 50 milliárd forintot jelent.

Összességében, hogyha a szakképzésre fordítandó összegeket nézzük, az ideai 238 milliárdról, mármint az ideai kiadási előirányzatról 268 milliárd forintra változik jövőre, ez 30 milliárdos többletet jelent.

Nagyon fontos, az államtitkár úr is mondta, hogy védjük meg a munkahelyeket, azt a 4 millió 700 ezer munkahelyet, és énnekem vészóparipám az, hogy úgy lehet megvédeni ezeket a munkahelyeket a versenyszférában, hogyha megfelelő szakképzett munkaerő áll rendelkezésre, azt be tudják vonni a cégek, a nagyobb cégek és a kkv-k is, mert hogyha megvan a megfelelő szakképzettség az építőipar, a járműipar és minden más területen, akkor válságálló lesz ez a gazdaság, hiszen Magyarországon a foglalkoztatottsági ráta, ahogy hallottuk, ha jól emlékszem, 74 százalék, 74,4 százalék körül van, és ebben Európában az élvonalban vagyunk.

Úgyhogy szerintem a szakképzés átalakítása jól sikerült, a költségvetésitörvény-tervezet a forrásokat odateszi, és ez a jelenlegi helyzetben elfogadható és reális. Éppen ezért támogatom, és remélem, hogy a Fidesz-frakció nevében is mondhatom, támogatom a költségvetés egészének elfogadását és ennek a részfejezetnek az elfogadását is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: A következő hozzászólónk Gy. Németh Erzsébet képviselő asszony, a Demokratikus Koalícióból. Ön é a szó a fennmaradó időkeretben. Parancsoljon!

GY. NÉMETH ERZSÉBET (DK): Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Ház! Az államtitkár úr, amikor az én kétpercesemre reagált, úgy fogalmazott, hogy tényeket fog mondani; no, államtitkár úr, én is ezt fogom megtenni, értelemszerűen a nyugdíjasokkal, a nyugdíjasok helyzetével szeretnék elsősorban foglalkozni.

Már többször elhangzott ma itt a Házban, hogy bő fél évvel korábban, az érdemi pénzügyi, gazdasági folyamatok ismerete nélkül fogadja el majd július 7-én ez az Országgyűlés a jövő évi költségvetést, és azt gondolom, hogy az egyik legnehezebb helyzetbe a nyugdíjas-társadalom fog kerülni, megint ők lesznek a nagy vesztesei ennek az évnek vagy a jövő évnek, 2022 és 2023 után az újra alultervezett infláció és az ahhoz köthető nyugdíjemelést megint jelentős nyugdíjkiesést fog nekik okozni.

Eddig ebben az évben, 2023-ban egy átlagnyugdíjas 97 ezer forinttal járt rosszabbul. Ha önök, a fideszes kormánytöbbség betartotta volna a saját maguk által hozott és elfogadott törvényeket, akkor ma

egy átlagnyugdíj nem 208 ezer, hanem 264 ezer forint lenne, és tudják, kedves képviselőtársaim, tudja, államtitkár úr, micsoda különbség az, hogyha 60 ezer forinttal többje van egy nyugdíjasnak egy hónapban; azt gondolom, hogy sok embernek nagyon sok fejfájást lehetne megspórolni. Se az év eleji nyugdíjmelés, se az évközi nyugdíjkorrekció - amit, ugye, hiába várnak most a nyugdíjasok - nem orvosolja majd azt az öt hónapot, amin legalább 21 százalékos áfa van (*sic!*), és ez az általános infláció, amiről beszélek, ezzel szemben például az élelmiszeráfa vagy az élelmiszerár-emelkedés ennél jóval magasabb, és azt már pontosan tudniuk kellene önöknek is, hogy a nyugdíjasok, elsősorban a kisnyugdíjasok igazából a jövedelmük, a nyugdíjuk jó részét az élelmiszerre költik, és ez az, ami megterheli az ő kasszájukat.

Ugye, ötödik hónapja van 21 százalék felett az infláció, önök január 15 százalékos emelést adtak, de még tavalyról és tavalyelőtről, tehát 2021-ről és '22-ről 1,5 százalékos nyugdíjmeléssel tartoznak a nyugdíjasoknak. A korrekt az lett volna, hogyha ezt odaadják nekik, és januárban erre a 1,5 százalékkal megemelt nyugdíjra számolták volna ki a 15 százalékos emelést.

A költségvetésnél igazából nem volt társadalmi egyeztetés, nem igazán konzultáltak senkivel, és a szakértők véleménye szerint is irreális a fő számok teljesülése. Ez azt is jelenti, hogy azzal a 6 százalékos inflációval, amit önök jövőre terveznek, és ennek megfelelően, ugye, 6 százalékos nyugdíjmeléssel számolnak, még ha kapnak is esetleg a nyugdíjasok nyugdíjprémiumot, akkor is egészen egyszerűen ők lesznek a vesztesei, hiszen senki sem hiszi el azt önöknek, hogy jövőre az infláció 6 százalék lesz.

A kormány indoklása szerint egyébként a korai költségvetés segíti a családok, a vállalkozások felkészülését, alkalmazkodását az új támogatási és adókönyvezethez. No, tisztelt fideszes képviselőtársak, a nyugdíjasok ezt nem így érzik. Valójában önök azért követik ezt a gyakorlatot, mert így a parlament által kora nyáron szentesített büdzsé számait a későbbiekben érdekeik szerint módosíthatják kormányrendeletekkel, mindenféle érdemi országgyűlési kontroll nélkül. És, államtitkár úr, ne érveljen azzal, hogy ez csak az elfogadott költségvetés évközi átcsoportosítása, amit a kormány végez, ha ez így lenne, akkor önök nem idén márciusban hozták volna be újra az Országgyűlés elé a 2023-as költségvetést. Én azt gondolom, hogy ez semmi más, mint szemfényvesztés.

Önök, ugye, azt mondják, hogy a nyugdíjak reálértékét megőrizték, pedig véleményünk szerint, a DK véleménye szerint ez a legnagyobb szemfényvesztése a kormányzati költségvetési retorikának, hiszen az alulbecsült várható inflációval emelnek csak, majd a késve adott, utólagos emelések miatt az idősök finanszírozzák a költségvetést, a kormányt, és a nyugdíjak a bérekhez képest valójában folyamatosan elértéktelepednek.

Önök nagyon szívesen szeretik összehasonlítani a 2010 előtti nyugdíjakat, illetve a 2022-es, '23-as

nyugdíjakat. Az a szám azért, azt gondolom, önmagáért beszél, amely arról szól, hogy 2010-ben a reálbérek, illetve a bérek 77 százaléka volt, az átlagbéreknek 77 százaléka volt az átlagnyugdíj, most ez a szám 50 százalékra csökkent. Ha ezt önök eredménynek tekintik, akkor azt gondolom, hogy nem ugyanazt gondoljuk egy tisztességes időskorról.

A nyugdíjminimum összege továbbra sem fog változni, 28 500 forint marad jövőre is, és ez 14 éve így van bebetonozva. Ráadásul ez nemcsak a viszonylag valóban csekély számú időst érinti - körülbelül 20-25 ezren lehetnek, akik ezt az összeget kapják -, hanem ehhez a mesterségesen alacsonyan tartott minimálnyugdíjhoz más egyéb ellátások is kötve vannak, ez pedig azt jelenti, hogy így más több százezer ember kerül hátrányos helyzetbe e miatt a nagyon alacsony és 14 éve nem változott összeg miatt. Így például az időskorúak járadéka, a gyermekfelügyeleti támogatás, az ápolási díjak, illetve a közgyógyellátás tartozik ebbe a körbe.

A nyugdíjrendszerben összességében önök semmilyen strukturális változást nem hajlandóak átvezetni. Ez a Fidesz-kormány érzéketlenségét mutatja, hogy ezt a rendszert 12 éve megtartják, és csak az inflációval arányosan emelik a nyugdíjakat, miközben a vegyes indexálás rendszere már évek óta alkalmazható lett volna a viszonylag gyors növekedés, a gazdasági, világgazdasági folyamatok és az alacsony energiaárak miatt, vagyis az biztos, hogy a nyugdíjasok helyzete 2022-ig kedvezőbben alakulhatott volna.

Túl azon, hogy a nyugdíjak emelése - ahogy már mondtam - évek óta elmarad a gazdasági növekedés ütemétől, egyre jobban szétnyílik az olló a bérek és a nyugdíjak között. Ez a tendencia 2023-ban is folytatódott, és ahogy nézzük ezt a költségvetést, '24-ben is folytatódni fog. A nyugdíjrendszert továbbra is igazságtalannak tartjuk, nem gondoskodó, nem rugalmas, és hosszú távon nem lesz fenntartható.

Van a szociális jogok európai chartájának egy olyan kitétele, amelyet, azt gondolom, önök, noha a miniszterelnökük azt aláírta - bár ugyan kitételekkel -, egészen egyszerűen nem hajlandóak megérteni és nem hajlandóak betartani, ez pedig az, hogy a nyugdíjnak arányosnak kell lenni a ledolgozott évek számával és a befizetett járulékokkal. És, tisztelt képviselőtársaim, ez nemcsak a nyugdíjba vonulás pillanatnyi helyzetére vonatkozik, hanem ez vonatkozik végig az egész időskor alatt, addig, amíg az ember nyugdíjat kap.

(19.40)

Ha ezt önök betartanák, akkor ma sokkal jobb helyzetben lehetnének a nyugdíjasok.

Van néhány javaslatunk is, amit, azt gondolom, hogy megfontolásra ajánlunk. Természetesen ezeket nem fogják már önök ebben a költségvetésben érvényesíteni, de mindenképpen fontosnak tartom, hogy itt a Ház előtt elhangozzanak. Fontos lenne a nyugdíjak alkotmányos garanciájának visszaállítása; a nyugdíjak

értékállóságának garantálása; az inflációkövetés és a bérekhez való igazítás kombinálása, vagyis a vegyes indexálás; az inflációhoz és a bérszínvonal változásához igazodó, negyedévente automatikusan járó nyugdíjkorrekció; a minimálnyugdíj jelentős megemelése; az évenkénti nyugdíjmelés mértékének meghatározásánál a reális nyugdíjas fogyasztói kosár figyelembevétele; és a rugalmas nyugdíjba vonulás lehetőségének a biztosítása. Fontos lenne a korengedményes és rokantsági jogosultság rendszerének tisztességes újragondolása is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Őszintén gondolom, és a Demokratikus Koalíció őszintén hiszi, hogy Magyarországon az idősek számára egyedüli reményt Dobrev Klára árnyékkormányja és egy majdani kormánya jelenti, hogy egy ledolgozott élet után tisztességes nyugdíjat kaphassanak az idős emberek.

És mivel van még pár percem, gyorsan szeretnék reagálni Hollik képviselő úr szavaira az uniós pénzeket illetően. Sajnálom, hogy Hollik képviselő úr nincs a teremben. Én azt gondolom, hogy amikor az önkormányzat által megválasztott köztársasági elnök elismeri, hogy a pedagógusbéreknek nem feltétele az, hogy az uniós források megérkezzenek, hiszen van a magyar költségvetésben erre is forrás, akkor azt gondolom, hogy ezt jó lenne megszívlelni.

Még egy dolgot szeretnék Hollik képviselő úrnak mondani: egészen egyszerűen nem kell a közpénzeket és az uniós forrásokat fideszes oligarcháknak átjatszani, akkor fognak jönni az uniós források, főleg, ha azokat az elvárásokat, amiket az Unió egy tisztességes uniós pénzzel való gazdálkodáshoz előírt, végre hajlandók lennének megfogadni. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Varju László tapsol.)*

ELNÖK: Most ismét kétperces felszólalásokra van lehetőség. Ennek keretében Varju László képviselő úr jelentkezett, a Demokratikus Koalícióból. Parancsoljon, öné a szó.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Elnök asszony, köszönöm szépen. Szeretném folytatni ott, ahol képviselőtársam, Gy. Németh Erzsébet képviselő asszony abbahagyta, hiszen ahhoz, hogy ebből a költségvetésből, mondjuk úgy, hogy a legfontosabb elemeket kiemeljük, és valóban az emberekért tegyünk valamit, a frakciónk részéről több olyan módosító indítványt fogunk beadni, amivel fel szeretnénk hívni a figyelmet arra, hogy akár az önkormányzatok részéről, akár az energiapiacra, akár pedig az embereket érintően, például a nyugdíjakkal milyen fontos változtatásokat kellene ilyen módon megtenni. Amennyiben ezt nem tudják támogatni, akkor természetesen az a helyzet, hogy az önkormányzatok által beterjesztett költségvetés nem elfogadható. Hiszen többek között ebben benne van az is, hogy az önkormányzatokat éppen hogy kizsigerelik, és olyan szolidaritásnak hívott elvonást alkalmaznak, amelylyel ugyan - államtitkár úr majd megemlíti - több pénzt kapnak az önkormányzatok, eközben pedig el is vonnak tőlük valamilyen oknál fogva, ami az eredeti

szándéktól egyébként jelentősen eltér, hiszen annak a módszernek, amit önkormányzat alkalmaznak, már semmi köze nincs a szolidaritáshoz.

A hátralévő időben viszont szeretném felhívni arra a figyelmet, és még egyszer megerősíteni, hogy amit államtitkár úr mondott, annak előzményeként, kérem, hogy vegye figyelembe: az önkormányzatok gazdaságpolitikájának eredményeként ma recesszió van Magyarországon, a harmadik negyedév után is. És úgy tudják mindezt életben tartani - érdemi európai uniós tárgyalások helyett -, hogy egyébként nagyon drága kamaton 4 milliárd dolláros hitelt vettek fel a piacról. Mindez addig érvényes, tisztelt államtitkár úr, amíg ilyen magasan tartják a kamatokat. Amennyiben nem, akkor nagy bajban lesz ez a költségvetés. Ezért is elfogadhatatlan ez. Köszönöm a türelmét, elnök asszony. *(Gy. Németh Erzsébet: Bravó!)*

ELNÖK: Szintén kétperces hozzászólásra jelentkezett Bánki Erik képviselő úr, a Fidesz frakciójából. Parancsoljon!

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Nem tudom megállni, hogy ne reagáljak Gy. Németh Erzsébet képviselőtársam imént elmondott felszólalására, mert esküszöm, hogy döbbsen ültem és hallgattam. *(Varju László: Van ilyen!)* Egyszerűen elképesztő! Tehát úgy beszélni a magyar nyugdíjasok lecsúszásáról, azt mondani, hogy szemfényvesztés az, amit a kormány nyugdíjas-támogatás révén tesz *(Gy. Németh Erzsébet: Így, így!)*, meg hogy az idősek finanszírozzák a költségvetést, tisztelt képviselőtársam, nyugtasson meg, hogy azért ezt még ön sem hiszi el! Tehát ön, aki tagja volt egy olyan kormánynak, amelyik elvette a nyugdíjasoktól a 13. havi nyugdíjat *(Gy. Németh Erzsébet: Hétszer adtunk, képviselő úr!)*, és akinek a baloldali kormányzása idején, tisztelt képviselő asszony *(Gy. Németh Erzsébet, ujjával mutatva a számot: Hétszer!)*, reálértékben csökkentek a nyugdíjak Magyarországon *(Gy. Németh Erzsébet, ujjával mutatva a számot: Hétszer! - Varju László ujjával hetet mutat.)*, méghozzá súlyosan.

Ehhez képest Magyarországnak van egy kormánya, amelyik nemhogy visszaadta az önkormányzatok által jogtalanul elvett, és minden nyugdíjas számára arcpirító döntéssel elvett 13. havi nyugdíjat *(Gy. Németh Erzsébet: Ne vicceljünk már!)*, hanem minden évben reálérték fölött növeltük a nyugdíjakat. *(Varju László: Csak őszintén! Csak az igazat!)* Ugyanis a nyugdíjak reálértéke az elmúlt 13 év során, tisztelt képviselőtársaim, nőtt, szemben az önkormányzat idejével. *(Gy. Németh Erzsébet: Micsoda?!)* Nem nehéz értelmezni: baloldali kormányok alatt csökkentek, a jobboldali kormányok alatt nőtt. Nem véletlen az, hogy a nyugdíjasok megbecsülve érzik magukat ebben az országban.

Nézze meg a költségvetés teherbíró képességét, tisztelt képviselőtársam, ötször fizettünk nyugdíjprémiumot. Ötször! *(Gy. Németh Erzsébet: Beépült a nyugdíjba?)* Megmondtuk, hogy minden olyan évben,

amikor 4 százalék fölötti a gazdasági növekedés, akkor nemcsak megőrizzük a nyugdíjak reálértékét, hanem extra nyugdíjprémiumot fizetünk.

Ha megnézné a költségvetés számait, bár gondolom, nem érdeklí önt, a jövő évi költségvetésben 6542 milliárd forintba emelkedik a nyugdíj- és nyugdíjjellegű támogatások összege. Tisztelt Képviselőtársam! Ez a GDP 17 százaléka! Azt gondolom, hogy ez alapján nem pironkodnunk kell, hanem büszkének kell lennünk, hogy a nyugdíjasok mellett állunk, és megtartjuk azt, amit ígértünk nekik. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Visszatérünk az írásban előre bejelentett felszólalókhoz. Ennek keretében pedig Witzmann Mihály képviselő úr következik, a Fidesz frakciójából. Parancsoljon!

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! Bevallom önöknek őszintén, hogy engem is megihletett Gy. Németh Erzsébet képviselő asszony felszólalása a nyugdíjakkal, a nyugdíjasok helyzetével kapcsolatban. Egyébként elvette a kenyeremet Bánki Erik képviselőtársam a felszólalásával, úgyhogy nem térek ki ilyen részletesen, mert mindent elmondott, de ebben a parlamentben sok politikai erő van, amelyik a nyugdíjasok mellett szólhatna érdemben, de azért van annak valami diszkrét bája, amikor Gyurcsány Ferenc frakciójában ülő képviselők, akik kormányzásuk alatt, tudjuk, hogy miket tettek *(Gy. Németh Erzsébet: Na, miket?)* a nyugdíjasokkal, a nyugdíjakkal - ahogyan Bánki Erik képviselőtársam részletesen kifejtette -, pont a nyugdíjasok helyzetét kéri számon a kormányon.

Természetesen nem tartunk ott a nyugdíjasok tekintetében sem, ahol tartani szeretnénk, de azt gondolom, hogy a jelenlegi kormány nyugdíjas-politikáját és a Gyurcsány-kormány nyugdíjas-politikáját egész egyszerűen nem lehet egy lapon említeni. *(Gy. Németh Erzsébet, ujjaiával mutatva a számot: Mondtam, hétszer! Hétszer adtunk, képviselő úr!)*

És akkor rátérnék az eredetileg tervezett felszólalásomra. Eltelt egy újabb esztendő, és ha jól számolom, immáron már kilencedik éve annak, hogy a korábbi évek gyakorlatának megfelelően a kormány ismét az Országgyűlés tavaszi ülészakáján nyújtotta be a következő évi költségvetést, ezzel is erősítve a közpénzügyi kiszámíthatóságot és a tervezhetőséget.

Ha a főbb költségvetési, gazdasági mutatókat vesszük górcső alá, és próbáljuk összehasonlítani a 2023-ban tervezett és a 2024-ben tervezett értékeket, akkor azt mondhatjuk, hogy akár a gazdasági növekedés tekintetében, akár az államháztartási hiány alakulásában, akár az államadósság alakulásában, akár az éves infláció mértékében egyértelmű javuló tendencia van az előttünk fekvő törvényjavaslatban szereplő számokban, amely a 2024-es költségvetési évre vonatkozik a jelenlegi terv szintjén. Mindezek mellett fontos kiemelni azt is, hogy a 2024-es büdzsé mintegy

220 milliárd forintos központi tartalékkal is számol. Tehát azt gondolom, hogy a biztonságát megfelelőképpen garantálja a költségvetésnek mindez.

Az instabil világgazdasági környezet, az elhibázott brüsszeli szankciós politika és az elhúzódó háború negatív hatásai természetesen Magyarországot is rendkívüli kihívások elé állítják, ezért az eddig elért eredményeinket még jobban kell védenünk, nem hagyhatjuk őket veszni, és olyan költségvetésre van szükség, ami garantálja az ország fizikai és gazdasági biztonságát is, megvédi a magyar családokat, munkahelyeket, nyugdíjakat, és továbbra is fenntartja az Európában egyébként egyedülálló rezszivédelmi rendszerünket.

A 2024-es költségvetés a védelem költségvetése. A két legfontosabb terület, ahogy ma már többször elhangzott: a rezszivédelem és a honvédelem.

A jövő évi költségvetés megőrzi a Rezszivédelmi Alapot, amely több mint 1360 milliárd forinttal segíti a családok, az állami és önkormányzati szervek, intézményfenntartók és a vállalatok energiaszámláinak kifizetését.

(19.50)

Ezen a rendszeren keresztül Európa legalacsonyabb rezsziszintjét biztosítja a kormány a családok számára jövőre is.

Ezenfelül a 2024-es költségvetésben több forrás jut a védelmi kiadásokra, így megerősödik a Honvédelmi Alap is, amelynek kerete 2024-ben 1309,6 milliárd forintot tesz ki, míg az összes honvédelmi kiadás így már elmondhatóan meghaladja a GDP 2 százalékát.

Tisztelt Képviselőtársaim! Egy ország gazdálkodását, gazdaságpolitikáját, illetve költségvetésének működését sokféleképpen lehet mérni. Ha megengedik, én most elsősorban a saját körzetem felé fordulva az általam képviselt, Siófok székhelyű, 71 települést magába foglaló Somogy 4-es választókerületben, illetve a Balatonnál megvalósult, egyébként a költségvetésből finanszírozott fejlesztésekről, illetve fejlesztési tervekről szeretnék néhány mondatot szólni. Egyúttal megragadnám az alkalmat arra is, hogy a jelen lévő államtitkár urakon keresztül köszönetet mondjak a magyar kormányoknak az utóbbi években nyújtott, a térségünket érintő támogatások rekordmértékű összegéért.

Fontos mindezekről beszélnünk, már csak azért is, mert sokunknak egyre inkább úgy tűnik, hogy a baloldal, illetve különféle baloldali médiumok rendszeresen, de különösen egyébként ilyen nyári főszezon kezdetekor most már módszeresen minden egyes évben minden lehetőséget igyekeznek megragadni, hogy a Balaton-térség fejlesztéseit vagy épp a turisztikai ágazat helyzetét rossz színben próbálják megfeltüntetni. Ilyenkor rendszerint mindig jönnek a szokásos álhírek, vádak, rágalomok - idén sincs ez másképp - vagy épp a Balaton vízminőségével, vagy a szálláshelyekkel, vendéglátóipari egységek áraival, vagy éppen a helyi vendégszeretettel kapcsolatban; a lényeg az, hogy valamilyen otromba támadást a Balatonnal szemben intézzenek.

Persze értem én, hogy a baloldalnak nem tetszenek a balatoni térség sikerei, hiszen a kormányzásuk alatti időszakból sajnos vannak testközelebbi tapasztalataink, akár a balatoni turisztikai cégek, akár az ingatlanok, strandok, idegenforgalmi érdekeltségek eladására vagy éppen a be nem teljesült, többmilliárdos fejlesztési ígéretekre is gondolhatunk. Ám azt még ennyi év után sem nagyon tudjuk felfogni mi ott a Balatonnál, hogy pontosan miért jó és miért érdeke valakinek vagy valakiknek, hogy a Balaton rendszeres lejárásával foglalatoskodjon, rossz, kártékony és valótlan álhírek keltésével hazánk egyik legnagyobb természeti kincsét, a Balatont illessék.

Született balatoniként én ezért is tartottam és tartom fontosnak most is, hogy minden egyes adandó alkalommal hangsúlyozzam azt, hogy a Balaton fejlesztésére, ha már költségvetésről beszélünk, az utóbbi évtizedekben egészen biztosan egyetlenegy kormány sem költött annyit és fordított annyit, mint a jelenlegi kormány. Az elmúlt néhány évben olyan gazdasági, turisztikai és infrastrukturális fejlesztések valósultak meg a Balatonon, amelyekről korábban az ott élők még csak álmodni sem mertek.

Én a somogyi választók bizalmának köszönhetően eddig most a harmadik ciklusomat tölthetem itt az országgyűlési patkóban, és ha jól számolom, akkor a tizedik költségvetési vitán veszek részt, de én nem emlékszem arra, tisztelt képviselőtársaim, hogy a baloldaltól, egyáltalán az ellenzékétől bármikor is bármilyen költségvetés-tervezettel kapcsolatban támogató kritika fogalmazódott volna meg, vagy éppen az ellenzék az éppen aktuális költségvetés-tervezet valamelyik elemét pozitív színben tüntette volna fel. Általában folyamatosan a kritikák, folyamatosan a költségvetést érintő negatív hangok jelentek meg, de hát, mivel a politika, így a fejlesztéspolitika, a költségvetési politika is, azt gondolom, egy tapasztalati műfaj, a tények beszéljenek, hogy mennyire voltak sikeresek az elmúlt évek egyébként baloldali ellenzék által folyamatosan kritizált költségvetései.

Megint visszakanyarodom szűkebb lakókörnyezetemhez, a Balaton térségéhez. A teljesség igénye nélkül szeretném elmondani, hogy ezekből az ellenzék által folyamatosan kritikával illetett költségvetési forrásokból többek között elkészült a dél-balatoni vasútvonal teljes felújítása, az északi parti vonalszakasz egy részének a villamosítása, a somogyi megyeszékhelyet és a Balatont összekötő R67-es gyorsút építése is a végéhez közelít. Megépült a Balatont keleti irányból elkerülő 710-es számú főút, a Balaton nyugati oldalán pedig az M76-os autópálya szakaszainak az építése zajlik. A költségvetési források hatékony és célszerű felhasználása révén a közelmúltban vált teljessé egyébként a balatoni bringakör felújítása. Soha nem látott mértékben szépültek meg a strandjaink, amit az ellenzék folyamatosan úgy illet, hogy elveszi a kormány a strandokat. Soha ennyi strand felújítása nem történt meg. Korszerűsítették az aligai vitorlásokötőt. Hosszú évtizedek után először végre teljesen

új hajókat kaphat a balatoni hajózás. Ilyenre sem emléksziünk évtizedekre visszamenőleg, az én életemből egészen biztos, hogy ilyen példa nem volt.

És talán országosan sokan nem is tudnak róla, hogy jelenleg is, ha jól emlékszem, egy több mint 20 milliárdos projekt keretében zajlik a Sió-csatorna teljes zsiliprendszerének átépítése és a siófoki csatornaszakasz rehabilitációja is. A régi zsiliprendszer fizikai állapotának ismeretében egészen nyugodtan kijelenthető, hogy az utolsó utáni pillanatokban voltunk, de a kormány támogatásának köszönhetően végre ez a projekt is megvalósulhat. Reményeink szerint az új komplexum egyébként nem csupán egy infrastrukturális beruházás, hanem egy új turisztikai látványosság is lehet a Balatonnál.

A somogyi, a balatoni és a szántódi emberek régi vágya, régi álma volt többek között az is, hogy az egykor szebb napokat látott szántódpusztai majorság végre megújulhasson. Jó hír, hogy itt is a kormány 1,8 milliárd forintos támogatása révén ennek a projektnek az első üteme elkészülhetett, és amint a gazdasági helyzet ezt lehetővé teszi, szeretnénk folytatni a második ütem megvalósítását is.

Egy teljesen új turisztikai attrakció lehet a déli part egyébként egyetlen várromjának, a Kereki községben található Fejérvő várnak a turisztikai fejlesztése is. Az így megépülő új látogatóközpont átadására heteken vagy napokon belül sor kerülhet. Ezt is ebből az ellenzék által kritikával illetett költségvetésből tudtuk ott, a mi térségünkben megvalósítani.

Mindezek mellett szeretném persze még kiemelni azt is, hogy a turizmus erősítése érdekében a balatoni önkormányzatok és vállalkozások által elnyert, vissza nem térítendő támogatások révén számos idegenforgalmi attrakció kialakítására, szállás- és vendéglátóhely fejlesztésére, felújítására nyílik, illetve nyílt lehetőség a Balatonnál az utóbbi években.

Tisztelt Képviselőtársaim! A felszólalásomban említett konkrét balatoni fejlesztésekkel kapcsolatban a teljesség igényét nélkülözve igyekeztem rávilágítani arra, hogy ha az ország gazdasági eredményeit és költségvetési teljesítőképességét a balatoni fejlesztések tükrében próbáljuk meg összehasonlítani a 2010 előtti időszakokkal, akkor, azt hiszem, kimondhatjuk, hogy egyértelműen és világosan megállapítható, hogy a Balaton az elérhető szolgáltatásokat és fejlesztéseket tekintve az utóbbi években sokkal nagyobb léptékben tudott gyarapodni, mint ahogy azt a baloldali kormányok idejében tapasztaltuk.

Azonban azt is látni kell, hogy a hazánkat és kontinensünket egyaránt sújtó történelmi léptékű kihívások, a világgazdaság változásai, az elhibázott uniós szankciós politika, a magas rezsiköltségek, az elhúzódó háború, az illegális migráció és annak európai kezelési módja vagy éppen a koronavírus-járvány hatásai rég nem tapasztalt nehézségeket jelentenek az államadósságot csökkentő, a munkahelyeket, a családokat és a nyugdíjasokat megvédő, valamint az ország biztonságát előtérbe helyező költségvetési politika számára.

Úgy gondolom, hogy az előttünk fekvő költségvetési törvény mindenféleképpen alkalmas arra, hogy ezeket a célokat hatékonyan szolgálja, ezért tisztelettel kérem képviselőtársaimat, hogy a történelmi léptékű kihívások sikeres leküzdése érdekében, pártpolitikai meggyőződéstől függetlenül, a magyar érdeket szem előtt tartva szavazataikkal támogassák a jövő évi költségvetés elfogadását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti sorokban.)*

ELNÖK: Ismételt kétperces felszólalásokra van lehetőség. Ennek keretében Varju László képviselő úr jelentkezett, akinek 39 másodperc áll rendelkezésére. Parancsoljon!

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen. Ezt a rövid időt szeretném felhasználni arra, hogy felhívjam a figyelmet, hogy ebben a költségvetésben, tisztelt képviselő urak, Witzmann úr és Bánki úr, 6 százalékos mértékű inflációt terveztek, de egyébként béremelésként a versenyszférában több mint 10 százalékos, a közsférában pedig majdnem 9 százalékos, és a nyugdíjmelést pedig 6 százalékra tervezték. Tehát mi fog történni? Igenis a nyugdíjasok előhitelezik azt, hogy ők egyébként ebben az országban csak később kapják meg azt a kiegészítést, ami nekik járna. Éppen ezért ez az alultervezettség el nem fogadható, mint ahogy ez a költségvetés sem. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Szintén két percre szót kért Witzmann Mihály képviselő úr, Fidesz. Parancsoljon!

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Nem szeretnék hosszasan túlterjeszkedő vitát folytatni Varju László képviselő úrral, főleg úgy, hogy nem lenne gáláns dolog, mert úgy látom, hogy minusz 5 másodpercben van az időkerete neki, tehát nem fog tudni rá válaszolni, maximum kint a folyosón megbeszéljük. De én azt kérdezném nagy tisztelettel képviselő úrtól, hogy ezek a nemes gondolatok, a nyugdíjasok féltése miatt nem akkor fogalmazódott meg önökben ennyire, amikor kormányon voltak. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti sorokban.)*

(20.00)

ELNÖK: Visszatérünk az írásban előre bejelentett felszólalókhoz, ennek keretében pedig Tilki Attila képviselő úr következik, a Fidesz frakciójából. Parancsoljon!

DR. TILKI ATTILA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! Nehéz és szomorú feladat képviselőként végigülni egy ilyen költségvetési vitát. Szomorú azért, mert nem érdemi vita folyik sok esetben, hanem a gátlástalan nemigaz-mondás, hogy finoman fejezzem ki magam; és nem a parlamenthez illő stílus az, hogy habár lehet finoman elmondani, de Varju úr szereti vehemensen elmondani a mondandóját, ahogy

a főnöke ráparancsolt, Gy. Németh Erzsébet asszony pedig finoman, de azért olyan kifejezést használ egy államtitkár, hogy: a gazdája ahogy kéri. Én úgy gondolom, hogy ezt vissza kell utasítanunk, így nem beszélünk senkiről egyébként a parlamentben! Gazdája a kutyáknak és az állatoknak van, nekünk vagy államtitkár úrnak maximum főnöke, kollegája, vezetője van.

És szomorú azért, mert tényleg a számunkra legfontosabb, a rezsivédelem és a honvédelem költségvetéséről van szó. És akkor az ellenzéki pártok... hát, rendben van, biztos, hogy sok hibát találhatunk a költségvetésben, de az sehol nem működik, hogy minden rossz, ami ebben a költségvetésben van.

Szabó Timea sorolta, egyszerűen követhetetlen módon, hogy mi mindent rontottunk el. Tanári stílusban oktatott ki bennünket Somogyország déli részéről Ander képviselő úr, aki Anna Freud védekező mechanizmusát is szóba hozta, de azt elfelejtette egyébként mondani, hogy éppen az ő pártjuknak az elnöke, Gyöngyösi úr megszavazta azt a jogszabályt, ami alapján a Belügyminiszterek Tanácsa a kötelező migránsskvótát elfogadta, ami annyit jelent, hogy ha Magyarország azt mondja, hogy nem, akkor 250 milliárd forintot kell fizetni egy 30 ezres migránsszámmal kalkulálva is. Inentől kezdve az, hogy ő esetlegesen aggódik a pedagógusbér-emelésért, az hiteltelen, hiszen bár hozzáragaszthatunk egy szót, hogy Jobbik-Konzervatívok, de mégiscsak egy platformon álltak Gyurcsány Ferencsel, ahogy Márki-Zay Somogyban valamelyik fórumon mondta, hogy ha kell, akkor mi a náccal is összefogunk a választások előtt. Steinmetz olimpiai bajnok úr ott állt mögötte, mint a náci képviselője, ahogy annak idején Márki-Zay Péter fogalmazott.

Én nagyon fontos dolognak tartom - és Gy. Németh Erzsébet erről is elfeledkezik, hiszen ő benne volt abban a kormányban -, hogy mi pedig 2010-ben a baloldali önkormányzatokat is meglehetősen sok adóssággal vettük át, és az adósságkonszolidáció volt számunkra az egyik legfontosabb, első lépések egyike. De nagyon fontos számunkra a szolidaritási hozzájárulás is, mert vannak települések - Budapest főváros vagy budapesti kerületek -, amelyek magas adóerőképességgel rendelkeznek, és igenis jó dolog egy vidéki kistépelésekből álló körzet képviselőjeként azt mondani, hogy a szolidaritási hozzájárulásból esetlegesen kisebb települések is részesedhetnek, akár a „Magyar falu” programon keresztül bizonyos támogatásokból, hiszen a „Magyar falu” program nem európai uniós támogatás, hanem kizárólag nemzeti forrásból megvalósuló fejlesztés.

És hát, mi is elmondjuk, talán kritikusan, hogy most kevesebb van, kevesebb jut a „Magyar falu” programra is azért, mert igenis az elhibázott brüsszeli szankciók következtében fellépő európai gazdasági válság okoz problémát Európa költségvetéseiben, és így a magyar költségvetésben is okozott és okoz nehézséget is.

Én még egy dologról szeretnék beszélni, a Bethlen Gábor Alapról; én nagyon örülök annak, hogy 67 milliárd forint jut a Bethlen Gábor Alapra. Ez azért

fontos *(A teremből távozó Varju László felé:)*, tisztelt Varju képviselő úr, míg itt van, mert a Bethlen Gábor Alap segítségével testvértelepülési kapcsolatok jöhetnek létre a Kárpát-medencében lévő magyar települések között. Tudja, én ott élek a háború szomszédságában, Ukrajna keletről határos az én választókerületemmel, és nagyon sok 18-55 éves magyar származású kárpátaljai férfi köszönheti az életét annak, hogy mi 2010-ben állampolgárságot adtunk nekik, és így Magyarországra tudtak jönni. Én tudom, hogy a DK sosem szavazta meg; én tudom, hogy önök csak a választást befolyásoló idegen tényezőként tekintenek akár a kárpátaljai magyarokra és a Kárpát-medencében élőkre, de igenis a Bethlen Gábor Alap programjai alkalmasak arra, hogy magyar és magyar között barátságok, kapcsolatok és akár gazdasági kapcsolatok is alakuljanak ki.

Az önök miniszterelnöke nagyvonalúan csak a családi pótlékról beszélt, de azt elfelejtette mondani, hogy az önök idejében milyen családpolitikai kedvezmények nem voltak; csak gyorsan felsorolom, ezeket mi vezettük be, és most is megvannak: emelkedő forrással a négygyermekes anyák szja-mentessége, a 25 év alattiak szja-mentessége, a 30 év alatti anyák kedvezménye és a babaváró támogatás.

Igenis, ez a költségvetés a családvédelem, a rezsivédelem és a honvédelem költségvetése, tehát mi arra hívjuk fel önöket, hogy nyugodt lelkiismerettel támogassák ezt a megalapozottan elkészített, kulturáltan elkészített költségvetést. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Kétperces felszólalásra jelentkezett Dukai Miklós, a Belügyminisztérium államtitkára. Megadom a szót, parancsoljon!

DR. DUKAI MIKLÓS belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Ház! Kár, hogy Varju képviselő úr kiment az ülésteremből, mert neki akartam címezni; úgy fogalmazott, hogy a kormány és az Országgyűlés kizsigereli az önkormányzatokat. Ez, ird és mondd, nem igaz.

Éppen Tilki képviselő úr említette az előbb, hogy amikor 2010-ben ez a kormány elkezdett kormányozni, akkor az önkormányzatoktól az adósságkonszolidáció keretében 1368 milliárd forintnyi adósságot vállaltunk át egyrészt; másrészt meg például a Covid időszaka alatt a helyi iparüzési adó kapcsán, amikor a kis- és középvállalkozások támogatására a kormányzat 1 százalékból maximalizálta a beszedhető iparüzési adó nagyságát, akkor 2021-ben az önkormányzatokat több mint 56 milliárd forinttal segítette meg a kormányzat; 2022-ben pedig több mint 54 milliárd forintot adtunk. De ha csak a most tárgyalt költségvetést nézzük, a 2023-as költségvetésben a IX. fejezet főösszege 968 milliárd forint volt, a jövő évre az előttünk lévő tervezetben szerepel 1049 milliárd forintnyi főösszeg, és ehhez még hozzájön például az önkormányzatoknál a minimálbérhez adott többlettámogatás-kiegészítés, vagy éppen a tavalyi

év végén eldöntött, rezsitöbbletben adott több mint 76 milliárd forint. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy a KDNP frakciója jelezte, hogy a fennmaradó időkeretét a Fidesz számára átadja. Kérem ennek megfelelően a kijelzöt átállítani. *(Megtörténik.)*

A vitát pedig Simon Róbert Balázs képviselő úr felszólalásával folytatjuk, Fidesz. Parancsoljon!

SIMON RÓBERT BALÁZS (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! Mint az Országgyűlés Kulturális Bizottságának egyik alelnöke, egy olyan témát választottam, ami eddig még nem hangzott el, de azt gondolom, hogy mindannyiunk számára kiemelten fontos és természetesen az egyetemes kultúra részét is képezi, ez pedig nem más, mint a sport, a sport támogatása.

Melyek azok a legfontosabb intézkedések, illetve elérendő célok, amelyeket a kormányzat már több mint tíz évvel ezelőtt meghatározott a sport területén? A sport mint stratégiai ágazat célkitűzése, hogy Magyarország sportnemzet, egyben sportoló nemzet is legyen. 2023-ban elindult a nemzeti versenysportfejlesztési program, amelynek fő célja az olimpiai sportágak akár közvetlen, akár közvetett úton történő támogatása a hazai és a nemzetközi eredményesség érdekében.

Mindannyian tudjuk, hogy 2024-ben, azaz jövőre egy fontos eseményre kerül sor Párizsban, ami pedig nem más, mint az olimpia, illetve a paralimpiai játékok. A Magyar Olimpiai Bizottság és a Magyar Paralimpiai Bizottság részére költségvetési forrást biztosít a költségvetés tervezete a kiutazáshoz és az olimpiai csapat magas szintű ellátására, továbbá a nemzeti versenysportfejlesztési program keretei között a sportági szakszövetségek, illetve a sportolókat foglalkoztató sportegyesületek számára szükséges biztosítani a támogatásokat, a költségvetési forrásokat.

(20.10)

A kormány, így aztán természetesen ezzel párhuzamosan maga a költségvetés is kiemelt figyelmet fordít a rendszeresen sportolók számának növelésére, ezáltal a lakosság egészségügyi állapotának a javítására, a betegségmegelőzésre. Ebben intézkedések történtek, amely intézkedések makrogazdasági hatásként hosszú távon jelentős mértékben hozzájárulhatnak az egészségügyi kiadások csökkentéséhez is. Többek között ezt a célt hivatottak szolgálni a „Sportoló nemzet” programhoz kapcsolódó támogatások, ahol a sport népszerűsítésével, a diák-, illetve hallgatói sport, a sportiskolai program támogatásával olyan alap kerül létrehozásra, amely a jelenkor és a jövő nemzedékének részére megteremt a sport szeretetét, és felkészíti őket a sportolói karrierjükben történő előrelépés lehetőségére is.

Meghatározó sportszakmai feladatok az egészség javítását célzó sporttevékenységek, a „HISZEK Benne” sportprogram, a diák- és felsőoktatási sport, illetve a fogyatékos személyek, valamint a hátrányos helyzetű társadalmi rétegek sportjának a támogatása.

A sport társadalmi bázisának szélesítése mellett hangsúlyos szerepet kapnak a versenysport eredményességének javítását célzó kormányzati intézkedések. Stratégiai feladat a kiemelt sportágak sportágfejlesztési elképzeléseinek, illetve a kiemelt sportszervezetek - ideértve a fővárosi sportegyesületeket és természetesen a vidéki sportszervezeteket is - stratégiai, működési feladatainak a támogatása.

Sportszakmai és diplomáciai jelentőségük mellett fontos a hazai rendezésű nemzetközi sportesemények - megjegyzem, hogy a jövő évben, tehát 2024-ben itt, Budapesten kerül sor a rövidpályás úszó-világbajnokságra -, sportágak népszerűsítéséből, a példaképek állításából és az önkéntesség elterjesztéséből fakadóan a társadalomra gyakorolt pozitív hatása is, ezért a támogatása ezen területeknek továbbra is prioritás.

De nézzük egy picit a számokat, azaz a rendelkezésre álló forrásokat is! Az ágazattal kapcsolatban a Honvédelmi Minisztérium, azaz a XIII. fejezetben összesen 162,2 milliárd forint kiadási előirányzat került jóváhagyásra. Az ágazati feladatok végrehajtását a fejezetek költségvetésében 44,2 milliárd forint központi kezelésű előirányzat, 115,1 milliárd forint fejezeti kezelésű előirányzat biztosítja, illetve az intézményi költségvetésben további 2,9 milliárd forint előirányzat áll rendelkezésre.

A Nemzeti Sportközpontok költségvetési szerv megszűnt, feladatát - amelyek között szerepel a sportlétesítmények működtetése és fejlesztése, a Sportmuzeum működtetése - 2023. január 1-jétől a Nemzeti Sportinfrastruktúra Ügynökség vette át. A Nemzeti Sportinfrastruktúra Ügynökség állami feladatellátásához kapcsolódó költségvetési kiadási forrását 2024-ben is a központi kezelésű előirányzatok biztosítják.

Nézzük a sportintézményi feladatokat! Az Országos Sportegészségügyi Intézet tevékenységét a budapesti és regionális központokon, valamint a megyei, területi telephelyeken keresztül végzi. Az ágazati feladatok ellátását támogató gazdasági társaságok, a Nemzeti Sportinfrastruktúra Ügynökség Nonprofit Zártkörűen Működő Részvénytársaság - röviden NSÜ Zrt. - feletti tulajdonosi jogokat 2022. május 27. napjától a Honvédelmi Minisztérium látja el. A társaság fő tevékenységi körében ellátja a kiemelt nemzetközi sportesemények megrendezésével összefüggő szakmai és rendezési feladatokat, valamint a Nemzeti Sportinfrastruktúra Ügynökség állami feladatait is. Az NSÜ tulajdonosjog-gyakorlása alá tartozó gazdasági társaságok, négy ilyen van: az N.S. Média és Vagyonkezelő Korlátolt Felelősségű Társaság, a Diósgyőri Stadionrekonstrukciós Korlátolt Felelősségű Társaság, a Haladás Sportkomplexum Fejlesztő Nonprofit Korlátolt Felelősségű Társaság, illetve a Hungaroring Sport Zártkörűen Működő Részvénytársaság.

A sport feladataihoz kapcsolódó fejezeti kezelésű előirányzatok tartalmazzák a következőket, a teljesség igénye nélkül: a versenysport és szakmai feladatok támogatását, a nemzeti versenysport fejlesztési programot, a „Kiemelt edző” programot, a „Kiemelt utánpótlásedző” programot és a Nevelőedző-program támogatását, a Magyar Labdarúgó-szövetség feladatainak támogatását, az államilag elismert sportakadémiák támogatását, a sporteredmények, sportszakmai tevékenységek, sportteljesítmények elismerését, a sportegészségügy, a sporttudomány támogatását, az „Úszó nemzet” programot, a „Tehetség plusz” program támogatását, a sport népszerűsítésével, a diáksporttal, a „Sportoló nemzet” programmal kapcsolatos támogatásokat, a kiemelt fővárosi sportegyesületek és a 17 kiemelt vidéki sportegyesület támogatását, a nemzeti sportfejlesztési programot, a sportlétesítmény-fejlesztések támogatását, a kiemelt nemzetközi sportesemény stratégiai és sportesemény-pályázatok, valamint a kiemelt hazai rendezésű sportesemények támogatását, a fogyatékkal élők sportjának támogatását, illetve a nemzeti sportinformációs rendszer működtetését.

Végezetül a fejlesztések, beruházások kapcsán néhány gondolat a sporthoz kapcsolódóan. Az élő sport bővülő igénybevételéhez biztosítani kell a szükséges infrastruktúra-fejlesztéseket is, ezt a költségvetés tervezete maximálisan biztosítja. Meghatározó feladatot jelentenek a kiemelt sportágak és a fővárosi sportegyesületek által tervezett fejlesztések, a nemzeti sportfejlesztési program sportlétesítmény-fejlesztési támogatásai. A sportlétesítmény-fejlesztések keretében elsősorban a hazai kiemelkedő, a válogatottak felkészülését is biztosító központi intézmények színvonala emelhető arra a szintre, hogy a sportágak egyre nagyobb mértékben a hazai felkészülési központokat válasszák a felkészülésük helyszínéül.

Tisztelt Képviselőtársaim! Összefoglalva: kiemelt cél a sport stratégiai szerepének érvényesítése a nemzet egészségügyi állapotának és kulturális összetartozásának erősítése érdekében, valamint a tradicionálisan jó magyar szereplések szinten tartása, illetve az eredmény fokozása.

Ahogy említettem, a Honvédelmi Minisztérium, azaz a XIII. fejezetben sporttámogatásra 162,2 milliárd forint áll rendelkezésre a tervezet alapján. Én azt szeretném elmondani, illetve tavaly is elmondtam, hogy kiemelt terület a sport, talán egy olyan területe még a közéletnek, ahol pártpolitikai hovatarozástól és egyéb ideológiáktól függetlenül mindannyian tudunk egy egyesületnek vagy akár a magyar válogatottnak szurkolni.

Számomra is kiemelt terület a sport mint győri országgyűlési képviselő. Hosszan tudnám sorolni a győri eredményeket, most csak egyet emelnék ki: nemrégiben éppen a győri kézilabdázók a Bajnokok Ligájában harmadik helyezést értek el, és az elmúlt tíz évben minden évben bejutottak a legjobb négy közé. Úgy tűnik, és biztos vagyok abban, hogy a jövő évi olimpián lesznek győri sportolók, akár a kajak-kenu területéről, illetve úszásból is, és éremesélyünk is van. Tehát hajrá, magyar sport, hajrá, magyar sportolók!

És visszatérve még a költségvetésre: ahogy említettem az elején, az egyetemes kultúra részét képezi a sport. Ennek kapcsán egy utolsó megjegyzés: sokan mondják, hogy a kultúra drága, én azt gondolom, hogy akkor lenne igazán drága, ha erre nem fordítanánk. Tehát a megfelelő keretösszeg rendelkezésre áll, így arra szeretném biztatni a jelen lévő képviselőtársaimat is, akik éppen itt ülnek velünk, illetve esetleg most nincsenek a teremben, hogy támogassák a jövő évi költségvetést, természetesen nemcsak a sportra, hanem az egyéb területekre vonatkozóan is. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Nagy Csaba képviselő úr, a Fidesz frakciójából, a következő felszólalónk. Parancsoljon!

NAGY CSABA (Fidesz): Tisztelt Elnök Asszony! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! A Magyarország 2024. évi központi költségvetéséről szóló törvény lehetővé teszi, hogy az Igazságügyi Minisztérium céljaul tűzze ki, hogy a megfelelő jogi háttér megteremtésével, egyszerűsítésével és átláthatóbbá tételével, valamint az adminisztrációs terhek csökkentésével tudjon hozzájárulni Magyarország fejlődéséhez.

(20.20)

Az Igazságügyi Minisztérium által koordinált jogharmonizáció egy állandó, szakmailag szerteágazó tevékenység, amely magában foglalja valamennyi hazai jogszabály tervezetének uniós jogi ellenőrzését, valamint a változó uniós jogi rendelkezésekhez való hozzáigazítását, továbbá összehangolja a szaktárcák jogalkotási tevékenységét.

A magyar alkotmányos önazonosság védelme és nemzetközi elfogadottságának erősítése továbbra is az egyik kiemelt feladata a tárcának. A minisztérium elkötelezett egy olyan megoldás kialakításában, amely valóban a szubszidiaritás elvét juttatja érvényre. Az elmúlt évekhez hasonlóan a tárca kiemelt figyelmet fordít az igazságszolgáltatásba vetett közbizalom növelésére, ennek érdekében a minisztérium új alapokra helyezte a szakmai együttműködést minden jogász hivatásrenddel.

Tisztelt Képviselőtársaim! Felszólalásomban részletesebben kitérek az igazságügyi tárca egyik általam különösen fontosnak gondolt feladatára, az áldozatsegítésre, hiszen az áldozatsegítés a gondoskodáspolitikai része, az áldozatsegítéssel az emberarcú, empátiás állam mutatkozik meg.

Varga Judit igazságügy-miniszter így beszélt az áldozatsegítő központok létrehozásának céljáról, idézem: „Az áldozatsegítő központok létrehozásának célja az volt, hogy a hivatali, bürokratikus környezetől eltérő, nyugodtabb, bizalmasabb, emberbarát légkörben személyre szabott támogatási formákkal nyújtsunk segítséget a bűncselekmények áldozatainak.”

A kormány 2017-ben határozatban döntött arról, hogy az igazságügyért felelős miniszter feladata az állami áldozatsegítés hatékonyabb rendszerének

létrehozása. Az Igazságügyi Minisztérium az áldozatsegítő stratégiában megfogalmazott céloknak megfelelően megkezdte az áldozatsegítő központok hálózatának kialakítását.

Az áldozatsegítés rendszerének fejlesztéséről szóló, 2019-ben született kormányhatározatban a kormány egyetért az áldozatsegítő központok országos hálózattá történő bővítésével, amelyhez biztosítja a szükséges fejlesztési forrásokat a központi költségvetés terhére.

A jogi definíció szerint áldozatnak minősül, tehát segítséget kaphat, aki Magyarország területén bűncselekmény, illetve tulajdon elleni szabálysértés sértettjévé vált, vagy aki a bűncselekmény közvetlen következményeként sérelmet, testi vagy lelki sérülést, érzelmi megrázkódtatást, illetve vagyoni kárt szenvedett el. Ebbe a körbe sorolható egyébeken mellett a lopás, a rablás, a csalás, az emberkereskedelem sértettjei, illetve hozzátartozói, a különböző erőszak, különös tekintettel a családi és kapcsolati erőszak sértettjei, beleértve a fizikai és lelki bántalmazást is, továbbá a szexuális visszaélés, kerítés, gyermekprostitúció kihasználása, zaklatás.

Az áldozatsegítő központok szolgáltatásait igénybe veheti az EU bármely tagállamának Magyarországon életvitelszerűen élő állampolgára, vagy az a Magyarországon életvitelszerűen élő magyar állampolgár is, aki jogszerű külföldi tartózkodása alatt bűncselekmény áldozatává vált.

Az első budapesti áldozatsegítő központ 2017 júniusában nyitotta meg kapuit. 2023-ban összesen tizennégy áldozatsegítő központ és négy áldozatsegítő pont működik az ország különböző pontjain. A minisztérium célja, hogy a 2024. év végére az ország minden vármegyéjében legyen áldozatsegítő központ vagy áldozatsegítő pont, ennek érdekében 2024-ben további négy áldozatsegítő központ kerül megnyitásra. Mindezek mellett az áldozatsegítő központok szakmai irányításához kapcsolódó áldozatsegítő vonal működtetése, a pszichológusi ellátás nyújtása továbbra is szerepel a minisztérium céljai között.

A kormány folyamatosan bővíti a hálózatot. A legutóbbi békéscsabai áldozatsegítő központot 2023-ban adta át Répássy Róbert államtitkár úr. Az Igazságügyi Minisztérium államtitkára elmondta, hogy 2010 óta dolgozik azon a kormány, hogy a bajbakerültek a lehető legszélesebb körű segítségnyújtást kapják mind a jogszabályok szintjén, mind a gyakorlatban. „2025-ig valamennyi vármegyében szeretnénk a hálózatot kialakítani, tizennégyben már jelen vagyunk” - nyilatkozta.

Az áldozatsegítő központok 130-nál is több országos, helyi és civil, egyházi szervezettel és egyesülettel, egyetemekkel dolgoznak együtt, segítséget nyújtanak a szakemberképzésben. Saját közvetlen környezetemben, Baranya vármegye esetében a Baranya Vármegyei Kormányhivatalra, a Baranya Vármegyei Polgárőr Egyesületek Szövetségére, a Baranya Vármegyei Rendőr-főkapitányságra, beleértve a Pécsi Rendőrkapitányságot, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat Egyesületre, valamint a Pécsi Tudományegyetemre számíthatunk együttműködő partnerként.

Tisztelt Országgyűlés! Az Igazságügyi Minisztérium szerteágazó tevékenységét szem előtt tartva egy másik fontos területet is szeretnék érinteni, a fogyasztóvédelmet, hiszen az Igazságügyi Minisztérium az Alaptörvénnyel összhangban védi a magyar családok, a magyar fogyasztók jogait itthon és Európában egyaránt. Kiemelten fontosnak tartja a gyermekek megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez való jogának biztosítását a fogyasztóvédelem eszközeivel is, valamint a fogyasztók anyagi és fizikai biztonságának garantálását. Az Igazságügyi Minisztérium messzemenőig elkötelezett a szankciós infláció letörésében, amelyhez kapcsolódóan szakmai irányítóként elősegíti a Fogyasztóvédelmi Hatóság egységes és hatékony fellépését a fogyasztói árak átláthatóságának biztosítása, valamint a fogyasztói árakra vonatkozó előírások érvényre juttatása érdekében.

Az Igazságügyi Minisztérium támogatja az egyedi fogyasztói jogviták peren kívüli rendezésére létrehozott békéltető testületek munkáját és a fogyasztóvédelmi egyesületek tevékenységét is, amelyek a fogyasztói érdekérvényesítés fontos pillérét alkotják. Prioritásként kezeli a veszélyes termékek forgalomba kerülésének megakadályozását, a kereskedelmi forgalomban megtalálható veszélyes termékek forgalomból történő kivonását, amely a Fogyasztóvédelmi Hatóság folyamatos, hatékony piacfelügyeleti tevékenysége révén valósul meg.

Védi továbbá a fogyasztókat a tisztességtelen, a megalapozott fogyasztói döntéseket károsan befolyásoló, megtévesztő és agresszív kereskedelmi gyakorlatokkal szemben, egyszersmind fokozottan fellép a digitális világban megvalósuló jogsértések esetén. Ilyen, a digitális térben történő fogyasztóvédelmi program például a KiberPajzs-program. Az Igazságügyi Minisztérium mindezek mellett már iskoláskortól, közvetlenül is támogatja a fenntartható, tudatos fogyasztói szemlélet kialakítását a modern kor kommunikációs csatornáit igénybe véve és iskolai pályázatait útján.

Tisztelt Képviselőtársaim! A benyújtott költségvetésjavaslat Igazságügyi Minisztériumot érintő X. fejezete az Igazságügyi Minisztérium számára elegendő pénzügyi háttérrel biztosít Magyarországnak Európai Unió melletti állandó képviselete munkájához, Magyarország érdekeinek érvényesítéséhez.

A T/4181. számot viselő törvényjavaslat biztosítja az Európai Unió Tanácsa 2024. év második félévi elnökségével kapcsolatos feladatok ellátásának minisztériumra jutó költségeit, ezenfelül az igazgatási feladatok ellátásához, valamint a Mádl Ferenc Összehasonlító Jogi Intézet széles körű működéséhez, célkitűzéseinek megvalósításához szükséges költségvetési forrásokat.

A jogszabályok alapján teljesítendő fizetési kötelezettségekkel, az áldozatvédelemmel, a fogyasztóvédelemmel és a napjainkban egyre nagyobb figyelmet kapó állatvédelemmel kapcsolatos, szükséges pénzügyi forrásokat is tartalmazza a törvényjavaslat, összesen 26 milliárd 301 millió forint összegben.

Kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy a Magyarország 2024. évi központi költségvetéséről szóló T/4181. számú törvényjavaslatot támogassák szavazatukkal. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Riz Gábor képviselő úr következik, a Fidesz frakciójából. Megadom a szót. Parancsoljon!

RIZ GÁBOR (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök asszony. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársak! Magyarország 2024. évi költségvetési törvénye áll előttünk. Mint ahogyan elhangzott ma már többször is, a költségvetés a védelem költségvetése, és egy instabil világ gazdasági környezetben, egy európai uniós szankciós politika, illetve egy elhúzódó háború valamennyi következménye negatív hatással van mindarra, amit egy stabil költségvetés előkészítésének nevezhetünk. Ennek ellenére nagyon fontos gondolatok fogalmazódnak meg úgy a költségvetés ideológiai oldalán, mint a számszaki oldalán is.

Mivel a védelem költségvetéséről beszélünk, elsősorban a magyar családok, a magyar emberek védelme a legfontosabb, és ennek megfelelően az egyik olyan vívmányának a védelme is, amit rezsicsökkentésnek nevezünk, amely 2013 óta nagyon fontos részét képezi a magyar költségvetés-politikának.

Mindebben szeretnénk segítséget nyújtani a magyar családoknak, hogy kiszámítható módon, tervezett módon tudjanak felkészülni egy téli időszakra, és egy csökkentett költségvetésű terhet rájuk róva biztonsággal tudják átvészelni ezeket a nehéz vagy hideg napokat.

Ahogyan a korábbi években is, a költségvetés növekvő módon - ebben az évben, illetve a következő évre 1360 milliárd forinttal - segíti a családok, az állami és önkormányzati szervek, az intézményfenntartók és a vállalatok energiaszámláinak kifizetését.

Két fontos területet különítünk el elsődlegesen, az egyik a lakossági, a másik pedig a lakosságin kívüli rezsicsökkentésbe bekapcsolt szervek. Így a központi költségvetési szervek, az önkormányzatok kompenzációja, az egyházi és civil intézményfenntartók támogatása, az állami tulajdonú társaságok támogatása és a versenyszektor támogatása is szerepel ebben a tételben, amit rezsicsökkentési alapnak nevezünk.

(20.30)

A második része a hozzászólásomnak a magyar energiapolitikára és az ehhez kapcsolódó fejlesztésekre vonatkozik, hiszen enélkül nincs olyan költségvetés, amely energetikai, a rezsicsökkentés része, ne lenne kellően megalapozott. Éppen ezért fontos azt látnunk, hogy milyen külső gazdasági környezetben és milyen hazai gazdasági környezetben valósul meg Európa energiapolitikája és Magyarország energiapolitikája.

Néhány gondolatot az előzményekről. Döntő tényező volt az elmúlt években a 2020-as Covid-válság, amely szétverte a nagy világgazdasági láncokat, döntően

nagy terhet rótt a gazdálkodókra és azokra a szereplőkre, akik mindazt, amit úgy hívunk, hogy világgazdaság, elszenvedték, és az elmúlt években közvetlen bevételkiesésként jelent meg náluk.

Az ennek következtében elinduló gazdasági világválság tovább erősítette ezt a negatív folyamatot. A 2022-es orosz-ukrán háború, illetve a hibás brüsszeli szankciók masszív energetikai ellátási zavarokat idéztek elő úgy a gázár, mint a villamos áram tekintetében. Mindezt annak ismeretében talán súlyosbítva tudjuk megélni, hogy a világ és Európa energiapolitikája, valamint a magyar energiapolitika is jelentős mértékben átalakult, hiszen egy erős zöldítési folyamaton megy át, olyan megújuló energiaforrások kerültek hadrendbe állításra, amelyek korábban nem voltak, és egy robbanásszerű fejlődés megy végbe az energiapolitika és az energiotechnológia kapcsán.

Talán előttünk vannak még azok a rémképek, amelyek a '22-23-as telet élénk varázsolják, ahogyan a német televízióban a reklámokban azt az idős nényt mutatták be, aki mécesest tart a cserép alá, és ezt tekint a fűtése kiegészítésének. Nos, egy részét vizsgálta a világ gazdasága, illetve az energiaárak hektikus mozgása, hiszen ha vizsgáljuk az elmúlt egy évet, akkor a mélységből a magasságokig emelkedett, majd oda-vissza csökkent például a gáz ára vagy a villamos energia ára is.

Nehéz volt számolni ezzel, a magyar kormány viszont éppen ezért tekintette döntő fontosságúnak, hogy egy sávot állapítson meg a magyar polgárok számára, amely sávon belül nagy biztonsággal, alacsony költségvetési ráfordítással tudták a téli fűtésüket, a téli tüzelőjüket megoldani, illetve a világításukat. Európa többi országában ez nagyon magas árral párosult. Néhány adatot engedjenek meg! Például Budapesten 9,3 eurócent volt kilowattóránként a villamos energia ára, az európai átlag 27,47 eurócent volt, míg például a berliniek 44 eurócentet fizettek kilowattóránként ugyanebben a késő tavaszi időszakban.

Nagyon fontos azt is elmondanunk, hogy a kormány nyilván törekszik arra, hogy a magyar energiabiztonság megteremtése mellett, az ellátásbiztonság megteremtése mellett olyan önrendelkezési jogot is fenntartsanak magának, hogy olyan energiaforrásokat tudjunk hadrendbe állítani, amelyek hazaiak, fenntarthatók és a sajátunk. Emellett természetesen ezer szállal kapcsolódunk az európai energetikai hálózatokhoz mind a villamos, mind a gázenergia tekintetében, hiszen azok a határmetsző vagy határkeresztelő kapacitások ma is rendelkezésre állnak, amelyek nélkül nincs európai ellátórendszer. Ilyen többek között például az Ózd mellett a közelmúltban átadott 400 kilovolts európai észak-déli keresztmetszetű vezeték is, amely segíti például a Szlovákiával, illetve a vi-segrádi négyekkel történő energiaközösségünket.

Bizony szükség is van rá, hiszen a megújuló hadrendbe állítása azt is jelenti nemzetállami szinten is, hogy ha adott időszakban például a napelemeket napközben erős fényhatás éri, akkor áramot termelnek, és ha már áramot termelnek közel egy időben, és

ha közeli időben termelnek, akkor úgy Európa, mint Magyarország energetikai rendszerét megrázzák, hiszen ezek a kifinomított, kisimított, összehangolt rendszerek érzékenyek arra, hogy mindig éppen anynyi áram álljon rendelkezésre, amennyire éppen a fogyasztóknak szükségük van. A hirtelen túláram vagy annak hiánya hektikus állapotot idéz elő, és úgy hívják, hogy megrázza a rendszert. Éppen ezért volt nagyon fontos, hogy egymást keresztező határkapacitások hogyan tudják egymást kiegészíteni a nehéz napokban; lásd a németeket akkor, amikor nem fújt a szél, és nem sütött a nap, akkor például a francia atomerőművi árammal segítették ki azokban a kritikus pillanatokban, mint ahogy Ukrajna felé is van átjárás a magyar keresztmetszeten keresztül, és kapunk is, illetve segítünk is például arrafelé.

El kell mondjam e tekintetben, hogy a 2024-es költségvetés nem véletlenül tett be olyan fontos adalékot, olyan fontos tételt, amely éppen az energia- és klímapolitikai rendszerszintű fejlesztéseket segíti, hiszen mintegy 102 milliárd forint értékben támogatja azokat a fejlesztéseket, amelyek a magyar energiabiztonságot jelentik.

Ahogy említettem, a zöldenergiák rendszerbe állítása mellett számunkra nagyon fontosak azon alapvető energiaforrások is, mint Paks, Paks II., illetve a Mátra, illetve hogy azok a gáztermelőek hogyan állnak rendelkezésre, mert mint mondtuk, a magyar energiarendszer egy kifinomult, finomhangolt rendszer, és ennek az úgynevezett zsinóráramot, alapáramot adó erőműveinek kell rendelkezésre állnia. Például a Paksi Atomerőmű közel 44 százalékát adja a hazai energiaforrásoknak, de ugyanígy a Mátra - amely 9-10 százalékot ad a maga szesz erőművével - és azok a gáz erőművek, amelyek alperőműként, illetve kiegyenlítőként szerepelnek akkor, amikor a zöldenergia például rendelkezésre áll vagy nem áll, hiszen mindig ki kell simítani, mint ahogy említettem, a hazai energiarendszert.

Éppen ezért a magyar kormány számára alapvetés volt, és a következő időszak egyik fontos fejlesztése, hogy azokra az újonnan létrejövő fejlesztésekre, beruházásokra fókuszálva, mint például Debrecen környéke, Nyíregyháza környéke, a Közép-Dunántúl környéke is, ahol kiemelt energiaigény van, ott a saját energiarendszerünket, energiahálózatunkat is fejleszteni kell. Többek között a 2024-es költségvetésben is állnak rendelkezésre ilyen típusú források, és többek között ezért fontos, hogy úgy a Mátrát, mint ahogy a tiszaujvárosi volt hőerőművet is három olyan blokkal egészítsük ki, amely alperőműként biztosítja azt az áramot a debreceni fejlesztések számára, amely nélkül nem tudnának működni.

Azt is meg kell hogy említsem még, hogy a fejlesztési források egy része rendelkezésre áll a kutatás és a fejlesztés területén is, és az elkülönített állami pénzalapok támogatása nélkülözhetetlen a hazai energetikai fejlesztések, kutatások terén. Így a kormány nem titkolt célja az, hogy ezek a források koordináltan, célszerűen, hatékonyan, a magyar

gazdaság versenyképességét javító, támogató módon álljanak rendelkezésre, amit két nagy alaprészből különített el. Mintegy 46 milliárd forintból a kutatási alaprészt fogja fejlesztésekre fordítani, míg az innovációs alaprészből, amely 62,8 milliárd forintot tesz ki, abban pedig fókuszál a társadalomgazdasági innovációs ökoszisztéma megerősítésére, a társadalmi és gazdasági hasznosítási szempontokat, illetve azokat a novumokat szeretné rendszerbe állítani, amelyek többek közt a hazai energiarendszer vagy energetikai rendszer fejlesztésére szolgálnak.

Mivel a költségvetés számomra, számunkra nagyon fontos olyan tételeket tartalmaz, ami a lakosság ellátásbiztonságát erősíti, a nemzeti önrendelkezésünket erősíti, amely lehetőséget nyújt arra, hogy együttműködve Európával mégis a hazai forrásaink egy részét tudjuk erősíteni, én a magam részéről jó szívvel ajánlom a 2024-es költségvetés elfogadását valamennyi képviselőtársam számára. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartii padosorokból.)*

ELNÖK: Molnár Ágnes képviselő asszony következik, a Fidesz frakciójából. Parancsoljon!

DR. MOLNÁR ÁGNES (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úrasszony. Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! A védelem költségvetéséről beszélünk, és ez igaz az egészségügyben is, amely nemcsak megvédi az eddigi eredményeket, de jelentős többletforrásokat is tartalmaz. Így a kormány azt is biztosítja, hogy az egészségügyben megkezdett fejlesztések és beruházások és a nemzeti egészségügyi programok folytatódhassanak.

A 2024-es költségvetésben összesen 3225 milliárd forint van egészségügyi célokra. Ez 424 milliárd forinttal több, mint az idén, és 2027 milliárd forinttal több, mint 2010-ben volt a baloldali kormány utolsó benyújtott költségvetésében.

Az Egészségbiztosítási Alap költségvetése jövőre is egyensúlyban lesz. Az egészségügyi kassza legfontosabb tételére, a gyógyító-megelőző ellátásokra jövőre 2552 milliárd forint lesz, ez 240 milliárd forinttal magasabb, mint az ideai előirányzat.

(20.40)

A többlet legnagyobb részét az egészségügyi szakdolgozók és az egészségügyben dolgozók béremelésének fedezete jelenti. A kormány 2010-től kiemelten kezeli az egészségügyi dolgozók erkölcsi, anyagi megbecsülését, ezt jól tükrözi, hogy ezen időszak alatt az egészségügyi ágazat részesült a legnagyobb arányú béremelésben.

Nem gondolom, hogy vita van abban a kérdésben, hogy az egészségügyi ágazatban dolgozók munkája kiemelkedően fontos, és azt meg kell becsülnünk. Mielőtt a jövő évi számokat megnézzük, röviden tekintsünk vissza, hogy mi történt 2010 után ezen a területen!

Az orvosok és az ápolók bére 2012-13-ban átlagosan 27 százalékkal emelkedett, ez százezer főt érintett. Ezután az orvosi bérek 2016-17-ben összesen 207 ezer

forinttal nőttek, majd 2021-től pedig korábban soha nem látott mértékű emelkedés valósult meg három ütemben. A 2021-es új orvosi bértábla önmagában az eddigi legnagyobb mértékű ugrást jelentette, az alapberek sok esetben többszörösére nőttek, és ehhez jött hozzá a tavalyi 28,5 százalékos és az ideai 11 százalékos emelés.

A szakorvosok jelenleg ötszörösét vagy akár kilencszeresét kapják alapbérként annak, mint a 2010-es kormányváltás előtt. Az orvosbéremelés stabilizálni tudta az orvosi létszámot a kórházakban.

Egy kezdő orvos bruttó alapbére 2010-ben 129 ezer forint volt, most már 687 ezer. Egy húsz éve dolgozó orvos korábbi 165 ezer forintos alapbére már 1 millió 491 ezer forintra nőtt, és egy pályája vége felé járó orvos 2010-hez képest, amikor az alapbére még csak bruttó 262 ezer forint volt, most már 2 millió 380 ezer forintot keres.

A szakdolgozói bérek 2016-19 között négy lépcsőben nőttek. Ennek folytatásaként 2020-ban 14 százalékos és még egy 20 százalékos emelés történt. A legutóbbi emeléskor, 2022 januárjában pedig további 21 százalékos ápolóibér-emelés történt a 2018. évi alapilletményhez viszonyítva. Fontos, hogy 2019-től már a védőnők is a szakdolgozói bértábla részei, így ők is megkapják ugyanezt a béremelést. Az ápolók bére 2010-2022 között átlagosan háromszorosára emelkedett.

Lássunk itt is egy-két példát! Egy felsőfokú végzettségű kezdő ápoló bére kormányzásunk kezdetén 126 ezer forint volt, ez most 422 ezer, húsz éve dolgozó ápoló alapbére 2010-ben 149 ezer forint volt, most 493 ezer. Középfokú végzettséggel húsz év után 106 ezerről 389 ezer forintra emelkedett. A megfelelő szakápolói létszám érdekében azonban további béremelésről döntött a kormány. Az ápolóibér-emelés eredményeként 2024. március 1-jére az egészségügyi szakdolgozók átlagos alapbérének el kell érnie az orvosi átlagalapbér 37 százalékát. Ez az arány megegyezik az európai átlagos orvosi és ápolói bérek egymáshoz viszonyított arányával.

Ehhez kétlépcsős emelés történik. Már a következő hónapban, júliusban 18 százalékkal nőnek a szakdolgozói bérek. 2024 márciusában pedig újabb 20 százalékkal. Az alapbéremelés mértéke a mai összegekhez képest összesen 41,6 százalékos lesz. Fontos az is, hogy most a 84 ezer egészségügyi szakdolgozó mellett az egészségügyben dolgozók közül 24 ezer, nem egészségügyi végzettségű, de az ágazat számára fontos gazdasági, műszaki, pénzügyi munkát végző is béremelésben részesül.

A költségvetési tervezetben az egészségügyi szakdolgozók bértámogatására 162 milliárd forint, az egészségügyben dolgozókéra 34,4 milliárd többlet van, így az orvosbéremelések áthúzó hatása számolt 3,5 milliárddal jövőre a béremelésre összesen 200 milliárd forint többlet áll rendelkezésre.

Az elmúlt években az alapellátásban dolgozó orvosok, fogorvosok és asszisztensek bértámogatása beépült az alapellátási előirányzatokba, jelentősen megemelve azokat. A háziorvosi kassza például 2010 óta

több mint megháromszorozódott, 78 milliárdról 258 milliárd forintra nőtt. 2024-ben a házi orvosok és a munkájukat segítő szakdolgozók bértámogatására már 118 milliárd van, a fogorvosok és a munkájukat segítő szakdolgozók számára pedig 45 milliárd forint.

Nemrég a KSH is összehasonlította a foglalkozásokat abból a szempontból, hogy 2019-22 között hogyan alakultak a jövedelmek. A béremelések mértékét nézve az egészségügy végzett az élen olyannyira, hogy az öt legjobban emelkedő csoport a szakorvos, a felsőfokú végzettségű ápoló, az általános orvos, a fogorvos és a pszichológus. A KSH-adatok alapján egy szakorvos bruttó átlagbére két és félszeresére, az általános orvosok bére háromszorosára nőtt, a felsőfokú végzettségű ápolók bére három év alatt 72 százalékkal nőtt. És ez nem azt jelenti, hogy mindez elegendő; ahogy az előbb említettem, a béremelés folytatódik.

Ezzel szemben azonban el kell azt mondanunk, hogy a baloldali nyolcéves kormányzás alatt 2002-2010 között egyetlenegyszer emelték az egészségügyi dolgozók bérét. Ez volt az az 50 százalékos béremelés, amit újabb nem követett, ezért azt bőven elkoptatta az akkori infláció, ráadásul ezt is hitelből tették, lyukat ütve az akkori egészségügyi költségvetésen.

Tehát 2010 óta viszont a bérek tekintetében a legnagyobb arányú növekedés az egészségügyben valósult meg. Az utolsó baloldali kormány által beadott költségvetéshez képest az egészségügyi bérekre fordított források összege közel négyszeresére nő a 2024. évi költségvetés alapján. 2024-ben 1030 milliárd forinttal több forrás jut az egészségügyben dolgozók fizetésére, mint 2010-ben. Számunkra a magyar emberek egészsége mindig elsődleges.

Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy gondolom, hogy ezek a számok önmagukért beszélnek: az egészségügy dolgozói tehát sokkal többet, többször és többet kaptak béremelésként 2010 után, mint azelőtt, és a költségvetés számait tekintve és ezeket látva jövőre sem lesz ez másként. Ennek alapján mindenkinek jó szívvel ajánlom Magyarország 2024. évi központi költségvetésének támogatását. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Normál időkeretben kért szót Dukai Miklós államtitkár úr. Soron kívül megadom a szót. Parancsoljon!

DR. DUKAI MIKLÓS belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Ház! Köszönöm szépen Molnár képviselő asszonynak a fölszólalást, aki a költségvetés egészségügyi részéhez szól hozzám; úgy is kértem szót, mint a Belügyminisztérium képviselője, ahova tartozik az egészségügyi terület.

Először is: tudom, hogy a képviselő hölgyek és urak ma már megemlékeztek, de én is szeretném itt hangsúlyozni, hogy ma van a magyar védőnők napja. Ezt a napot 108 évvel ezelőtt alapították, amikor megalakult Magyarországon a Magyar Védőnők Szövetsége. Annyira fontos ez a szolgálat és a védőnők

annyira fontosak a kormánynak, hogy néhány évvel ezelőtt, illetve - bocsánat a kifejezésért - az idén hungarikummá is nyilvánítottuk a védőnői szolgálatot egyrészt; másrészt úgy, ahogy a képviselő asszony is elmondta, a kormányzat kiemelt prioritásként kezeli az egészségügy területét.

Nem véletlenül fogalmaz így a kormány, hogy Magyarország nemzeti kormánya kiemelt értéknek tekinti az embert és az emberi egészséget. A jó egészség jelentős egyéni és társadalmi érték és erőforrás, amelynek megőrzése és fejlesztése nemzeti érdek. Például ezt szolgálja az „Egészséges Magyarország 2021-2027” stratégia és a jövőkép is, amiben a kormányzat kormányzati prioritásként rögzítette az egészségügyi alapellátás új alapokra helyezését, a preventív tevékenység erősítését, a járóbeteg-szakellátás megerősítését, valamint egy fenntartható, jól működő intézményrendszer kialakítását.

(20.50)

Azt gondolom, hogy a most előttünk lévő költségvetés tervezete ezeket a célokat szolgálja, úgyhogy kérem tisztelettel a képviselőket, hogy majd támogassák a költségvetést. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Sztojka Attila képviselő úr következik, a Fidesz frakciójából. Parancsoljon!

SZTOJKA ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Országgyűlés! A 2024. évi költségvetésnek a védelem és az eddigi eredmények megtartása a fő célja. Ha ebből a szempontból közelítjük meg a beterjesztett költségvetést, akkor számba kell venni azt is, hogy az elmúlt 10-13 évben honnan hova jutottunk. Ez a módszer tudja pontosan megmutatni és jól beazonosíthatóvá tenni, hogy melyek a kézzelfogható eredmények, amelyek megtartása és megőrzése a következő év költségvetésének alapcélja. És ha már az eredményeket soroljuk, akkor azokat tényszerűvé is kell tenni, még ha az ellenzéknek ezek vitatémát is adnak.

De mit is vitatnak? Vitatják azt, hogy a szocialista kormányok idején egymillió honfitársunk élt segélyből, míg a nemzeti kormányzat 13 éve alatt egymillió új munkahely teremtődött. Az elmúlt évtized nagy eredménye, hogy Magyarországon egymillió fővel nőtt a foglalkoztatottak száma. Ez tíz év alatt 27 százalékos növekedést jelent. Ezen belül a roma emberek foglalkoztatási aránya 27 százalékról 46 százalékra növekedett, ami 75 százalékos növekedést jelent az elmúlt időszakban.

Kiemelten növekedett a megváltozott munkaképességű fogyatékos személyek foglalkoztatása, melynek eredményeként a 2011. évi 18 százalékról '22-re 44 százalékra növekedett a foglalkoztatási szintjük. Ez 150 százalékos bővülést jelent. Ezek alapján megállapítható, hogy a legnehezebb helyzetben lévők tudtak a leginkább bekapcsolódni a foglalkoztatásba,

mert a mi szociálpolitikánk a munkaalapú társadalom pillérére épül, míg a baloldali a segélyalapú ellátásokra, amely passzív helyzetben tartja az egyéneket.

A családok számára, így egy ország számára is a gyermekek védelme és gondoskodása szent és sérthetetlen. Éppen ezért is fontos, hogy a védőháló mindig adjon gondoskodási alapot a társadalomnak. Ezért is kiemelendő a költségvetés tervezetéből a szociális gyermekvédelmi és gyermekjóléti szolgáltatásokra fordított forrás, amely tükrözi a kormány prioritását is. Addig, amíg 2023-ban 1376,3 milliárd forint áll rendelkezésre ezen típusú kiadásokra, a 2024. évben már 1461,1 milliárd forint áll rendelkezésre. Ez a 2023. évhez képest több mint 84,8 milliárd forinttal több forrást jelent a szociális gyermekvédelmi és gyermekjóléti szolgáltatások területén. De ha az elmúlt évtized folyamatát nézzük, akkor elmondhatjuk azt is, hogy 2010-hez képest 349 százalékkal nőtt az ezen kiadásokra fordított összegek nagysága. 2010-ben 325,2 milliárd forint volt, a jövő évben ez az összeg 1461,1 milliárd forint lesz.

Az elmúlt évtizedet nyugodtan nevezhetjük a felzárkózáspolitikai évtizednek is. A 2010-11. évben olyan intézkedések kerültek bevezetésre, amelyek garantálják a hátrányos helyzetű emberek esélyteremtési folyamatait. A 2024. évi költségvetés biztosítja a felzárkózáspolitikai intézkedések elért eredményeinek stabilitását. Mára a legkisebb, vagyis mondhatnám, a legkorábbi életszakaszban be kell avatkozni, és segíteni kell az egyéneket a hátrányok leküzdésében. Az nem lehet, hogy az egyén életét az határozza meg, hogy hova születik. Ennek a szegénység elleni küzdelemnek, vagy fogalmazhatjuk úgy, a szegénység újratermelődésének ördögi körét tudja megtörni a „Biztos kezdet” gyerekházak rendszere, amely a korai fejlesztésekkel és a szülők bevonásával a gyermekek esélyteremtésének első lépcsőfoka. 2012-ben még csak 44 ilyen intézmény volt az országban, jelenleg 177 működik. Az idei évben biztosított 1,676 milliárd forinthez képest 2024-re a gyerekházakra fordítható összeg 1 milliárd 829 millió forintra emelkedik. Ez közel 153 millió forinttal több az idei évhez képest.

A munkaerőpiaci esélyeket legjobban befolyásoló tényező az iskolai végzettség. Ezért is fontos, hogy a tanulmányi sikerességet szolgáló intézményrendszer finanszírozása biztosított legyen. Az iskolai sikerességet és a szabadidő hasznos eltöltését, valamint a fiatalok további fejlesztését szolgálják a tanodák. Az elmúlt évtizedben a tanodák száma közel háromszorosára nőtt. Jelenleg 178 tanoda működik az országban, és több mint 6 ezer gyermeknek ad segítséget a tanulmányi előmenetelükhöz. Az idei évhez képest 281 millióval több jut a finanszírozásukra. Összesen a 2024. évi költségvetésben 3 milliárd 93 millió forint áll rendelkezésre.

Az iskolai sikerességet ösztönzi az Útravaló ösztöndíjrendszer. Ez az ösztöndíjrendszer nem azonos a baloldali kormányzás alatt ösztöndíjnak álcázott, de legfeljebb segélynek nevezhető ösztöndíjjal. A baloldali kormányzás idején ebben az ösztöndíjban a hátrányos helyzetű gyermekek havonta 2500 forintot

kaptak, tanulmányi eredményüktől függetlenül, sőt akkor is megkapták, ha megbuktak. Semmiféle különbséget vagy ösztönző rendszert nem tartalmazott. Ugyanannyit kapott, mint a kiválóan teljesítő tanulók esetében. Ezért nevezhetjük a valóságban ezt segélynek, mert adott, de nem ösztönzött. A nemzeti kormány ezt az ösztöndíjat is megreformálta, és ha már ösztönző hatást akartunk elérni, akkor ennek megfelelően alakítottuk át. Ma már ez az ösztöndíjrendszer tanulmányieredmény-függő, és akár havi 20 ezer forintot is kaphat a szorgalmas hátrányos helyzetű gyermekek. Ebben az ösztöndíjban évről évre 10 ezer diák részesül támogatásban. A 2024. évi költségvetés biztosítja a szükséges fedezetet, amely 2 milliárd 555,8 millió forintot jelent.

Kiemelném még a roma szakkollégiumok működését, amelyek működése óta megduplázódott a roma diplomások száma. Éppen ezért nem lehet kérdés, hogy a 2024. évi költségvetésnek biztosítania kell a roma értelmiség, a roma diplomások számának növekedését segítő roma szakkollégiumi hálózat finanszírozását.

Tisztelt Képviselőtársaim! Annak ellenére, hogy a világban jellemző gazdasági recesszió és a szomszédban zajló háború okozta infláció érződik Magyarországon, elmondható, hogy a 2024. évi költségvetés az esélyteremtés intézményesült rendszerének működését garantálja. Ennek megfelelően az elért eredményeink megtartása és biztosítása érdekében javaslom és támogatom a költségvetés elfogadását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: F. Kovács Sándor képviselő úr következik, a Fidesz frakciójából. Parancsoljon, öné a szó.

F. KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök asszony. Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! A 2024-es költségvetés vitája, amiben benne vagyunk, és ilyenkor az ember mindig elgondolkodik és megfontolja azt, hogy egy igazi költségvetésnek milyennek kell lennie. Elsősorban ezt az országot kell szolgálnia a költségvetésnek, hitelesnek kell lennie, igaznak és olyannak, amire a következő év végén is azt tudjuk mondani, hogy a számok megállták a helyüket.

Egy költségvetésnek egyensúlyban is kell lennie, hiszen a bevételek és a kiadások egyensúlyát meg kell tartani. El tudjuk mondani, hogy ez a költségvetés ilyen költségvetés, hiszen növeli a bevételeket, de úgy, hogy a gazdaság teljesítményére számít; arra a gazdasági teljesítményre, ami szándékunk szerint és a költségvetés szerint is a jövő évben 4 százalék körüli, de akár 4 százalék fölötti költségvetés-bővülés is lehet. A gazdaság felpörgetésével, a gazdaság megerősítésével lehet a bevételeket növelni.

(21.00)

A szocialista kormányzás idején a bevételek növelése hitelfelvétellel, akár állami vagyon eladásával és felélésével történt. A mostani költségvetés nem ezzel számol. Nem az állami vagyon felélésével, hanem

az állami vagyon gyarapításával számol, nem a hitel-felvételek növekedésével, hanem azzal számol, hogy az államadósság GDP-arányosan csökkenni fog a jövő évre. Tehát ez a költségvetés, a 2024. évi költségvetés az egyensúlyra figyel, a gazdaság növelésére, és a bevételeket úgy növeli, hogy a gazdaság erejét növeli, és nem a jövőt éli fel.

A 2024. évi költségvetést nem tárgyalhatjuk úgy, ha nem tekintünk vissza az elmúlt évek gazdasági helyzetére. A tavalyi év elején zártuk le a koronavírus-járvány körülbelül hároméves időszakát, amely olyan hatással volt az országra, a gazdaságra és az egész világra, amire négy-öt évvel ezelőtt nem is tudtunk volna számítani, nem is gondoltunk volna, hiszen a 2019-ben kezdődő koronavírus-járvány nemcsak az egészségügyet, nemcsak az embereket, hanem a gazdaságot is megviselte. Olyan gazdasági helyzetbe kerültünk, amikor az ország lezárása, a karantén, az egészségügyi szükségintézkedések felülírták minden számításunkat. A tavalyi év elején azt gondoltuk, hogy vége ennek a járványnak.

Egy olyan sikeres gazdasági időszakot tudunk magunk előtt, ami minden bizodalunkat és minden elvárásunkat teljesíti. Európában egyedülálló módon növekedett a gazdaság, az infláció alacsony volt, és azt gondoltuk, hogy sikerült, hiszen a koronavírus-járvány alatt is - ahogy a Nemzeti Bank elnöke mondta - kanyarban sikerült előzni. S minden okunk megvolt arra, hogy ezt a sikeres gazdaságpolitikát ebben az évben is tudjuk folytatni.

De a siker mindig egyéb összetevőkből is áll, hiszen a tavalyi év elején nem számítottunk arra, hogy a szomszédunkban kitör a háború; kitör a háború a közvetlen szomszédunkban, és felülír minden gazdasági számítást és minden gazdasági elképzelést. Extrém módon megnövekedtek az energiaárak, ami a magyar gazdaságra súlyos terhet jelentett, hiszen nem rendelkezünk önálló erőforrásokkal, önálló olaj- és gázipari kapacitásokkal. Mind importra szorulunk, és ezt az importot mind dollárban és euróban kell kifizetnünk. Tehát ez az időszak nagyon megviselte a költségvetést, aminek hatása van ebben az évben is.

Az elmúlt egy év figyelmeztetett bennünket arra, hogy bármikor jöhet olyan extrém helyzet, amely felülírhatja a költségvetést. Ezért ez a költségvetés, a 2024. évi költségvetés optimista, de óvatos költségvetés. Bízunk abban, hogy normalizálódnak az energiaárak, bízunk abban, hogy csökken az infláció, bízunk abban, hogy azok a munkák, azok az elképzelések beérnek, és azoknak a gyümölcse beéri, amit a kormány eddig megtett. Ez a költségvetés az óvatos tervezés ellenére is már egy kicsit nyitottabb, egy kicsit optimistább költségvetés, mint amilyen az ideje volt.

*(Az elnöki széket dr. Oláh Lajos,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Ez a költségvetés is úgy tervez, hogy a védelem költségvetése, hiszen háborús időköt élünk, a szomszédunkban háború dúl, és ez rányomja a bélyegét

nemcsak a magyar, hanem az európai gazdaságra is. Védelmi költségvetésről beszélhetünk ebben a költségvetésben. A védelmi költségvetésben meg kell védeni a nyugdíjak reálértékét. A nyugdíjak reálértékét ez a költségvetés biztosítani fogja, és akár nyugdíjprémium fizetésére is sor fog kerülni, és a 13. havi nyugdíj is be van építve a költségvetésbe. Ez nagyon fontos az idősek számára, akik elvárásokat támasztanak a kormánnyal szemben.

Meg fogjuk védeni a családokat is. Ez a költségvetés figyel arra, hogy a családoknak járó juttatások is megmaradjanak, hiszen a demográfiai hullámvölgyből egész Európának ki kellene keveredni. Magyarország ebben jó példát mutat. Ez a védelmi költségvetés a családokat is megvédi. De meg fogja védeni a munkahelyeket is, hiszen elértük azt, hogy 4,7 millió ember dolgozik Magyarországon - ami Európában is kitűnő számnak számít -, 1 millióval több, mint a szocialista Gyurcsány-időszak alatt.

Azt is látjuk, hogy a honvédelemre is, amit a szocialista időszakban elhanyagoltak, többet kell fordítani. Modernizálni kell a honvédséget, a mostani kor kihívásainak kell a honvédségnek megfelelnie.

Ebben a költségvetésben is benne van a rezsivédelem, hiszen a családokat hiába próbáljuk megvédeni, ha az összes erőforrásokat, anyagi forrásokat a megemelkedett rezsiköltségekre kell fizetni. Ebben a költségvetésben ez is benne van. Azt gondolom, hogy a 2024. évi költségvetés optimista, de óvatos költségvetés.

Rátérve a szűkebb pátriámra, az látszik, hogy ez a költségvetés arra is biztosít forrásokat, elképzeléseket, hogy a vidék is fejlődjön. Az elmúlt napokban adtunk át egy olyan beruházást, amelyet az állam támogatott; egy 15 milliárd forint végelszámolású beruházást, amely állami támogatással, állami segítséggel is épült. Egy olyan beruházást, amely nem külföldi multinacionális cég beruházása volt, hanem magyar tőkéből magyar családi vállalkozás beruházása, és a legnagyobb élelmiszeripari beruházás az elmúlt néhány évben. Folytatódni fog ebben a költségvetésben a beruházások támogatása is, hiszen gazdaságnövelés, munkahelyteremtés csak így lehetséges.

Örömmre szolgál, hogy folytatódnak azok az infrastrukturális beruházások, amelyek a vidék népességét és gazdaságát meg tudják tartani. Így folytatódni fog az M4-es továbbépítése is. Talán egy kicsi tévedésből az jelent meg, hogy a tervezésre nincs költség. De nem a tervezésre, hanem Törökszentmiklós-Nyugattól épül tovább Kisújszállás keleti részéig az autópálya. Aki arra közlekedik, az láthatja is.

Én köszönöm államtitkár úrnak, köszönöm a kormánynak, hogy egy óvatos, de optimista költségvetést tett elénk, amely biztosítja azt, hogy a magyar gazdaság, a magyar állam és a családok biztonságos, kiszámítható módon nézhessenek a jövőbe. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót Pócs Jánosnak a Fidesz képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! A Fidesz-KDNP kormányzása alatt a 13. költségvetést tárgyaljuk. A 2024. évi költségvetés tárgyalásakor célszerű emlékezni Jókai Mór üzenetére, mely szerint csak az tudja, meddig jutottunk, aki tudja, hogy honnan indultunk el.

Tisztelt Képviselőtársaim! 2010-ben onnan indultunk, hogy az ország az IMF csapdájában, a csőd szélén volt. Ezzel szemben mi több ezer milliárd forintot fordítottunk és fordítunk munkahelyteremtésre, gyármentő programokra. Adókat, járulékokat csökkentettünk, és megteremtettünk több mint egymillió új munkahelyet.

A magyar családok a baloldali kormányok ideje alatt ellehetetlenültek és külföldön kerestek munkát. Ezzel szemben mi a világon szinte egyedülálló család-támogatási rendszert vezetünk be, és jelenleg is húsztámogatási forma áll a szülők és a leendő szülők rendelkezésére.

A mindennapi életünket és munkánkat meghatározó energiaszektort a külföldiektől 2010 után vissza kellett vennünk, mert egyébként ki tudja, hányszor emelték volna a közüzemi díjakat.

(21.10)

Mi végigvittük a rezsicsökkentést annak ellenére, hogy a hibás szankciók miatt Magyarország az elmúlt egy évben 4000 milliárd forinttal többet fizetett, mint amennyit előtte kellett. Ma is garantáljuk a családoknak az átlag 181 ezer forint rezsimegtakarítást.

Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy vettük át a baloldaltól a kormányzást, hogy ők elvették a nyugdíjasok egyhavi nyugdíját és mindenkitől egyhavi fizetést. Az elmúlt 13 év költségvetésének köszönhetően mi 13. havi nyugdíjat és nyugdíjprémiumot adtunk a nyugdíjasoknak, és a fizetések alapját jelentő minimálbért a háromszorosára emeltük.

A baloldal az átlagos egészségügyi helyzetben gyógyszerfelírási díjat, vizitdíjat, kórházi napidíjat vezetett be. Mi a vészhelyzetben, a Covid-járványban megemeltük az egészségügyi dolgozók bérét, megdupláztuk az orvosok fizetését, és új kórházakat adtunk át.

2010 előtt a baloldal 116 iskolát zárt be, ezer településen megszűnt az oktatási intézmény, és 14 ezer pedagógust tettek az utcára. Mi a történelem legnagyobb pedagógusbér-emelésére készülünk.

A baloldali kormányzás alatt az önkormányzatok több mint 2000 milliárd forint hitellel adósodtak el. A Fidesz-KDNP-kormány minden önkormányzat adóságát átvállalta, amelyeknek nem volt hitele, azoknak a településeknek kiemelt fejlesztést biztosított, és bevezettük a népszerű „Magyar falu” programot.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk lévő kormányokhoz képest mi folyamatosan vészhelyzetben, teher alatt kellett hogy kiálljunk az idők próbáját. Csődhelyzetben vettük át az országot, majd ránk szabadították a migránsáradatot, jött a Covid, majd a háború és az elhibázott szankciók. Varga Mihály

pénzügyminiszter úrnak és munkatársainak köszönhetően, a stabil költségvetésnek hála minden válsághelyzetből jobban jöttünk ki, mint ahogy belekerültünk - a mostani költségvetés is erre ad garanciát. A mögöttünk lévő 13 év stabil költségvetése segít, hogy a családok, a nyugdíjasok, a gazdasági egységek, az önkormányzatok a háború és a szankció okozta válságban is szilárdan álljanak a lábukon. Ezek jegyében a 2024. évi költségvetés központjában a rezsí-, a család-, a munkahelyvédelem és a honvédelem megerősítése áll, ezért nevezzük védelmi költségvetésnek.

Tisztelt Képviselőtársaim! A 2024. évi költségvetés háborús időszakban készült. A Rezsivédelmi Alap, amelyben 1360 milliárd forint van, segíti a családok, az önkormányzatok, az állami szervek, valamint a vállalatok rezsizámláinak kifizetését. A Honvédelmi Alapban 2024-ben 1310 milliárd forint lesz a keretösszeg. A magyar gazdák támogatásai 2024-ben is biztosítva lesznek a magyar költségvetésben. A jövő évi vidékfejlesztési támogatásokhoz a kormány 650 milliárd forint költségvetési forrást biztosít. A források főként, annak 80 százaléka nemzeti költségvetési hozzájárulásnak köszönhető.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mint mindig, de az előttünk álló, háborús szankciók sújtotta évben különösen igaz, hogy minden ember munkája fontos. A Mezőgazdasági Bizottság tagjaként szeretném kiemelni, hogy a mindennapi kenyeret és élelmiszert biztosító gazdák munkája rendkívül fontos és nélkülözhetetlen a társadalom számára. A magyar agrárszektor, a gazdák kemény, fáradhatatlan munkájának és kitartásának köszönhetően megfelelő irányba halad az ország, ami az ország gazdasági teljesítményét segíti.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezek jegyében, kérem, támogassák a 2024. évi költségvetést. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Herczeg Tamásnak, a Fidesz képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

HERCZEG TAMÁS (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár Urak! Az Országgyűlés Nemzeti Összetartozás Bizottságának alelnökeként most a 2024-es költségvetésjavaslat nemzeti politikai célú forrásait vagyok hivatott áttekinteni, és ehhez gyorsan hozzáteszem, hogy a költségvetés tárgyalásakor közvetlenül tulajdonképpen a jövőt, a nemzet jövőjének az esélyeit vesszük sorra, elemezzük. Érdemes azonban először kis kitérőt tenni, és a jelenből kiindulva megállapítani, hogy a 2023. év a nemzetpolitikában a gondoskodó nemzet éve, amelynek központi üzenete, hogy odafigyelünk a külföldi magyar közösségekre, és ennek szellemében fogalmazható meg, hogy minden magyar ember felelőssége törődni egymással. Ahogy a járványhelyzetben, úgy a háborús szankciók okozta gazdasági nehézségek közepette is számíthatnak ránk a határon túli magyar családok, közösségek.

Áttekintve a költségvetésitörvény-javaslatot véleményem szerint az elkövetkező évre is jellemző ez a gondolkodásmód, ez a gondoskodás, erről árulkodnak ugyanis a források, a pénzügyi keretek. Ennek segítségével a 2010-ben megkezdett nemzetegyesítés az előttünk álló tervezet alapján a megszokott lendülettel folytatódik.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslatot áttekintve kijelenthető, hogy nemzetpolitikánk kormányzati bázisa a Miniszterelnökség. A költségvetésben ebben a fejezetben a nemzetpolitikai tevékenységek és határon túli magyarok támogatása alcímen olvasható, hogy a 2024. évben 4 milliárd 330,3 millió forinttal fog gazdálkodni ez a terület, amely összeg minimálisan marad el a tavalyi kerettől. Ezzel a forrással többek között biztosítva van a Kőrösi Csoma Sándor-program aktivitása, amelynek célja a diaszpóra magyarságának megszólítása, valamint a diaszpóra közösségi és kulturális életének megszervezése, a magyarnyelv-ismeret szinten tartása, fejlesztése ösztöndíjasok segítségével. Ugyanígy garantált a Petőfi Sándor-program folytatása, amely projekt az egykori Monarchia területére terjed ki, érintve Romániát, Ukrajnát, Szerbiát, Horvátországot, Szlovéniát, Szlovákiát, Csehországot, Bosznia-Hercegovinát, Macedóniát és Dél-Lengyelországot. A program során 65 magyar fiatalat küldünk ki ezen országokba.

Az érintett országokban a magyar szervezetek, egyházak, oktatási intézmények meghatározták azokat a területeket, ahol a legnagyobb hasznukra lehetnek ösztöndíjasaink. A két programnak köszönhetően a diaszpórában és a szórványban a magyar szervezetek állandó segítséget kapnak. Eddig több mint ezer ösztöndíjas segítette a szervezetek munkáját, a 2022-23-as programszakaszban pedig újabb száz ösztöndíjas teljesít szolgálatot.

Folytatom a következő alfejezettel, így elmondhatom, hogy továbbra is biztosítjuk a külhoni egyházi fenntartású létesítmények felújítási költségeit, valamint támogatjuk az egyházi szervezetek feladatellátási tevékenységével szorosan összefüggő infrastruktúra fejlesztését, támogatjuk, hiszen a Trianon óta eltelt 103 esztendő is bizonyította, hogy a hitnél nagyobb megtartó erő nincsen. A Miniszterelnökség a külhoni és diaszpórában élő magyarság hitéleti tevékenységét az ideai évhez hasonlóan 500 millió forinttal, a külhonban szolgálatot teljesítő egyházi személyeket pedig 840 millió forinttal segíti. Ezen összegek megegyeznek a 2023-as számokkal.

Rendkívüli eredmény, hogy a jelenlegi nehéz időkben Magyarország Kormánya nagyságrenddel meg tudja emelni a külhoni családokat segítő oktatási-nevelési és hallgatói támogatásokat. A '22/23-as tanévtől minden magyar nyelvű képzésben részt vevő gyermek számára biztosított a támogatás összege, amely az előző tanévben még 22 500 forint volt, a 2022/23-as tanévtől a támogatás összege több mint a négyszeresére, azaz évi 100 ezer forintra emelkedett. A jövő évi költségvetésben biztosítva van ennek a megemelt támogatásnak az összege a

következő tanévre vonatkozóan is. Ezzel az összeggel az államhatárokon túli területeken élő magyar családok mindennapi megélhetéséhez járulunk hozzá.

Nagyon fontos, hogy a külhoni magyar intézményrendszer folyamatos működtetése továbbra is kiemelt prioritás maradt a nemzetpolitikában. A magyar közösségek megmaradásában meghatározó szerepet játszó intézmények és szervezetek továbbra is állandó támogatásban részesülnek a „Nemzeti jelentőségű intézmények” program keretében. Ezzel évente több mint 90 külhoni intézmény, szervezet és program kiszámítható, tervezhető támogatása valósul meg.

A következő együttműködési elemként említhetem, hogy 2015 óta támogatjuk a Kárpát-medencei testvértelepülési kapcsolatok kialakítását és megerősítését a Kárpát-medencei testvértelepülési program keretében. Ennek köszönhetően már több mint ezer testvérvárosi kapcsolat jött létre és vált erősebbé, gazdagodott egyre több tartalommal.

(21.20)

Lényeges megemlíteni, hogy folytatódnak a nemzetpolitikai államtitkárság tematikus évei is, amelyek keretében jelentős programok valósulnak meg a külhoni magyar közösségek támogatására.

Átérve egy másik területre, szólni szeretnék arról, hogy 2021 óta a közösségi együttműködések mellett a gazdasági együttműködések támogatása is megvalósul. A következő elem, amiről beszélni illendő, az 2019-ben a Vajdaságban indult, és immáron az összes külhoni régióban realitássá vált. A programnak köszönhetően már 750 külhoni vállalkozóból álló szakmai hálózat alakult a Kárpát-medencében.

Tisztelt Ház! Fontos megemlíteni a költségvetésitörvény-tervezetben önálló fejezettel rendelkező Bethlen Gábor Alapot. Az itt biztosított források a duplájára nőnek az előző évi előirányzathoz képest. Ez a tétel a költségvetés módosításával már az idei évben is jelentősen megemelkedett annak érdekében, hogy a külhoni magyarság számára biztosított támogatások folyamatosságát fenntartsuk. Az alap jövőre 64 milliárd 371,8 millió forinttal gazdálkodhat.

A Bethlen Gábor Alap felelős a rendkívül jelentős nemzetegyesítő eredményekkel rendelkező Határtalanul! programért is, amely immár több mint 500 ezer magyarországi diák külhoni tanulmányútját biztosítja. Ez a feladat jövőre 4 milliárd 569 millió 300 ezer forintot kap. Kiemelem még szintén a Bethlen Gábor Alap fejezetében a Rákóczi Szövetség részére nyújtott 1 milliárd 740 millió 600 ezer forintnyi támogatást. A Rákóczi Szövetség a Kárpát-medencét behálózó közösségére, hagyományaira és támogatói bizalmára építve végzi a magyarság szolgálata érdekében a hiánypótlónak mondható tevékenységét. Talán sokan nem tudják, hogy 599 Kárpát-medencei településen működnek szervezeteik, mintegy 30 ezer fős tagsággal. Az egyes szervezeteik, csoportjaik az elmúlt évben is számos helyi kezdeményezést, közösségi eseményt, önkéntes tevékenységet valósítottak meg.

Tisztelt Ház! A Külügyi és Külgazdasági Minisztérium forrásait vizsgálva is találunk nemzetpolitikai vonatkozásokat. A 2024. évben is tovább folytatódnak a határon túli gazdaságfejlesztési programok. Ezek elsődleges célja a mezőgazdaság, a turizmus, a vállalkozásfejlesztés és a beruházások támogatása, hozzájárulva a helyi foglalkoztatásbővüléshez, munkahelyteremtéshez. A magyar közösségek ezáltal gazdaságilag erősödnek, növekszik a helyben maradás esélye, amely jó a szomszédos országoknak is, hiszen az adófizetésnek, a foglalkoztatásnak, a növekvő fogyasztásnak a pozitív hozadéka ezekben az országokban jelentkezik. A 2024-es évben 2 milliárd 432,9 millió forintot különítünk el tehát a határon túli gazdaságfejlesztési programok támogatására.

A következő költségvetési elem, amelyről örömmel számolhatok be, a csángó-magyar együttműködési program, mely a Külügyi és Külgazdasági Minisztérium kezelésében van. A jövő évben 1 milliárd 349 millió forint kerülhet itt felhasználásra. A moldvai csángómagyarság nemzetünk szerves és elválaszthatatlan része. A Nemzeti Összetartozás Bizottságának delegációja májusban Csángóföldön járt, és csak az elismerés hangján szólhatok az ott végzett munkáról. A Moldvai Csángómagyarok Szövetsége által koordinált oktatási program célja a magyar nyelv és kultúra ismeretének megőrzése és erősítése. Ezekbe a magyar nyelvű programokba minden korosztálynak lehetősége van bekapcsolódni, és az óvodásoktól a felsőoktatásban tanulókig nyújt sok-sok programot. Emellett a csángómagyarok értékeinek megőrzését és népszerűsítését végző program keretében hagyományőrző foglalkozásokat is szerveznek tulajdonképpen minden korosztálynak. De számba vehettük még a helyszínen a beruházásokat, ingatlanfejlesztéseket, kiemelve az önzonosság megőrzése érdekében rendkívül fontos műhelyekként működő magyar házakat. Bár feladat továbbra is akad még a jövőben, biztató, hogy a kormány 2024-ben is biztosítani tudja az általunk is látott munka bővítését, a nyelvi fejlesztést, hagyományőrzést, szociális segítségnyújtást és a vállalkozásélénkítés kiterjesztését.

Soron következő elemként említem, hogy jövőre is folytatódhat a Külgazdasági és Külügyminisztérium felügyeletével 2021-ben első alkalommal megvalósított Diaszpóra felsőoktatási ösztöndíjprogram. Ennek keretében a diaszpórában élő, magyar gyökerekkel rendelkező fiatalok magyarországi felsőfokú tanulmányait támogatjuk mintegy 675 millió forintos keretösszeggel.

A költségvetés-tervezetben tehát biztosítva vannak az egyes ágazatok külhoni magyarságot érintő támogatásai. Folytatódhat az egységes Kárpát-medencei tér építése többek között a kultúra, a felsőoktatás, a hitélet, a vállalkozások, a turizmus, valamint az agrárium területén is. Ahogyan Orbán Viktor miniszterelnök úr a Magyar Állandó Értekezlet XX., tavalyi novemberi ülésén megfogalmazta: válsághelyzetben sem szabad stratégiai célokat feladni, a nemzetegyesítés pedig ilyen stratégiai cél. A 2024-es költségvetés ennek a bizonyítéka. A benne szereplő, határon túli magyarságot

érintő fejezetek, alfejezetek, források garantálják a nemzetegyesítés folytatását. Annyit még hozzátennék a mostani mondandóhoz, hogy számomra azért is különösen örömteli, hogy a nemzetegyesítés programja ilyen szinten tud haladni a közeljövőben is, mert Békéscsabán, Békés megyében számos olyan civil szervezet, olyan magánszemély van, akik együttműködnek határon túli településekkel, határon túli területekkel, és tulajdonképpen ezek az együttműködések, fejlesztések, programok fedezete is biztosítva van.

Még annyit hozzátennék, hogy most a költségvetés tárgyalása során, de tulajdonképpen minden parlamenti napon meglehetősen sok kritikát kapunk az ellenzektől, de azt örömmel mondhatom, hogy a Nemzeti Összetartozás Bizottsága ülésein gyakran elhangzik, hogy az ellenzék véleménye is az, hogy a nemzetpolitika jó Magyarországon, jó az az irány, amit a kormányzat követ. Ennek szellemében tehát javasolom a következő évi költségvetés elfogadását. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Herczeg Zsoltnak, a Fidesz képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

HERCZEG ZSOLT (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Urak! A 2024. évi költségvetés kapcsán az önkormányzatokról, azok helyzetéről szeretnék néhány gondolatot elmondani. Mielőtt azonban a költségvetés kapcsán mondanám el gondolataimat, nem tudok szó nélkül elmenni amellett, hogy a mai napon is és a legutóbbi politikai vita alkalmából is a DK képviselői részéről olyan kijelentések hangoztak el az önkormányzatokkal kapcsolatosan, amelyek egész egyszerűen nem igazak.

Időrendi sorrendben elsőként Varga Zoltán képviselőtársam nyilatkozta azt, hogy az önkormányzatok felelőtlenül gazdálkodtak, ezt jelentette ki a képviselő úr a 2010 előtti időszokról. Én 2010-ben lettem Mezőtúr polgármestere, és pontosan láttam, milyen örökséggel vettem át az önkormányzatot; korábban pedig önkormányzati cég-vezetőként azt is láttam, hogy az önkormányzat mindent igyekezett megtenni azért, hogy talpon maradjon, de olyan feladatellátási rendszert kellett finanszírozni, amelyet egész egyszerűen nem tudott megoldani másképpen, csak működési hitel felvételével. Tehát az önkormányzatok alapvetően hitelből működtek vagy nagyon sokan közülük.

Ilyenkor joggal vetődik fel az emberben az a kérdés, hogy felelőtlenül gazdálkodtak - a közel 3200 önkormányzat több mint kétharmada gazdálkodott ezek szerint felelőtlenül? Nem, tisztelt képviselőtársaim, tisztelt jelenlévők, ez nem igaz; nagyon sokan felelősen gazdálkodtak, de egész egyszerűen nem lehetett megoldani a feladatot, és 2010 után, ha az állami adósságátvállalás, amelyről államtitkár úr beszélt néhány perccel ezelőtt, nem következik be, akkor a mi estünkben is és még nagyon sok önkormányzat esetében is eljött

volna az, amit az önkormányzati szférában adósság-rendezerési eljárásnak hívnak. Tehát egész egyszerűen nem tudtuk volna elkerülni ezt a helyzetet.

(21.30)

A mai napon Varju László is azt mondta, hogy az önkormányzatokat kizsigereli a polgári kormány. Hát, nem ezt láthatjuk. Én, Jász-Nagykun-Szolnok megye 4. számú választókerületének képviselője, azt látom, hogy még ebben a nehéz időszakban is, ebben a háborús időszakban is, a megemelkedett energia-árak mellett is az önkormányzatok felelősen gazdálkodnak, és számíthatnak a Covid idején is, és számíthatnak most is a magyar kormány támogatására.

Ami a 2024-es költségvetést illeti, az önkormányzatok finanszírozásában is megjelennek azok az alapelvek, amelyek a családok támogatásáról, a foglalkoztatottság további növeléséről, a szülők munkába állásának segítéséről szólnak. A minimálbér és a kötelező bérminimum növekedésének hatása 2023-ban jelentős változást okozott az önkormányzatok világában is, és ehhez a bérnövekedéshez a szükséges fedezetet a 2024. évi törvényjavaslat tartalmazza.

Nagyon örömteli az, hogy a gyermekek étkeztetése és a kisgyermekellátó rendszer hatékony megszervezése ezután is prioritást fog élvezni. Például az intézményi gyermekétkeztetés, valamint a szünidei étkeztetés kapcsán míg 2010-ben 31,1 milliárd forint állt rendelkezésre, addig a 2024-es költségvetésben több mint 105 milliárd forint szerepel.

A szolidaritási hozzájárulás kérdése is sokszor elhangzott a mai napon. A mi választókerületünkben 18 olyan település van, amely 5 ezer lélekszám alatti, és ezek döntő többsége önhibáján kívül forráshiányos, tehát nagyon alacsony a helyi adóerő-képessége, és ezzel kapcsolatosan is ezek a települések számíthatnak a kormány támogatására. Most már 2023-hoz képest emelkedik majd az az adóerőképesség-mérték, amely alatt ezek az önkormányzatok részesülhetnek a szolidaritási hozzájárulás által befizetett összegekből. Az önkormányzatok a tervezet kapcsán 4186 milliárd forinttal gazdálkodhatnak, melyhez a központi költségvetés 1049,7 milliárd forintot biztosít, ez a 2023-as összeg 108,4 százaléka.

A Rezsivédelmi Alapból az eddigiekben is és ezután is részesülhetnek kompenzációban az önkormányzatok. A 10 ezer lélekszám alatti települések eddig a bölcsődei, a gyermekétkeztetési, valamint a bentlakásos szociális intézmények működtetése kapcsán részesülhettek támogatásban. Most már két új területen is kaphatnak a rezsivédelem kapcsán kompenzációt, ez a közvilágítás és az óvodaműködtetési terület. A 10 ezer lélekszám feletti települések vonatkozásában a felsorolt feladatoknál is lesz lehetőség kompenzációt nyújtani.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ami a fejlesztési területet illeti az önkormányzatok vonatkozásában, azért itt is várnak ránk szép dolgok, hiszen a TOP Plusz rendszerében már nagyon sok elnyert pályázattal rendelkeznek a

magyar önkormányzatok. Ezek megvalósítása már folyamatban van.

A „Magyar falu” program is él, amely állami forrásból, hazai forrásból valósul meg, természetesen most, ebben a nehéz időszakban alacsonyabb összeggel, de 2024-ben már némi emelkedés tapasztalható a korábbi évhez képest. És természetesen minden önkormányzat, főleg a szegényebb önkormányzatok arra számítanak, ha a helyzet normalizálódik, a háború reményeink szerint minél hamarabb véget ér, előbbutóbb lehet az országunknak olyan költségvetése, amelyben a „Magyar falu” program újra visszatérhet az eredeti mértékéhez, tehát újra hasonló mértékű támogatásokat kaphatnak a települések. Ez a program egy nagyszerű kezdeményezés volt, nagyszerű dolgok születtek ezeken a kistélepüléseken, amelyeknek pályázati forrás nélkül nem lett volna esélye a fejlődésre.

A gondolataimat azzal szeretném zárni, hogy szeretnék köszönetet mondani minden önkormányzatnak a választókerületemben, az önkormányzatok vezetőinek, minden polgármester-kollégámnak, különösen a gyengébb adóerő-képességgel rendelkező települések vonatkozásában azért a felelősségteljes gazdálkodásért, amelyet már az elmúlt évben is és az idei évben is végeztek; most itt kimondottan a jelenlegi helyzetre gondolok. Természetesen szeretnék köszönetet mondani a Pénzügyminisztériumnak, miniszter úrnak, államtitkár úrnak és minden kollégájának a költségvetés összeállításáért.

Arra kérem minden képviselőtársamat, hogy támogassák a tervezetet. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmet. *(Taps a kormánypárti sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Bármennyire hihetetlen, további hozzászólót nem látok a mai költségvetési vitához, de kérem, mindenki nyugodjon meg, a holnapi nap folyamán 900 percben tudják folytatni a frakciók és a független képviselők a költségvetés vitájának tárgyalását.

Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát elnapolom, folytatására holnap reggel 8 órától kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Dócs Dávid, a Mi Hazánk képviselője: „Aktuális közügyek” címmel. Jegyző úr, öné a szó. Parancsoljon!

DÓCS DÁVID (Mi Hazánk): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Az elmúlt napok eszései rég nem látott állapotokat okoztak több magyarországi településen is. A legextrémebb helyzet a Heves vármegyei Gyöngyöstarjában volt, ahol két ember életét is veszítette a Mátrából lezúduló víz kíméletlen pusztításának következtében.

Azonban szűkebb hazám, Nógrád vármegye településeit sem kímélte a villámárvíz. Ipolytarnóc és Nógrádszakál között a vasúti pályát alámosta a víz, Alsótold és Felsőtold között pedig járhatatlan volt az

út, akadályozva ezzel a Belső-Cserhát közötti közlekedését. Mátraszőlős, Nagylóc, Ecseg, Nógrádmegyer, Nógrádszakál, Piliny, Kisbárkány, Lucfalva, Cserhát-szentiván, Nógrád, Sámsonháza, Felsőtold, és még hosszasan sorolhatnám a településeket, ahol a víz rendkívül nagy problémákat okozott, és melynek hatására sajnos a településen lakók értékei mentek kárba.

De mi köze ennek a politikához? - tehetnénk fel jogosan a kérdést. Hazánk működő vízgazdálkodási stratégiája évszázados csúszásban van. A mindenkori magyar kormányok, így a 13 éve kormányzó Orbán-kormány sem foglalkozott súlyának megfelelően a változó klíma miatt egyre sürgetőbb problémával. Az a vízmennyiség, amely a köznyelvben az évszázad aszályának nevezett tavalyi év után zúdult most hazánkra, gyakorlatilag csak pusztítani és emberi életet tönkretenni tudott, ahelyett, hogy életet adott volna. Azonban ennek megakadályozására, sőt a víz hasznosítására is lett volna lehetősége a kormánynak egy átgondoltabb vízgazdálkodási stratégiával.

Nemrég egy videóban mutattam be a Csongrád városa környékén lévő csatornákat, amelyek ilyen bővízű időjárás után is repedeztek a szárazságtól.

(21.40)

Az ország minden területén ezt tapasztaljuk, azonban van rosszabb is, ahol ezek a víztározók még meg sem épültek. A mai nappal kezdődően tárgyalt 2024. évi költségvetés talán a legjobb nap és a legjobb időpont arra, hogy akkor beszéljünk arról, hogy egészen pontosan milyen forrásokat szükséges ennek a feladatnak a megoldásához átcsoportosítani.

A vízügyi nyilvántartások alapján 150 darab, állami tulajdonban lévő tározónk van, ebből 91 darab síkvidéki belvíztározó, 34 darab dombvidéki tározó és 25 darab egyéb besorolású. EU-s és egyéb források felhasználásával 2007-től 12 darab síkvidéki és 6 darab

dombvidéki tározó épült, illetve épül még jelenleg is. A hazai tározókapacitás hosszú távú bővítése érdekében az ágazat 2016-2018-ban felmérte a sík- és dombvidéki tározási, vízviszatartrási lehetőségeket, aminek eredményeként összesen 474 darab potenciális helyszín került meghatározásra. Ezek prioritizálása megvalósíthatóság, öntözési igény, tulajdonviszonyok, természetvédelmi területekkel, vízbázisok területével való érintettség, tárazandó térfogat, belvíz, illetve aszályérzékenység alapján történt. 2016 és 2019 között 49 darab kiválasztott helyszínre készült el megvalósíthatósági tanulmány, amiből 2022-ben 10 dombvidéki és 7 síkvidéki tározó műszaki terve készült el, megalapozva a jövőbeli beruházások előkészítettségét. Így tehát tervek már vannak, csak a megvalósítást kellene komolyabb szintre kapcsolni.

A víztározók az árvizes időszakban és az aszályok idején is a magyar gazdák és a magyar emberek hasznára lennének, csak a kormányzati akarat hiányzik ahhoz, hogy a beruházásokkal megelőzzük a jövőben az ilyen természeti katasztrófákat, és egy kiegyensúlyozott, biztonságos vízgazdálkodást tudjunk végre a magunkénak. Ezért kérem, hogy szülessen meg az önök részéről, mivel önök kormányoznak, a politikai döntés és akarat is végre, és a költségvetés tárgyalásának napján - talán akkor mondhatom legaktuálisabban - végre legyenek szívesek, csoportosítsanak át olyan forrásokat is ehhez a nagyon fontos témához, amelyek ezeket a problémákat meg tudják oldani majd a jövőben is. Köszönöm szépen a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Köszönöm minden kolléga munkáját.

Az Országgyűlés reggel 8 órakor folytatja ülését. **Az ülésnapot bezárom.**

(Az ülésnap 21 óra 43 perckor ért véget.)

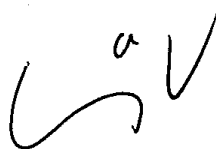
Dócs Dávid s. k.
jegyző

Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

Z. Kárpát Dániel s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója

Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)